

ILLVSTRIVM
RVINARVM
DECADIS IV

Partium omnium,

I N D E X
Vniversalis.

Biblioth.

Call.

Soc.

Scal.

Com.

Sey.

Permissu Superiorum.

D I L I N G Æ,

Formis Academicis,

Apud IGNATIVM MAYER.

Anno M. DC. LXV.

DECADIS IV,

PARS I. *Incipit à pag. 1. & finitur in pagina 700.*

PARS II. *Incipit à pag. 701. ac finitur in pagina 1439.*

PARS III. *Incipitur à pagina 1441. & absolvitur in pag. 2187.*

PARS IV. *Incipitur à pagina 2189. & consummatur in pagina 2986.*

Potest autem hic INDEX seorsum à Partibus Quatuor compingi: tum, ut in promptu sit semper, aliquid in eo quaesituris; tum, ne Partem Quartam, jam antè densam satis, suæ molis accessione, prægraveret, ac deformet.

MEMORABILIORVM

DECADIS IV,

RERVM, VOCVM, ET

ORATIONVM,

INDEX.

A.

ABDIAS, Prophe-
tarum sub Acha-
bo occultator, u-
trum fuerit ter-
tius Quinquaginta mi-
litum ductor. pagina
267.

ACHABVS, omnium Re-
gum impiorum exem-
plar. 153. & 154 &c.
Novos Deos, & Idola,
prostituit Israëlitis ad-
oranda; præter vetera,
154. Uxorem ducit Je-
zabélem. 154. Unà
cum hac impensè fovet
Pseudopphetas. Ido-
lorum. 155, & 156. Æ-

dificiorum studiosus est.
156. Ejus Eburnea do-
mus. ibid. Deo, & Eliæ,
invisus est. ibid. Puni-
tur trium annorum; &
sex mensium, terræ - ste-
rilitate. 157. etiam Græ-
cis notà. 157. Achábus,
contra Benadadum, Sy-
riæ regem, diversis vi-
cibus, prosperè prælia-
tur. 161. &c. usq; 165.
Sed, in eum, à se supe-
ratum; immodicè cle-
mens, à Deo, per inter-
nuntium, reprehendi-
tur. 164. sinè fructu ta-
men, 165. Nabóthum

A 2 inson-

I N D E X.

Infantem , propter negatam sibi vineam , Jezabeli permittit , occidendum. 165. ideoque Deo factus invisior , gravissimorum malorum minas , ac reprehensionem , ab Elia excipit. 166. cum ingenti sui pudefactione. 167. Doleat propterea: deque se ipso pœnas expetit. ibid. Ideoque Deum mox placatiorem experitur. 167. Sed in salutari doloris pii statu non perseverat. 168. Quocirca , relictus à Deo penitissimè , deceptusque Pseudoprophetarum promissis , cadit in prælio ad Ramothâ. 168. & 169. Ejus fraudulètum strategema vestiû , &c. cum periculo Josaphati conjunctum , relabitur in ipsiusmet caput. 169. Moritur infelicissimè. 170. Cujus sanguis lambitur à canibus , ibi. Achabi familia univer-

sa extinguitur , à Jehu se , successore filiorum ejus : tragœdiâ crudeli , à pag. 196. usque 201.

Achaus , Dux regis Seleuci Cerauni , fidelis est Regum , ac Regni conservator. 1735. &c. magnâq; laude , regum vices gerens , Rex esse (dixi saltem) detrectat. 1736. Reliqua vide V. Antiochus Magnus.

Achillas , præfectus militiæ Ægyptiorum , sub Ptolemæis ultimis , & Cleopatrá. 1588. Urbem Alexandriam capit. 1601. Cives in Cæsarem Dictatorem vehementer incitat. 1602. & Regiam Alexandrinam oppugnat , ibid. Ad eum Arsinoë , regis Ægyptii soror , deficit , à Cæsaris & Cleopatráe partibus. 1603. & 1604. Quam tamen plus apud Ægyptios valere , quàm se , graviter fert Achilles. 1604. Ideoque simulates

I N D E X.

- tates clandestinas animô fover adversùs illam. 1605. sed suopte malô, & interitu, 1606. Reliqua de Achilla, vide V. Photinus, Cleopatra (Aulete filia), Ptolemæus Dionysius, Cn. Pompejus Magnus, C. Jul. Cæsar, &c.
- Acies Romanorum*, & ad eam spectantia. à pag. 2409.
- Aciei Romanæ dispositio*. 2417. & 2418. Ejus, pro usu occasioneque dispari, dispares formæ, 2422. & 2423. In Acie egrediendi, quis modus servari solitus. ibid. & 2410. Ante Acie, quænam, & quoruplacia Signa, canerent. &, quomodo se milites ad aciem compararent. ibid.
- Adamus Olearius*, ad testimoniũ citatus, 277. & 278. & alibi sæpius.
- Adonai*, seu Jehova, Deus Cœli, maledictis gravissimís impetitus ab impio Rabface, à pag. 337. usque ad pag. 341. inclusivè.
- Adulterium*, occasio, & causa, capti amissique munitissimi oppidi. à pag. 624. usque 638. exclusivè. Adulterii incestuosi, ac deprehensi, pœna. pag. 1535. & 1536. Adulteria Romæ Veteris, præsertim à sexu deteriore, commissa plurima: etiam ab illustribus. 2510. & 2511. De Adulterarum Romæ Veteris multitudine, quid Seneca senserit. 2512. ut & de multitudine, melioris sexûs. 2513. Reliqua Vide, V. Impudicitia, &c. Veteris Romæ.
- Acæcides*, Epiri rex, Olympiada, Macedoniæ reginam, à Cassandro periclitantem, adjuvat. à pag. 1387. usque ad 1390. Eum propterea Epirotæ regnò desiciunt.

I N D E X.

- unt. 1388. & 1389. nec tamen illum à fide, Olympiadi datà, possunt avellere. 1389. & 1390. Post eum, nihilominus filius ejus, Pyrrhus, in Epiro regnat. 1390.
- Aegos-Pótamos*, flumen. 697.
- Aegyptus Antiqua*, superstitionum, & impietatis, plenissima. à pag. 100. usque 107. Cur in Ægypto, à Ptolemæi Lagi temporibus, usque ad Cleopatram, Auletæ F. diutius regnatum sit, & à paucioribus: quàm in Syria à Seleucidis, numerò longè pluribus; & in imperio pauciorum annorum. 1684.
- Aegyptiorum Veterum* tabulæ dotales, paradoxæ, & uxoriæ. 1589. Ægyptiorum regum loricæ. 1617. Ægyptiorum regum, à Ptolemæo Lagi, usque ad Cleopatram ultimam, flagitiosa morum exempla; posteris eorum noxia. 1638. & 1639. & 1640. & 1645.
- Aeneatores*, qui, & unde sic dicti. 2411.
- Aequinoctium Autumnale*, tempore, & annò, pugne Pharsalicæ. 2981. & 2982.
- Aerarium Romæ triplex*. 2628. & 2629. Ærarium sanctius invasurus Luc. Cornel. Lentulus, Consul; absterretur rumore rerum novarum lævò. 2629. & Româ profugit. 2630.
- Agathocles*, Siciliæ Tyrannus; in privata fortunâ scelestus. 847. In regia verò sorte, multis adversis conflictatur. ibid.
- Agrigentum*, in Sicilia, geminum. 754.
- Ahías* Silonites, propheta, Jeroboamo denuntiat Regnum decem tribuum Israël. à pag. 65. Scissione pallii novi, Jeroboamo vaticini ejusdem fidem firmat. 68. Illius, ad Jeroboamum Ora.

Oratio, in ejus, ad regnum, designatione. à pag. 68. usque 71.

Alcimus, Sacerdos Judæicus, & apostata. 1831. & 1832. Ob apostasiâ, spe Summi Sacerdotii excidit. 1832. Qui tamen istud nihilò secius à Demetrio, rege Ethnicô, exâbit. 1833. & impetrat. 1834 mittiturque, cum Bâchide, Demetrii Præfectô, in Judæam. p. 1834. & 1835. Cum eo, circumscribit dolosè Sacerdotium universum. 1835, & 1836. circumventos autè fraudibus suis, ut & complures alios, Alcimus, & Batchides, interficiunt. 1836, eoque factô, Alcimus fit Judææ Ethnarches. 1830. Ad hunc omnes undiq; impii se conglobant: Judæamq; vastant. 1837. sed à Juda Machabæo coërcentur. 1837. quem idcirco Alcimus iteratò

apud regem Demetriû acerbè accusat. ibid. & adversùs eum à rege Nicânorem, elephantorum præfectum, cum novis copiis, impetrat. 1838. Misérâ denique, séque dignâ, morte, vir hic impius extinguitur. 1868.

Alexander Ægyptius, Lathûri regis frater, pro hoc, unâ cum matre, aliquâdiu imperat. 1544. tandèmq; matrem aversatur. 1547. idque, propter sævitiam ejus. ibid.

Alexâder Ægyptius, Ptolemæi Lathûri, regis, è fratre nepos, ac puer, Ægypti regno admoveatur. 1565. & 1566. A suis, regno ac vitâ ejicitur. 1568. ac propter hanc ipsam regni brevitate, catalogô Regum Ægypti, passim excluditur. 1569.

Alexander Balam, Demetrii Sotêris regnum Sy-

riacum interrumpit.
 1873. & 1874. Quónam
 fatus genere: & quibús-
 nam subsidiis, ad regnũ
 sit grassatus. 1873. &
 1874. Cleopatram du-
 cit, Ptolemæi Philomé-
 toris filiam. 1508. In-
 visus redditur uxori, so-
 cero, & subiectis sibi, di-
 versis è causis. 1881.
 Uxor ei, à perfido socero,
 rursus eripitur, unà
 eum Syriæ regno. 1511.
 A Cilicibus seditiosis,
 rursúmque compositis,
 arma transfert in fœdi-
 fragum socerum Philo-
 métorem. 1513. Idem
 hic autem, & à Deme-
 trio Sotére sensim op-
 pugnatus, amittit Anti-
 ochenos, exercitũ, pri-
 mariũmq; Ducẽ. 1882.
 A quo tamen Jonathas,
 ac Phœnicum complu-
 res, nondum desciscunt.
 1883. Acie victus, ac fu-
 giens, à Zabdiële de-
 mum Arabe decollatur.
 1514. & 1515. suoque

capite, Philometori so-
 cero, letum fit specta-
 culum. 1514. & 1515.
 ALEXANDER MAGNVS;
 quidnam, de aspectu
 Persidum insidiosò, di-
 cere soleret. 1098. Ad-
 huc admodum juvenis,
 interest prælio ad Chæ-
 ronéam Bœoticá. 1221.
 & 1222. patriq; suo fit
 exemplum majoris for-
 titudinis. 1223. Eò oc-
 cisò, inquit in conspi-
 rationem cædis ipsius.
 1319. & 1320. Eòque
 propterea nomine, Ale-
 xandrũ Lyncesten, cæ-
 dis Philippææ convi-
 ctum, jubet interfici.
 1320. Quatenus ipse
 quoque Alexander rex
 patris sui necem, con-
 scientiã saltem conjura-
 tionis, promoverit.
 1324. &c. ubi tamen, ex
 aliqua parte, excusatur.
 1325. Quo tempore,
 dièque natus Alexan-
 der M. 1342. Ejus na-
 tivitas jam tum à Vari-
 bus

bus Græciæ, sinistrè fuit explicata. ibid. neque falso, ibid. & 1343. Apparet, adolescentuli adhuc Alexandri generositas, in coërcendo equo Bucephalo. 1343. Aristoteli committitur, erudiendus. 1343. Alexander M. quatenus castus, & quamdiu, fuerit, à pag. 1345. usq; 1349. inclusivè. A Parmenione Duce, & perductore, impellitur, ad cujusdam famorem. 1347. Alexandri pallacarum una, Campaspe. 2965. Profecturus in expeditionem Persicam, excitatur à matre ad recordationem divinæ suæ stirpis. 1352. Olympiadi matri divinos destinat, adhuc viventi, honores decernere. 1354. & 1355. Matris, & Antipatri, mutuas inter se criminationes, diu patienter ac mäsuerè suffert. 1358. sed matri plus credulus,

Antipatrum denique deicere procuratione Macedoniæ conatur. 1359. sed, eo conatu, revera seipsum potius vitâ deiciendi, causam præbet irato sibi Antipatro. 1360. & 1361. Venerò Antipatrianò extinguitur. 1361. Ejus Duces, ab illius mox excessu, partiuntur inter se regna. 1362. & 1363. Tota domus Alexandræa, paucos intrà annos, diversis cladibus excinditur. 1414. 1415. 1416. ideòque deploratur. 1416. exemplumque fit memorabile cæteris omnibus, nimium, in hac vita, sese extollentibus. 1416. & 1417. Alexandri interrim memoria, magnis Principibus in honore est, ac celebritate. 1417. 1418. ejusque Cadaveris inspectio longè præfertur aliorum regum Mausoléis inspiciendis.

1418. Alexandri M. propemodum omnes amici miserè pereunt, à pag. 1458. usque 1460. Eorum nonnullos ipse interficit. 1459. Duces Alexandri M. post mortem ejus, pleràque parte, seipsos mutuò conficiunt. 1461. usq; 1464. inclusivè. Alexandri M. Amicorum, Ducumq;, plerique, viri fuerunt bellò præstantissimi: regnisque & ipsi digni habiti. à pag. 1461. usque 1463. inclus. Cætera vide, V. Philippus Macedo, & Olympias, regina Maced. &c.

Alexander Phereus, Thessaliæ tyrannus. 860. Crudelis in subditos, ibid. Uxori suæ diffidens, & infidus, 861. in ejusdem propterea odium incurrit, ibid. tandemque ab ea, & fratribus ipsius, interimitur. 862. & 863.

Alexander, primus hujus

nominis, Macedoniæ rex, ab Alexandro M. diversus; legatos Persicos in convivio trucidat. & cur? 1113.

Alexander Zebinas, rex Syriæ, sed suppositivus. 1965. nondum quinquennis in regno, deicitur illò. 1967. Commisò inter eum, & Antiochum Grypum, præliò, 1968. multis tandem calamitatibus involutus, occiditur. ibid.

Alexandrini Aegyptii, per legatos, magno numero missos, regem suum Ptolemæum Auletem, vehementer Romæ accusant. 1578. usque ad 1580. inclus. à Rege tamen invicem, ac prius, accusati. 1577. Alexandrini Julio Cæsari supplices fiunt: postquam ab eo victi sunt. 1617.

Amánis superbia, & ejusdem ruina, per Estherem reginam procurata. 738. usque 741. inclusivè.

I N D E X.

sivè. *Aman* hic, præcur-
sor fuit omnium ma-
gnatum, regum gratiâ
abutentium. 739.

Amasæus Romulus. V. Ro-
mulus.

Amasis, rex Ægypti fit;
per tumultum. 731. us-
que 733. inclusivè. Per-
sarum regi, pro filia sua
alienam subjiciens, Per-
sicum sibi bellum attra-
hit. 989. & 999. mori-
túrque, ante Persarum
advétum. 990. Cui suc-
cedit Psammenitus, fi-
lius. ibid. Cadaver au-
tem illius tyrannicè tra-
ctatur, à Cambyse vi-
ctore. 996.

Ambri, tyrannus Regni Is-
raëlitici, antecessorem
suum, Zambrin, ad mor-
tem spontaneam, & hor-
ribilem, adigit. 149.
Thebnin ducè, experi-
tur æmulum, ac Regni
competitorem. 150. &
152. Sed is eum, pugná
victum, è medio tollit.
ibid. Ex urbe Therfa,

primus regiam sedem
transfert, in montem
Semeronem. 152. què
montem, à se coëmptrū,
in urbem Samariam ex-
ædificat. 152. Ambri
impiè regnat, usque ad
mortem. 152. vincitur
tamen ab impietate fi-
lii sui. 153.

Amphéa, Messeniorum
urbs. 528. & 529. Ca-
pta, ab Lacedæmoniis,
non sinè magna crude-
litate. 529.

Amphitheatrum, saxeum
aliud; aliud ligneum,
Romæ. 2323. In am-
phitheatris, loca sessitā-
tium; & ordo sessionis,
diversorum ordinum
diversus: ab immis, ad
summos. 2324 Reliqua
vide, V. Spectacula.

Amphictyones, caussarum
totius Græciæ commu-
nes Judices. 1162. Pho-
cæis, ob consitum fru-
gibus Apollinis Delphi-
ci agrum, nimis rigidi,
& inexorabiles. 1162.
& 1163.

& 1163. eoque rigore,
necessitatem imponunt
Phocensibus, semet ar-
mīs defendendi. 1163. &
seqq. paginīs compluri-
bus.

Amyntas secundus, Mace-
doniæ rex, nimis Cle-
mens (sed malò suò, su-
orūque,) in uxorem
adulteram. 1116. Ejus
domūs infelicitas, pro-
pter ejusdem mulieris
impudicitiam. 1114. &
1115.

Anabaptista Rottmanni,
in SS. Eucharistiam im-
pietas. 470.

Andrōsthenes, Thessaliæ
Prætor. Vide, *Gomphi*.

ANGELI, contra diabolū
verè militant. pag. 13 &
14. Impiis terribiles.
25. Sunt numerabiles.
27. tametsi admodum
multi. 26. 28. & 29. Cū
magna Gloria apparēt
amicis Dei. 30. Ap-
pellantur Mentēs, & In-
telligentiæ. & cur. 31.
Illuminant, non tantū

Homines, 32. sed etiam
inferioris ordinis An-
gelos. ibid. & 33. Ha-
bent Exercitūs suī prę-
stantissimū ordinem.
34. &c. Undenam Ordini-
nis, qui inter Angelos
est, ratio petatur. 35. ac
Nominum, quibus no-
vem Angelorum Ordini-
nes appellantur, ratio &
explicatio. 36. & 37.
Ad Angelos, compluria
Quartæ Decadis hujus
gesta spectant. 43. & 44.
Angelo suo Custodi, in
multis, debitor est au-
ctor. 45. Angeli aliquot
Iudam Machabæum, in
prælio Timotheano, ju-
vant. 1795. & 1796. sic.
ut & in prælio postea
Lysiano, eundem ipsam
tuentur. 1799. & 1800.
Quidam Angelus, spe-
cie valde conspicuus,
Iudæ Machabæi victo-
riam promover, adver-
sus Timotheum. 1809.
Angelus, Christianæ re-
ginæ sepulcrum hono-
rat,

I N D E X.

rat. 25. Castra Sennacheribi, Regis Assyriorum, delet. à pag. 392. usque 399 &c. Ilq; Angelus, probatur fuisse bonus, ac cœlestis: & non Malus. 462. Virtutes ac dotes Angelorū: ob quas meritò eis Homines confidant. 40. & 41.

Angelici exercitus fortitudo. 23. usque 25. Ejus numerus ingens, 26. usque ad 29. Ejusdem splendor. à pag. 29. &c.

Angustus. Clavus, quorūnam fuerit Vestitus. 2338. & 2340. & 2397.

Annulus Aureus, quorūnam Romanorum Insigne. 2340. & quando aliis quoque communicari cœpit. ibi. & 2397.

Antigonus, rex Macedoniæ, cur dictus sit cognomētō Dofon. 1647.

Antiochia urbs, in Syria: suorum civium incomparabilem, à gladio lu-

dæorum stragem accipit; propter seditionem, ab eis motam. 1899. & 1900.

Antiochus Asiaticus, regnō Syriæ fruitur, unicō tantūm annō. 1983, à Pompejo Magno inde ejicitur. 1984. An verò meritò, discutitur. 1985. & 1986. & 1987. De hoc eodem Asiatico, alibi disquiritur. à pag. 2159. & 2160.

Antiochus Cyzicenus, regnum fratris sui, Antiochi Grypi, affectat. 1970. successu variō. 1971. 1972. 1973. 1974. & 1976. Samaritanos adjuvare, adversus Iudææ Principē, conatur. 1974. sed eventu, votis non respondente. ibid. & 1975. Vide etiam, Antiochus Grypus.

Antiochus Deus, seu Theōs, Senior, quānam occasione, & à quibus, sit Deus proclamatus. 1713. Duas sorores, alterā adhuc

huc vivente , per vices
habet in matrimonio, &
pellicatu. 1714 & 1715.
& 1716. sed , tam suô,
quàm illarum quoque,
malô. 1716.

Antiochus Deus, seu The-
ods, *junior*, Syriæ regu-
lus, à Tryphone chirur-
gis subdolè, curationis
causâ, comittitur, tan-
quam periculosè labo-
rans. 2103. & 2104. qui
eum, ipsâ curatione, in-
terficiunt, 2105. Isque
successorè accipit, mor-
tis suæ auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES,
Syriæ Rex : filius An-
tiochi Magni, ac frater
Seleuci Philopátoris.
1753 Obses Romæ: sed
postea Syris restitutus,
ibid. regnū Syriæ, quod
alterius erat , invadit.
1755. Sanctum Ponti-
ficem Oniam, Sacerdo-
tiō Summō exturbat,
1757. Ierosolymam ve-
niens, sub Iásone Pseu-
dopontifice, ab hoc, &

civibus , diversimodè
excipitur. 1758. Adver-
sus Antiochum hunc
urbes quædam Ciliciæ
seditionem movet, pro-
pter ejus concubinam.
1759. Mortem Oniæ,
sancti Pontificis, in An-
dronici , interfectoris
ejus , capite ulciscitur.
1762. Antiochi sextô
regni annô , prodigiis
aër impletur. 1764. Ex
Ægypto rediens, Iero-
solymam urbem, ac Dei
templum, pessimè, sacri-
legèque, tractat. 1766.
& 1767. Post se verò
præfectos suos relin-
quit, in Samaria, ac lu-
dæa; gentis vexatores.
1767. sed , his longè
graviores, in Iudæa, A-
pollonium, ibid. qui ma-
lis omnium generum
Ierosolymam premit, ac
vastat. 1768. montem-
que Sionem, & arcem
ejus, insidet. 1769. An-
tiochus Epiphanes mit-
tit etiam in Iudæam A-
thenæ-

I N D E X.

thēnzum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, usque ad eundem hominum utriusq; sexûs magnam. 1771. & 1773. In Persiam Antiochus proficiscitur. 1776. relietô post se, procuratore Regni, ac filii, Lyfiâ, 1777. Moriturus, Lyfiam Pro-Regem, gradu suô dejicit; &, è contrario, Philip-pum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illustris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, ab aliis Epimanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu ob-ses, detentus fuerit. 2006. & 2007. Liberatus autem Obsidis conditione, quorûmnam auxiliô Syriæ Regnum involârît. 2007. Ægypti

verò etiam Regnum af-fectans, ab Romanis im-peditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES,
in suis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiz speciem, fallacem præ se ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæ-que dissolutæ. 2009. Pellices ipsius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipsi⁹ amiculi. 2010. Vanitas ejusdem, cum opificibus mechanicis conversantis. 2010. &, cum infima plebis fœce potare soliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, post ebrietatem jam cerebrô cõceptam: ac levitas, gras-sandi per urbem, 2012. & 2164. turpitudô præ-terea, in balneis publi-cis utendi pretiosissimîs unguentis, 2013. & 2014. Iactantia ipsius, in edendis Ludis, æmu-latione Romanorum. 2014.

2014. ad quos Orbem convocat. 2014. Ludorum illorum series, ac membra singula, describuntur, à pag. 2015. usque ad 2018. In ea pompa, negotiisque, ad illam spectantibus, ad nimiam putidamq; vilitatem, se Rex Antiochus dejicit. 2019. & 2020. & 2021. ideoque magis infamatur, quam prædicetur. 2021. Idem, erga Deos ac Deas suas fictiles, valde religiosus videri cupit. 2022. & 2023. cum interea adversus Deum Unum, ac Verum, impietate summâ fureret. 2023. & in ejusdem cultores tyrannicè sæviret. 2024. usq; 2028. quando præsertim Ierosolymis ingentem occideret multitudinem piorum. 2024. & in septem fratribus Machabæis, eorumque Matre, atrocissima tormenta excerneret. 2026.

& 2027. & 2028. quò nomine proinde criminèque, ab Auctore operis, in eum vehementer incurritur, à pag. 2029. & seqq. Erüuntur verè causæ, ob quas tantâ crudelitate Antiochus hic usus fuerit erga Pios. 2031. & 2034. inclusivè. inter quas una fuit, arrogans illius impudentia. 2031. quâ impellente, etiam excogitasse existimatur mædaciū apertissimum, adversus Arcanā templi Ierosolymitani. 2032. & 2033. Altera furoris ejus causa fuit, Odium Dei Veri, legumque divinarum. 2033. & 2034. cum è contrario, ipse videri salutarique vellet, Deus: & id gratè ferret. 2034. cujus tamen Divinitas à S. Scriptura, multis in cōtrarium epithetis, exsufflatur. p. 2035. Post quæ, ordo Interitus hujus Antiochi

I N D E X.

chi narratur. à pag. 2036. usque ad pag. 2046. & ultra. Ante mortem, incipit exteris in terris acerbè tributa corradere. 2036. & 2037. ac cõpilare quoque sacrata Diis suis loca. 2037. Sed, dum spoliare templũ Dianæ, &c. conatur; ab accolis ejus loci fugatur. ibid. & jam antè, 2036. In fuga verò, multis obrutus nuntiis, de prosperitate ludæorum, & cladibus suorum, 2038. exan- descit vehementer: in- tẽr q; minas, contra lu- dæos, properans, curru ejicitur. 2039. & gravi- bus, tam animi, quàm corporis, doloribus, torqueri incipit. 2040. & 2041. Cujus menti, universa, quæ in vita perpetrarat, scelera, cum immẽsis angoribus, ob- versatur. 2041. & 2042. Eorum autem reme- dium nullum, nisi mor-

tem, inveniens, 2043. vota suscipit ad Deum, quàm plurima. 2043. quorum tamen, apud neminem, vel successum invenit, vel fidẽ. 2044. Quare verò nihil hīs profecerit, causse theo- logicę adferuntur. 2044. Inter hæc porro, scatere vermibus, pediculis, ac foetoribus immensis, in- cipit. 2045. donec tan- dem animam efflaret. i- bid. & in terra quidem, planè peregrinã. 2046. è qua, descendit ad plu- res, 2046. documentum terroris ingens omni- bus sacrilegis. 2046. Antiochus autem hic, junior fuit Seleuco, fra- tre suò. 2126. Quamdiu perstiterit in perfec- tione religionis Hebrę- orum. 2171. & sequen- tibus.

ANTI OCHVS idem **EPI- PHANES**, immiscet se rebus Ægyptiacis, spe improbã regni illius ad-
B
ipi-

ipiscendi, à pag. 1500.
& seqq. idque Tutoris
speciosò titulò duorum
Ptolemæorum, ibid. ac
præsertim, Ptolemæi
Philométoris, pagin.
1501. & pag. 1503. Im-
placabilem se duobus
Ptolemæis ostédit: pro-
pter pacem, ab eis, inter
fese, Antiocho inscio,
compactam. 1503. Ad-
versum se igitur conci-
tat Romanam legatio-
nem. 1504, à cujus le-
gationis principe, Po-
pillio, imperiosè tracta-
tur. 1505. & 1506. Po-
testati igitur, arbitriòq;
Romanorum, se permit-
tit. 1506. & Ægypto ex-
cedit. ibid.

ANTIOCHVS Eúpatov,
ab Lysia Tutore se regi
finit. 1791. Ineptò titu-
lò, patrem suum, Antio-
chum Epiphanem, jam
mortuum, afficit. 1802.
Lysiam, tutorem suum,
amplis magistratibus
extollit. 1792. Incitatus

à Menelao, Pseudo-pô-
tifice, aliisque viris im-
piis, 1814. & 1815. va-
lidam movet, adversum
Machabæos, expeditio-
nem. 1815. & 1816.
Sed malè multatur,
1817. Gravius autem
insistens Iudæis, exer-
citûs apparatu formi-
dandò, frustra tamè est.
1817. 1818. & 1819.
Qui tamen Iudam Ma-
chabæum postea, ipsis
in Ierosolymis, & ad
montem Sionem, obsi-
det. 1822. sicut & prius
Bethsuram munionè:
quam & capit. 1821. &
1822. Obsidionem ar-
cis Sionæ, de consilio
Lysia, tutoris sui, solvit
1825. & 1826. Tem-
plumque Ierosolymorù
honorat. 1826. Iudam
Machabæum Præfetu-
rìs ornat. 1826. multum
ob id murmurantibus,
adversus regem, Pro-
lemaidensibus, 1827. &
1828. qui tamen à Ly-
sia,

I N D E X.

fia , promotionum illarum rationem reddēte, sedantur. 1288. & 1829. rex hic interim, in pacis, cum Iuda initæ, negotio, inconstantem se præbet 1827. & 1829.

A Demetrio Sotère tandem interficitur. 1830.

& 1831. Ejus, ac Lysæ, facinora duo memoranda recensentur, à pag.

2048. usque 2059. Creditur, haud inscius fuisse consilii, de interficiendo legato Romano.

2052. ideoque excusatio illius acceptata Romæ non fuit. 2059. & mors, ab Demetrio ipsi illata, ibidem inulta mansit. 2059. & 2060.

Antiochus Eusebes, (qui idem & Eusebius quibusdam) undenam natus sit Pii nomē. 1981, & 1982.

Antiochus Grypus (qui & Gryphus) rex Syriæ instituitur à matre ; cum conditione, ut rex no-

minetur, & nō sit. 1966.

A suamet matre, veneno potionandus, 1969, in ipsamet, veneni illius haustum, & pestem, refundit, 1970. Grypō, confurgit æmulus, frater uterinus, Antiochus Cyzicēnus. 1970. quem Grypus frustra conatur venenō tollere. 1971. & nec prælio quidem victum, ac pulsum, 1972. domare coërcerēq; potest. 1973. & 1974. & 1976.

Antiochus Hierax, à Seleuco Callinico, fratre suo, advocatus, ad ferendam opem, 1724. è contrario, potius subvertit ipsum. 1726. Idq; Gallorum ope. 1726. qui Galli, mox deinde in ipsūmet confurgunt, 1727. & eidem post, acceptō aurō, reconciliati, mox ab Eumene, rege Bithyniæ, unā cum Hierace, profligantur. 1727. & 1728. Hierax

B 2   autem,

I N D E X.

autem, variè profugus,
& captivus; tandem e-
labitur. 1729. & 1730.
1731. ac tum interfici-
tur. 1731.

ANTIOCHVS MAGNVS;
Rex Syriæ, 1736. erga
Dei templum Ierosoly-
mis munificum se of-
tendit. 1737. & 1738.
Hujus vitæ, gestorum,
& Interitûs, epitoma
traditur à pag. 1997. ac
deinceps. Severè admo-
dum coërcet Satrapas
suos, Iustitiæ violato-
res. 1998. Achæum quo-
que, suû, ad regiam se-
dem, promotorem, sed
rebellem, suppliciô su-
premô afficit. 1999. Ar-
sacen, Parthorum re-
gem, fugat. ibidem.
Cum Indorum rege, pa-
cem firmat. ibid. Ægy-
ptum quoque affectat:
& carpit; imperii illius
parte ad se tractâ. 2000.
Sed, eâ causâ, castiga-
tus ab Romanis; usque
ad belli illationem illis

irascitur, ibid. Interim
tamen illud ipsum bel-
lû desidiosè gerit. 2001.
nuptiis potius (ibid.)
quàm armorum tracta-
tioni, vacans. 2002, id-
eôq; superatur tandem
à Romanis. ibid. & in-
gentem rerum suarum
jacturam, ex omni par-
te, subit. 2002. & 2003.
Ejus filii quidam enu-
merâtur. 2001. & 2002.
Cladem, à Romanis ac-
ceptam, haud ægerimè
fert. 2004. Migrat ta-
men interim è Syria in
Orientem. 2004. ibiq;,
in conatû spoliandi cu-
jusdam templi, perit, i-
bid. & 2005.

ANTIOCHVS MAGNVS,
hic idem; Ptolemæum
Epiphanem, Ægypti
Regem, bellô persequi-
tur, solâ Regnorum plu-
rium cupiditate. 1494.
Ejusdem regis Ducem,
Scopam, præliô superat.
1495. Ierosolymam ca-
pit; ejectis inde priori-
bus

I N D E X.

bus infessoribus. 1495. Iudæos, sibi faventes, commendat. ibidem. & aliquot Ptolemæi regiones sibi subjicit. 1496. cui eidem, ut & Ægyptum, ipsi extorqueat, dolosè filiam suam Cleopatram, in matrimonium collocat. 1497. sed, à filia, jam nuptâ, proditus marito suo Ptolemæo regi, spe suâ excutitur. 1497. & 1498, sicut & Victoriâ depicitur, quam de Romanis jam spe devorârat. 1498. E Fœdere, cû Romanis initô, prohibetur, elephantos alere, & habere classem. 2054. & 2055. quo locô, verba quoque fœderis recitantur. ibid. Paret hic tamen præscriptis, ad unguem, 2055. non itè & posterî illius. 2056.

Antiochus puer, filius Selenès, reginæ Syriæ, spoliatur sacris ac periosissimâs donariis suis, à

C. Verre, prætore Sici-
liæ. 1987. & 1988.

ANTIOCHVS SIDETES,
Syriæ Rex, pro fratre
suo, adhuc vivente, re-
gnat. 1934. cujus & u-
xorem ducit. ibid. Cur
Sideres sit appellatus.
1934. Ad Simonem Ma-
chabæum litteras, hu-
manitatis ac promisso-
rû plenas, mittit. 1935.
& 1936. Fœdus igitur,
& societatem, in litteris
petitam, impetrat. 1936.
Tryphonem præliô vin-
cit, ac fugat. 1937. Mul-
titudine militum suo-
rum, admodum nume-
rosâ, ibid. eundem Try-
phonem, Doræ obsiden-
dum curans, ipse inter-
ea Syriam bellô recu-
perat. ibid. & 1938. Ad
eandem autem obsidio-
nem postmodo rediens
1940. valde detestatur,
ac Satyricè interpreta-
tur, Simonis Machabæi,
in se juvando, tardita-
tem. 1841. & 1942. im-

B ;   mis-

I N D E X.

missoque ei legatō , & postulatis importunīs , se ulciscitur. 1942. & 1943. Antiocho huic , cum Simone Machabæo multum per legatum altercanti , interea Tryphon obsessus elabitur. 1945. quem is tamen rursus insequitur. 1946. adversus Judæam autem mittit exercitum , sub ductu Cendebæi. 1946. Antiochi Sidetæ in gratiam , Ptolemæus Abóbides , consilia init , Simonis Machabæi de medio tollendi. 1950. idque , consciō fortassis Sidete. ibid. & 1956. Sidetes haud multo post acriter obsidet Jerosolymam. 1959. Sed interea tamen , religioni Judæorum venerabundè se accommodans , oblatione Sacrificiorum , 1960. cum iisdem fœdus icit. 1961. sub conditionibus , quæ locō illō afferuntur. ibid. Post

hæc verò , Joanne , Simonis Machabæi filiō , comite assumptō , profectus in Oriëtem ; Pentecosten Judaicam honorat. 1962. Bellum meditās adversum Parthos , non latet eorum regē , ac Satrapas. 2081. idēoque , oppositum sibi fratrem , Demetrium Nicanorem , sustinere cogitur. 2082.

ANTIOCHI ejusdem **SIDETÆ** Vita , & exitus , breviter contractus. 2089. ac per aliquot deinceps paginas. In Adolescētia , mendicat magis , quàm regnat. 2089. & 2090. Ad regnum tamen evectus , multa fortiter gerit. 2099. In Parthiam autem profecturus , Romanos sibi fautores parat : quantum in se est. 2090. & 2091. Ejus expeditio in Asiā , à nimio luxu notatur. 2091. & 2092. potestq; fidem invenire , à moribus

bus aliorum regū quorundam, à subditis suis rapientium. 2092. & 2093. Recensentur regiones, per quas exercitus duxit. 2093. ejusque ipsius exercitus insolens, ac dissoluta, morum disciplina. 2093. & 2094. ex qua deinde subsecuta est clades ingens. 2094. falsaque fama, regis in prælio occisi. 2094. Nam alii, mortis ejus narratione, longè disparem, afferunt. 2095. & seqq. Ea percurritur, à pag. 2095. usque ad 2098. In ea, recensetur stultitia illius, & pariter avara, ambitio nuptiarū, cum Dea Persarum Nanæa, seu Venere. 2096. & 2097. cujus cupiditatis occasione, unā cum amicis suis, morte miserā perit. 2097. & 2098. non autem modis aliis, qui recensentur. 2098. Quam ob causam, no-

men ejus, ab aliis *Sidetes*; ab aliis verò, *Sedetes*, proferatur. 2152. De Antiocho Sidete narratio Plutarchi, Græca. 2156. & 2157.

Antiochus Soter, Seleuci I. filius, Syriæ rex, imperio potens, sed factorum inglorius. 1708. & 1709. Novercam suam, vivente etiamnum patre, ducit uxorem. 1709 & 1710. & 2122. Cujus incestus occasio, & historia, exitusque, percurritur. à pag. 1710. ad 1712. Utrum noverca ejus, ex eo uterum gesserit, ante nuptias, 2123. Nuptiarum tam nefariarum suavor, medicus. 2122.

Antipater Macedo, regis Alexandri M. vices in Macedonia, per ejus absentiam, gerens. 1356. & 1357. cum Olympiade, sese in partem administrationis intrudente, contentiones & odia

I N D E X.

gerit. 1357. & 1358. Oppressus autem ad extremum criminationibus Olympiadis, in periculo dejectionis est, è functione sua. 1359. quem ipse tamen avertit; Alexandrô, per filios, sublatô. 1360. & 1361. Polysperchontem Ducem, instituit sibi successorem, in regni Procuratione. 1371. & quidem, postpositô ei filio suo, Cassandro; cum ejus gravi offensione, ibid.

Antiquitates Romanae. V. Roma. Romanæ Res. Romani populi, laude, vel reprehensione, digna.

Antonius (Cajus), Ciceronis in Cōsulatu Collega, malè rem gerit: & audit, nō optimè. 2547.

Antonius (Marcus) V. Marcus Antonius.

Apelles, ab Antiocho Epiphane constitutus, ad excindendam Judæorū

religionem, 1773. interficitur, in ipso suæ Jurisdictionis infandæ actu. 1774.

Apicium, gulæ prodigalitatisque desperatæ homo, 2502.

Apis, Ægyptiorum Deus, occiditur ab Ocho, Persarum rege. 915. Apisbovis, brevis, sed accurata, descriptio, 1001. & 1002. De Api, & Mnevi, Ægyptiorum Diis. 1087. & 1088. Vide etiam infra, V. Serapis.

APOLLO DELPHICVS, consultus à Messeniis, Virginis immolationē precipit. 550. Ei, cum patre suo profugæ, sufficitur alia in sacrificium. 553. Apollo Delphicus, quānnam Silentii sui causam habuerit. 1291. Et tamen adhuc, post ista, Oraculum illius invisebatur. 1292. Cætera, ac plura, vide infra, Verbô Delphi, ac, Delphicum Oraculum, & V.

I N D E X.

& V. Philippus Macedo.

Apollonius, Dux transfuga, in Syria. 1882. provocat Ionatham Machabæum ad prælium. 1884. & multa licet cum ostentatione viri-um, insidiarumque loca-tione, 1884, & 1885. à Ionatha tamen, ejusq; fratre Simone, conflictu diuturno, reprimitur. 1885. tandemque vin-citur, ac profligatur. 1887. & 1889.

Apollonius quidam à Rege Antiocho Epiphane Ie-rosolymis domantis ac vexadis impositus; cru-delissimè eas habet. 1768. & 1769. montem Sionem facit munimen-tum latronum. 1769. Indèque caussam præ-bet Iudæorum constan-tioribus, aliò fugiendi. 1769.

Appia Via, descripta, à pag. 2331. usque ad 2333. inclus.

Appii Claudii rigida Cen-sura, 2593. Cæsari, per occasionem, utilis est. ibid. & 2594. Pompeja-nos Appius Claudius inflat, ac languidiores efficit, elevatione viri-um Cæsaris. 2623. & 2624.

Appius Claudius Decem-vir, se, suosque collegas, libidine suâ evertit: u-nà cum Decemviratûs magistratu. 2239.

Apris, seu *Aphra*, Egy-ptiorum regis, tragæ-dia, à pag. 727. usque 731. &c. Ejus superba fiducia felicitatis im-mobilis: sed mendax. 729. Seditio, in eum commota: & mors in eum violenta, 730. 731. 732. & 733.

Aqueductus urbis Romæ. 2329. eorumque utili-tas. ibidem.

Arcades, erga Messenios, patriâ extorres, per-quam hospitales sese exhibent. 638.

I N D E X.

Archelaus, Macedoniæ
rex, turpem ob causam
ab amato interfectus,
1114.

Arenâ, integer exercitus
obruitur. 999. De *Arenâ*, & Gladiatoribus, agitur à pag. 2480. usq; ad pag. 2491.

Argyrâspide milites, quinam. 1304.

Ariarâthes, Cappadociæ
rex, cû Holoferne, fratre suô, de regno contendit. 2066. Eum, in illa controversia, Demetrius Soter, Syriæ rex, impugnat. ibid. & 2067. eumque ejicit. ibid. à Romanis tamen defenditur, ibid. & apud eos interim offendit. 2068. Ejus nomen, non unô modô abbreviatum, aut corruptum. 2152. Vide etiam, V. *Demetrius Soter*.

Arideus (Philippus) ad opem exercitus sui confugit. pag. 5. Quotnam annis, post Alexandrum

Magnum, regnaverit? 1430. & quidem, coactus. ibid. & 1435.

Aristócrates, Arcadum
rex, perfidus erga Messenios, sibi suisque fœdere connexos. 606. & 607. idèoque lapidatus à suis. 607.

Aristodémus, Messenius nobilis, filiam suam offert immolandam, sacrificiô supersticioso. 558. & proco ipsius, seu sponso, eam liberaturo, impiâ crudelitate resistit. 553. & 554. & 555. Fit rex Messeniorum: beneque rem, & urbanam, & bellicam, gerit. 560. Spartanorum fidos transfugas, in ipsa fraude deprehendit: eosque urbe ejicit. 562. Somnio, de apparente sibi filiâ mortuâ, impellitur, ad vitam sibi merè abrûpendam. 570. 571. & 572. inclus.

ARISTOMENES, Dux
Messenius, à pag. 577. quò-

I N D E X.

quonam genere oriundus, ibid. & 579. Conjurat adversus Spartanos; sed cautè prius omnibus dispectis. 580. & Secundo bello Messeniaco dat initium. 581. Prælio, ad Deras pagum, Spartanos insigniter agit. 581. Rex esse jussus, recusat. ibid. Ducis tamen munus tandem admittit. 581. & illud egregiè implet. 582. Clypeum suum astatè affigens fano Minervæ, Spartanos implet superstitioso metu. 583. Ingentem sibi undequaque exercitum conciliat. 584. & 585. circumpositis sibi prætorianorum fortissimis. 586. Pugna iteratâ Spartanos profligat. 586. & 587. & 588. in qua Clypeum amittit suum. 588. qui loco tandem, longè diversò, reperitur. 588. 589. & 590. A Messeniis Aristome-

nes, post victoriam, hilarî gratulatione excipitur. ibid. & 589. Superstitioso sacrificulo parère abnuit. 588. Clypeum suum amissum, & repertum, denuò Iovi dedicat. 591. Pharas, Laconix oppidum, capit, & diripit. 591. Lacedæmonios, prædam urbis captæ sibi conantes eripere, in fugam conjicit. 592. Lacedæmonè urbem cogitans subjicere Messeniis, diabolico prohibetur somnio. 593. Virgines Spartanæ sacrificaturas, ex insidiis capit. 594. numerus Virginū illarum. 694. Eas virgines, adversus vim lascivorum, tuetur. 595. & 596. idque cede etiâ militum impudicorū. 596. Eam ob causam, capite periclitans, ab ipsismet Virginibus invicem servatur. 597. Ex earum manumissione Rempublicam

blicam suam ditat. 597.
 Matronas quoq; Spartan-
 tanas, sacrificantes, ex-
 cipere quondam cona-
 tus, excipitur ipse: ca-
 ptusque, malè multatur.
 604. & 605. Liberatur
 tamen vinculis, antistite
 fraudulentò beneficio.
 605. & 606, Præliò su-
 peratur. à Spartanis,
 perfidià regis Arcádici.
 606. In montem igitur
 Ejram migrat, cū Mes-
 seniorum suorum reli-
 quis. 608. Oppidum
 Amyclas, in Laconia,
 capit: ac diripit, ingenti
 Spartanorum dolore.
 611, Præliò, contrà La-
 cedæmonios gestò, ca-
 pitur. 612. & in carce-
 rem Ceadam conjectus,
 non tamen interit. 613.
 tandèque ex eo, mi-
 rabili fortunæ benefi-
 ciò, evadit. ibid. usque
 ad 618. A septem sagit-
 tariis iterum capitur,
 per insidias. 620. Virgi-
 nis cujusdam astu mi-

rando liberatur. 621. &
 622. & 623. Eam ipse
 nuptiis filii sui remu-
 neratur. 623. Immodi-
 cā superstitione perter-
 ritus, montem Ejram,
 ejusque arcem, prorsus
 deserit. 636. & 637. Ex
 eadē superstitione, my-
 steria quædam Idolola-
 trica defodit, in monte
 Ithôme. 636. Idem ta-
 men, antequam Ejram
 desereret, tametsi sa-
 ucus, fortissimè eam,
 medios inter hostes, de-
 fendit. 632. & 633. E-
 tiam migrans è Messe-
 nia, voluntarius exul;
 Spartanos tamen con-
 stanter persequitur, in
 omni loco. 641. &c. So-
 rorem, ac filias suas,
 tres, in matrimoniis
 collocat. 642. Ejus fi-
 liarum, nata minimæ,
 pietas, erga parentem
 Aristomenem, mortuū.
 643. moritur autem A-
 ristomenes, seniò con-
 sectus, & curis. 643. cu-
 jus

I N D E X.

jus cor repertum est , à morte, pilosum, ibidem.

Aristotimus, Epiri tyrannus, 852. Subditorum exulum uxores , ac liberos, nequiter spoliat : & crudeliter tractat. 853. & 854. Ob id, adversum eum, initur cōspiratio civium. 854. & oratio habetur à concitatore seditionis, ad cēdem ejus incitans. 855. 856. 857. & 858. &c.

Artes, rex Persarum, Ochi Crudelis filius. 916. Dum Bagōam , Eunuchum , suum rectorem, interficere cōgitat ; ab eo prior ipse interficitur, 917. Postremus est regum stirpis Dariæ. 918.

Arfinoë, puella regia , ad exercitum , contra adversarios, se recipit. pag. 7. & 1604. Proclamatur regina, 1604. Eā igitur occasione, inter ipsam , & Achillam ducem, simulates exortæ,

1605. erumpunt usque in cādē Achillæ, 1606.

Civibus Alexandrinis, propter Ganymeden, Eunuchum suum, & nimiam ejus potentiam, invisa fit. 1606. Marci Antonii iussa interficitur. 1628.

Arfinoë alia, Regina Cyrenarum, à filia sua deprehenditur in adulterio cum marito ejus, genero suo. 1535. & 1536. frustra q, prohibere adulteri percussores ; ab ejus nece , conatur. 1536.

Artabānus, Xerxis, Persarum regis, intersector. 895. vicissim autem & ipse interfectus, ab Artaxerxe Longimano. ibidem.

ARTAXERXES MACROCHIR, seu Longimanus, Persarum rex ; Artabānum regicidam , ac tyrannum, interficit. 895. Fuisse creditur Estheris reginæ maritus, ibid. In

co,

I N D E X.

eo, quædam fuere laudabilia; quædam, haud perinde. 896. Liberis nothîs abundavit. ibid. & 897. Ei succedit in regnum Xerxes Secundus. 897.

ARTAXERXES MNEMON, seu Memor, Persarum rex, filius Darii Nothi. 899. olim Arsaces dictus, ibid. Quas ob causas Mnémonē postea se nominari voluerit. ibid. Liberalissimus est, ac beneficiorum grātē memor. 900. Idem tamen & crudelis frequenter. ibid. & admodum mulierosus. 900. immò & incestuosus, non unò nomine, 900. & 901. matrem quoque habet crudelissimam. 901. huic, uxoris suæ interfetrici, injūstē parcit: & alios, ejus cædis velut auctores, in supplicia substituit, 902. & 903, Dario filio, adhuc vivens, regni consortium

tribuit. 903. quem tamen denique, propter cogitatum ab eo, tentatumque, parricidium, interficit. 903. idque, propter concubinam Aspasiā, Dario filio à se negatam. 904. Cum Dario autem simul, quinquaginta filios alios, & eorum uxores, ac stirpem, interimit. 904. & 905. Idem, in periculis diversis effugiendis, felix est 905. & 906. Tandem, animi mœrore senectæq; lassitudine, moritur infelicitè. 906. & 907.

Artaxerxis nomen, pluribus Persarum Regibus commune, quidnam Persicā linguā significaret. 907. & 1069. Error, quorundam, circa nomen hoc admissus, ac notatus. 907. & 908. Quinam è Persicis regibus eò nomine potissimum sint usi. 1069.

Aśa, rex Judææ, Bāasam. Isra-

I N D E X.

Israëlis regem, ob religionis disparitatem, habet hostem. pag. 144. & 145. & 146.

Asinius Pollio, Ciceronis insectator. 2557. Ejus sententia, de numero Pompejanorū, ad Pharsalum cæsorū, limitata; &, ut res exigit, exposita. 2829. Marco Catoni, cum nervo, & animosè, respondet. 2671. Cæsarianus idem, 2616 & tñ Commentariorum Cæsaris flagellum, ibid. 2617.

Asparagium Dyrrhachinorum. 2722. 2723. 2724. & 2725.

Assyriorum Reges, post Sardanapalum, usque ad Sennacheribi filium. 294. & 295. Item, post Assar-haddonem, reges. 714. & 715.

Astyages, Medorum rex. V. Cyrus.

Athanasius, latens in fovea. 2130.

Athenens, ab Antiocho E-

piphane constitutus, ad introducendam Idololatriam. 1771. crudeliter ubique Pios tractat. 1772. De nomine illius, quâ notione capiendum sit, dubium. 2127.

Athenienses, Perilæum fabrum, ænei tauri fusorem, contra Phalaridem defendentes, & excusantes, à Phalaride refutantur acriter. 768. & 769. Philippo Macedoni, gloriam bellorum invident, ac victorias frequentes. 1175. Eâ causâ, Thermopylas Alpes adversus eum insident. 1176. ac, per Demosthenem Oratorem, eum variè traducunt. 1176. & 1177. Pompejo victo, cui adheferant, à Cæsare veniâ donantur. 2833.

Athenobius, Antiochi Sideræ, Syriæ regis, legatus, ad Simonem Machabæum, 1942. & 1943. cui, non sine majestate, respon-

respondet Simon. 1944.
& 1945.

Attalus, unus è Ducibus
Philippi Macedonis, in
Asiam, cum Parmenione,
navigat; ac mox red-
it. 1231. Hominis ob-
scœni suspensionem de se
præbet; alterius obscœ-
ni defensione, & vindi-
ctâ, sibi arrogatâ 1232.
Reipsa quoque scelus
illud exercet, tum per
se, tum per alios, abs se
instigatos; in adolescentis
Pausaniæ Injuriam.
1233. Ob quod flagi-
tium frustra accusatus;
regi Philippo, Judici,
necis causam constat.
1233. & 1234. & 1235.
Hic, occasione propin-
quæ suæ Cleopatæ, Phi-
lippo, regi Macedonũ,
fit intimus. 1236. &
1237, pessimò sanè suũ
similiũ exemplò. 1237.
In aula quotidie sermo-
nibus insolescit. 1240.
& his quidem, etiam ad-
versus Alexandrum M.

ejusque matrem. ibid.
unde pugna convivalis
inter ipsum, & Alexan-
dram, cooritur. ibid. &
1241. quæ pugna causam
præbet Alexandro,
& matri, è Macedonia
profugiendi. 1241. Alex-
andri jussu hic Atta-
lus tandem interficitur.
1245.

Augustalis Dignitas, su-
premius Libertatis ex-
celdium. 2846. usque
2849. Laxamentum in-
gens licentiæ Princi-
pum, notæ deterioris.
2848. Quàm amplum,
quidvis audendi, cam-
pum, & quârũnam
rerum; in se complexa
fuerit. pag. 2845. &
2846. usque ad 2848.
inclusivè.

Augusti cognomen, cur-
tâ de Romani Prin-
cipes apprehenderint.
2843. & explicatiùs,
pag. 2844. 2845. usque
ad p. 2848.

Augustus Caesar, contra in-
fensos

I N D E X.

senfos sibi, sese confert
ad legiones. pag. 6. U-
xorem, alteri ereptam,
pro sua, usque in vitæ
finem, habet. 1528 Cē-
tera vide V. Cn. Octa-
vius, & Octavianus Au-
gustus, infra.

Aulus Gabinus, Ptolemæ-
um Auleten in regnum
Ægypti restituit. 1583.
& 1584. Ciceroni, ut
insensus, sic & invisus.
1585.

Aurum Coronarium, à Ro-
manis congestum. & il-
lius origo, unde à pag.
2460. ad 2463. exclu-
sivè.

B.

Balsæ, Regem Israël se-
ipsum constituit. 143.
Interficit omnem do-
mum, ac posteritatem,
Jeroboami. 144. Imita-
tur tamen nihil oscius
ejus domus impietate.
ibid. & regem Judææ,
Asam, odio Religionis
persequitur. 144. &

145. Prophetam Jehu,
se corripientem, inter-
ficit. 145. Plectitur, ob
hoc, à Deo, ditionum
suarum aliquot amissio-
ne. 146. Decedit, morte
non violentâ. ibid. Cu-
jus nomen, à diversis,
diversè pronuntiatur.
263. & 264.

Bacchides, Syrus, Deme-
trii Soteris, Syriæ re-
gis, Dux; adversus Ju-
dam Machabæum. 1856.
& alibi. Committit præ-
lium cum Iuda. 1858. &
victor evadit. 1859.
Vehementer Iudæam,
per se, perque suffectos
sibi Præfectos, affligit.
1860. & 1861. Macha-
bæanos tentat conclu-
dere. 1863. sed irritò
conatu, ibid. Die quo-
que Sabbatinò, summâ
præfidentia illos aggressus,
clausæ accipit. 1865.
eosq; se provocantes ad
iteratum cōflictum, ag-
gredi non audet. 1866.
Affligitur, Machabæo-

C

rum

I N D E X.

rum fratrum, adversus se, contumaciâ. 1897. sed gravius adhuc, Alcimi, collegæ sui, interitu. 1868. Profectus Antiochiam, 1868. post annos duos redit in Iudæam, cum exercitu. 1869. tendensque insidias fratribus Machabæis, sibi inutiliter laborat; & insidiatoribus, à se constitutis, exitio est. 1869. Ad Bethbessen impugnans Machabæanos, cladem accipit; & periculum vitæ adit. 1870. Multos occidendos curat ex iis, à quibus vocatus fuerat in Iudæam. 1871. Ex pacem denique, à Jonatha Machabæo cum conditionibus propositam, cupide amplectitur. 1872. reversusque Antiochiam, non revertitur in posterum in Iudæam. 1872.

Bactriana regio miranda fecunditas. 336.

Babe, donum à Simone Machabæo missum Demetrio regi, quidnam fuerit. 2145. & 2146.

Balthasar, rex Babylonis, diversè nominatur. 716.

Barsine, Damasci capta, ex Alexandro Magno fit mater. 1346. & 1347.

Basilii bustum. 2335.

Benadâdus, rex Syriæ; infelicitè aliquoties contra regem Israël, Achabum, pugnat. 163. usque ad 167.

Bella populi Romani, cum exteris, memorabiliora, à pag. 2248. usque 2250. inter quæ, Tria Carthagenensia. 2248. & Mithridaticum, admodum diuturnum. 2249. Bellum Sociale cur ortum inter Italicos. 2271. Bellum Mithridaticum in Asia, quasnam sus causas habuerit. 2271. & 2272. &c. causarum pars magna sunt ipsimet Romani Duces in Asia.

I N D E X

Aſia 2273. Bellum Gladiatorium, à pag. 2539. uſque 2543. Bellum Piraticum; à Pompejo geſtum, & conſectum. à pag. 2879. uſque 2886. incluſivè.

Bella Romana inteſtina; per ſeditiones, à pagina 2250. inter quæ, ſeditio Gracchana. ibid. & ſeq. Belli Civilis Pompejano-Cæſariani, quotuſnam annus flamam incendere luculentiùs cœperit. 2586.

Bellum Sacrum, in Græcia; quòdnam, & quale; quibus item de cauſis ſuſceptum. 1133. & 1135. & 1161. & 1162.

Benzenavius, Vide, *Conſtanticus*.

Berenice, regina Ægypti; filia Ptolemæi Auletæ. 1577. maritum ſuum interficit. & cur? 1578. Ipſa verò viciffim, cum marito ſuo novo, interficitur, à patre ſuo. 1585.

Berenice, Arſinòës, regi-næ Cyrenarum, filia, matrem in adulterio, & inceſtu viri ſui, hoc eſt, ſocrû cum genero, deprehendit. 1536. Eundem adulterum, maritum videlicet ſuum, interficiendû curat, ſalvâ matre. ibid.

Beſtiæ objecti, ab Romanis. 2480. Beſtiarii; qui? 2486.

Bethel, & Dan, urbes vitulorum Jeroboami; ubinam fuerint ſitæ. 113. Plures autem fuerunt hujus appellationis urbes, 259.

Bethſûra, munitio Judææ firmiſſima. 1798. A rege Antiocho Eupátore graviter oppugnatur: ac, Judæi proditoris opera, capitur. 1821. & 1822.

Bibliotheca Regis Ptolemæi Philadelphi, in Ægypto. 1477. uſq; 1479. incluſ. cujus, ex parte, imitator (in hoc) eſt rō-

I N D E X.

parcha quidam temporum istorum. 1478. & 1479. & 1653.

Bibulus (Marcus) Jul. Cæsaris naves incendit. 2711. idque indignans: & quâ causâ. ibid. Cæsari semper discors. 2715. & 2716. moritur. 2715.

Bituitus, Arvernorum in Galliis rex: cum filio Congentiano, à Romanis perfidè tractatus. 2475.

Blasphemi exagitâtur: præcipuèque Sæctarii quidam; certis quibusdam in articulis - fidei, Senacheribi blasphemiam imitantes, à pag. 423. usque 430. Horrenda in Christum blasphemia tyranni Japonii. 425. Blasphemia voluntaria, coram Deo inexcusabilis. 426. Blasphemia anabaptistarû, adversus SS. Eucharistiâ. 426. Iconoclastarum blasphemia realis, & in

ipso factò, contra sacras Imagines. 427. cujus exemplum, admirabile pariter, ac terribile. 471. & 472.

Bustuarii, quinquam dicerentur. 1430. Gladiatores bustuarii. 2481.

C.

Cabades, seu Cavades, Persarum rex, & cultor Idolorum. 1093. Quânam occasione nonnihilò mitior fieri coepit, erga Christianos. 1093. & 1094.

Cabus, quænam mensura fuerit. 269. quo loco, mirabilis ejus explicatio, irridetur. ibid.

Cæsar (Cajus Jutius) Inter Proscriptos Syllanos extremè periclitatur, 2306. ægerrimèque se redimens, à Sylla longè ægrius amicorum precibus condonatur. ibid, & 2307. A Q. Catulo, & Ca. Pisone, periclitatur; crimine Cæcili-

I N D E X.

tilinarie Conjuratōnis
ei impactō. 2494. Mar-
cum Catonem, ex ipso
Innocentiæ actu; infam-
mat; interpretatōne
malâ mētis bonæ. 2499.
& hoc in libris suis: mul-
tōque injustiūs, quàm
à Catullo. poëta prius
ipse fuerat infamatus.
ibid. Destinatatam men-
te habet legem, feren-
dam, de multitudine u-
xorum, 2513. cujus la-
tionē impedit sola mors
ejus. ibid. Inter fauto-
res Catilinæ existima-
tur ipse quoque fuisse.
2544. & 2547. Uxo-
rem Pompejam dimit-
tit; & quānam dimis-
sionis causam attulerit?
2548. contrā, ac mater
Cæsaris dixisset, ux-
oris scelus velans. ibid. A
Cn. Pompejo Magno,
cūnam Ægisthi nomi-
ne affici consuēset.
2549. Cum Pompejo
nihilominus, & Crasso,
perniciōsè cōjungitur.

ibid. & 2552. & 2553.
Cæsar debitīs oppres-
sus, à Marco Crasso
nonnihilò sublevatur.
2551.

Cæsaris Consulatus pri-
mus, seditiosus, ac tur-
bidus. 2553. & 2554. in
quo, adversus Optima-
tes, multa miscet, 2554.
& 2555. præsertimque
contra Collegam suum,
Marc. Bibulum; & con-
tra Marc. Catonem, ibi.
Ejus insolentia, ibid. &
2555. Publ. Clodium
promovet, odio bono-
rum: inprimisque Mar-
ci Tul. Ciceronis, 2555.
adjutore Cn. Pompej. ibi.
ibid. & 2556. Lucium
Vettium subornat, fal-
sum Indicem, adversus
Optimates nonnullos.
2556. pessimò tamen
rerum Vettii exitu. ibi.
circa cujus mortē, Cæsa-
ris subornatoris fraus,
aut vis, ac scelus, in su-
spicione sunt. ibid. Ami-
corum operā, provin-

C 3 oiam

I N D E X.

etiam Galliam, cum imperio adipiscitur. 2557. unde magis, ac magis, insolescit. ibid. Cæsaris, in Ciceronem, perfidia, 2559. & 2562. usque 2565. inclus. In Gallia, prosperè Cæsar rem gerit. 2570. Indè verò in invidiam incidit Cn. Pompeji Magni. 2571. cum quo nihilò minùs, ut & cum Marco Crasso, consilia cudit ambitiosa. 2572. & 2573. & 2574.

Cæsar, ingressum sibi struens, ad rapiendam rerum supremam potentiam; muneribus, ac spoliis provincialibus, omne genus hominum Romanorum corrumpit. 2572. & 2573. Ob quam proinde causam plurimi ei, magnique, præstò sunt. 2573. De prorogatione imperii militaris Cæsariani in Galliis (utrum in Quinquennium, an verò in Trien-

nium duntaxat, illud & permissum fuerit) agitur, & sparsim, & subinde continuatè quoque, à pag. 2574. usque ad 2600. inclusivè. *Cæsar* expostulat, de Privilegio prorogati sibi imperii, &c. interceptò, & turbatò. 2584. de qua turbatione agitur, 2582. & 2583. Cæsar, cui prorogari sibi Galliarum imperium, & quatenus, tantopere laborarit? 2585. &c. Obfirmat animum, ad vitam privatam redire nunquam. 2588. & 2596. obsistètibz autem in eo sibi, minatur, ibid. & nominatim, 1589. A Marco Marcello Consule, absens, insignem accipit contumeliam. 2587. Paratos in perniciem suam inimicos, & adversarios, donis ad se trahit, & perducit. 2590. & 2591. Ad ipsum quoque multi trans-

eunt.

I N D E X.

eunt, Censurâ Appianâ notati. 2193. & 2594.
Cæsari prorogatum fuisse imperium Gallicanum, non ultra, quàm in Triennium, Dio vult. 2595. & 2597. idémque scriptor contendit, E Gallia oportuisse maturius redire Cæsarem, exercitúmque dimittere. 2596. ut & Marc. Marcellus, Consul, contendebat. 2597. & 2598. & 2600. Marcus item Cicero, 2599. Cæsaris excusationi, timoríque, vitæ privatam fugientis, respondetur. 2601. & 2602. Moram illius in Gallia, tam diuturnam, fuisse illegitimam, clarè Cicero demonstrat. 2599. & tamen, Senatus culpâ eam accidisse. ibid. & 2600. Indignitatem fuisse magnâ, ob unius Cæsaris ambitionem, pati gravariq; terrarum orbem; auctor monstrat. 2602. Iterum

Cæsar, iterúmque, pacisci cum Senatu., de Provinciis, conatur. 2606. & 2607. & 2609. Cajum Curionem, ad se venientem, excipit amicè. 2608.
Cæsar Ravennæ in hibernis est. 2608. Indè ad Senatum denuò scribit, cum minis, & denuotiatione belli, publicis literis. 2611. & 2612. Commentariorum Cæsaris fides, circa Verum, & Integrum, laborare existimatur. 2615. & 2616. & 2617. idq; partim, è Pollionis judicio, 2616. partim, ab experimentis, 2617. non sinè damno plenè, veracisque, historiæ. 2617. nec sinè rerum, à Cæsare narratarum interdum caligine. 2618.
Cæsar, initium daturus Civili bello, Ravennâ copias movet, Ariminum versùs 2620. Transiit interim amne Rubicó-

ne, ibid. & 2621. Arimi-
ni concionatur. 2621. ac
legatis Senatûs & Pom-
peji responder. 2622.
A Cæsare Tit. Labienus
deficit. 2623. immodicâ
Pompejanorum gratu-
latione. 2623. nec tamē
eorum parî commodo.
ibid. Cæsar, Ciceronis
iudicio, legiones habet
undecim. 2624. cæsq̃ue.
opinionē virtutis suæ
bellicæ, nominisq̃ue fa-
mâ, undique collectas.
ibid. & 2625. Duces
quoque habet, haud in-
celebres. 2625. Exiguû
admodum tempore, oc-
cupat Italiam universâ.
ibid. & 2626, & 2635.
ipsô Cicerone, ad ejus
celeritatem tantam, at-
tonitô. 2626.

Cæsaris Consulatum Alte-
rû, cur formidarent vul-
gò Optimates. 2627.
Cæsar, & Pompejus, al-
ter alterum ejicere, vel
excludere. Brundisiô
laborant. 2641. Cæsa-

ris, de Pacis negotio, a-
pud Pompejum tunc a-
gitato, narratio, insigni-
ter sibi contraria; &
Pseudopoliticis notan-
da. ibi. & 2642. & 2643.
Cæsar, Brundisio tan-
dem occupato, Præto-
res diversos, in diver-
sas mittit Provincias.
2643. classibûsq̃ue ma-
ria, & maritimas o-
ras, occupat & insidet.
2644. Cæsarianorum
Prætorû nomina 2643.
& 2644. Cæsar, despe-
ratione classis, celeritate
debitâ comparandę, co-
gitat in Hispanias. 2644
&, quonam maximē
consiliô id faceret. ibid.
Qualēnam principiô
belli Civilis militum
farraginem Cæsar ha-
buerit? 2646. & 2647.
& ipse, quā minax fu-
erit. 2647. ac 2648. Ci-
ceronem, ad Acta sua
comprobanda, inducere
nititur: sed, absque suc-
cessu. 2652, & 2653.

Cæsar.

Cæsar, cum exercitu, Romam accedit. 2659. Legatos ad Pompejū mitti, postulat. *ibid.* & cur sine effectu? *ibid.* & 2660. Aerarium diripit. 2660. 2661. 2662. quantāquam furti summā? 2661. fin. & 2662. princip. & 2973. Directionem eam impedire conantem, Lucium Metellum, minis coercet, ac rejicit. 2660. & 2661. eūmq; propterea postea, suis in Commentariis, calumniosè, falsòq; traducit: de suo peccato interim altū silens. 2662. qui tamen ab auctore, pro Metelli defensione, refutatur. 2662. & 2663. Directione illā Aerarii, Metelliq; vexatione, plurimos *Cæsar* offendit. 2663. in his, etiam *Ca. Curionem*, promotorem *Cæsarianæ* causæ, *ibid.* qui propterea de *Cæsare* non optimè lo-

quitur. *ibid.* & 2664. In Populi Romani odium, ac malevolentiam, incidit *Cæsar*. 2664. & male audit, à crudelitate, & rapinis. *ibid.* disceditq; Roma. Romanis iratus. *ibid.* idque facit, minore, etiam Legionum ipsius, in se studio. 2665. Multitudini merito invisus, est effectus *Cæsar*: sicut & omnes sunt. *Cæsaris* intolerandum factum & ambitionem imitantes. 2665. In Galliam *Cæsar*, & mox in Hispanias, abijt, cum exercitu. 2666. Ex itinere, Massiliam urbem, per se, perq; suos, oppugnat: ac subigit. 2666. Fabii legati ministeriò, hostes è saltu Pyrenzo deturbat. *ibid.* & 2667. inijt: *Cæsaris* gesta cætera, in Hispaniis, compendiò relata. 2667. & 2668. *Cæsar*, equitandi peritissimus. 2680.

Cæsar, à Marco Aemilio

C 5 Le.

Lepido, absens, Dictator creatur, 2701. Placenzæ, tumultuantem militem suum, supplicio, & atrociorum malorum terrore, compefcit. 2701. 2702. & 2703. Centurionem, locò militis, ab eo falsò sibi accusati delatiquè, plectit. 2703. Romam regressus, & à Pisone focero, super Pacis negotio, cum Pompejanis tractandò, monitus; retrahitur à Servilio. 2703. Romæ varia, contra Leges, & majorum instituta, ordinat. ibid. & 2704. Seipsum, facit Consulem; Dictaturâ interim, specie tenus, & ad tempus duntaxat, depositâ, 2704. Improbè, etiam tunc, Ærarium, templa, Edes Deorum, diripit. ibid. & 2705. idque ferè, tanquam mutuo sumentis specie. 2705. Cæsari, Româ in expeditionem

Macedonicam abituri, diverfa quæpiam omina offeruntur; ac præludunt. 2705. & 2706. Puerorum certamen, pugnæ Cæsariæ virilis præludium facit. 2706. A Populo, in abitu, de Pace ineundâ interpellatur. ibid.

Cæsar, Quòtnam legionibus, adversus Pompejum, instructus, Macedoniam petere conatus sit. 2707. In Macedoniam, ex Italia, incogitante prorsus, ac pæne vacante, Pompejò, trajicit. 2709. & 2710. Quòtnam anni tempore, & quàm providè, mare transierit? 2710. Quòtnam cum Legionibus, primò trajectu? ibid. relictis post se legationibus quòtnam legatos præfecerit. 2710. & 2711. Ejus naves, è Macedonia remissæ, in mari Ionio malè tractatæ. 2711. Quàsnam ter-

I N D E X.

ras primò suò in Græciam ingressu , quæve oppida, occupàrit, Cæsar. 2711. & 2712. Quatum terroris, ac tumultus, Pompejanis iniecerit. 2712. Ad Apsum castra, è regione castrorum Pompeji, metatur. 2713. & 2714. Res Pompeji maritimas aliquamdiu in arctum redigit. 2714. & 2715. Iterum conditiones Pacis Pompejo proponit; sed injustitiæ manifestas. 2616. ideòque, à Pompejo, & Pompejanis, merito rejectas; non absq; ejus contemptu, & execratione. 2716. & 2717. ubi Titi Labieni conditiones præcisæ, Cæsariq; internecinæ. 2717. Magnò suì periculo se navi nocturnæ Cæsar committit, procellosò mari, 2718. ubi voces magnanimæ, quibus gubernatorem navis incitabat, ad procel-

las perrùpendas. 2718. ad suos tamen redit, infectà re. 2719. Legiones suas, Brundisii relictas, tandem recipit. 2719. & Marco Antonio, qui eas apportàrat, conjungitur. 2722. haud tamò citra magnos itinerum labores. 2721. nec sinè Græcorù propensiore in eum, quàm in hostem ejus, voluntate. 2722. Annonæ causà excurret in loca varia. 2723. infra spem tamè reportatà prædà, 2724. Dyrhachii quoq; deditiōnem spontaneam, aut expugnationem, frustra affectat. 2724. & 2725. Ejus exercitus cum fame configit. 2726. unde vicissim ipse Pompejanos, pabuli potùsque penurià, affligere conatur. 2726. & 2727. ac Pompejum ingenti castrorum ambitu includit. 2727. quorum utriusq; castrorum amplitudo

tudo declaratur. Pompeji quidem, pag. 2728. & 2729. Cæsaris verò, pag. 2729. & 2730. In ea Pompeji inclusione quidnam Cæsar quæsierit. 2727.

Cæsaris exercitus, à Pompejanis funditoribus, &c. vexatur, 2730. *m. & f.* graveque periculum. Nona Cæsaris legio, à Pompejanorum incurfu, adit. 2731. Cæsaris universus exercitus fame pressus, ibid. genere quodam panis exoticò, consolatur inopiam suâ. 2731. de quo pane controvertitur à quibusdâ. 2732. ut & de panis illius jactu in castra Pompejana. 2732. & 2733. Cæsaris interim milites, etiam extremæ famis necessitatem, præ Pompeji inclusione cōtinuandâ, flocci faciunt, 2734. & sagittarios Pompejanos, arte vigiliarum strategematicâ,

eludunt, ibidem. Absente Cæsare, proditionis Dyrrhachinæ sperata causâ (ut putatur) cohortes Cæsaris Sexta gravissimum in discrimen conjicitur, 2735. propugnatore tamen Centurione Scævâ, innoxium, ibid. & 2736. Rursus pacis negotium Cæsar tentat: Sed effectum nullò. 2737. & 2738. Timiditatis superbiæ notam Cæsar, suis in Commētariis, imponit Pompejo. 2738. & 2739. defectum iŕe pabuli, multorumq; ab eo militum defluxum, 2739.

Cæsar, à Pompejo ad Dyrrhachium oppugnatus, magnum adit discrimen summæ rei. à pag. 2740. quod describitur aliquantò pluribus, à pag. 2743. usque ad 2747. inclusivè. Cui gloriæ suæ labi, Cæsar remediū afferre meditatur. 2746. & 2747. & 2748. sed spe

I N D E X.

Tpe suâ, per suorum erro-
 rorem, dejectus, 2748.
 & 2749. fluctuatur in
 certamine vehementer.
 2750. & 2661. & 2762.
 victusque foret; si vin-
 cere Pompejus voluis-
 set. 2751. quod ipsum
 tamen confiteri Cæsar
 non vult. 2752. casum-
 que suum variè, sed
 planè vanè, conatur e-
 levare. ibid. cum tamen
 revera suorum multos
 tunc amisisset, 2753. &
 2762. Catoniq; luctus
 causam, è cæsorū mul-
 titudine, præbisset.
 2754. Unde jam
Cæsaris, de suo bello Civi-
 li, narrationibus, subne-
 stuntur & alii; diversa
 nonnūquam ab eo scri-
 bentes. 2754. usque ad
 2763. &c. Nominantur
 autem auctores illi, qui
 diversa ab eo nonnun-
 quam tradunt. 2757.
 Narratio rerum, à Cæ-
 sare gestarum, à tempore
 maritimi transitus e-

jus in Macedoniam; ex
 auctoribus, subinde ab
 eo recedētib; in com-
 pendium redacta, à pa-
 gina 2758. usque 2763.
 Particulatim, de tentata
 ejus, sub tempestatibus,
 Ionii maris transmissio-
 ne. 2758. & de eo, quod
 è suis, post reditum, au-
 dire coactus est. 2758.
 & 2759. De clade quo-
 que, ad Dyrrhachium
 ab eo acceptâ: & cujus-
 modi noctem proximâ
 egerit: deq; diversis lu-
 ctus ejus causis. 2764.
 & 2765. Postridie cla-
 dis acceptæ, militem a-
 nimat. 2767. Isq; fidem
 ei firmat. 2765. &c.
Cæsar à Dyrrhachio exin-
 de castra movet aliò. i-
 bid. & 2768. Pompejò-
 que, se insequenti, ela-
 psus, 2771. in Thessa-
 liam pervenit. 2772.
 Quam is regionem, ge-
 minas ob causas, peti-
 vit, & insedit. 2772.
 Gomphos urbem dedi-
 sibi

veniam concedit. 2833.

& 2834. Theſſaliam libertate donat: & cur? 2835.

Cæſar, in Ægyptum uſque, Pompejum inſequitur. 2835. & ſuperius quoque. 1590. Ibi Regum Ægyptiorū contentiōnem componere nītur. 1591. Sed, à Cleopatra, ceu parte unā ligatū, blanditiis, &c. prævēntus, 1592. ab altera litigantium parte, querelis, ac maledictis, impetitur. 1592. & 1593. uſque ad ſeditiōnem, 1593. & 1594. Formidine deniq; ſubactus, æquitatem, manſuetāmq; Cauſæ tranſactionem, ſimulatè promittit. 1595. ſuper teſtamento defuncti regis Ægyptii verba faciens, 1596. & regna liberis illius diſperſiens, 1597. nō ſinè applauſu, 1597. Sed à Photino, & Achillā, res ejus, ac negotia

Pacis, turbantur. 1597. & 1598. Ejus, ac Regi Ægyptii, Cleopatrzq; legatos Achilles interficit. 1600. Reges ipſosmet, ſibi ſuſpectos, cuſtodiā diligentī Cæſar ſepit. 1601. Dum ad regiam Alexandrinam ſe ſuōſque ab Achilla defendit; bibliothecam illam ſanctiſſimam incendit. 1602. idq; in hiſtoria ſuā diligenter tacet. 1603. Alexandrinis, Regem Ptolemæum à ſe flagitantibus, 1606. libenter concedit, & emittit. 1607. & , quare libenter? 1608. Regem ipſum, callidè ſimulantem, ſe invitum abire, ſalubribus monitiſ inſtruit. 1608. quem tamen Cæſar continuo hoſtem experitur, apertō Marte contra ſe tendentem, 1609. Ipſe verò adverſus regem adjuvatur copiis Mithridatis Pergamēni. 1609.

I N D E X.

& 1610, sicut & copiis Antipatri Idumæi, patris Herodis Ascalonitæ. 1610. & 1611. Ptolemæum Dionysium, Ægypti regem, fortiter oppugnat. 1612. & 1613. & 1614. In quo certamine, magnus, ac perutilis fuit, militum Germanorū usus, 1613. & 1614. Cæsar, per Carfulenum, capit castra regia. 1615. & 1616 regemque urget, ad Nilum, effugii causâ, petendum: in quo tamen rex interit. 1616. Post victoriam, adversus Ægyptios supremam, statum Ægypti componit. 1618. sed lentissimè. ibid. idque, propter protractam, cum Cleopatra reginâ, consuetudinem. ibid. & pag. 1620. & 1621. Cleopatraz namque (sicut multis aliis ejus sexûs & ordinis illustribus) usque ad infamiam adhæsit. 1619.

cum Cleopatra tamen, probrosius, ac diutius, versatur. 1621. & 1622. ex qua filium quoque sustulisse creditur. 1619. *Cæsar* Monarchiæ Romanæ dat initium. ibid. & à quoto annò. ibid. Ex Ægypto reversum, ac deinceps, quânam honores, in cumulum, exceperint. à pag. 2836. usque 2839. exclusivè. Quot, & quibusnam & provinciis; hostibusq; reportarit, & egerit, triumphos. 2836. & 2837. Ejus honores nonnulli, immodici. 2838. Ejusdem, in ipsa sublimiorum dignitatum meditatione, apparatusque, oppressio. 2838. & 2839. Regnum Cæsar, parùm sincère repudiat. 2838. A quot Conjuratis, & quot plagis, Cæsar interierit. 2839. Ejus interitu lætantur nonnulli. 2839. frustra tamen. ibid. &

D 2840.

2840. Dies necis illi⁹, primò *Natalis - Romæ* dictus, postea vocabulum *Parricidii* accepit, 2839 & 2840. Jul. Cæsaris Clementia prædicatur. 2875. Cæsar successorem accipit *Cn. Octavius*. 2840. de quo vide locò suò, ac verbò, *C. Octavianus*.

Cæsarea - Cappadocia, multitudo incolarũ. 2169. *Cajus Claudius Marcellus*, Consul, Pompejum in bellum Civile incendit. 2606.

CAIVS CVRIO, ad Tribunatum - Plebis evectus. 2589. Ab C. Jul. Cæsare pecuniâ corrumpitur. 2590. ideoque, ejus Causam injustam suscipit tuendam, ibid. & 2591. Periclitatur à Censura Motum. 2594. Multis de causis apud plebem gratosus est, ibid. Vaser, & expiscator consiliorum Pompejanæ factionis, ad ver-

sus Cæsarem. 2594. Insignis simulator, ibid. & 2595, tanquam utrique parti addictus esset. 2595. & 2602. Amicum se tamen, denique, defensorẽque, solius Cæsaris, apertè gerit. 2603. ac pro eò palàm loquitur, & contendit. 2604. Pompejumque vehemèter urgens; in angiportum compellit consiliorum, tum ipsum, 2605. tum Senatum, 2606.

Ca. Curio idem, ad C. Jul. Cæsarem excurrit Ravennam. 2608. nò sine, perniciosis patriæ, consiliis. 2609. Ravennà Romam redit, cursu celerissimo, ibid. & in Senatu, pro Cæsare, adiutoribus Marc. Antonio, & Cassio Longinò, turbat omnia. 2610. & 2612. & 2613. cum quibus ipsis demum & urbe cedit, 2614. Cæsarisque denuò congressum petit.

I N D E X.

petit. *ibid.* & 2615. I-
dem tamen ipse Curio,
de Ca. Cæsare queritur
ob varia. 2663, & pa-
rum secundos de eo ser-
mones habet. 2664.
Metu potentiae classis
Pompejanæ, tātò prom-
ptius è Sicilia transit in
Africā. 2684. & 2685.
Qui trajectus ei princi-
pio felix est. 2685. ut
& praelia quædam mi-
nora. 2686. & 2688. &
2689. Cornelianæ Ca-
stra insidet. 2688. eaq;
dein relinquit: & cur?
2687. Regis Jubbæ au-
xilia fugat, ac fundit.
2687. & 2688. Cum
copiis Varianis confli-
git. 2688. & 2689. nul-
lus suorum, præter-
quam Fabii Peligni, sa-
ctura, 2689. & cur hunc
amiserit? *ibid.* Nimia
felicitas prima, confi-
dentiam Curionis ac-
cendit, in ipsiusmet per-
niciem. 2690. & 2691.
A perfuga quodam dis-

fecto, deluditur nuncio,
ex parte falso, ac menda-
ce, de regis Jubbæ disces-
su. 2691. Contra Sabur-
ræ, regionum ducum
præcipui, numerum, sa-
tis copiosam, feliciter
rem gerit. 2692. cum i-
pso verò Saburra pu-
gnat, cum sua suorum-
que strage internecina.
2692. 2693. & 2694.
Ipse interficitur. 2694.
capiti ejus illuditur.
2695. copiarum illius
reliquiæ diversè per-
eunt. *ibid.* aut cum infan-
tia diffugiunt. *ibid.*
Quam tamen Curionis
cladem C. Jul. Cæsar, in
Juba, post hæc, utcuq;
que ulciscitur. 2696.
Quenam causa fuerit
Odiorum, inter regem
Jubam, & Curionem?
2695. Curionis interi-
tus, ejus institutis, mo-
ribusque, dignus erat.
2696. usque ad 2701.
inclusivè.

Cajus Crassinus, praeliū
D 2 Phar-

Pharfalici facit initium. 2812. In eodem mox cadit. *ibid.* & quanti à Cæsare fuerit æstimatus? 2828.

Cajus Marcius Coriolanus. V. Coriolanus.

Cajus Marinus. V. *infra*, *Marius.*

Calénus (*Quint. Fufius*)
Marc. Tull. Ciceronis
vehemens , ac Satyri-
cus, refutator, 2497. &
2498. neq; tamen pro-
babilis per omnia fidei.
2498.

Calimander, fide mirandâ
herum suum *Demetri-*
um, *Syriæ* regem, è ca-
ptivitate educit. 2078.

CAMBYSES, *Perfarum* rex,
Cyri filius, plurium fu-
it nominum. 986. Pro-
hibet *Iudæos* ædifica-
tione Templi, & urbis
Ierosolymorum. 987.
idque, ob aversum à *Iu-*
daica gente animum, i-
bidem, cujus aversionis
caussa exquiritur. 987.
& 988. In *Ægyptum*

molitur expeditionem,
987. Ejus expeditio-
nis propria genuinâque
caussa profertur. 988.
quæ tota deniq; in *Me-*
dicum regium *Ægypti*
refertur, tanquam pri-
mum illius belli stimu-
lum, 989. Creditur ni-
hilofecius bellum *Cam-*
byfes suscepisse, odio
Deorum Ægypti, 990.
Quâsnam gentes in ex-
peditionem illam secum
traxerit. 991. Cum his
in *Ægyptum* astutè pe-
netrat. 991, & quidem
consiliò, rebus suis salu-
tarî. 992. Regem *Plam-*
menitum debellat, &
capit. 992. In *Ægypto*,
à se victâ, manet per tri-
ennium circiter. 995. Et
multa gerit ibi, rege bo-
no indigna. *ibid.* & seqq.
Regis *Amasis* cadaver
contumeliosè barbarè-
que tractat. 996. Bellum
Carthaginense medi-
tatur. 996, sed ab eo
Phœnices illum deter-
rent.

I N D E X.

rent 997. Maerobios igitur Æthiopus bello subigendos sibi sumit. ibid. Cujus in apparatu belli, gentis ejus Regi dolosa dona mittit. 997. Sed, ab eodem illo rege derisus, aliô donô redonatur. 998. Ergo reipsa, bellô regem illum, ejusque gentem, obruit. 999: sed ipsius exercitus aliunde obruitur, ac deletur: dum Jovis Ammonii delubrum sacrilegè affectat. 999. In castris quoque Cambyseis, extremâ fame laboratur. 1000. Ideôq; rex retrocedere cogitur. ibid. Reversus in Ægyptum, furit in falsum Ægyptiorum Deum, Apin 1001. quem & unâ cum sacerdotibus illius, & populi magnâ parte, interficit, è levissima causâ. 1001. & 1002. & 1003. Helio-
polin urbem, ejusque templum, dat in soli-

tudinem. 1003. ibique Mnévin, alium bovem, & Ægyptiorum Deum, ex probabili, interficit. ibid. & 1004. aliâque multam in Ægypto vastitatem facit, 1004. nō omnino immeritô ibid. & 1005. Propter hæc, ab Ægyptiis, in vecordiam incidisse, perhibetur. 1005. Nec improbabile est; cum morbo comitiali laborasse. 1006. nec non insanîa: per quam, non pauca fecit, amenti similima. 1006. & 1007 &c. usque ad 1012. inclusivè, Smerden, fratrem suum, puerili stimulatus invidia, tollere meditatur è vivis. 1006. eumque, somniô incitatus phantasticô, curat interficiendum. 1007. Paristul-
titâ, sorores duas, matrimonio sibi per incestum conjungit. 1007. Earum alteram, prægnantem, interficit, ob

D 3   sim-

I N D E X.

simplex, & liberum re-
 sponsum. 1008. idque,
 occasione duorum ca-
 tulorum, colludentium.
 ibid. Unde partus ab-
 ortienti matri, sinè ca-
 pite in lucem provenit.
 1009. cujus rei, causa
 duplex adstruitur, ibid.
 Cræsum quoq; regem,
 Cyro patre suo mortuò,
 Cambyfes crudeliter ha-
 buisse perhibetur. 1009.
 & 1010. nec minùs, fi-
 lium Cræsi, & uxorem.
 1010. ludicem quoque
 Injustū excoriat. 1010.
 Veritatis item audien-
 dæ impatientiâ, Prexa-
 spen plectit in filio e-
 jus: quem sagittâ trans-
 figit. 1011. eòque cru-
 delitatis exemplo triū-
 phat; & insuper lauda-
 datur, 1012. Persas de-
 nique Duodecim defo-
 dit. ibid. Propter hæc
 autem, & alia plura,
 Smerdis-falsi factione,
 ac dolo, Cambyfi abro-
 gatur imperium. 1013.

& ipse, in equum insi-
 liens, eventu fortuitò,
 lethaliq; vulnere, à se-
 ipso fauciatur. 1014. in
 vindictam Apis, à se
 vulnerati: ut Ægyptii
 prædicabant, ibid. Ipse,
 in vivis, nullius Con-
 scientiæ; circa mortis
 tamen viciniam, vehe-
 menter angitur. 1015.
 id, quod ejus etiam O-
 ratio, ad Optimates ac-
 duces Persarum ante o-
 bitum habita, testaba-
 tur, à pag. 1016. usque
 1020. &c. Peritissimus
 fuit sagittarius. 1011.
 & 1012. De mortis il-
 lius genere, variat non-
 nihil Ctésias, scriptor
 Græcus. 1090.

Canis sepultura, plusquam
 honorifica; & idèd, fa-
 tua. 256. & 255. Canes
 Messeniorum, unò tem-
 pore, profugiunt uni-
 versi. 567. & 569. &
 cur? 570.

Cannensis cladis atrocitas.
 2532.

Ca-

I N D E X.

Capitolium Romanum, diversis temporibus aliud atque aliud; diversaque structura, vel ornata. 2443. & 2444.

Caprarum grex primo Macedonum regi, regiam urbem in manus tradit. 1110. & 1111. Ideoque Capræ, Macedonicorum agminum ductrices factæ. ibid.

Caprificum, arbor, materia superstitiosi Oraculi; perniciosique metus. 634. qui tamen metus, irridendus fuerat, & conculcandus. 635.

Caranus, Macedonum rex primus. 1110, urbem (suam postea Regiam) casu mirandò capit. ibid.

Carceres, variis in locis varii, ac terribiles. 613.

Carya, urbs Peloponnesi, defestrix. & idcirco eversa. 693. & 694.

Casaubonus (Isaacus) in suis, ad Athenæum, Notis, vicissim ipse notatus.

2167. & 2168, per tot: usque 2169.

Casius mons, & Casium: ubi? 2981. & 2982. Ad *Montem Casium* occisus Cn. Pompejus: & sepultus. 2983.

Caspia Portæ. 439.

Caspiis, oppidum Philistæ, maledicum in divina; malè ab Iuda Machabæo tractatur. 1806. strategemate Incendii mirifico. ibid.

CASSANDER, Antipatri filius, turbatur, ob prælatam sibi à patre Polyperchontem. 1371. & 1376. Movet, adversus reginam suâ Olympiada 1376. & 1377. quam etiam obsidet in urbe Pidna. 1387. usq; 1397. Eam, fugæ já intentam, in deditionem recipit. 1397. sed primò familiam ejus regiam sævè admodum tractat. 1398. in ipsam verò Reginam accusatores immittit. 1399. & 1400. qui eam

D 4 capis

capitis condemnant. 1400. dissimulante tamen Cassandrô, se causam illi factum esse calamitatis ejus. 1401. & fugam quoque novam ei suadente, perniciosô dolô, 1401. & 1402. tametsi incassum. 1402. qua de caussa iratus, Olympiadi bis interfectores immittit. à pagina 1408. per quorum posteriores, etiam interficit eam. 1411. cadaverque illius, sinè sepulture honore projicit. 1412. 1413. stirpemque Alexandri Magni universam evastat. 1413. pro qua tamen crudelitate, ipse quoque post, cum stirpe sua, graves dat poenas. 1413. & 1414.

Castitas Romanarum Venerum: & unde? 2345.

Castra-Fabiana, quis hodie locus. 2959.

Castra Romanorum, Æstiva, seu Stativa; & Hiberna. 2401. Urbium qua-

rundam & oppidorum fuerunt origines. 2401. & 2402. *Castra-Fabia*. 2401. *Castra*, à Romanis instructa rebus omnibus, in usum militum, fuerunt. 2402. *Procestria* quoque *Castrorum*. 2402. *Castrorum* de Divisione, ac Partibus, auctorum dissidium. 2403. describuntur tamen, è sententia expeditiore. 2404. usque 2407. exclusive. *Locus*, singulorum belli Ducum, & capitum, in castris. à pag. 2405. usque ad 2408. inclus. *De Castrorum Supera, & Infera, parte*, 2404. & 2405 & 2407. & 2408. *Eorum Prætorium*: & *Prætorii* qui inquilini. 2405. *Principia* in *Castris*, quid? 2404. *Quintana* quid? ibid. & 2405. *Aræ* in castris. 2407. & quasi templum. 2405. *Castra Romanorum*, interdum à suis met

met combusta, ac destructa; & cur? 2401.

Catharina, Gurzianorum regina; propter constantiam, in religione Christiana retinenda, trucidata. 1063. & 1064.

CATILINA (Lucius Sergius): ejusque conjurationis socii quidam. 2543. & 2544. ipse Catilina, cælus in acie. 2544. Catilinæ flagitiosissimi mores, & acta. 2545 & 2546. Catilinæ fautor fuisse Jul. quoq; Cæsar existimabatur. 2544. & 2547. sicut & Marc. Licinius Crassus, & Ca. Antonius, collega Ciceronis in Consulatu. 2547. Catilinæ, in cæde cujulpianæ, factum auxilium. 2546.

CATO (Marcus, cognomento *Uticensis*) rogatione Clodianâ, Româ mittitur in Cyprum; ad dejiciendum solio Regem Cypri. 1571. & 1572. qui, regi per Ca-

nidium quendam promissa grandia ante se præmittens, fidem non invenit. 1573. Rhodi, Ptolemæum Auleten, Ægypti regem, dehortatur à Romana protectione, ac discordiâ cum suis. à pag. 1573. usque 1576. inclusivè. sed à Rege nō auditur. 1576. Siciliæ amissionem Cicerō Catoni imputat. & an immeritò? 2670. & 2671. Designatus à Pompejo thalassiararchus Ionii maris. 2682. cur re ipsa factus non sit? 2683. A Julio Cæsare, in Consulatu quondam illius primo, vexatus; à Marco Petrejo, sententiâ, gloriæ plenâ, defenditur. 2554. Luget eos, qui de Cæsarianis ad Dyrrhachium occubuerant. 2754. & 2763. quamvis alioquin, ad fletum, etiam à pueritia, inflexilis. 2763.

Græda, Spartanorum Car-

D 5 cer

cer terribilissimus. 613.
Cendebeus, Antiochi Sidé-
 tæ, regis Syriæ, dux,
 missus in Iudæam, ac
 Philistæam. 1440. &
 1947, à filiis Simonis
 Machabæi, magno præ-
 lio superatur. à pag.
 1947, usque 1950. in-
 clusivè. ac fugit, 1950.
Censores morum pravi. V.
 Magistratus. Et de Cen-
 soribus, ac Censurâ mo-
 rum apud Romanos, V.
 verbo, Roma, Romani,
 &c.
Centuriones, apud Roma-
 nos, quodnam munus in
 castris, & Insigne, ges-
 serint. 2395, Eorum Vi-
 tis, ibidem. & odium
 vulgò apud milites, ob
 nimium rigorem: ubi &
 de Centurione Lucil-
 lio. 2395. deque Lucil-
 lio illius cognomine.
 Cedo. Alteram, ibidem.
 2396. Centurionū ho-
 nores: & maximè, Pri-
 mipili. 2396.
Cerellia, admiratrix Seri-

ptorum Ciceronis phi-
 losophicorum. 2498. à
 Fusio Caleno propterea
 infamata. ibid.
Cete grandia in mari ci-
 piendi, modus, à pag.
 447, usque ad 449.
Chabul, regiuncula, ubi? &
 cur sic dicta? 86. & 87.
 redditur, ex infœcunda,
 fertilior. 249.
Chalcidica urbes, in Thra-
 cia, quænam, & cur sic
 dictæ? 1301.
Ghanaanitidis regionis,
 quænam, ab initio in-
 gressus Israëlitarum,
 rectores fuerint. 64.
Chersonesus Aurea, quæ-
 nam. 2151. &c.
Chænix, quantum, in ge-
 nere mensurarum, con-
 tineat. 1433.
Christiana Religionis san-
 ctitas, ac disciplinæ laus.
 675. &c. usque 679.
Chrysaspide milites, quæ-
 nam fuerint. 1304.
Chrysostomus, Constantino-
 poleos Sanctissimi Pa-
 triarchæ, causâ, tremit
 sepul.

sepulcrum Eudoxiæ Imperatricis: còque postea placatò, quiescit. 2187
S. Ioan. Chrysostomi libertas, & constantia. 2655.

ICERO, (Marc. Tullius) asper, & acerbus, in eos, à quibus offensus erat. 2494. & 2495. Ab alijs interim paria, paribus relata, recipit, 2496, usque 2498. inclusivè. Utrumne fides adhibenda criminatòribus illius, quibusvis obviis? 2498
De Cerellia, amatrice librorù M. F. Ciceronis. 2498. Ciceronis Secunda Philippica, infestissimè refutata. 2497. Ciceronis, geminum cum uxoribus divorcium celebratum. 2523. & 2524. Curnam is Publio Clodio tam invisus esset? 2550. Ciceronis insectator, Asinius Pollio. 2557. Ejus ingrata plerisque vitæ consuetudo. ibid. & 2558. A

Clodio proinde tantò confidentiùs exagitatus; maximè, nomine crudelitatis, in eadè sociorum Catilinæ, 2558. & 2559. Cicero, Clodianam suà insectationem, nimiam submissione conatus evadere, ridiculus fit, 2559. In quo toto negotio reatus sui, ab Cæsare, Pompeiòque, perfidissimè circūscribitur. ibid. & 2560. & 2563. usque 2566. inclusivè. Inprimis autem, à Pompejo dolosè tractatur. 2560. & 2561. & 2564. & 2565. Paratus, armis adversum inimicos contendere, ab amicis inhibetur. 2561. & ideo Urbe, Italiàque, fugà siccà, cedit. 2561. & 2562. In Macedonià abit. 2562. Ejus mox domus, villæ, fortunæ, vastantur. ibid. Ab exilio, Pompeji operà, revocatus, 2568. in urbem magnà glorià rever-

I N D E X.

cer terribilissimus. 613.
Cendebeu, Antiochi Sidé-
 tæ, regis Syriæ, dux,
 missus in Iudæam, ac
 Philistæam. 1440. &
 1947, à filiis Simonis
 Machabæi, magno præ-
 lio superatur. à pag.
 1947, usque 1950. in-
 clusivè. ac fugit, 1950.
Censores morum pravi. V.
 Magistratus, Et de Cen-
 soribus, ac Censurâ mo-
 rum apud Romanos. V.
 verbo, Roma, Romani,
 &c.
Centuriones, apud Roma-
 nos, quodnam munus in
 castris, & Insigne, ges-
 serint. 2395, Eorum Vi-
 tis, ibidem. & odium
 vulgò apud milites, ob
 nimium rigorem: ubi &
 de Centurione Lucil-
 lio. 2395. deque Lucil-
 lio illius cognomine.
 Cedo. Alteram, ibidem.
 2396. Centurionum ho-
 nores: & maximè, Pri-
 mipili. 2396.
Cerellia, admiratrix Scri-

ptorum Ciceronis phi-
 losophicorum. 2498. à
 Fusio Caleno propterea
 infamata. ibid.
Ceto grandia in mari ca-
 piendi, modus, à pag.
 447, usque ad 449.
Chabul, regiuncula, ubi? &
 cur sic dicta? 86. & 87.
 redditur, ex infœcunda,
 fertilior. 249.
Chalcidica urbes, in Thra-
 cia, quænam, & cur sic
 dictæ? 1301.
Ghanaanitidis regionis,
 quænam, ab initio in-
 gressus Israëlitarum,
 rectores fuerint. 64.
Chersonesus Aurea, quæ-
 nam, 215. 1. &c.
Chœnix, quantum, in ge-
 nere mensurarum, con-
 tineat. 1433.
Christiana Religionis san-
 ctitas, ac disciplinæ laus.
 675. &c. usque 679.
Chrysaspide milites, qui-
 nam fuerint. 1304.
Chrysostomi, Constantino-
 poleos Sanctissimi Pa-
 triarchæ, causâ, tremit
 sepul.

sepulcrum Eudoxiæ Imperatricis : eoque postea placato, quiescit. 2187
S. Ioan. Chrysostomi libertas, & constantia. 2655.

CICERO. (Marc. Tullius) asper, & acerbus, in eos, à quibus offensus erat. 2494. & 2495. Ab alijs interim paria, paribus relata, recipit. 2496, usque 2498. inclusivè. Utrumne fides adhibenda criminatõibus illius, quibusvis obviis? 2498
De Cerellia, amatrice librorum M. F. Ciceronis. 2498. Ciceronis Secunda Philippica, infestissime refutata. 2497. Ciceronis, geminum cum uxoribus divortium celebratum. 2523. & 2524. Curnam is Publio Clodio tam invisus esset? 2550. Ciceronis insectator, Asinius Pollio. 2557. Ejus ingrata plerisque vitæ, consuetudo. ibid. & 2558. A

Clodio proinde tanto confidentius exagiturus; maximè, nomine crudelitatis, in eadẽ sociorum Catilinæ, 2558. & 2559. Cicero, Clodianam suam insectationem, nimiam submissione conatus evadere, ridiculus fit. 2559. In quo toto negotio reatus sui, ab Cæsare, Pompeiõque, perfidissime circumscribitur. ibid. & 2560. & 2563. usque 2566. inclusivè. In primis autem, à Pompejo dolose tractatur. 2560. & 2561. & 2564. & 2565. Paratus, armis adversum inimicos contendere, ab amicis inhibetur. 2561. & ideo Urbe, Italiâque, fugâ siccâ, cedit. 2561. & 2562. In Macedoniâ abit. 2562. Ejus mox domus, villæ, fortunæ, vastantur. ibid. Ab exilio, Pompeji operâ, revocatus, 2568, in urbem magnâ gloriâ re-
ver-

vertitur. 2569. postque
reditum, suo reductori
palam Gratum, clam
autem, Acerbum, se
præbet. 2569.

Cicero, Jul. Cæsari, ob re-
tentum, ultra tempus,
Gallicanum castrorum
imperium, indignatur.
2599. Ejus verba, quæ
diversum sonare, videri
possent, quomodo in-
telligenda. 2600. Cice-
ro, reversus è Cilicia,
pacis negotium, inter
Cæsarem & Pompejum,
trahat. 2607. idque se-
riò, ac semper. ibid. &
2608. sed effectum nullò.
2608. De uxore Teren-
tia interim, ac liberis
suis, quidnam statuerit;
Pompejanis ex Italia in
Macedoniam trajicien-
tibus. 2638. & 2639.
Post reditum è Cilicia,
quidnam aliquamdiu in
Italia functionis obie-
cit. 2645. Recusat, à
Cæsaris ope gratiaque
Triumphum sibi extor-

quere. 2645. constitui
que, nihil, indignum sè
Cæsarem palpando, ad-
mittere. 2646. nec ei ac-
urbem præstò esse. ibid.
idque re ipsa postea ex-
sequitur. ibid. & seq. Ad
fugiendam Cæsaris cõ-
suetudinem, ac gratiam,
ab amicis exstimulatur.
2646. Qualenam homi-
num genus cum Cæsa-
re Formis, alibi que, Ci-
cero deprehenderit. i-
bid. & 2647. Sibi ipsi
cõtradicerè visus. 2651.
aut certe, Senii vitio,
memoriâ lapsus: nisi lo-
ca scriptorum istius
(sed utunque contor-
tè) concilientur. ibid.
Ejus cum Cæsare collo-
quium, libertatis plenũ.
2652. quodque Chri-
stianis etiam esse docu-
mento, imitationique,
possit. à pag. 2653. usque
2658. Quod ipsum ta-
men colloquium Cice-
roni cum Cæsare inter-
cessisse, falsò, perque Ci-
cero-

ceronis injuriam, Dio
 Cassius negat. 2658.
Cicero, bellô Civili jam ar-
 dente, cogitat primò in
 Siciliam, ac Mélitam.
 2668. & 2669. Amis-
 sione Siciliæ, torquetur,
 2669. ejúsque rei cul-
 pam cōfert in Marcum
 Catonem. 2670. nec
 fortassis, præter ejus o-
 mne meritum, ibid. &
 2671. Cogitat igitur,
 post hæc, in Macedoni-
 am, ad Pompejū. 2671.
 principiôque rem eam
 dissimulante agens, i-
 bid. variis postea, gra-
 vibusque obstaculis, in-
 hibetur. 2672. & 2673.
 gravissimè verò, à Mar-
 co Antonio. 2663. &
 2674. cujus ipsius An-
 tonii, pars epistolæ ibi
 ponitur. 2673. Contra
 illius nihilominus mo-
 nita, Cicero abit in Ma-
 cedoniam. 2675. Id ob
 quas potissimum caus-
 sas fecerit, compendiò
 recésetur. ibid. & 2676.

usque ad 2678. inclus.
 Ejus, in castra, advérus,
 Pompejo gratus, 2678.
 mora contrà, morositás-
 que, Pompejanis ingra-
 ta, accidit. 2678. Ipse
 Cicero, bello illo, parùm
 bellicosus. ibid. Tempo-
 re prælii Pharsalici, quid
 eo factum. 2830. Cice-
 ronis, de Aquilis, apud
 Pompejanos superstiti-
 bus, jocus. 2831. Cice-
 roni, post victoriam
 Pharsalicam, Cæsar, non
 absque eius honore, i-
 gnoscit. 2834. qui ta-
 men, ab ipsismet Pom-
 pejanis, vitæ periculum
 adit. 2834. Idem, à Cn.
 Octavio Cæsare, parùm
 gratè fortiterque pro-
 tectus, Antonii manda-
 to, obtruncatur. 2841.

Cimon Atheniensis, foro-
 rem suam duxit uxorē,
 magna totius urbis of-
 fensione. 1669. nec mi-
 nore uxoris ductæ tur-
 pitudine, ac vilitate. i-
 bidem. denique, suapte
 quo-

I N D E X.

quoque exilio, ibidem.
Cinerum-supplicium, qua-
 lenam fuerit, in urbe
 turrique Berceæ. 2050.
 & 2051.

Cinna (Cornelius) fit Cō-
 sul Romanus; operā
 Cornelii Syllæ: sed ab
 eo postea se abruptit.
 2281. A Syllanis, in fo-
 ro Romano commissio
 prælio, superatur: & fu-
 giens, à Senatu exaucto-
 ratur. 2282. cum Mario
 Seniore Romam intro-
 missus; mox ejicitur, u-
 nā cum utriusque copi-
 is. 2283. 2284. Iterum
 tamen admissi uterque,
 civium maximā edunt
 stragem: & in his, etiam
 primariorum. 2284. &
 2285. miserè demum
 Cinna, à suis met occum-
 bit. 2292.

Classicum in bello quid?
 2412. Classica, & signa
 castrésia, ante egressum
 in aciem. 2416. quō-
 nam effectū usurpata,
 ibid.

Claudius Appianus. V. A.
 pius, supra.

Claudius Cæsar, ad castra
 contra Senatum Roma-
 num, tutelæ quærendæ
 causā, confugit. 8. Ab-
 surdā quadam, super
 Uxoris suæ absentia, in
 interrogatione, se fatuū
 ostendit. 2132.

Cleopatra, Ptolemæi Læ-
 thuri, regis Ægyptii, u-
 xor, à matre suā, Cleo-
 patrā majore, Viro su-
 eripitur, 1539. In Syria
 Antiocho Cyziceno, re-
 gi, nubit: allatā dote mi-
 rabili, temporibusque
 mariti novi peroppor-
 tunā. 1540. sed victi-
 postea, latensque, pro-
 trahitur à sorore suā
 met ad necem. 1541, &
 in ipso templo interfici-
 tur, ibid. ac pag. 1542.
 non inultè tamen: in-
 terfectrice sorore, soror
 ri interfectæ pœnas, sup-
 plicio parī, pauldò post
 dante. 1542.

Cleopatra, Ptolemæi Læ-
 thuri

thuri mater, Lathurum
 filium regno ejicit; ac
 bellô persequitur; ope-
 râ Iudæorum. 1543;
 quendamque interficit,
 eò, quod neglexisset, fi-
 lium interficere. 1547.
 Successuum filii terro-
 re, & invidiâ, renovatô
 rursus bellô, Lathu-
 rû persequitur acrius:
 1553. 1556. & 1557.
 idque per duces præfer-
 rim Iudæos duos. 1556,
 & 1557. Invisitur ab
 Alexandro Jannæo, Iu-
 dæorum rege, cum do-
 nis. 1558. In Ægyptum
 reversa, odia exercet, &
 insidias, adversus filiû
 suum, minorem, Ale-
 xandrum. 1560. à quo
 tamen ipsa, compertâ
 illius in se malevolen-
 tiâ, interficitur, ibidem.
 Utrum verò licitè ritè-
 que; controversum sit.
 1561. filius interim, e-
 jus interfector, ejicitur
 in exilium. 1562.

CLEOPATRA Ultima, Æ-

gypti regina, & Ptole-
 mæi Aulæ filia, regnô
 suo, ab Ægyptiis, con-
 sentiente fratre, regni
 collegâ, ejicitur. 1589.
 In Syria exulans, citò
 copias colligit. 1589. &
 1590. cum quibus in
 Ægyptum irrumpens,
 1590, castra locat ad Pe-
 lusium. 1591. Cajoque
 Julio Cæsari (Judici
 contentionis suæ cum
 fratre) sese blandè me-
 retriciæque adjungit.
 1591. & 1592. frenden-
 te propterea Ptolemæo
 Dionysio, rege, fratrèq;
 Cleopatæ, contra Cæ-
 sarem. 1592. ideòq; re-
 bellionem concitante.
 1593. Cleopatra Cæsa-
 rem in Ægypto illece-
 brose detinet; ex eo-
 dem (ut ferebat rumor)
 mater effecta. 1618.
 1619. & 1621. cum eo
 navigat, adverso Nilo,
 propemodum ad fines
 primos Æthiopie. 1621.
 eumque postea Romæ
 invi-

I N D E X.

invisit. 1622. Vita Cleopatræ hujus, tota quanta, impudica. à pagina 1622. & seqq. Cleopatra maritum suum ultimum necat, 1623. ac deinceps matrimonio, vel amoribus potius impuris, Octaviani Cæsaris, & Marci Antonii, insidiatur. 1623. ab eis quoq; beneficia rogat, ob meritum suæ, cum Ca. Jul. Cæsare exercitæ, impudicitæ. 1624. Ab Octaviano tamen rejecta, ibid. Marcum saltem Antonium potenter irretit, amoribus suis. 1625. & 1626. & 1627. ab eoque impetrat, Arsinoës, sororis suæ, necem. 1628. cum prius, ab eo evocata in Ciliciam; ad eum luxu famosissimò navigasset. 1626. & 1627. & 1666. ubi & pervertit Antonium, omni genere lascivæ dementiæ. 1627. Regem Armeniæ, sibi

donatum ab Antonio interficit: quia rex, & supplex fieri, detrectarat, 1630. Ab eodem Antonio, regnâs diversis, unâ cum prole sua, Cleopatra palâ donatur 1631. & 1632. quæ tandem Antonium, è contrario, usque ad mortem eius, singulari perfidia remuneratur. 1633. & 1634. tandemque, se ipsam etiam interficit. 1635. exultante, super eius interitu, totò utiq; Cœlò. 1635. & 1636. Ejus Epitaphium. 1636. & 1637. & 1638. Cleopatræ filius interfectus. 1646. Quibusnam blanditiis ac donis ea captaverit Octaviani Cæsaris amorem. 1664. & quo pacto lactaverit eam astitus Octavianus, ibid. usque ad fin. Quonam maximè modo Cleopatra sibi vitam, sine corporis notabili dolore, abruperit. 1667.

Clea.

I N D E X.

Clauca, urbis Romæ veteris, magni moliminis opera. 2328.

Clodius (Publius), tribunus plebis postea factus, cur Marc. Tullio Ciceroni, & Ptolemæo, Cypri regi, infensus fuerit, & infestus. 1581. In Sætra Bonæ Deæ, domumque Ca. Iul. Cæsaris, penetrat; famâ pessimâ. 2547. & 2548. iudicio propterea exagitatus; 2548. Evadit nihilominus, sed beneficio pecuniæ, Iudicibus distributæ; infamiæque ei perpetuò hærentē. 2550. Cur speciatim in Ciceronem, odiò tam incenso, ferretur; etiam pliusquam in regem Cyprium. 2550. sic, ut idcirco etiam ad Tribunatum plebis aspiraret, ibid. & adjuutores, ad eum exagitandum, conquireret. ibid. & 2551. præsertim verò, Pompejum, ac Cæsarē. 2551. & 2552.

minister est prætorum Tricipitis societatis consiliorum. 2552. Petulantior, post hæc, etiam Cn. Pompejum Magnū vexat. 2567. A Milone tandē interfectus. 2578. etiam cadavere, funerēque suo, urbi perniciosus est. ibid. & 2579. Idem Clodius, Metellam quoque vitiāsse, perhibetur. 2970. De Sororibus suis tribus, ab eo incestatis, res certior est. V. pag. 2512. & sæpius alibi.

Clypeus aureus, à Simone Machabæo Romā missus, quòtnam minorum fuerit. 2148. & 2149.

Cneius Octavius, legatus Romanus, V. Octavius, infra.

Cneius Octavius, postea C. Cæsar Octavianus appellatus. V. Octavianus Cæsar. infra; & Augustus, suprâ.

Codomannus, Persicus heros, ac duellō quodam

E

VI

I N D E X.

Victor, suffragia sibi ad regnum conciliat. 918. & 919. prænomen accipit Darii. 919, &, ob quam causam? ibid. Creditur fuisse causa adjutrix cædis antecessoris sui, regis Arsæ. 920. Bagóam, eunuchum, bibere cogit venenum. ibid. & facti sui rationes probat proceribus regni Persici. 921. Bellum inferre Macedonibus, meditatur. 921. Sed, consilio, in auctoris sui caput retorto. ibid. Pellicum nutrit multitudinem. 921. Ab Alexandro Magno sæpius victus, à suismet denique confoditur. 922.

Collina porta Romæ, multorum nominum. 2951.

Columba, cur in vexillis, ac Signis militaribus, Assyriorum, 457.

Concionator imprudens, magni mali causa fit. 28.

Congentianus, filius regis

Arvernorum in Gallia 2475.

Conon, Himerensis, mortalium omnium sui temporis, & populi, fecidissimus, æneo tauro ignito inclusus. 771. & meritò. 772.

Conscientia Erronea, deponenda: aut certè, contra eam, adhuc stantem, non agendum; ex Lessio. 673. usque 675. & 699.

Constantinus Benzenavius, illustris Centurio. 60.

Contra-Senatum, quænam factio se nominaverit? 2278.

Coriolanus (C. Marcius) urbe Romæ, per Tribunorum plebis seditionem, adversus ipsum, conspiratione ejicitur: &, quænam occasione offensionis, ab eo data. 2232. Ab excidio Patriæ, jam obfirmatò, suarum lacrymis abducitur. 2233. Quænam vitæ exitum habuerit? 2940.

Cer.

I N D E X.

Cornelia, Cn. Pompeji uxor postrema; quemadmodum se, nuntiata mariti clade Pharsalicâ, gesserit. 2853. & 2854. Qualiter item, adventu Pompeji ad se. 2854 & 2855. Marito, ad regem Egyptium iturienti, timet. 2867. & 2869. Ei Pompejus M. valedicit. 2869. & 2870. Spectat eminus Pompeji sui interitum. 2871. In Italiam reversa, Pompejum assidue deplorat. 2873. Corneliæ præsignes aliquot animi corporisque dotes. 2877.

Cornelia, Gracchorum mater. 2944. & 2945. &c.

Cornelius Tacitus. V. Tacitus, infra.

Corneliorum Romę ingens multitudo; extra Cornelios patricos, unde nam enata. 2312.

Corona Romanorum militares, diversorum generum. 2425. & 2426.

Corvo, ab Romanis esse.

quæ magnifice factæ, 2930 & 2931.

Cotta (Marcus Aurelius) iudicia Romæ transfert, ad alium ordinem. 2543.

Crassus Dives. 2463.

Crassus (Marcus Licinius) Spartacum, unâq; Bellum omne Gladiatorium, extinguit. 2541. usque 2543. fit Consul; ac Tribunatus plebis restitutor. 2543. Existimatus a nonnullis, inter Catilinæ fautores fuisse. 2547. Cum Pompejo, Cæsareque, noxiam contrahit societatem. 2549. & 2552. & 2553. &c. Qualem se præbuerit, in causa Ciceronis, à Publ. Clodio pulsus. 2562. & 2563. malis avibus in Orientem profectus, pejoribus perit; Aquillis amissis. 2576. & 2577.

Cremsium, Austriæ oppidum. 471. & 472.

Crispus Sallustius, Ciceronis, & laudator idem, &

I N D E X.

criminator. 2496. & 2497. Crispi Sallustii locus quidam, de Luc. Corn. Sylla, obscurus. 2526, & 2527. Crispus ipse, ab Appio Claudio, in Censura, notatus, 2593. ob hoc ipsum fit Cæsarianus. 2594.

Crixus. Vide infra, Spartacus.

CROESVS, Lydorum rex, bellum regi Persarum, Cyro, movet. 947. & primò præliò, nec vincit, nec vincitur. 949. concursu verò altero superatur: & vincitur. 949. Occidendus iam jam ab hoste milite, voce filii, prius muti, servatur. ibid. quo loco, Casus iste fabulis eximitur, 950. & 1077. Cræsus interim, flammis adjudicatus, 950, ducitur ad supplicium, cum quatuordecim adulescentibus, 951. & in rogo Solonem crebrò nominans, ibid. suppli-

cio, causâ clamoris cognitâ, Cyri beneficio eximitur: interveniente simul & pluvia. 953. Utrum ab Apolline, ad invocationem ejus, & Cræso præmissam, pluvia missa fuerit, paucis discutitur. 953. & 954. Sicut &, quid, post hæc eo factum sit, tam sub Cyro, quàm hujus filio Cambyse. 954. & 955. sub quo graviter, & multipliciter, exagitatus esse fertur. 1009, & 1010. Ejus legatio, ad Apollinè Delphicum, cum exprobratione deceptionis, & oraculi, fraudulenter æquivoci, 1078. Cræsi regis lateres aurei, Delphico templo donati. 1187. & 1188, qui à Phayllo postea, Phocensium duce sacrilego, sunt ablati. 1188.

Caltrorum, &c. manubria, è materia exoticâ facta, 916.

Cr-

I N D E X.

Curio. V. *suprà*, *Cajus*
Curio.

Curium Nicias. **V.** *infra*.
Nicias.

CYRVS, Rex: Persidi Mo-
narchiam primus im-
portat. 716. Ejus genus,
& ortus. 931. & 932.
Ejus nomen quid signi-
ficet, pronuntiatione
Persicâ. 932. Dudum
antè prædicatur, quàm
nascatur. 932. Ejus, in
armis, & imperiis, ex-
cellentia, somniis præ-
nuntiatur. 932. & 933.
quæ somnia, avo Cyri,
Medorum regi, renun-
tiata, infanti, postea na-
to, perniciem minantur.
933. Minc puer bellu-
is exponi jubetur. 934.
sed is, Harpago curâ, e-
ducatur à pastore. 934.
ac ludô puerili Rex
creatus, severè regnum
exercet, in præludium
Veri quondam futuri
Regis. 934. & 1075.
Eam ob causam accu-
satus apud avum, Me-

dorum regem, regali-
térque se defendens; de-
prehenditur filius filiae
Regis. 935. Et idcirco,
Harpagus, servator Cy-
ri, proprii sui filii mor-
te, comestioneque, pu-
nitur. 936. & 937. Cy-
rus ipse, parètibz suis
remittitur. 937. idque
benignò consiliò, & in-
terpretatione, Magorû.
937. & 938.

Cyrus adhuc puer, dome-
sticâ maternâque disci-
plinâ, præparatur regno.
938. ætate verò Juveni-
li, firmiorque factus, ab
Harpago vocatur ad
Regnum Persarum ac
Medorum virile. 939.
& 940. post quod, Cy-
rus, dolô singulari, Per-
sarum gentem ad se at-
trahit. 940. & nunc la-
bore, nunc conviviò,
exercitatos & exceptos,
militiæ suæ habiles eos,
ac promptos, efficit.
941. & 942. moxque
mover in Mediam, ad-

I N D E X.

versus Astyagem, avum suum. 942. & Harpago, per suum, suorumque transfugium, adjuvante, primo statim praelio Medos fundit. 943. Praelio vero altero, periclitans, mulierum Persidum exprobrationibus, militem suum retinet, ad plenam usque victoriam. 944. Astyagem avum, eo praelio victum captumque, retinet in vivis, & honore. 944. & 945.

Cyri Persæ, principatus geminus distinguitur.

Alter, regni Persarum: alter, Imperii, seu Monarchiæ. 947. Adversus eum insurgit Cræsus, Lydorum, in Asia Minore, rex. 947. & 948.

(Vide & supra, *Cræsum*.)

Ad Babylonis oppugnationem, se comparat Cyrus. 955. & 956. cu, 9 oppugnationis historia, fusius ab aliis perscripta, succinctè

narratur, & cur. 956. 957. &c. Cyrus, Gyn-den fluvium, in plurimas discindit fossas. 957. Idque, propter equum, in eo submersum. ibid. & 958, sed morà ad amnem, inutili; ideoque imprudente. 958. Babylonem noctu capit; & in ea, Regem quoque Balthazarem. 959. Urbi capte, provinciæque Babylonis, Darium præficit, cognomento Medum, socerum suum. 959. & 960. Judæos captivos dimittit. omnes: eisque largè beneficus, etiam in aliis rebus, est. 960. & 962. Idque, propter Isaïæ de se vaticiniæ re-
perta, sibi que explicata. 961. quorum vaticiniorum textus adductus, nonnihil exponitur, & illustratur. 961. Morte Darii Medi, Cyrus plenus fit Orientis monarches, 962. Lydos, post sub-

subjectionem primam
 rebellantes, iterum cō-
 pescit; ut antea; sed, su-
 peradjectā perquā tur-
 pi ignominia, notatos.
 963.

Cyrus tamen, post hæc o-
 minia, Deo parum se
 gratum exhibens, pro
 beneficiis acceptis; in
 Idololatria Persica per-
 severat. 964. sicut & di-
 utissime post *Cyrum*,
Alexander quoque *Se-*
verus, Imperator Ro-
 manus, ibid. propterea-
 que minas Dei prophe-
 ticas *Cyrus* incurrit.
 965. quibus explendis,
 labi permittitur in im-
 petum & cupiditatem
 belli Massageto-Scythi-
 si. 965. nullā ipsi legi-
 time bellandi causā
 præbitā. 965. Immo
 potius, ipsius *Cyri* do-
 lō id captante. 966.
 Nec tamen detrectat
 bellum hostis; sed tan-
 tum non ultrò provo-
 cat *Cyrum*. 966. *Cyrus*

autem, vinō epulsisque
 dispositis, hosti tendit
 insidias. 967. ipseque
 retrò, cum magna exer-
 citūs sui parte, redit, a-
 stutē. 968. perque suo-
 rum reliquias custodi-
 tis castris, hostem eli-
 cit. 968. Eisque temu-
 lentiae causam, & effe-
 ctum, præbet. 969. te-
 mulentos autem, ac dor-
 mientes hostes, ingenti
 glade mactat. 970. quā
 glade, Massagetarum re-
 ginam graviter, sed suō
 malo tandem, exasper-
 rat. 970. Victus enim
 ab ea, contumeliosē in-
 terficitur, & tractatur.
 972. & 973. Post *Cyri*
 mortem, sepulcrum ejus
 in Perside, corpore va-
 cuum ostenditur. 973.
 & 974. Consecratur is
 tamen, ut Deus. 974.
 sed interim, in altero
 seculo calamitosus. 974
 & 975. & 1079. non ob-
 stante, quod *Servus* di-
 catur fuisse *Dei*, *Chri-*

I N D E X.

stique figuram gestasse. 975.

Cyri tamen interim corporis animique ornamenta naturalia, moraliaque, fuere memorabilia. 976. Ejus, in Iudæos, liberalitas. *ibid.* Humanitas, & largitas; in suos Persas. 977. & erga rucolas, quorum in terris bellabat. 977. munificentia quoque, erga mulieres omnium, quas adiret, urbium. 978. quas cur ita muneratus sit *Cyrus*, in incerto est. 978. ipse interim, pro captu hominis *Ethnici*, temperans, & castus. 979. cujus uxores, ac soceri quidam, nominantur, ac numerantur. 979. & 980. In castris, nihil infame, circa libidines, deliquisse reperitur. 981. Verecundiam quoque, ad mortem usque, retinuit, nudari se, strictè prohibes. 981. Ante omnia

negotia, invocari Numen, volebat, ac subebat. 982. Philosophiz quoque operam dabat. *ibid.* Veritatem tamen divinam, quam discere potuit (40 fortassis etià didicit) non convertit ad Salutis suæ commoda. 983. ideòque, hac ex parte, plenè beatus fieri non potuit. 984. cum id, non nudà verborum professione, vel titulis, sed obsequiò Voluntaris Dei, fiat, & obtingat. *ibid.* De Sepulcro *Cyri* insuper aliquid. 1081. & alibi, in ipso Ruinæ corpore, circa litteras (Aaaa) & pag. 1082. Ejus apotheosis. 1082. De illius, in tributis imponendis, moderatione. *ibid.* Ex articulis Fidei, & pleno SS. Patrum consensu, *Cyrus* nondum omnino conclamatus in negotio Salutis æternæ, videtur cuipià. 1083. & 1084. quamvis

I N D E X.

via fanè interim proba-
bilioꝛ multò videatur
sententia, illi contraria.
1084.

D.

Dæmonum se prolem cen-
feri, quĩnam gratè tu-
lerint. 578. & 579. U-
trum è Dæmone dari
possit conceptus huma-
nus. 1339. & 1340. &
1426.

Dan, urbs vituli Jeroboa-
mici. 113.

Danielis vaticinium, de
Quatuor Imperiis,
quòtnam annis, Christi
tempora antecesserit.
2220.

Darius, Artaxerxis Mæ-
monis filius, collega
paterni regni, parrici-
dium molitur: propter
Aspasiam concubinam,
& patre sibi negatam,
903. & 904. & 905. id-
eoque, cum fratribus
quinguentia, eorũ-
que familiis, interfici-
tur. 905.

Darius Codomanus, rex
Persarum. 717. Super-
bissimè, & indignè, ad-
versus Alexandrum
Magnum, ejusque pa-
trem, Philippum, scribit
mandat, & agit. 926. &
927. sed, contumeliis,
in ipsiũsmet caput reci-
dentibus. 928. Reliqua
vide V. *Codomanus*, su-
pra.

Darius, Hystaspides, seu,
Hystaspæ filius: post
victoriam amissam ob-
it. 894. In Tributis im-
ponendis, ab aliis infamatur: ab aliis, è con-
trario, commendatur.
1082. & 1083. Ochus
aliquando dictus vide-
tur. 2175. est crudelis, in
Sociis, suæ Conjuratio-
nis, è medio tollendis.
2175. & seq.

Darius Medus, alio nomi-
ne dictus Cyaxares, &
Junior Astyages. 945.
& 946. constituitur in
regno Mediæ Rex. vi-
carius à Cyro. 946. De

E 5 co

I N D E X.

eodem etiam, contro-
versum quiddam. pag.
1076.

Davidis Civitas, & castel-
lum Davidis, quænam.

Decemviri, legum conscri-
bendarum, à Romanis
creari. 2236. primorum
decemvirorum nomi-
na, ibid. Quænam pote-
state instructi, & quibus
conditionibus, urbem
administrarent. 2237.

Abjjs, Decem, ac Duo-
decim, Tabularum leges
conditæ. 2237. Primo
tempore gubernationis
suz, plausam ferunt. i-
bid. ac præsertim, Ap-
pius Claudius; æstutè
pro tẽpore popularis.
2238. sed celeriter exu-
tâ personâ, Decemviri,
crudelitatem, insolent-
tiam, & intemperan-
tiam suam, in regimi-
ne Civitatis, aperiunt,
2238, ideòque invisì fi-
unt, 2239. idque culpâ
maximè libidinis Appii
Claudii, in conatu, ra-

piendæ Virginie, 2239.
Decius Mundus, corruptor
sacrilegus, & fraudu-
lentus, Paullinæ, ma-
tronæ Romanæ. 2458.

DELPHI, in Græcia,
urbs, & Delphicum A-
pollinis templum. 1134
& seqq. usque ad 1147.
&c. Loci illius situs de-
scribitur. 1134. & 1135.
& 1293. Via, ad Del-
phos aspera; regiquo-
quondam Eumeni pe-
riculosa. 1294. Delpho-
rum oppidum depingi-
tur. 1136. cui subjun-
gitur descriptio Fani
Delphici. à fin. pag.
1136. usque 1138.

Delphicum Apollinis tem-
plum, quibûsnam initi-
is surrexerit, 1138. &
1139. &c. Vorago ter-
ræ profundissima, &
spiritosa, in monte Par-
nasso, per capras initiũ
præbet Delphicę super-
stitioni. 1138. & 1139.
Ex eo principio vana
vaticinia prodeunt, dia-
boli

holi fraudibus edita, 1139. & 1140. *per tazum*, eodem quoque loco statuitur ab Idololatris Medium, & Umbilicus, terræ. 1141. In templo Delphico, & ad voraginem illam Sathanicam, vaticinia captantes, & accipientes, furebant. 1141. & inter furendum, multi decidebant in voraginem illam, ac peribant. 1142. eamque ob causam inventum tandem est subsidium Tripodis Apollinei. 1143.

Delphici templi & Oraculi Sacerdotes, erant formine. 1143. & 1295. principio quidem, Virgines duntaxat: postea verò, Viduæ. 1143. non sine dedecore Sacerdotum, saltem legitimorum. 1144. In Delphico templo sacrificabantur Capræ. 1144. Templi ipsius Delphici structura, diversis tem-

poribus diversa. 1145. & 1146. Templum Delphorum variis temporibus & casibus, in ruinam aliquoties deducitur. 1146. ac diversis vicibus, & materia operis diversa, instauratur. 1146. & 1147. adhuc tempore Antonini Philosophi Cæsaris, reperitur plenum donariis. 1147. quantumvis illud complures prius, usque ad ætatem illam, eximplassent. 1148.

Delphici in templo diversissimi generis, ac materiae, donaria fuerunt, & monumenta. à pag. 1149. usque ad 1156. E quibus præcipuè proferuntur: Pindari, poetæ Lyrici, sella. 1149. & 1150. Tripus aureus, & scutum aureum. pagina 1150. Asinus item æneus. 1151. Lupus quoque æneus. 1153. & 1155. Statua scorti insaurata. 1155. Lapis Sa-

tur.

turni, ab eo devoratus.
 1156. usque ad 1159.
 inclusivè. In tēplo Del-
 phico, plēraque futilia
 reperiebantur. 1161. &
 tamen pro illius tutela
 reverentiāque bellatum
 annis decem; & ultrā.
 1161. idque, occasione
 fundi, agrive, Delphis
 consecrati; & à Phocæis,
 indigentibus, semente
 confiti. 1162. Donario-
 rum templi Delphici
 temerariæ sacrilegæque
 usurpatrices, dirè casti-
 gantur. 1210. & 1211.
 eadem donaria, & ab al-
 liis usurpata, in perni-
 ciem vertunt. 1210. &
 1211.

Delphici Apollinis tem-
 plum, multò, post tem-
 pora Silentii, idolo im-
 positi, tamen adhuc fre-
 quentabatur, pag. 1292.
 Causa, naturalibus e-
 tiam ex illecebris peti-
 ta; quæ Idololatrias, ad
 visendum Delphicum
 Oraculum, attrahebat.

1292, fin. & 1293. fu-
 sius aliquantò. Hac eā-
 dem occasione quiddā
 de Delphis etiam Bata-
 vicis inspergitur. 1294.
 Delphis (Phœcaicis)
 quomodo creditū fue-
 rit, medium esse terræ.
 1294 & quàm physicè
 ac mathematicè, idem
 ipsum de Jerosolymis
 dicatur. ibid.

Delrius (Martinus) à scri-
 bendi maturā gravitate
 commendatus. 1424.

Démades, orator Atheni-
 ensis, tempestivā incre-
 patione, apud Philip-
 pum Macedonem mul-
 tūm proficit. 1224. &
 1225. sibi que ipsi, cō-
 factō, prodest. 1226.

Demaratus Corinthius,
 adhortatione tempesti-
 vā dissidium componit
 domesticum Philippi,
 regis Macedonū. 1242.
 1243. & 1244.

Demetrius Macedo, rex
 Cyrenarum in Africa,
 deprehensus ab uxore
 sua

I N D E X

ſua in adulterio ſocris
ſuæ; jūſſu illius, cruci-
ſatur. 1836.

DEMETRIUS Nicānor, De-
metrii Sotēris filius,
Syriæ rex; Alexandri
Balæi ſucceſſor. 1892.
continuò Indæam agi-
tare incipit; ipſiſmet
Judæis quibuſdam in-
ſtigatibus, ibid. ob quo-
rum criminationes Iona-
than ad ſe evocat,
1893. ſed, benignè, nec
inhonoratum, eum re-
mittit. ibid. conditioni-
bus tamen certis; ac pa-
cificis. 1894. Sub qui-
bus ei præfecturas cō-
mittit. ibid. Nimiā ſuā
parſimoniā, avertit à ſe
milite Syriacum, 1895.
&, in his, Tryphonem
Ducem: qui idcirco ma-
la ipſi, apud exteros,
cōciliare incipit. 1896.
Incipit agitari ſeditio-
nibus Antiochenorum,
1897. ideòque auxilia
petit militum à Iona-
tha. 1898. quorum rex

operà fortiffimā, & vi-
ctoriā, antehac inaudi-
tā, protegitur. 1899. &
1900. Pro quibus tamē
tantis meritis, rex De-
metrius, Judææ non ſo-
lūm ingratus, ſed inſu-
per & pernicioſus, eva-
dit. 2901. & 1902. A
Tryphone graviter in-
quietatur: novo ei re-
ge, Antiochō puero, in
æmulum regni, oppoſi-
tō. 1904. Prōfugit igitur
in terras exteras. i-
bid. Sed, dum in Orien-
te multa captat, ipſe ca-
pitur, à Parthorum re-
ge. 1931.

Demetrii Nicānoris Vita
compendium. à pagina
2073. &c. A Tryphone
exagitatus, 2074. fugit
in Aſiam Superiorem,
2074. ubi, bellō, con-
tra Parthorum regem,
variā fortunā geſtō,
2075, & 2076, capitur.
ibid. &, in cuſtodia, du-
ctā, ſuper veterem con-
jugem ſuam, uxore al-
terā,

terâ, liberationis spem
concepit. 2077. quam
tamen spem, ipse sibi
corrumpit; præfestinâ
nimis fugâ, 2078. &
2079. ad quam, à Cali-
mandro quodam impel-
litur, ac juvatur, 2078.
& 2079. Uxoris ejus
novæ, sicut & soceri, &
affinis ejus, nomina.
2079. E fuga retractus,
cum Calimandro, De-
metrius Nicânor, di-
versè excipitur, ab Re-
ge Parthorum, 2079.
& 2080. ab uxore verò
Parthicâ, benevolè re-
cipitur. 2080. Ac nihi-
lominus, ab ea denud
fugit. 2080. reductus-
que tunc quoque, veniâ
vitæ, veritas ob causas,
donatur. 2081. & cum
ludibrio in Hyrcaniam
remittitur. ibid. Tan-
dem tamen, cum copiis
Parthicis, adversus fra-
trem suum, Antiochum
Sideren, expeditur in
Syriam. 2082, è qua

mox revocari iussus, &
ludit expectationē Re-
gis Parthici. 2083. &
tamen à Syris suis, &
uxore priore, torvè ex-
cipitur. 2083. cujus rei
caussæ referuntur ob-
iter. 2083. & 2085. Ni-
hilominus interim, cum
Zebina, regni sui sub-
fessore, prælium init: &
eò vincitur, 2085. post
quæ, ab uxore suâ, Cle-
opatrá, exclusus, Tyri
demum perit, 2086. fit-
que memorabile Vanitatis-
Mundi exemplû,
per vitæ suæ cursum u-
niversû. 2086. & 2087.
& 2088. miser, & in hac
pariter, & in alterius
 sæculi vitâ. 2088.

DEMETRIUS Soter (De-
metrii Nicanoris pa-
ter) obles Romæ: in
Syriam remitti petit, ad
regnum capiendum: sed
frustra, 1791. & 1812.
& 1813. quem tamen
juvant initia barbarum,
in regno Syriæ, coope-
ran-

I N D E X.

ante Iudā Machabæo.
 1813. E custodia Ob-
 fidum Romanā fugiens,
 1830. venit in Syriam,
 1831. ejusque regio-
 nis, seipsum, constituit
 Regem. 1831. Cur So-
 ter dictus fuerit. 1831.
 Romam mittit. Coro-
 nam auream 1858. U-
 nā cum impio Alcimo
 mittit, & Bacchidem, &
 exercitum, ad Iudæam
 iterum vexadam. 1848.
 & Bacchide duce, cum
 Iudā Machabæo præliū
 conferit. 1857. & 1858.
 Alexandro Balæo, se re-
 gem pro eo Syris in-
 trudente, Iudæos, ac Io-
 natham, conciliare sibi,
 laborat. 1875.

Demetrii ejusdem *Sotēris*,
 gestorum compēdium.
 Fugā se proripit Romā;
 ubi obses defederat.
 2061. Quibūsnam arti-
 bus, atque sociis, fu-
 gam instituerit. 2061.
 & 2062. Eum Romani
 persequi, prætermitt-

runt. 2062. Quoties,
 tantō facilius ille Syriæ
 regnum occupat. 2062.
 Expensā tamen postea
 secum Romanorum of-
 fensione; modis omni-
 bus adulari, illis inci-
 pit; qui modi enarran-
 tur. 2063. & 2064. in-
 ter alia, Romam mittit,
 etiam reos Octavianæ
 cædis, cum aureæ Co-
 ronæ dono. 2064. &
 filium suum, ibid. ac
 nihilō tamen plus a-
 pud Romanos proficit.
 2065. & 2066. quos,
 super priores offensio-
 nes, magis etiam ad-
 versum se incendit. A-
 riarathen, Cappadociæ
 regem, contra volunta-
 tem eorum, bellis per-
 sequēdo. 2066. & 2067.
 propter repudiatum ab
 eo sororis suæ conjugii:
 & ob pecuniam acce-
 ptam. ibid. utrāque pag.
 Cujus propterea ejus-
 dem Demetrii, in regnō
 Cappadocum Acta, Ro-

ma

I N D E X.

ma rescindantur. 2067
 & ab Ariarathe multò
 magis; extrusione, tam
 fratris sui, quàm Deme-
 metrii Sotéris. 2068.
 nec profunt Demetrio
 Romæ, diserta Legato-
 rum illius verba. ibid.
 Quocirca pluribus, de-
 inceps, & gravioribus,
 circumventus hostibus,
 Romanisque juvare cū
 negligentibus, 2069,
 immò etiam haud ob-
 scurè tandem & æmu-
 lum ipsius promoven-
 tibus, 2070, incidit
 Demetrius in extrema
 mala, 2071: prælioque
 congressus, contra mul-
 tos simul, ac diversarū
 regionū, hostes, 2071,
 post fortissimam pugnā,
 occumbit; & perit, in u-
 liginoso loco. 2072.
 propter Deum Cœli, &
 Iudæam, à se graviter
 offensam, dignus inter-
 tutalī judicatus, 2072.
Demosthenes Orator, è
 prælio fugiens, ut se

excusasset. 1302, & 1303

DESCRIPTIONES.

Samarie-regionis, pag. 80.
 81. & 82. *Samaria-ur-*
bis. 83. 84. 85. *Galilee*
utriusque simul. à pag.
 88. usque 91. *Perææ* re-
 gionis. 94. usque 97.
Torrentis Zareth. 178.
Prælii cruentissimi, à
 pag. 178. usque 181.
Assyrii prælii. 1819.
 & 1820. & 1821. *Præ-*
lii Pharsalici, à pagina
 2812. usque ad paginā.
 2825. *Ingentis prædæ*,
 è castris Assyriorum re-
 latae, tempore regis E-
 zechiæ. 407. & 408.
Peloponnési, & regionū
 illius, à pag. 488. usque
 491. inclusive. *Messenia*
 regionis descriptio par-
 ticularis. 490. & 491.
Carceris Ceadæ, Spar-
 tanorum. 513. & 514.
Capta arcis, ac muni-
 tionis, Ejræ. à pag. 530.
 usque 533. *Tauri antri*
Perillæi. 762. & 763.
In.

Inclusio Perilli fabri, in taurum anem: & ejusdem lamentabilium in eo gestuum, ac vocum. 767. & 768. *Apparatus* bellici ad prælium. 1818. & 1819. *Pompa*, ab Antiocho Epiphane ductæ Antiochiæ; in æmulationem Romanorum Ovâtium &c. 2015. usque 2018. *Jerusalem* urbis veteris. 2025. *Martyrii* Septem fratrum Machabæorum. 2028. & 2029. Exsequiarum ac sepulturæ Lucii Corneli Syllæ. à pag. 2906. usque 2924. Reliquarum descriptionum nonnullas, vide V. *Hypotyposis*, fusè, infra.

Diana Limnatidis sanum. 502. & 503.

Dii diversarum gentium, enumerantur; ab regibus Assyriorum eliminati. 339. & 340. *Diis*, seu Dæmonibus, se progenitos, credi volentes. 558.

Dio Cassius, historicus Græcus, Ciceroni infensus: & in eum injuriosus. 2658. & 2659.

Dionysius Major, Siciliæ Tyrannus; somnolus, qualis futurus esset, præfingitur. 827. Matronam, somnii proclamatricem, interficit. 828. Dionysii natales: ac varia vivendi, gubernandique, ratio. 829. Dictatorem à Syracusanis se dici, vult: & impetrat. 830. Quâ ipsâ occasione, satellitum ingenti sibi numero circumdatò, Siciliæ Principatum sibi rapit actu. ibid. Populo Syracusano, per frumentationis prætextam causam, omnia aufert arma. 830. & 831. Scurrilis est, in dispoliandis Deorum Dearumq; fanis, ac simulacris. 831. & 832. Carminibus componendis delectatur. 832. sed legentium audientium-
F. quo

que oblectamentô nullo, 833. & 834. Sævus est in milites, cognatos, familiares, Platonem Philosophum, & universos præsertim Siculos. 834. Fœdus idem, & crudelis est, in perperam sibi dilectos. 834 & 835. mansuetus tamen interdum & in hostes. 835. Rheginos Italos injustè persequitur, ac vexat; ob negatam sibi, in nuptias suas expectatam, puellam. 836. cùm is tamen interea matrimoniis abundaret, 836. & 837. qui tamen nec ipsis quidem uxoribus suis fidebat: perinde, quasi, mariti sui securitati invidiantibus. 838 sicut sanè populo quoq;, conciones ejus audienti, diffidebat. 839. Is anno tandem ætatis sexagesimo tertio, ex temulentia maximè, perit. 839. & 840.

DIONYSIUS MINOR, seu Junior, Dionysio Majori, patri, in Siciliæ tyrannide succedit: improspere etià, quàm pater, famâ. 840. & 841. Hic principatum & clementiâ orditur, & levitiâ, 841. & 842. Syraculis igitur, post continuatam in cives crudelitatem, ejicitur. 841. & Locros, urbem Italianam, se confert: malis utrimque avibus, ibid. Præter cætera namque mala, Locrenses virgines, ac matronas, sacrilegè dolosèque, Dionysius spoliât. 843. & 844. & 845. Civium quoq; Locrensiū nonnullos interficit. 845. idèoque & Locris demum ejicitur. ibid. reversusque Syraculas, & omnibus illic invisus; tandem in exilium abit: Corinthique ludimagistrum, simul, & scurrâ agit. 846. ubi & ingloriè moritur. 847.

I N D E X.

Dioscori Semidei, qui ?
698.

Disciplina militari, etiam
posteriorum temporū,
vulgò laxa nimis. 598.
& 599. subinde tamen
astrictior, virtute vigi-
lantiaque nonnullorum
Ducum. 599. Cujus ex-
emplum vide, duce
Verbo, *Salisius*. à pag.
599. usque ad 604. in-
clusivè, infra.

Divitia Romanorum, in-
gentes, etiam in priva-
to. à pag. 2460. usque
2465, ubi & de Crasso
Divite, Syllà, Lentulo,
Ca. Antonio, Ciceronis
collegà, Claud. Isidoro,
&c. 2463. & 2464. &
2465. Divitiæ Roma-
norum inutiliter, ac
male, profusæ. 2465. &
2466.

Divortium quibusdā Ro-
mæ in perpetuum in-
terdictum. 2345. De
cætero, Divortiorum,
apud Roman Vêterem,
facilitas, ac pervulgatus

usus. 2521. & 2522.
Divortiorum Antiqui-
tas. 2966. & 2967. Eo-
rum primus illic, nec e-
rubescens, auctor. 2522.
Quamdiu Romæ divor-
tia ignorata : ibid. Eo-
rum, qui ob causas, aut
leves, aut haud quaquā
adeò dignas, dimise-
runt uxores, exempla
2523. usque ad 2527.
Inter eos, referuntur
& Q. Antistius, Sem-
pronius Sophus, Cice-
ro, Marc. Cato, Paulus
Aemilius, L. Cornel.
Sylla. ibid. Divortio-
rum quàm multæ caus-
æ emergerent, si & fri-
volæ valerent. 2525.
Formula verborum in
Divortiis, ac Repudiis.
2967.

Domitius (Lūcius) Ahe-
nobarbus, successor Cæ-
sari mittitur : ingentē
cum pecuniā, è publi-
co. 2612. Post pu-
gnam Pharsalicam, in-
terficitur in fuga : &

F 2   à quò.

I N D E X.

à quónam? 2830.
Drachma, pecuniæ genus,
 cuiusnâ valoris? 2133.
 Diversæ sunt, ac distin-
 æti valoris, *Drachmæ*.
 ibid.
Dracones (qui serpunt,
 nec volant) quibûsnam
 fuerint olim, & quibûs-
 nâ hodie quoq; sint, in
 deliciis. 1423. *Dracones*
 item, signa militaria. V:
 infra, Signa militaria,
Drusiani Gladii: quínam,
 & unde? 2485.
Dyrrhachium, oppidum.
 2635. & 2725. &c.

E.

Ebrietas aliquando effe-
 ctus, & eventus, para-
 doxus. 2776.
Ecnome, collis *Sceleratus*:
 ubi torquebâtur à Pha-
 laride Siculi. 758.
Ejra, mons & propugna-
 culum Messeniorû. 608.
 fortissimè, & plusquam
 Decennio, defenditur,
 adversum Spartanos.
 609. tandèmq; occa-

sione turpis adulterii,
 capitur, à pag. 624. ul-
 que ad 633. & à Mel-
 senis, aliò migranti-
 bus, tota relinquitur,
 636. & 637. & 638.
Ela, rex Israël, impius.
 pag. 146. viño magno-
 pere deditus. ibid. &
 147. In ebrietate quo-
 que perimitur, à Zam-
 bri. 147.
Eleazarus Machabæus, e-
 lephantum confodiens,
 ab eodem opprimitur.
 1820. Sauræ filius di-
 citur, tametsi Judæ Ma-
 chabæi frater. 2135.
Eliæ Thesbites, Achabi
 regis facta praua, odit,
 exagitat, punit, modis
 variis, 156. & 157. &
 158 &c. Idem invisus,
 tam Achabo, quàm Je-
 zabeli. & cur? 158. E-
 jusdem, cum pseudo-
 prophetis, certamen, &
 de eis victoria. 158. &
 159. Ea occasione, fu-
 gatur à Jezabele. 160.
 Inungit reges novos, &
 Eli.

I N D E X.

Elisæum: 160. Ignem de cælo in duos quinquagenarios, eorūque milites, devocat. 174. Ochoziæ, Regi impio, durus fit nuntius. 124.

Elisæus propheta, Joramum, Regem Samariticum, in bello Moabitico juvat. 176, & aliis in expeditionibus, atque casibus. 185. & 186, maximè verò, bellò Syriacò. 187. & in ingenti fame. 188.

Epaminondas, Dux Thebarum, restituit Melsénen urbem, 655. idque variis somniorum intervenientibus superstitionibus, à pag. 655. usque 658. quæ somnia fuisset diabolica, adstruitur. 659.

Epilecti regum Syrorum, quinam fuerint. 2166.

Epistolarum Ciceronis *ad Atticum*, apud diversos diversa, quoad numerum, dispositio. 2681.

Eques *Romani*; eorūque

selectus conditiones requisitæ, locus in spectaculis, triplex series; ite, numerus. 2321. & 2322. eorum vestitus insigne. 2339. & 2340.

Erasistratus medicus, auctor nuptiarum, inter privignum, ac novercam. 2122.

Erasmus Roterodamus, à Camerario, p. notatus. 693.

Ethbaal, pater Jezabelis. & nominis ejus explicatio. 265.

Evaphnus, Spartæ civis, homo nequam, belli maximi causa magna, & occasio, 513. &c.

Éumenes, ducum Alexandri Magni longè præstantissimus, 1366. fin. & 1367. defensionem Olympiadis, & hæredum Alexandri, unà cum Perdicca, suscipit. 1369. eoque nomine, bella gerens ingentia, ibid. sæpèque victor, 1370. ab adversariis

F ;

pal.

passim hostiliter exagitur. 1370. & 1371. donec tandem est interfectus. 1371.

Euphaës, rex Messeniorum, humanas victimas impedit, in regno suo. 557. Præliò, cõtra Spartanos, lethaliter vulneratus, extinguitur. 559.

Eurõpius, infans regius, ante prælium, in cunis exercitum, pro se, implorat. 7. & 8. & rursus, aliquantò fusiùs, 1112. & 1113.

Eurydice, Macedoniæ regina, suòmet è cingulo se suspendit. 1381. Alia, & ipsa Maced. regina, crudelis in suos, quia libidinosa. 1114. usque 1118.

Exercitum, & multitudines, quàm in sui subsidium implorârint. à pag. 3. & cur? pag. 9. Exercitus, consummatè perfecti, quatuor ornamenta potissima. &, quænam illa. à pag. 16.

usque ad 23. Exercitus fortes. 16. Exercitus, à multitudine militũ celebres. à pag. 17. & pag. 2389. Exercitus, splendide ornatì, & expolitì, à pag. 18. usque 21. Exercitus, ritè, & ex arte, peritiâque militari, ordinatì. 21. 22. 23. Exercituum, peritè ordinatorum, membra, & officia. pag. 21. 22. 23. & 28. Exercitus iustus (id est, absolutus, consummatus, sufficiens,) quis, & quantus, olim censebatur. 2388. & 2389.

Ezechias, Judææ rex, cogitat, recedere ab obsequio tributario regũ Assyriorum. 295. Ad bellum, eâ causâ sibi à barbaris inferendum, se se providè parat. 295. 297. 298. & 305. ac 306. A Sennacheribo, Assyriorum rege, aperte deficit. 296. Philisteos sibi subigit. 297. Jerosolymam munit. 298.

Regis

Regis Ægyptii quæ-
re auxilium, à Deo pro-
hibetur, 297, qui tamen,
quærendo illud, ante in-
terdictum divinum, non
utique peccavit. 299.
De Deo, religionéque,
præclarè in plurimis re-
bus meretur. 300. per
totum. Ejus, animi ge-
nerositas, in contemnē-
dis regis Assyrii minis.
301. &c. Oratione fa-
cundâ populum Jerofo-
lymæum animat, adver-
sus terrorem belli As-
syriaci. 306. 307. &
308. Legatos, defectioni-
s suæ deprecatores,
mittit ad Sennacheri-
bum. 309. Isque verbis,
pacem ei spondet: re-
ipsa verò, cum eo do-
losè agit. 310. Ei dat
Ezechias, mûltæ no-
mine, pecuniæ vim ma-
gnam, 310. sed frustra.
311. Evocatur à Ráb-
face ad colloquium, cō-
tra suæ dignitatis sta-
rum. 319. Hic ergo pro

se mittit tres principē
suorum. 320. Et pro-
hibet, à concurrente ci-
vium multitudine re-
sponderi quidquam As-
syriorum legatis. 320.
Ejus animi magnitudo,
adversus pericula, sum-
mè cōmendabilis. 343.
nec minor, ejusdem pi-
etas, & precandi ardor.
344. Mittit ad Isaiam
prophetā internuntios,
postulans preces illius,
pro se, & urbe. 344. 345
& 346. Ipse quoque in
templo Salomonis fer-
vidè precatur. 346. Ei,
per internuntios, ad se
missos, læta nuntians ju-
bet, Isaias. 347. & 348.
Sed fusiùs, ex ore Dei,
rursus aliò tēpore. 356.
& 357. ac magis, pag.
365. & 366. & 367. &c.
Epistolam Sennacheri-
bi, superbâ ac blasphemam,
imponit altari di-
vino. 354. Rogat Deum
suppliciter; ut poenâ
manifestâ, Sennacheribi

I N D E X.

blasphemiam manifestissimam castiget, 255. allatis etiam rationib⁹, Cur, à Deo sic fieri, conveniat. ibid. Exauditur igitur à Deo : qui cum per Isaiam prophetam prolixè consolatur. 356 & 357. &c. simulque in Sennacheribum acerrimè invehitur. 358. & 359. &c. usque ad 364. Tempore absentiae regis Sennacheribi in Æthiopia, Ezechias rex lethiferè decumbit. 373. eoque tempore, & non aliò, morbum illū ei accidisse, rationibus probatur. 374. Item 452 & 453. &c. Disquiritur, undenam morbus ille videatur fuisse ortus. 375. Deo tamen miserante, convalescit. 376. Cum suis, ingenti prædâ ditatur, è castris Sennacheribicis, ab Angelo eversis. quæ prædâ, describitur. 407. & 408. usque 410, exclu-

sivè. Cur ad regem Ezechiam Merodachus Babylonius suos legatos miserit ? &, quam occasione ? 419.

F.

Fabius Maximus Rutilianus, contra invidiam Papyrii Dictatoria, ad exercitum, ac plebem, confugit. 9.

Favonius (Marcus) subscurriliis ; & querulus adversus Pompejum, in castris. 2787. & 2788.

Fidei (tanquâ Solius cœlo consequendo sufficientis) aut aliquot duntaxat Articulorum, professores ; non ideo continuò Cœlo digni sunt, aut potiùtur. 985. Quo nomine irridetur nonnulli Idololatæ, qui ab hæreticis, &c. apothecis nanciscuntur. 985. & 986.

Fimbria (Cajus), homo factiosus ; Romæ, & in Asia, multa miscet, ac tur-

I N D E X.

turbat, 2289. In Q. Mu-
tium Scævola quam
improbè querulus fue-
rit; propter vulnus, non
intimè receptum. ibid.
Quàm crudelis idem in
Thermum, pro præto-
rem, ibid. in Syllæ lega-
tos; & in oppidum Ili-
um, quàm perfidus pa-
riter, & cruentus. 2290.
qui tamen postremo, e-
tiam se interficit 2291.
Fimbriæ hujus, qui fra-
ter, 2294.

Flaminia Via. 2333.

Flaminica, Romæ, divor-
tiorum incapaces, & i-
gnaræ, 2345.

Fœmice, gladiatorium cer-
tamen affectare ausæ.
2492.

Fontium circa honores, Rô-
manorum anniversaria
superstitio; durante ad-
huc Idololatriâ. 2454.

Fortitudinis à gloriâ, ce-
lebrati exercitus. 16.

Fufius (Q. Calenus). V.
Calenus, supra.

Fulvius Flaccus (præno-

mine, Marcus) seditio-
forum Caji Gracchi co-
natuum, adjutor ac pro-
motor. 2254. interfe-
ctus, unâ cum filiis.
2256. & 2257.

Fustuarium militare, qua-
le: quibus, & quomodo,
infligi solitum. 2435.

G.

Gabinus. V. Aulus, su-
prâ.

GALILÆA Regio, gemina.
85. Ejus nomen anti-
quissimum, ibid. Ubi-
nam ea sita? 86.

Galilæa Superior, seu *Gen-
tium*, describitur, pag.
86. 87. 88. Cur dicta sit,
Gentium? 86. *Galilæa*
Inferior, cur ita nomi-
nata. 87 &, quas in se
terras continuerit, ibid.
Galilæa simul utraque
describitur; à fertilitate
maximè. ab 88. ad 91.
Galilæorum populosi-
tas. 90. & 91. Nomen,
Galilæi, apud Julianum,
infamissimum Aposta-

F 5 tam,

I N D E X.

tam, inter infamia numeratum. 91. & an ju-
xè? 91. 92. 93. Galilæi
quidam eximiè præ-
stantes. 91. 92. 93. Ga-
lilæus, certò sensu, ipse
quoque Christus. 92.
qui, quònam jure po-
tuerit Nazareus, &
Galilæus, appellari. 92.
Galilæam, quantà dili-
gentià Christus, Sum-
mus Pontifex, obierit,
ac lustrarit. 92. & 93.
Galilææ fertilitas, è Mel-
chior Seydlizio. 250.
Gaza, & *Gazara*, loca Pa-
læstinæ; quatenus ead-
em, & diversa. 2129.
Gelo, puer Siculus, à lupo
spoliatur libellò. 848.
sed interea, ab eodem
ipso lupo, casu mirabi-
li, præservatur ab exi-
tio, cæteroqui certissi-
mo. 849.
Georgianorum terra, ubi-
nam hodie sita. 1092.
Gerinum magnum, & *Ge-
rinum* parvum; quæ-
nam loca? 2136.

Germani, in exercitu Cæ-
saris, potationis pal-
mam reportant. 2776.
Germanici (cognomentò,
Ca. Cæsaris) mors, ma-
gnis à Regibus deplo-
rata. & quomodo? 445.
Gladiatoria Romanorum
Veterum insania, à pa-
gina 2480 usque 2492.
inclus. Undenam pri-
mum orta? 2480. & per
quos, in urbis mores,
ad exsequias introdu-
cta, 2481. Ex testamen-
to sæpe dati Gladiato-
res. 2481. etiam ad fu-
nera foeminarum. ibid.
& 2482. & à populo,
tanquam Jure quodam,
efflagitati. 2482. Dati
magno Parium nume-
ro. 2482. nec è solis
gladiatoribus Romanis
& Italicis, sed & è per-
egrinis. 2483. Gladia-
torum variaz sortes, ac
nomina. ibid. Gladiato-
res, aliter, etiam divisi,
& cognominati. 2486.
Quibusnam causis ad
eam

I N D E X.

am professionem trahi solerēt. *ibid.* & 2484. Earum caussarum, primas facillè tenebat, sagina. 2484. Sagina Gladiatoria, in adagio. *ibid.* Editores munerum, seu certaminum Gladiatoriorum, præcipui. 2484. Gladiatorum, cum producerentur, pompa. *ibid.* Eorundem, ante pugnam, Inspectio, Armorum exploratio, Prolusiones. 2445. Ventilatio, & Arma Decretoria, quid, *ibidem.* Gladiatorum, à Bestiariis, distinctio. 2486. Gladiatorum concertantium spectatio, ex omni parte immanis. 2486. & 2487. sicut & acclamationes, & signa, imperiumque occidendi. 2487. & 2489. ac vecordia, eos ad libitum petendi. 2487. & 2488. Gladiatorum sui oblitio, ad quævis patientia. 2488. Occisorum gladiatorum fœda lace-

ratio. 2490. & calidi sanguinis, è vulneribus eorum,eductio. 2490. & , ob quam causam. *ibid.* Laceratio eorum, qui in Spoliarium uncò trahebantur. 2491.

Gladiatoria munera, quâdiu ab Romanis edi permissa, 2492. Gladiatrices paullatim & fœminæ fieri ambiebant. *ibid.* Gladiatoria audacia, ac ferocitas, etiam alia mentium iracundarum mala invexit, 2493 usque 2501. inclus. & cædium, tam apertarum, quàm clandestinarum, machinationes. 2493. etiam per mulieres, erga viros suos; & quidem primarios. *ibid.*

Gladiatorium bellum. V. *Spártacus.* infra.

Gladii Drusiani. V. *Drusiani.* supra.

Gomphorum, urbis Thessalicæ, à Cæsare deficientis, circumdatæ, expugnataq; , calamitas, & hîsto-

I N D E X.

- historia, refertur, à pag. 2775. inclusivè. Gomphenſi vinò ſe Cæſariani ingurgitant. 2775. ac, præ cæteris, Germani. 2276. & valetudinè indè recuperant. 2776. Utrum autè, ebrii quoque, pugnârint, controvertitur. 2777. & 2778. Gomphenſibus illata clades, multas Cæſari deinceps urbes conciliat, & adjungit: inprimisque, Metropolin, 2778.
- Gozan* fluvius, quis, & ubi. 231.
- Gracchus*, (Sempronius) Hispaniæ Proconſul, pater Tiberii, & Caji. Gracchorum. 2251.
- Gracchus* (Tiberius) filius Sempronii, in Republ. multa turbat. 2251. Ejus Actorum Summa recenſetur, à pag. 2251. uſque 2253. ſicut & interitus ejusdem. 2252. & mœror indè matris. 2253.
- Gracchus* (Cajus) 2253. Ejus geſta, & interitus, à pag. 2253. uſque 2258. Quonam tempore (ſecus, ac nonnulli tradût) novare Cajus res cœperit. 2946. Judicia à Senatoribus transfert ad Equites, 2254. Carthaginem, urbem Africæ, reſuſcitaturus; videbatur, à lupis nocturnis cœptò abſterreri. 2255. A ſervo tãdem ſuo (ſic ipſe volens) interimitur. 2257. De capitis ejus, & Cadaveris rêliqui, diverſâ conditione, & ſtatu. 2257. Gracchorum interitus, initium fuit Civilium deinceps digladiationum. 2258. & 2945. Optimus autem Conſul, ab eodem tempore, fuit in perpetua populi R. invidia. 2258. Gracchæ domûs, infelicia fuère fata. 2946. & 2947.
- Gracchorum mater*, V. Cornelia, ſuprà.

Gra.

I N D E X.

Græcorum Regnum, seu Imperium, quoddam dictum fuerit. 1685. quod idem est, cum Macedonum, seu, Antiochorum in Syria, regno. 1686.

Græci Bibliorum textus, non omnis, nec ubique, ac semper, indubitata primævæque integritatis. 2149. & 2150. Profertur autem & exemplum corruptele. 2150.

Grotius, V. *Hugo Grotius*, infra.

H.

Heretici quidam novissimorum temporum, Jeroboami regis imitatores. 119. & 126.

Harpagus, Cyri regis olim conservator, per litteras Cyrum accersit ad regnum. 939. & 940. Reliqua vide, V. *Cyrus*.

Hecatomba Spartanorum. 611.

Helena, cum Cástore, & Pollúce, inter Divos

habiti. 588. & 593.

Helimátus Epirota, adversus tyrannum Aristotimum concitat reliquos cives. à pag 854. usque 859. inclus.

Heliodori, templum Jerosolymorù expilare conantis, historia. 1744. usque 1750. Heliodorus, ob flagella, ab Angelis excepta, graviter, ac diu, suæ calamitatis auctoribus indignatur. 1749. & 1750. in his fuit & Simon, præpositus ille tépli impius, 1741. Heliodorus deniq; Seleucum Philopátorem, regem, jussionis illius sacrilegæ primum auspiciem, interimit. 1754.

Helóta, quínam fuerint, in Laconia: & alia, de illis. 690. & 691.

Henricus 8. Angliæ rex, amores incestos insuper habet. 1655.

Herdonianus Romæ tumultus. 2944.

Hiero, Siciliæ rex. 848. Siciliam

I N D E X.

tiliam moderatissimè regit. 849. sed pessimū habet, in nepote suo, successorem. 850. de quo mox vide, V. *Hieronymus*.

Hieronymus, adhuc puer. Siciliæ regnum arripit. 850. ac tyrannicè regit. 850. & 851. indèque brevī intolerabilis effectus, trucidatur. 851. & 852.

Hierotimus, Arabum rex, plurimorum. è pellicibus, filiorum pater. 1567.

Historiarū Scriptor, Quidnam ipse sentiat de re propositā, planum faciat. 2755. & 2756. & 2757. Historiam tractantes, cum delectu rerum scribunt: & non omnia. 377. & 378.

Holofernis (& Judithæ) res, in cōpendio, à pag. 718. usque 725. inclusive. De illius itinere, seu expeditione, ex Oriente in Occidentem. 872.

Holofernes alius (qui & Orophernes, aliis) regni Cappadociæ competitor, & corivalis. 2066. Cætera vide, V. *Ariarathes*, & *Demetrius* Soter, supra.

Hominis Dignitas, & ejusdem ipsius Miseria. 10. 11, 12.

Hugo Grotius, in Christo Patiente, qualis. 437.

Hugo, Lincolniensis Episcopus in Anglia, concubinae regiae sepulcrū excindit. à pag. 1641. an prudenter, & ex utilitate publica. 1643.

Hyacinthia Sacra, quanam? 694.

HYPOTYPOSES,

Expeditionis bellicæ, & adventus hostilis. 384. usque 387. inclusive. Item 720. 721. 722. *Expeditionis*, & prælii, inter Cæsarem, ac Ptolemæum Dionysium, Egypti regem. à pag. 1609. usque 1616. inclus.

I N D E X

clus. *Prælii*, inter Spartanos ac Messenios, accerrimi. à pag. 543. usque 548. *Prælii* alterius, inter Spartanos, & Aristomenem Messenium. 587. *Prælii*, inter Cendebeum, ac Ioannem Machabeum. 1949 & 1950. *Prælii*, inter Ca. Curionem, & regis Iubæ Ducem, Saburrâ. à pag. 2690. usque 2695. inclus. *Prælii* Pharsalici, à pag. 2812. &c. usque ad 2826. *Periculosi conflictus* alterius, inter Pompejanos ac Cæsarianos, à pag. 2740. usque 2746. & rursus de eodem aliquid. 2761. & 2762. Homicidii, quod super mensas patratum est, adversus Machabeos. 1954. & 1955. *Affectuum* diversorum, & consternationis, ex adventu, & præsentia hostis. 389. usque 391. inclus. *Affectuum*, quos expertus est in se rex

Sennacheribus; deprehensâ strage tantâ exercitus sui, auctore tunc incomperitò 400. usque 403. *Affectuum*, quos in se experti sunt Ierosolymitæ; deprehensò exercitus Assyrii, per Angelum illato, interitu. à pag. 404. usque 407. *Affectuum* quoque, ex asportatâ, quam Ierosolymitæ invenerant, castrorum Sennacheribi prædâ, à pag. 407. usque 410. inclus. *Urbis*, seu munitionis Ejræ, nocturnas inter tenebras, foedamque æris tempestatem, subitò capta, à pag. 630. usque 633. & inde, *Affectus*, ac sensus Messeniorum, emigrantium Ejrâ, diu antea possessâ. 637. *Affectuum* Olympiadis, Cassandri jussu mox interficiendæ: sensusque, circumstantium eam, & spectantium morientem, & occisam, à pagina

I N D E X.

gina. 1408. usq; 1413.
Hyrcania regionis fertili-
 tas. 335.

I.

Jacupes, Usum. Cassanis fi-
 lius, 1041. rex fit Per-
 siæ, 1042. & ab uxore
 tandem interficitur. i-
 bid. ejus sepulcrum, &
 ossa, post mortem dissi-
 pantur, 1043.

Jamnia, urbs Philistina, ob
 scelus in Iudæos
 animi, & consiliū, in-
 cendiō mulctatur. 1805
 a quonā Doctore urbs
 illa, & quomodo secus
 nominetur. 2133.

Jannan, Iudææ rex, urbē
 Ptolemaida, in Phœni-
 cia, obsidet. 1545. ab eā-
 dem deinde recedit.
 1549. Iannæus (Ale-
 xander) Iudææ rex idē,
 deceptor, ac proditor
 Ptolemæi Lathuri, regis
 Egyptii, 1551. & 1552.
 Eam ob causam Lathu-
 rum, pro fœderatō, ho-
 stem expulit: ac Iu-

dææ &c. crudelem vi-
 statorem. 1553. 1554.
 1555. & 1563.

Jason, Oniæ, Pontificis
 Sancti, frater, fit Apo-
 stata, 1756. Is vasis ar-
 tibus Pontificatum si-
 bi conciliat. 1757. &
 quibuscumque conditioni-
 bus, ibid. Pontificatu
 deinde pariter, & Ju-
 dææ, expellitur. 1760.
 Rursus tamen Ieroso-
 lymam occupans, de-
 nuo fugatur. 1765. ac,
 post fugæ multos erro-
 res, in Peloponneso de-
 nique perit. 1765. &
 1766.

Idololatria, plurimorum
 malorum causa, & ori-
 go. 572. & 573. & 2401.
Idololatria Romano-
 rum Veterum, in assi-
 gnandis unicuique mem-
 bro corporis humani,
 certō quodam Deo, vel
 Dæi. 2459. Cætera vi-
 de, V. Romanorum, in-
 digna laude, infra.

John, seu Iohānes, Ioramo
 sue-

succedit, in regno Israëlitico. 190. Series narrationis, de promotione illius ad regnum. 191. & 192. Interficit Iehu reges, Ioramum, & Ochoziam. 192. & 193. Præcipitari jubet Iezabèlem reginam, 193. usque 196. & excindit Achabi domum universam à pag. 198. usque 201. Sacerdotes item Herculis Tyrîi, 201, 203. & 203. quorum templum subvertit; ac locum templi spurcitiis addicit. 203. Et hic tamen, contra spem bonorum omnium, sit ipse quoque Idololatra perversissimus. 203. & 204. ac manifestum est exemplum Omnium; qui mala faciunt, quæ prius ipsi punierunt in aliis. 204. & 205. Perit hic igitur, morte quidem hic fictâ; sed illic, sempiternâ. 206.

EROBOMVS I. Roboami

regis successor in regno Israëlitico, & æmulus; unde, qualisque, fuerit, à pag. 65. & seqq. Astutè populum ad seditionem, adversus Salomonem, concitat, 67. Sub typo symbolove Pallii, in partes duodecim scissus, Ieroboamo Decem Israëlis tribuum possessio denunciatur, à pag. 68. &c. Utrum arma moverit, adversus Salomonem, populi motu publico. 72. Salomoni denique invisus, fugit ad Idololatra. 73. Rediit autem in Palæstinâ, eò jam mortuò; & populum Israëliticum, contra Roboamum, apertissimè sollicitat. 73. maximè verò, per turbulètam, in Comitibus, querelam, adversus tributarias, aliàsque, plebis oppressiones. 74. Valde servit ambitioni suæ. 72. ideòque populum prenat. 73. Quâsnam

G

ditio-

ditiones, ac terras, Ieroboamus habuerit, sub nomine Decem Tribuum, seu, regni Israëliti-
ci. à pag. 79. & seqq. A Sacra Scriptura malè admodum (ac meritò quidem) audit. 97. & 98. Ambitio, & Peregrinatio, illi causa fuerunt Impietatis. 98. & 109. & 110. Quas rationes habuerit Ieroboamus, pervertendi cultum divinum. 110. & seq. Deo non confidit, quantum ad regni retentionem. 112. Hinc Vitulos Aureos columnis imponit, adorandos. 112. & ubi? 113. Eorundem adoratione imperiò rigidò urget. 114. Sacerdotes quoque, & fana, Virulorum, aliàque Idololatriæ instrumenta, instituit. 118 & 119. Seipsum verò summum facit Pontificem: & Festa, Fastòsque Idololatricos, introdu-

cit. 119. & 120. Corruptus autem idcirco à Propheta, nihilo magis emendatur. 120. Quo proinde nomine, per auctòris Invektivà, exagitur. 121. 122. & seqq. Quàm grandibus Ieroboamus damnis affecerit Cultum divinū; mutatione veræ Religionis in falsam ac pravā. à pag. 123. usque ad 125. Quantum idem, per hoc, nocuerit populi moribus. 125. & 126. Ieroboami sunt imitatores, nonnulli postremorum temporum istorum hæretici. 126. &c. In Ieroboamum oratio Satyrica, 134. & 135. Ieroboami, desperatæ correctionis, impietas. 137. & 138. & 139.

Ieroboamo, pœnæ præsentis vitæ multiplices inflicte, à Deo. 138. 139. & 141. Ejus interitus. 146. & 263. Ieroboami
uxor,

I N D E X.

uxor, unde oriunda? 140. & quódnam ei nomen. 262. Ieroboami filius, natu major, ægrotat. 140 & extinguitur. 141. Ieroboamum hunc imitati sunt omnes ejus, in regno; successores, 142. Ipse, regni successores, ex se, nō plures quatuor, habet. 213. Ejus operā per-versus tunc religionis status, & populi mores, à Deo sacris in codicib⁹ crebrò admodum exagitantur. 255. Creditur Ieroboamus, jam tū in Ægypto, fuisse cultor Apis, Ægyptiorū Dei. pag. 258. Non videtur magnæ fuisse nobilitatis. 261. Prophetæ, qui Ieroboamum reprehēderat, in incerto nomen est. 261. & 262.

IEROBOAMVS II. rex Samaritæ, filius Ioas; idololātra quidem, 211. sed in bellis tamen adjutus à Deo. ibid. Cui tamen

is ingratus est: & ideo, magis postea invisus, 212.

IEROSOLYMÆ veteris, ingens amplitudo. 1025. & 20:6.

IEZABELLIS, Israëlitarum reginæ, generis origo, maritus, morésque generatim. 154. & 155. Ejus, ac mariti illius, insanum studium, & amor, erga pseudoprophetas Idolorum fovendos. 155 & 156. Ejusdem odium, in Dei veri prophetas, 157 & 158. & in Eliam inprimis, ac tunc 158. Iezabelis interitus, per ordinem narratur, à pag. 193. usque 197. Verifica fuit, & libidinosa simul. 265.

S. I G N A T I I de *Lojola* sacra imago, blasphemè, sed cum blasphemii exitio, habita & tractata. 471. & 472.

Imperatorum, in castris, inter universos duces

G 2   bellā

I N D E X.

belli cæteros , eminens
dignitas. 2398. & 2399.
Ejus ministri. 2398.
paludamentum. 2399.
equus, ibid. & 2400. re-
verentia , in castris ei
delata. 2400

*Impudicitia Veteris Ro-
me*, à pagina 2505. &
2963. Mulierum vul-
gati corporis multitu-
do. 2506. 2507. nec-
nō adulterarum. 2507.
& audacia. ibid. Foetu-
um conceptorum, & e-
ditorum , tractatio pes-
sima. 2508. eorundem
expositio inclementissi-
ma. 2509. eorūque e-
ductio , etiam à philo-
sophis prohibita. ibid. &
prohibitio quidem hæc,
exemplō Cæsaris Octa-
viani auctorata. 2510.
Illustres matronæ vi-
tiate à Principibus.
2510. cæteræq; promi-
sui generis , ab his, &
à cæteris. 2511. De ad-
ulterorum , & adultera-
rum, Romę Veteris ex-

ercitu, quid Seneca sen-
serit. 2512. & 2513. &
2514. Mœchos multum
irritabat incessus , ge-
stus, cultus, vestitusq;
lascivus, mulierum Ro-
manarū. 2514. & 2515.
Romanorum Virorum
impudicitia. 2513. &
2517. Incestuum quo-
que audacia. 2512. Ir-
ritamenta impuditiæ
publica, Comœdię quę-
dam. 2516. Floralia. i-
bid. & 2517. Convivi-
orū impudicissima mi-
nisteria. 2518. Pięturę
item inverecundę, tam
domesticę, ibid. quàm
& in templis publicę,
ibid. Impudicitia, natu-
rę repugnans , acriter
rejecta , ac vindicata, à
Trebonio. 2519. A
Roma item Christiana.
2520. Impuditię, na-
turę jura tollentis, nec
Romanę quidem ipsę
Veteres, expertes. 2520
Inverecundia Spon-
sorum Romę prisce. ibid.
unde

I N D E X.

unde invaluit minor æstimatio pudicitie postea, dignitatisque, matrimonialis. 2521.

Infantium Veteris Romæ, ex illegitimo thoro, mala tractatio. 2508. & 2509. & 2510.

Ingenium Magnum nullum, sine mixtura dementiæ. 1078.

Ingolstadiensis Universitatis conclave Academicum. 283.

Ingrata mens, exagitata. 792. à qua longè abest, etsi tyrannus, Phalaris, ibid. & 793. & 794.

Insula Vulcaniæ, ubi. 877.

Joachaz, filius Iehu, rex Samariæ: patris adit regnum, ut & pravorum imitationem morum. 207. Ob hoc, à Deo, cum omni populo, gravissimis punitur malis, bellicorum, & egestatis. 207 & 208. Confugit tamè ad Deum: à quo etiam juvatur. 208, nec tamen à Virulorum cultu, Lu-

cisq; idololatricis, recedit. 208.

Joannes Gaddæus, Machabæorum frater, missus ad Nabathæos Arabas, 1862, in ipsa via interceptus; ac perimitur. 1863. sed interficientium eum, magnà mox clade, vindicatur. 1864.

IOANNES Simonis Machabæi filius, unà cum fratribus, incitatur à patre suo, ad bellum, adversus impios gerendum. 1947. statimque suæ fortitudinis specimen edit, adversus Cendebæum, 1948 & 1949 & 1950. letusque, ac victor, redit. 1951. Quo tempore pater ejus, ac fratres, occiduntur, feliciter abest ipse. 1953. & ad necem, ab homicida, Ptolemæo Abóbida, frustra designatur. 1957. & 1958. Succedit patri suo, Simoni, in Pontificatu pariter, & civili magistratu. 1958, occu-

G 3   pat-

I N D E X.

pâtque Ierofolymam, contra Ptolemæum Abóbiden. 1953. sed ab Antiocho Sidète, Syriæ rege, ipse viciffim, cum Iudæis, obfideatur Ierofolymis, acriter, ac diu. 1959. mirificoque demum interveniēte casu, obfessori suo reconciliatur. 1960. & 1961. Post solutam obfidionem, sequitur Sideten regem ad bellum Parthicum, & Hyrcanium. 1964. In reditu ex Oriente, multa strenuè adversus idololatrias gerit, in Terra Sancta. 1963. & Idumzæ, primus omnium Iudææ Principum, Iudaismo initiat, 1964. eūque virum, cum sua gente, sovent etiam Romani. 1964. Samariam Ioannes obfidione gravi premit: filiorum suorum opera. 1972. & obquam causam. ibid. Antiochum vero Cycizé-

num, Syriæ regem, Samaritas juvare conantem, adversus se; fortititer ipse rejicit. 1974. tandēmqne Samariam expugnat, ac diruit. 1975. Post diuturnam Pontificatūs & Principatūs gubernationem; denique moritur. 1976. ac post se relinquit in controverso; feliciterne, an infastè, discesserit ex hac vitā: ob rationem, illic explicatam. 1976. & 1977. & 1978. Cui successerunt, in utroque regimine, filii. 1979.

Iudas, rex Samarizæ; filius Ioachazis; contra Iosephi Flavii historici assertionem, impius. 209. bellō tamen strenuus, atque felix. ibid. Ejus victoria; Amasizæ, regi Iudæo, extorta. 209. & 210. In sua tamen impietate nihilofecius perseverat: ac perit. 210.

FONATHAS *Machabæus*,
Iudæ

Iudæ fratri, ab hostibus occiso, succedit, in Iudææ magistratu supremo. 1861. Aliquandiu cum suis in arcto rerum statu versatur, cis, & trans, Iordanē. 1861. & 1862. & 1864. & 1865. & 1866. Fratrem suum, Ioannem, mittit ad Arabas, Nabathæos. 1862. quem, à Madabæis-Iambræis interceptum, ac cæsum, 1863. ipse, cum suis, disturbance nuptialis pompæ cruētā, ulciscitur. 1864. Die Sabbatino, infestantem se, Bacchidem, vicissim armis aggreditur: nec improspere. 1865. In Iordanem se, cum suis, jaciens, eumque trajiciens, Bacchidem, ejusque copias, provocat ad configendum secum. 1866. sed frustra; quia sequi non ausos, ibid. Bethbessē, munitionem, occupat; interfectis prius quin-

quaginta infidiatorib⁹, in caput ipsius à Bacchide conductis. 1869. Oppugnatus Bethbessē, in castra Bacchidis, de nocte, animosè irrumpit. 1870. cūque fratre suo Simone stragem Syrorum edit, haud aspernandam. 1871. Populum Israëliticum in oppido Machmis (relictis tantisper Ierosolymis) moderatur. 1873. Ierosolymam, à Machmis, redit, 1876. eamque, pro viribus, instaurat. ibid. ac Præfectos Syriacos, hac ratione, perterrefacit, ibidem. idque Demetrii Sotēris regis ex cōcessione: quam necessitas huic expresserat. 1877. à quo tamen Ionathas, eodem tempore recedens, 1877. partes amplectitur Alexātri Balzi, 1878. quem idcirco tantò magis, impensiusque, rex Demetrius

I N D E X.

Soter, suis in partibus retinere, laborat, 1878. unde & promissa, supra fidem omnem ingentia, Ionathæ obtrudit, ibid. & 1879. Sed, quæ locum apud eum non inveniunt. 1879. Ionathæ constans, erga Alexandrum Balzum, amicitia, nequidem alteris, & longè cumulationibus, Demetrii promissis, inclinatur, aut imminuitur. 1879.

Jonathas Machabeus, ab Alexandro Balzo, Syriæ rege, evocatus, ad nuptias ipsius cohonestandas, 1880. ab Iudæis apostatis frustra accusatur, ibid. & à rege Alexandro gloriosior revertitur. 1881. Ab Apollonio, duce Syro, & jactabundò, provocatus ad prælium, 1884. non detrectat pugnâ, 1885, & 1886. tandemque victor discedit. 1887. & in Æde Dagónis mul-

tos hostium incendio delet, 1888. ob quæ, similiaque, facta plura, splendide donatur, tum aliis donis, tum urbe Accarône; ab Alexandro Balzo, rege, 1889. *Jonathas Mach.* interpellatus à Demetrio Nicanore, rege Syriæ, de subsidiiis, sibi mittendis, 1898. acquiescit: & Antiochiam mittit militiæ suæ florem, ibid. qui Antiochenorum inauditam antehac eedem, & internecionem, edunt. 1899. & 1900. gloriosèque Ierosolymam revertitur, 1900. & 1901. Ionathæ quoque instinctu, Deo se gratos exhibent. 1901. Provocatus deinde à Tryphone, & Antiocho puero, Ionathas, ad societatem belli adversus Demetrium Nicanoré, Iudæis ingratissimum, 1905, & 1906. acquiescit: eisque loca diversa sub-

I N D E X.

subjicit, 1907. Adversus copias Demetrianorū, ipse, & Simon, frater ejus, strenuē rem gerunt. 1908. & 1909. Inter quæ certamina, desertus aliquando, pæne solus, 1909. invocato tamen Numine, prælium restituit. ibid. & 1910. ac vincit. 1911.

Jonathas, post hæc, Romā, ac Spartam, legatos mittit. 1910. & 1911. incertum tamē, utrūnam id Deo per omnia approbante. 1911. & 1912. A Demetrianis, bellicō Jon. strategimate bellē deluditur, 1912. pro quibus proinde hostibus, alios sibi sumit plectendos. 1913. Ædificationibus animum adjungit. 1913. Retunditur autem opus ædificationum ejus, ab expeditione bellicā Tryphonis, adversus Ionatham, 1914. cui tamen confestim, fortitērque,

Ionathas occurrit. 1915. sed, à Tryphone mendacissimē deceptus, 1915. ac vasfrē circumventus, 1916. Ptolemaidem deducitur; pæne nudatus exercitu. 1917. ibique datur in custodiā, 1917. quem statim pro mortuo luget aliquamdiu Iudæa. 1918. ei que, licet adhuc viventi, Simon succedit, frater ejus. 1918. Reliqua de eo, ejusque interitu, vide V. Tryphon, & V. Simon &c. infra.

Joppe, urbs Philistina, pacem turbans Iudæorum cum Syris. 1803. militesque admodum Iudæos, fraude perfidā, submergens. 1804. ingenti propterea clade plectitur ab Iuda Machabæo, 1804. sicut & urbs, ei vicina, Iamnia; que non disparem meditabatur perfidiam. 1804.

Joram, Achābi filius; Ochozix fratri, in regno

Israëlis, succedit. 175.
 Hic Idololatriam, ex
 parte, tollit; ex parte
 verò retinet. ibid. Ad-
 versus Mesam, regem,
 Moabitarum, rebellem,
 suscipit expeditionem;
 belli sociis, rege Iosa-
 phato, regéq; Idumæo.
 175. & 176. Ejus expe-
 ditionis univèrsa series
 fusè narratur, à pagina
 176. usque 184. inclu-
 sive. Ioramus, idè, Deo,
 & Elifæo prophetæ, pro
 variis beneficiis, variè
 est ingratus. 185. & 186.
 Ingentem de Syris re-
 portat victoriam. 187.
 & prædam maximam,
 occasione admirandâ.
 188. Elifæo prophetæ
 fieri propensior incipit.
 188. nec tamen melior.
 189. A Deo relictus i-
 gitur, ex occasione trās-
 versâ perit. 189. & mor-
 te quidem utrâq;. 190.
Josephi ab Arimathæa, in-
 tegrus animi, ac iusti-
 tia. 2656. & 2657.

Ismael-Sophi, nominis ia-
 stius Persarum rex pri-
 mus; quibûsnam gradi-
 bus ad regnum conscē-
 derit. 1042. & 1043. Is
 Rubri Pilei sectam, ad-
 versus Turcarum cœ-
 ruleum, ardentè admo-
 dum urget, ac propāgat.
 1043. moriturq;, mul-
 tis posteritati suæ reli-
 ctis post se regnis. 1044.
 Ejus posterì Persidem
 hodièque regunt. 1045.
 Eorum porrò postero-
 rum nomina, serièsque,
 proferuntur. 1044. &
 1045. Ismaël iste, non
 fuit rigide Mahometa-
 nus, circa vini, porcine-
 que, usum. 1096. Reli-
 qua vide infrâ, vocabu-
 lis, *Persæ*, ac *Persia*.

Isogaus, Persarum regis
 Artaxerxæ Longimani,
 filius legitimus; à fra-
 tre spurio regni aditu
 dejicitur. 1067. & 1068.

ISRAELIS regnum, omniū
 primò à regno *Juda*, &
 quare, separari coëptum.

78. *Cur Israëliti* potius,quàm alium quempiam Regni titulum,sibi assùpserit? 78, Quàm diu regnum istud duràrit. 97. & 255. Quæ, & quot, causæ fuerint Ruinæ illius regni. *ibid.* & 98.

*Israëli*tarum, Vitulini cultus diversò tempore, quænam origines fuerint. 108. & 109. Num. *Israëli*tarum in templo. Simulacra quædam animalium proposita fuerint, adorationis ergò? 116. & 117. Quàm ingens *Israëli*tarum, multitudo, sub Ieroboamo I. à Deo, Salutæque, recesserit. 128. & 130, 131. & 132. Aliquamulti tamen Idololatriciam, vel omnino fugerunt, vel, jam inchoatam, denuò rejecerunt, 128. & 129. *Israëli*tarum, diversis temporibus interfectorum, multitudo. 130. Davidis tempore, quot

*Israëli*tarum milia cæsa sint. 131. Quàm multa, quàmque scelestas, deliquerint *Israëli*te, à Ieroboami I. temporibus. 133. 134. & 135. Ideoque tandem, ab Assyriorum rege, diversas in Septentrionis regiones abducti captivi, disperguntur. 220. A Salmanašare nominatim. Assyriò rege, diversissimas in regiones dissipantur. 231. usque 233. inclus. etiam in regione Colchorum, 232. & in Tartariam. *ibid.* & 233. in Moscoviam quoque. 233. immò & in Americam. *ibid.* & 234. *Israëli*tarum dispersio, pulveris instar, ad Quatuor cœli ventos. 234. Iis succedant, in regnum Samariæ translati, populi alii, cum primis impii. 235. qui reliquias *Israëli*tarum, moribus suis, & superstitionibus, infectas, quàm plu-

plurimum depravant.
ibidem. & ex seipsis ho-
minum scelestissimorū
emittunt examina. ibid.
& 236. Suāmet culpā,
tandem à Deo funditus
evertuntur. 238. Quā
olim lascivē se gesserint
in nemoribus, lucis, ac
montibus suis frondo-
sis, Israëlitarū, sacrificiis
superstitiosis operantes.
244. idque Syrorum, &
Græcorum idololatra-
rum, imitatione. 245.
Isræuitarum quot Re-
ges fuerint, à Ieroboā-
mo I. 246. & quōtnam
eorum, morte violentā
sint è vivis rapti, 246.
&c. Isræuitarum tres
fuēre diversę captivita-
tes, Ante Christi tem-
pora. 275. De Isræli-
tis, dispersis in Gozan,
quid tradat Benjamin⁹
Iudæus, in Itinerario
suo. 278. Isræliticorum
Regum, & Annorum
eiusq; in regno, chro-
notaxis ordinata. 281.

282. Eorum dominan-
di spatium temporis,
comparatum cum Re-
gibus Iudææ, & regibus
Romanis, 283. Cur ad-
eò promptē, in terras
exteras, ac longinquas,
à tyrannis Orientalibus
abduci solerent Isræli-
tæ. 440.

Juba, rex Numido-Mau-
rorum, 2687. & 2974.
Ejus, & copiarum illi-
us, certamina, cum Ca.
Curione. à pag. 2687.
usque ad 2695. Odii i-
psius, adversus Curio-
nem, causā. 2695. A C.
Jul. Cæsare, Juba rex, ob
interfectum Curionē,
absens afficitur igno-
miniā 2696. A Pompe-
janis autem, è diverso,
lāudibus, & honore. i-
bid. Jubæ Dux, Sabur-
ras. 2690. & alibi se-
pius. usque ad 2694.
inclus. Jubæ regis præ-
da Venatica. 2695.

Judaorum magna multitu-
do, Concionatoris eu-
jus.

judam imprudenti zelo causâ cedi præbente, interfecta. 280. nec minor tamen multitudo diversimodè conservata. 281. Ptolemæo Philopatori, Ægyptiorum regi, invisi Iudæi sunt; propter ipsius, è Sancto-Sanctorum, exclusionem. 1485. Hinc ab illo variè divexantur. à pag. 1486. & elephâtis, conculcandi, objiciuntur. 1487. à qua tamen ipsi barbarie divinitus liberantur. 1488. & 1489. dimissique à rege Philopatore, Iudæos apostatas interficiunt. 1490. Judæi, gens inquieta sunt, & regnorum gentiumque perturbatrix. 1564. A Seleuco tamen Nicanore, Syriæ rege, civitate passim donantur. p. 1798. Unde &, adhuc tempore Christi, Antiuchiæ Synagogas habebant, ibid. Die Sabbati, Judæi mille

circiter, in antro quodpiam concremantur, indefensi, crudelitate Syriorum. 1774.

JUDAS MACHABÆVS, patris sui Mathathiæ successor, in Judææ tam Principatu, quàm Pontificatu. 1775. Ejus fortissima facinora, adversus Duces Antiochi Eupiphanis, & Antiochi Eupatoris, filii ejus, enarrantur à pag. 1775. usque 1788. Templum Ierosolymitanum repurgat à Sordibus Idololatricis. 1780. Idumæos debellat. 1781. & alias quasdam gentes, Idolorum veneratrices. 1782. & 1783. sicut & populos, trans Jordanem colentes. 1784. & 1785. ut & urbes quasdam barbarorum primarias. 1785. quarum è numero, Ephronem totam vastat. 1786. cujus in exscidio crudelissime censendus fuerit. 1787. sicut &, in alios

I N D E X.

lios quosdam Idololatrarum populos, & urbes. 1788. Barbaros in locis turritis expugnat, ac perdit. 1792, & 1793. Contra Timotheum, Ducem Syrum, pugnaturus, supplicationibus, & ciliciò, testeraq; militari, valde religiosâ, se præmunit, 1793. & 1794 secus, quàm hodie Duces multi soleant. 1794. In prælio Timotheano, adjuvatur ab Angelis. 1795. ingenti consternatione; cladèque, Syrorum. 1796. Judas Timotheum, e prælio refugientè Gazeram, illic obsidet. *ibidem*. Eundemque, cum multis, *ibidem* interficit. 1797. Rursus juvatur ab Angelis, in pugna contra Lysiam. 1799. Cum Lysia, ultro petente pacem, pacificatur. 1801. & 1802. quæ pax tamen à Ducibus quibusdam Idolo-

latris violatur. 1803. ab urbe Ioppe. *ibidem*. Eâ causâ Judas; Ioppen, & Iamniam, ut crudelēs, ac fœdī fragas urbes, grandibus afflicti malis. 1804. & 1805. Cum Arabibus, magni numero sibi obviis, pugnat, victor. 1805, quibus, eo nomine, stipendia quoque imponit. 1806. & Caspin oppidum, in Iudæos male dicum, incendiò, ac sanguine, undiquè exundante è cœdibus, complet. 1806.

Judas idem Mathabam, cum alio Timotheo, grandem exercitum ducente, 1807. & 1808. configit feliciter; ad jutore Angelò. 1809. hostiùmque multa millia delet in campis; partem autem eorum, in delubro Idololatrarum, 1810. Idem autem, & adversus Gorgiam Ducem prospere præliatur.

tur. 1810. Pro militi-
 bus, in peccato interfe-
 ctis, offerri Sacrificium,
 & eleemosynam, man-
 dat. 1811. & 1812. Ar-
 cem, ac munitionem,
 montis Sionis, incipit
 oppugnare, graves ob-
 causas. 1813. &c. Eo
 nomine, accusatur apud
 Antiochum Eupátore,
 Syriæ regem; duce ac-
 cusationis ei⁹ Meneláo.
 1814 & 1815. Quocir-
 ca rex maximum mo-
 vet in Iudæam exerci-
 tum. 1815. & 1816.
 Judâ se ad pugnam cõ-
 parante, præsidis val-
 de religiosi. 1818. No-
 ctu Judas regis in ca-
 stra irrumpens, magnû
 ei terrorem, nec par-
 vam cladé, infert. 1817.
 & 1834. Copias regis,
 astu prudenti, dissoci-
 at: montis Sionis oppu-
 gnatione repentinâ, sub
 idem tempus repetitâ.
 1821. Suos quoque, in
 castello Bethsurâ, an-

nonâ adventitiâ juvat,
 donec à Rhódoco quo-
 dam proditore impedi-
 ri cœpit. 1812. Ipse ve-
 rò Ierosolymis, & in
 templo maximè gravi-
 ter ab Antiocho Eupá-
 tore premitur. 1822.
 A Nicanore variè, fre-
 quenterque, appetitus
 insidiis, à pag. 1839. us-
 què ad pag. 1846. inclus.
 & ab Alcimo rursus, ac
 jam tertium, accusatus
 apud regem, 1843. &
 1844. jubetur à Nica-
 nore, mandatò regis,
 vel interfici, vel capi.
 1844. A Nicanore ta-
 men, & ad necem fru-
 stra, & ad vincula, quæ-
 ritur. 1845. & 1846.
 Cum Nicanore domum
 manum confert, haud
 finè notabili copiaruna
 illius clade. 1847. Mil-
 ites suos, enarratione so-
 mnii, divinitus immissi,
 vehementer, ad præliû
 capeffendum, incendit.
 1850. & 1851. in qua
 nar.

narratione , de Sanctis,
Onia, & Ieremia, recen-
set , memoratu digna.
1851. ac, post hæc, pu-
gnam cum Nicanore
comittit. 1851. & 1852.
Deique invocatione, &
Angelorum ope, comi-
te, gloriosissimâ repor-
tat ex hoste victoriam.
1852. & 1853. Post
quam victoriam, Nica-
noris cadaver, per mem-
bra præcipua , tractari
lacerarique pro meritis
jubeat. 1854.

Judas Legatos Romam
mittit, fœderis, ac Soci-
etatis jungendæ causâ.
1855. Post hæc , cum
Bacchide commissurus,
pavorem , immitti sibi
cœptum, corrigit virtu-
te mentis. 1857. forti-
térque adversus eum
dimicans, 1858. in ipso
tamen illo conflictu ca-
dit, Iudææ magnò luctu.
1859. Pontificatûs au-
tem, ac Principatûs sui,
successorem à morte ac-

cipit Ionatham, fratrem
suum. 1861. Iudæ Ma-
chabæi frater , Eleaza-
rus, Saurê filius dicitur.
2135.

Judicia, Romæ à Senatori-
bus ad Equites transla-
ta. 2543.

Juditha , Vidua Sancta;
quo tempore vixerit,
234. Ejus, & Holofer-
nis, historia, in com-
pendio. à pagina 718.
usque ad 725.

Jugurtha, Numidiæ tyran-
nus, proditus, & captus,
à socero suo, 2262. mi-
serandâ morte Romæ
consumitur. 2263. &
2949. nec tamen , vel
tam atrocî, vel tam ma-
turâ, ac meritis fuisset.
2476. Ejus filius , O-
xyntas dictus, ibid. &
2477.

Julia, Ca. Iulii Cæsaris fi-
lia, cur tam impēsē Cn.
Pompejum Magnum,
maritum suum, dilexe-
rit. 2876.

JULIANI Apostata odium,
& con-

I N D E X.

& convitia, in Galilæos. 91. 92. 93. Ejusdem in Christum impia vox, jam morituri. 92. De eodem Iuliano, ex occasione Galilææ descriptæ, nonnulla, extra ordinem ac tēpus Chronologiæ Ruinarum, titulo Auctorum inferuntur. à pag. 250. usque 253. inclusive. Appellat Christianos, Impietatis Sectam. 250. Item; Atheos, ibid. Ejus scriptum, quod inscribitur Miso-pogon, convitiatur passim Christianis, non aliò, quàm Galilæorum, nomine. 251. Reprehēdit Antiochenos, quod uxoribus suis permit- tant liberalitatem erga Christianos, 251. In S. Athanasium, Patriarchā Alexandrinum, acerbior est, quàm in alios. & cur? 251. Suggillat tempora Constantini Magni. ibid. Christianam pueritiam, cum Magi-

stris suis, prohibet usu lectioneque librorum gentilium Auctorum. 252. Idem tamen valde affectat, copiosam Episcopi Ariani interfecti bibliothecam, res Christianas tractatam. 252. Edessæ spoliat Ecclesiā Christianorū. 252. Sarcasticè ludit in Christi axioma, de Paupertate, ac Regno Cœlorum. 253. Exempli sui pravitate, etiam Indos inficit, in agnominandis Christianis vocabulò Galilæorum. ibid. &c.

Justinus, historicus, circa Philippi Macedonis gestorū enarrationem, notatus ab auctore. 1195. & 1196.

L.

Labarum. V. *Signa militaria*.

Labiennus (Titus) à Cesare deficit ad Pompejum. 2622. Pompejanorum tamen gaudio,

H

quàm

quàm commodò, majore. 2623. Cæsare interim offensionem suâ dissimulante. 2662. Labienus Cæsaris copias, apud Pompejanos, plus æquo extenuat. 2623, eâque re, languidiores eos efficit: ut & Appius fecerat. *ibid.* & 2624. Oppidum, à Labieno exstructum, aut instauratum. 2625. Is exercitum Pompeji territum, animat, ac restituit. 2712. & 2713. Aliud nihil, quàm Cæsaris exitium, quærit, ac paciscitur. 2717. In Cæsarem, ad Pharsalum, moturò Pompejò; militem iterum animat: & jurisjurandi exemplò cæteros quoque trahit, ad jurandum. 2791.

LACEDÆMONII, seu *Spartani*, avarus, arrogans, contumax, avidusq; potentiz nimis, populus: & suâ jactator. 505. 506. 507, &

510. & 511. Messeniorum gentis calumniatores. 510. Messeniis, æqua postulantibus, superbos se, & obstinatos, exhibent. 528. Iuramentò simul omnes obstringunt se, ad Messenios eradicandos. 528. Amphiam, Messeniorum urbem, noctu capiunt. 528. & 529. Crudelitèrque in cives agunt. 529. & 542. In vastatione Messeniorum, callidè moderatos sese gerunt; proprii comodi studiò. 533. Pugnam, adversus Messenios, ad Fossam, ineunt: sed, in gloriam, & improvidè susceptam. 535. & 536. desperatâq; demum victoriâ, rebus infectis, discedunt. 537. & 538. Juventus Lacedæmoniorum, exprobratione negligenter gestæ rei, ab suis magistratibus denudò impelluntur ad pugnam. 539. Eorum, & he-

I N D E X

hostium, Acies, quomodo steterint, 540. Rursus acie congregiuntur cum Messeniis : partis neutrius notanda victoria, 558. Messenios, in servitutem sese tradentes, inciviler habent, 576. Supplices nonnullos, ab Ara Neptuni Tenarii abstractos, plectunt, 644. sed non impune, 645. Messeniis implacabiles se Lacedæmonii præbent; recusatione Communis Græcorum omnium fœderis, 662. & 663. Qui tamen, hoc ipso nunc tempore, unâ cum Messeniis, sub uno & eodem Turcicô gemunt jugo, 664. Lacedæmoniorum Reges, quantæ fuerint, seu potentæ, seu potestatis, 686. Quanta Lacedæmoniorum, etiam erga Reges externos, aliosque, fuerit in responsis insolentia, 689. Lacedæmonii, ob im-

minutam valde Civium suorum frequentiam, Uxores suas Servis suis prostituunt, 696. Indèque progeniti, qui Partheniæ dicti, ibid, & 697. Terræmotu plurimi Lacedæmoniorum obtriti, 696.

Laódice, regina Syriæ, interfecta; non à patre suo Ptol. Philadelpho, sed ab Evérgete fratre, propter cædem sororis, 2124.

Lapis, à natura, pedis humani formâ indutus, 1297.

Lapis Saturni, 1156.

Lássthenes, quomodo parens dicatur, aut pater, Demetrii, Syriæ Regis, 2141.

Laticlavia, seu *Latus Clavus*, quid? & quorûnam vestis? 2339. & 2340. & 2397. & 2979.

Legatorum (in castris Romanis) auctoritas, 2398

Leges duodecim Tabularum, 2336. & 2337.

H a   Len

Lex Julia. 2963. & 2964.

Lemônia, quis è Romanis
Optimatibus agnomi-
natus: & , quânam de-
clinationis formâ. 2971.

Leones, in Marmarica, A-
fricæ regione, ferocissi-
mi. 1658.

Lepidus (Marcus Æmili-
us, Senior) cum Q. Lu-
cretio Catulo congres-
sus armis, superatur.
2538. & peregrè perit;
audita uxoris suæ im-
pudiciâ, Romæ exer-
citâ. 2539. Hic parti-
ceps aliquo modo pro-
scriptionis Syllanæ fuit;
cùm Syllam tamè post-
ea pessimè odisset. 2956
& 2957. A Lucio Phi-
lippo, viro Consulari,
in Senatu, ipse Consul,
acriter reprehenditur.
2969. & 2970.

Lepidus (Marc. Æmilius,
M. filius) Cæsarem ab-
sentem, creat Dictato-
rem, 2701. haud sinè
facti sui invidiâ. ibid.

Liberalitas quorundam, à

morte demum, in pò-
pulum Romanû. 2353.
& 2354.

Lingua Blasphemi homi-
nis, minuat, ac cibus
facta, volucrum. 1854.

Longus (auctor Græcus)
recens translatus in Ro-
manam l. 1421. Bacchi-
ci horti quânam figu-
ras posuerit, & imagi-
nes. 1421. & 1422.

Lorica Aurca Regum Æ-
gypti. 1617.

Luciferi Calaritani causa,
utrumne Ecclesiæ Ca-
tholicorû probata. 2119.
& 2120.

Lucius Cornel. Lentulus,
bellô Civili inchoatô
Consul, quomodo, &
quânam occasione, per-
ierit in Ægypto. 2935.

Luc. Cornelius Sylla. Vide.
Sylla. infra.

Lucius Metellus, Tribunus
plebis, impedire Ca. Jul.
Cæsarem conatus, in
direptione crarii, 2660,
à Cæsare, minis, ac vi
intestatâ, rejicitur. ibid.

&

I N D E X.

& 2661. Eum postea
Cæsar suis est scriptis
calumniatus. 2662.

Lupercalia Rom. 2452.
& 2453.

Luscus (Cæsus) Ca. Ma-
rii Senioris nepos, tri-
bunus militum; à quo,
& cur, interfectus?
2965.

Lutheri dictum, *de Fide*
Solâ, ad Salutem suffi-
ciente; à novitio Præ-
dicante defensum, ac
laudatum. 260.

Lycisci filia, Virgo anony-
ma, ab Apolline Delphi-
co, immolari ferrô Mes-
seniorum iussa, 550.
eû patre profugit. 551.
& in exilio moritur.
551. Lyciscus autem i-
pse, ad sepulcrum filiæ
capitur; & iudició fo-
rensi periclitatur. 552.

Lysias, vices Regis a-
gens in Syria, pro An-
tiocho Epiphane, 1777
à Juda Machabæo cum
copiis suis vincitur.
1779. Intrudit seipsum

regiæ tutelæ, continua-
ndæ contra Philippû,
successorem sibi mis-
sum. 1791. novisque
magistratibus ab Antio-
cho Eupátore evehi-
tur. 1792. Ingenrem
russus exercitum, ad-
versus Judam Macha-
bæum educit. 1797. &
1798. cum quo in Ju-
deam iterat, & Bethsu-
ram, cum aliis locis mu-
nitis, expugnat. 1798.
In prælio tamen, con-
tra Judam, superatur,
magnâ suorum clade,
1800. De Pace igitur
ineundâ cogitare inci-
pit. 1800. quam etiam,
consentiente rege An-
tiocho Eupátore, cum
Juda Machabæo tandê
facit. 1801. conditioni-
bus utrimque tolerabi-
libus, ibid. & 1802. E-
undem Eupátorem ab
obsidione montis Sio-
nis revocat, oratione fi-
dâ sincerâque; sed inte-
rim suis quoque com-

H 3   mo-

I N D E X.

modis serviente. 1824.
 & 1825. Tumultuantes
 verò propterea, paullò
 post, Ptolemaidenſes
 cives demitigat. 1828.
 & 1829. Oratione, bre-
 vi quidem, ſed gravi.
 Menelaum, apoſtatam
 Iudæum, accuſat apud
 Regem Antioch. Eupá-
 torem; &, quáſnam ob
 cauſaſ? 2049. eáque o-
 ratione promovet Me-
 nelaum, ad *ſupplicium*
Cinerum. 2050. & 2051.
 Inſtigat præterea (ſi ve-
 rus fuit rumor) popu-
 lum Laodiceenum, in
 eadẽ legati Romani.
 à pag. 2052. uſq; 2058.
 incluſ. & poſt hæc, ad
 diſſimulandum facinus
 ſuum, Legatõ inter-
 ſectum funere honeſtat:
 ſeque Romanis purgat.
 2058. & 2059. nec ta-
 men idcirco mortẽ vio-
 lentam evitat; ſibi pari-
 ter, Eupatorique regi,
 juſſu Demetrii regis il-
 latam. 2059.

Lyſimachus, apoſtata Iu-
 dæus. V. Menelaus, in-
 frà.

Lyſimachus, Thraciæ rex,
 occiſus à Seleuco Nicá-
 tore, viciffim vindica-
 tur; cæde, per manus
 Ptolemæi Cerauni, oc-
 ciſori ſuo illetà. 2162.

M.

Macedonia, regio: quibúſ-
 nam initiis cœperit, ac
 profecerit. 1109.

Macedonicorum regum,
 uſque ad Philippum, &
 Alexandrum Magnum,
 ſeries textitur: inter quos
 & Europus eſt. 1112.
 de quo vide, V. *Euro-
 pus*. Macedoniæ reges,
 poſt mortem Alexandri
 Magni, uſque ad ulti-
 mum ejus regem. à pa-
 gina 1451. uſque ad
 1457.

MACHABÆI ſeptem fra-
 tres, ac Martyres, un-
 dénam oriundi? 2026.
 Eorundem martyrium
 atrociffimum. 2027. &
 2028.

I N D E X.

2028. Pro iisdem, adversus Antiochum tyrannum, auctoris Apologia. 2029. & seqq.

Machabæorum Liber. I. & II., quomodo, & quam de causa, in annis numerandis, diversi videantur. 1685. & 2118.

Machabæorum librum 1. & 2. esse verè Scripturam Divinam, ostenditur, à pag. 1687. & seqq. multis, ac 2120. adversus Sectarios, id negantes. 1607. qui refutantur à pag. 1688. usque 1699. De Primo, Secundo, ac Tertio, *Machabæorum* libris, quidnam; & quo singuli ordine, vel auctoritatis pondere, suum tractent argumentum. 2156. De Tertio item, crisis styli. 2156.

Mácherus, castellum. 94.

Macrobii, gens *Æthiopu*, arcus habent, ingentis ponderis; quos Persæ requirent tendere, vel

inflectere. 998. unicò exceptò Persæ, ibidem. Bellò tentantur à Cambyse, sed frustra. 999.

Magistratus perversi, peccantes in eo ipso, quod plebunt in aliis. 204. & 205

Magistratum apud Romanos partitio. 2325. & 2326. & 2327. magistratibus quibuscumque Jus Ceræ, seu Imaginum, fuerit, apud priores Romanos. 2942.

Manahémus, rex, seu tyrannus Samariticus, interfector antecessoris sui, Sellúmi. 214. Impiè regnat, & crudeliter, 214. & 215. Prægnantes scæminas dissecat, & eury. 215. Idcirco Deus immittit hosté ei, Phulém, Assyriorum regem: quem tamen ipse fortassis, auxiliorum spe, evocarat. 216. sed grandi suò, regni que, damnò. 217. Eum igitur *Manahémus* conciliare si-

I N D E X.

bi conatūr, argenti annuā pensione grandī. 217. Ex quo deinde tempore, gravissimum argenti tributum sibi subiectis imponit; in decennium solidū. 217. Moritur demum in impietate sua: filiūque Phacejam habet successorem. 218.

Manlius (Marcus) vir Consularis; ob affectatā tyrannidē, saxō dejicitur. 2245. & 2246. licet ipse, & Anseres, Capitolium quondam servassent. 2245.

Marcellus (Cajus Claudius) cum Paulo Æmilio quondam Consul, postea voluntatem, à Cæsaris causā prius alienā, immutat. 1674. Cicero nique propterea, ex occulto, cuniculisque, molestiam exhibet. ibid.

Marcus Coriolanus. V. *Coriolanus*. supra.

Marcus Æmilius Lepidus. V. *Lepidus*. supra.

Marcus Æmilius Scaurus. V. *Scaurus*. infra.

MARCUS ANTONIUS, *Triumvir*, à Cleopatra, Ægypti regina, lascivē dementatur. 1624. & 1625. A Mariamne, Judææ reginā, pictam ejus effigiem accepisse, ferebatur: non sine mulieris infamia perniciosā. 1626. Cleopatraz gratificatur necem sororis ejus. 1628. Eandem Cleopatram ad se accersit primum in Ciliiciam. 1624. & 1625. Postea, & Antiochiam, Syriæ urbem. 1628. ubi multas ei regiones donat. 1628. & 1629. cūque his, etiam Judææ *balsameta*. 1629. Cum Cleopatra comisatur. 1629. & Armeniæ regem, à se dolō captum, eidem donat. 1630. quem ipsa postea decollat. ibid. Comitia publica agit Alexandria. 1631. Quæ, quan-

re foeditatis fuerint, è donationibus apparuit; quibus Cleopatram, ejusque sobolem, palam populò, affecit. *ibid.* & 1632. Et hic ipse tamè à Cleopatra post hæc perfidissimè tractatur. 1633. usque ad suimet interfectionem; & interitum, in oculis ejus. 1634.

Marcus Antonius, hic idè, lupercus est. 2452. Cum *Ca. Curione*, & aliis, acriter pro *C. Iul. Cæsare* contendit, adversus Senatum, 2610. 2612. 2613. & cum iisdem, ad Cæsarem denique profugit. 2614. ubi locus, super ea re, subnubilus, explicatur. 2615. *Marc. Antonius*, in castris exercitæque Cæsaris, etiam *Quæstor*, 2649, quàm insolentem exhibere se consueisset municipalibus hominibus, & coloniis, *ibid.* & 2650. quàm turpem i-

tè, infamemq; è comitatu meretricio, 2650, maximè verò *Cytheridis*, seu *Volumniæ*, *ibid.* & 2651. Idem *M. Tull. Ciceronem*, à profecti-one maritima ad *Cn. Pompejum*, modis multis impedire conatur. 2673. & 2674. *Marci Antonii*, cum *Ca. Curione*, *Ca. Cur. filio*, nefaria quondam familiaritas. 2699. & 2700. *Cæsari*, relictas ab eo *Brundisii*, legiones adducit, magnò suò periculò, 2719, sed majore *Q. Coponii*, *Antonium* insectâtis, damnò. 2719. & 2720. *Cæsarianis*, in magno discrimine constitutis, succurrit. 2731. & 2746. Romæ crudeliter adversus plebem agit, 2838. *Luc. Domitium Ahenobarbum*, ad *Pharsalum*, interficit. 2830. *Cæsari*, palam populò, Regni salivam Còsul, &c. movet. 2838.

I N D E X.

Marcus Aurelius Cotta,
V. *Cotta*, supra.
Marcus Cato Uticensis.
V. *Cato*, supra.
Marcus Claudius Marcellus, Consul, Ca. Jul. Cæsaris ambitioni infestus. 2586. primus publicè movet Camarinam controversiæ, de diuturnitate imperii Cæsaris Gallicani. ibid. deque ea re, ad Senatum, Consul, refert. 2587. in quo, contradicentem sibi collegam habet: nec moratur. 2588.
Marcus Favonius, V. *Favonius*, supra.
Marcus Licinius Crassus.
V. *Crassus*, supra.
Marcus Manlius, V. *Manlius*, supra.
Marcus Tullius Cicero. V. *Cicero*, supra.
Mariamne, Herodis Ascalonitæ, seu Senioris, uxor; circa Marc. Antonium audisse malè, videri potest. 1665. per totum,

MARIUS (Cajus) Senior, ad plebem se, contra patricios, ac nobilitatem, confert. 3. Undenam fuerit oriundus. 2259. & à quo, primum omnium, protrusus ad honores. ibid. Tribunatum plebis affectus; statim initio perquam insolenter, & ingrati, sese gerit. 2260. exemploque fit ceteris, post se, arrogantiz plebejæ, adversus Nobilitatem. 2260. Q. Cæcilius Metellum, ingratiſſimò, nefariòq; mendaciò, calumniatur; in Africa belligerantem, adversus Jugurtham. 2269. eique succedens, Jugurtham quidem potitur; sed majore Lucii Syllæ, quàm suâ, virtute. 2262.
Marii Senioris, quænam initia fuerint odiorum, adversus Lucium Syllam. 2262. & 2263. Marii complures Consulatus. 2263. 2265. in
iis,

lis; diversa gerit; bel-
lūmq; cumprimis Cim-
bricum, 2264. cum ho-
stium inauditā prius
clade. ibid. non tamen
extra Q. Catuli opem.
2265. Instigat, post
hæc, seditiosos quosdam
viros, ad turbendam,
novatione rerum, urbis,
ac Reip. tranquillitatē,
2266. præsertim verò,
adversus Q. Cæcilium
Metellum eos incitan-
do. 2266 & 2267. quem
Marius, cuniculīs dolo-
sis, curat urbe pellē-
dum, & Italiā, 2267. I-
dem & alios præterea
seditionum conflatores,
adversus Senatum sus-
citāt. 2268. quos ta-
men populus R., con-
cursu facto, in ipsa Cu-
ria interficit. ibid. &
2269. Erga regem Pon-
ti, Mithridaten, se salu-
tantem, superbè agit, &
loquitur. 2272.

Marius idem, à Luc. Cor-
nelio Syllā præliō supe-

ratus, Minturnum fu-
git: & hinc, in Africam.
2279. & 2280. Quid-
nam in Africano illo
exilio egerit. 2280. I-
dem, post reditum, unā
cum Cornelio Cinna
Romæ maximam Civitē
edit cædem. à pagina
2283. usque ad 2286.
Ejus crudelitati immi-
sta erat Salutandi Su-
perbia. 2286. Idem se-
ipsum evehit, & intru-
dit, in Consulatum Se-
ptimum, 2287, juxta
portentum Septem pul-
lorum Aquilæ, quon-
dam ab eo inventorum.
ibid. Ipse tamen paullò
post extinguitur, ibid.
cū prius, ipso primo
Consulatūs sui die, quē-
dam alium occidisset.
2287. *Marii* Senioris,
contra factionem Sylla-
nam, Duces. 2293. Ejus
partium duces Romæ
fœdam exercent, in ipsa
Curia, tyrannidē. 2298.
*A Marco Tullio Cice-
rone*

rone Marius hic, paucis quidem, sed gravitate plenîs, ac veritate contestatissimis, verbis reprehenditur. 2948.

Marius (Cajus) *Junior*, ejus filius? 2293. Adversus Lucium Syllam malè pugnat. 2296. Pre-
neste obsidetur. 2297. ubi seipsum tandem interficit, 3302.

Massilia urbs, à Cæsaria-
nis subacta. 2666. Mas-
silienses, Vineæ. Vide,
Vineæ infra.

Mathathias, Sacerdos no-
bilis, tyrannidem Anti-
ochi Epiphanis, cum
omni familia suâ, decli-
nat, 1769. & 1770. A-
pellem, Antiochi præ-
fectum, ad defectionem
Judæos stimulantem, si-
mul cum Judæo apo-
statâ, sacrificante, inter-
ficit. 1773. & 1774. Ad
Mathathiam profugû,
Judæorum utrunq; ma-
gna multitudo, religio-
nis suæ tenacium, se

conglobat. 1774. inter
quos sunt Affidæi, ibid.
Is moritur: relictis fi-
liis, pietatis ac fortitu-
dinis suæ hæredibus,
1775.

Media, Orientis Aquilo-
naris Regio: ejusque,
terræ bonitas. 334. Plu-
rimos alit Equos mili-
tares, ibid. & arbores
citrias excelsas, 334. De
ejusdem terræ Medicæ
fertilitate, unâ cum fer-
tilitate Bactrorum, &
Hyrcaniæ, 335. &c.

Medorum Imperium, sæ-
pius interruptum; ac
repositum. 1076.

Medicus, Ægyptio Regi
succensens, ob offen-
sam; bellis regnum il-
lius universum dolose
replet. 988. & 989.

Meditationes S. Augusti-
ni, num illius sint? 1438.

Melanchrus, Lesbi tyran-
nus, interfectus à Pit-
taco Sapiente. 734. &
735.

Mello, Vorago urbis Je-
roso-

I N D E X.

Jerosolymæ, occasio seditionis, adversus Salomonem, 66.
Memmius (Cajus) uxorem Pompeii Magni, anonymam, sed frustra, sollicitat ad rem nefariam, 2511.
Menelaus, apostata Judæus, Simonis illius impii frater, 1760. Is sacrilegis muneribus emit necem S. Onie Pontificis, 1761. eâq; viâ, grassatur, ac pervenit, ad Pontificatum, 1762. sed, iterum ab eodem magistratu Sacrorum remotus, ad tempus, fratrem suum Lysimachum, sibi subrogat. 1763. qui Lysimachus tamen paullo post occiditur, ibid. Post hunc, Menelaus etiâ ipse tandem è medio tollitur, imperiò Antiochi Eupatoris; adversus eum à Lysia incitatus, 2048. usque 2052. *inclus.* Menelai supplicium, mo-

dusque Interitus, plenius describitur, 2050. 2051.

Mercatores Orientales, qualibûsnâ plerumque mercibus olim distrahendis intenti, 2179. & 2180.

Merodachus, ab Assyriorum Monarcha deficit, 714. Regnum Orientis novum sibi erigit, ibid. & nomen Nabuchodonosoris adsciscit, ibid.

Mesa, rex Moabitarum; Joram, Samaritarum regis, rebellis, 175. bello, propter hoc, infestatur, à pag. 175. usque 184. *inclus.* Rerum autem omnium desperatione subactus, Filium deniq; suum, publicè super murum, immolat, 181. 182, 183. 184. *inclus.* Quorundam, super hujus facti serie, signatum, refutatur, 183. & 184. De filio Mesæ occiso, controversia, soluta, 189.

Mesæ

I N D E X

Messalina, Uxor Cæsaris
Claudit, cur die quodam,
ad cœnam, ex more non comparuerit.
2132.

Messana, urbs Siciliæ, aliquando
Zande dicta; postea & Messene. 639.

Messene, regina, ambitio-
ne suâ, cum marito oc-
cupat regionem Pelo-
ponnesi illam, quæ ab
ipsa postea Messeniz
nomen tulit. à pag. 493.

Superstitiosa Sacra Ma-
gnarum (quas voca-
bant) Dearum, recipit:
eâque per omne regnû
suum dispergit. 495.

hîsque initis, & occa-
sione, alia quoque Ido-
latriæ genera intro-
ducta, conualescunt ibi-
dem. 496. & 497. Et

ipsa quoq; Melsene re-
gina, consecratur post
mortem, à Glauco rege.
496. fin. & 497. prin-
cip.

Mesilus, urbs, tardè ad-
modum edificata, post

Regionem Messeniacam
jam dudum florentem,
492. quomodo dici pos-
sit, sub Ithôme monte
fuisse: licet ab eo spa-
tiò sit longò distans.
679.

MESSENIÆ, Regio Pe-
loponnesi, particulatim
describitur, 490 usque
492. includit Messeniz
regionis metropolis, seu
urbs regia, quænam fu-
erit, antequam urbs
Messene tadem exstru-
eretur. 494 & 495.
Messeniam, quænam ab
initio, & postea, diver-
sis è familiis, Reges
administrarint, 497. us-
que 502. Eorum regum
in numero fuit & Idas;
tadem fulminatus. 499.
Cresphontes item, sub-
dolè se intrudens, sed
occisus cum suis. 500.
Aëpytus autem, filius
ejus, mores paternos
suis melioribus emen-
dans, prospère regnat.
501, ejusque tota po-
te-

steritas pariter. ibidem.
MESSENIACVM BELLVM
 unde dictum sit? 488.
 & , Quamdiu durarit.
 486. & 487. Cur sub
 Unius belli, Ruinæque,
 nomine id describatur.
 487. & 488. Messenia-
 co Bello multum caus-
 sæ præbet Idololatria,
 ac Superstitio. 502; præ-
 sertim verò , circa Fa-
 num Dianæ. 503. Ejus
 Belli primas causas a-
 liter Spartani referunt,
 contra Messenios, 503.
 & 504. aliter, Messenii
 contra Spartanos. 506,
 usque 509. Syncerior
 autem videtur narratio
 Messeniorum. 504. fin.
 usque 506. princ. item
 509. & 510. Messenio-
 rum prudentia, in ca-
 stris suis , adversus
 Spartanos, permuni-
 dis. 536. qua Spartano-
 rum stulticia, jactantiâ.
 que , confundebatur.
 537. Eò bellò Messenii
 montem, & oppidum,

Ichómen, incolere inci-
 piunt. 547. Apollinem
 Delphicum consulunt.
 550. sed, malò suo. ibid.
 Bellum, bene prosperé-
 que diu gestum, contra
 Spartanos; ad extremũ
 Superstitionibus suis
 corrumpunt. 562. &
 & seqq. Apollinis ora-
 culò jubentur, Centum
 Jovi tripodas offerre.
 464. sed, in hoc delirii
 genere, præventi à Spar-
 tanis; de reportanda vi-
 ctoria despondent ani-
 mum. 565. & 566. sicut
 & ex aliis quibusdam
 casibus frivolis, deter-
 rentur à strenuè cogi-
 tatis, ac coëptis. 566. &
 567. & 569. fin. & 570.
 Bello illo, quodâ tem-
 pore, Messeniorum Ca-
 nes omnes pariter ur-
 be demigrant. 567. &
 569. & 570. Despera-
 tione demum successus
 secundioris, Spartanis
 se dedūt Messenii. 575.
 simulque & Ichómen,

mu,

munitionem suam pristinam, ibid. Sed mox serviliter à Spartanis tractati, 576, ab iis de nudo deficiunt, 557. Id. quo; Andanienſe civē ejus facti duce, ibid, Vi. de & ſuprà, V. *Aristomachus*.

Messeniaci Belli Secundi, initia, à pag. 579. &c. usque 581. Spartanorū inde prælum, cum Messeniis, ad pagum Deras, 581. Præliò vincuntur Messenii à Spartanis, nō inopiā virtutis; sed, Arcadum regis perfidiā. 606. In montem Ejram ergo posthac migrant. 608; ibique plusquam decennio se defendunt; 609, donec tandem, occasione, ac ſcelere; cuiusdam adulteræ Messeniæ captæ Ejræ, Messenii inde cuncti discederent. à pag. 624. usque 638. Eos, exulatū abeuntes; Arcades, eorum socii, perhumani-

ter excipiunt. 638. & 639. Bellum hoc Messeniæ cum Alterum, quādiū durarit? 640.

Messeniacum Bellum, numero *Terrium*. 644. & 645. ortū, Messenii à Lacedæmoniorum in se imperiò rursus deficientibus, 645; contraque Spartanos, etiam extra Peloponnesum, bellantibus. 646. Messenii posthac Oeniadum urbem occupant, 647. sed indidem expelluntur, præliò superati. 648. & 649. Irreconciliabiles sunt Spartanis. 650. quos etiam lapidibus obruere conantur. 651. Navali denique pugna superati, diversas in terras disperguntur Messenii. 652. E superstitiosis nihilominus Somniis denuò spem concipiunt; Messeniam suā Veterem recuperandi. 653. & 654. quæ somnia fuisse Sathanica, viden-

tur. *ibid.* utraque pag.
In Religionibus uni-
versim Messenii fuere,
vel nimii, vel præparci.
665. &c. id, quod docent
eorum immoderate Super-
stitutiones. 665. &
666. Contemptum au-
tem religionum omni-
um, convincunt ea, quæ
gesta sunt ab iis, contra
sacra Castoris, ac Pollu-
cis. 667. usque 670

Metellus (Quintus) *Nu-*
midicus, Ca. Marii Se-
nioris callidâ machina-
tione pellitur in exiliū.
2267. & ab exilio re-
vocatur, maximo cum
honore. 2269. etsi Ma-
rio multum invito, ac
renitente. *ibid.*

Iethone urbs, non una.
1289. Ea verò, quæ in
Messenis est, hodie
Módona dicitur. 1289.

Tetropolis, Thessaliæ urbs,
Cæsari se dedit. 2778.

Tichaël Paludanus, in
sua Chronologia The-
ologica, notatur. 450. &

451. & 453. & 459.

MILITIA *Romanorum*

Veterum, à pag. 2362.

Militiæ Romanæ pri-
mus annus, in adole-
scentibus. 2362. Tiro-

num militiæ Romanæ

rudimenta. *ibid.* De Ti-

ronum, ac cæterorum

militum *Romanorum*

exercitamentis, *Palaribus*,

Salicionibus, *Salci-*

bus, *Iusto itinere*, &c. à

pag. 2362. usque 2367.

inclusivè. Militum, in

agmine, & expeditioni-

bus, onera gravia, por-

tarutque difficillima,

2366. & 2367. Ubi &

de Utensilibus eorum,

singillatim. 2367. &

2368. Eorum occupa-

tiones, ac labores, incre-

dibiles. 2368. & 2369.

in castris maximè po-

nendis; & in oppugna-

tionibus urbium. 2369.

2370. & 2371. Inopia

eorum in castris, &

sūma frugalitas. 2372.

De eorum Testudin-

I bus

bus castrislibus aliquid. 2370. & 2371. Eorum stipendia , perangusta. 2372. quæ tamen paulatim laxata sunt , posteriorum belli imperatorum indulgentiâ, 2372. fin. & 2373. Viçtus militum: & prandia, cœnæ, panis, farina, puls. 2373. & 2374. Potus eorum, & pocula. 2375. Eorum Posca, quid? 2375. item Paxamâdes eorum. 2373. fin. Eorum habitatio, cubile, lectus, mensæ, in castris. 2375. Excubiarum labores. ibid. & Vigiliæ. 2376. Fraxationes. ibid.

Militia Romana militum genera, & partes. 2379. & seqq. ubi, de Velitibus, Hastatis, Principibus, Triariis 2379. & 2380. Triariorum nomina varia. 2380. Sexcenti in quavis Legionè Triarii. 2381. Milium Romanorum, pro

diversitate, diversa Partium distributio: & Armatura. 2381. & 2382. & 2383. & 2384. Singularum Partium, Dutces & capita. 2381. & 2382. De Equitibus Cinctulis (trabeatis) & Clibanariis. 2382. & 2383. De Scutis eorû, cassidibus , pharetris. 2383. Equitum diversæ species, & appellationes. 2384. De Contuberniis militum, Centuriis, manipulis, cohortib⁹, 2385. & 2386. De Legionibus, earû, que Tribunis. 2386. *per totum*. Quotnam in una Legionè milites. 2387. quot in una expeditione Legiones. 2387. & 2388. Exercitus Justus quis olim dictus, & habitus? & quot militum? 2389. Signa, vexilla, aquilæ, labara. &c. à pag. 2389. usque 2394. Distinctio Insignium , & cultûs corporis , inter gra-

gradus Ductorum militiæ Romanæ. 2394.

Militia Romana ordo egressionis è castris : & præsertim , ad prælium committendum. 2409. usque 2413, exclusivè. Egreredientium in aciem arma. 2413. usq; 2416. inclus. & ornamenta cristarū. 2413 & 2414 Signa ante prælium ; & maximè, canora. 2411. & 2412. Scuta. 2413. Galearum diversæ cristæ. ibid. & 2414. Equitum , pro eo tempore, armaturæ. 2416. Acies Romanorum. 2417. & 2418. Ejus dispositio. 2418. Concurfus in Acie : concurrèndique feriæ. 2421. & 2422. Acierum, pro diversa occasione, diversæ formæ. 2422. & 2423. Præmia, donaque militaria, post rem bene gestā. 2424. usque 2427. Coronæ militares diversi generis. 2425, & 2426, Præ-

mia alia , & immunitates, claris bello viris tributæ. 2427. promotionesq; militum , fortiter agentium , ad altiora. 2428. ductorum item militarium stipendia, proportionè servatā, majora , vel minora, 2428. & 2429. Stipendia verò militum (etiā gregariorum) ad diem præfinitum; contra morem sæpe temporum, etiam hodiernorum. 2429.

Militia Romanæ Justitia, in Castris , administrata, 2429. usque 2436. *inclusivè*. Castigatio militum, per Centuriones, *fuste*, diversi generis, ac materiæ, 2430. ubi & de *Vite*, Centurionum Insigni pariter, & Instrumento castigationis. *ibid.* Pænæ militum generis cujusdam mitioris. 2430. & 2431, ubi & de Ignominiiis, *utraq; pag.* De mulctis,

2431. De militum Suppliciiis Capitalib⁹. 2431. déq; certis quibusdam criminibus, quæ Capitali supplicio, omni pri-scô Jure, censeretur obnoxia. 2431. & 2432. & 2433. Furtorum rapinarumq; gravis pœna. 2433. & Impudicitia, supra, quàm ab Idololatriis legislatoribus expectares. ibid. Scortorum è castris proscriptio, & ejectio. 2433. & 2434, ubi & de Severitate hujus generis cômédabili Germanorum Impp, 2434. Uxorum, apud Romanos, ad castra diu nulla fuit admissio, 2433. nec famularum. ibid. Impudicitia certi cujusdam generis, punita fustuariô lethiferô. 2435, cujus Fustuarii (delictis etiam aliis imponi soliti) *modus immodicus* describitur. 2435. De pugnantibus extra ordinem, se-

curi feriri solitis. 2435. & 2436.

Milliarium Aureû. 2334.

Milo (Titus Annius) Publ. Clodium interficit. 2578, improspere, que defensus, in Judicio De Cæde, à Cicerone patronô, 2579, exulare compellitur. 2580. A C. Jul. Cæsare Dictatore, cæteris Exulibus omnibus restitutis, Solus ipse non restituitur. 2704. Et in Italia demum (cùm eô se, invitô quoque Cæsare, recepisset) perit. ibid. Quantô consensu fuerit à Iudicibus condemnatus, in Iudicio Clodianæ cêdis, & quorumnam præcipuè culpâ, 2972. quis eum tunc absolverit. ibid.

Mithridates, Pergaménus, Ca. Iul. Cæsarem, bellô Alexandrinô, strenuè juvat. 1609. usq; 1612. inclus.

Mithridates, Ponti Rex, cogi-

I N D E X.

cogitur à Romanorum injuriis , & superbâ, adversùs eos ad arma profilire. 2272. & 2273. Exercitus illius, primâ belli præparatione , & apparatus ejus, quâtus fuerit, 2273. & 2274. Conflictu cum Romanis , superior evadit. 2274. & aliquousque cleméter tractat victos. 2274. paullatim deinde severiùs. 2275, ac Romanorum immensam cædem per Asiam edit, 2275. nec, ad hoc, aliûde, quàm à propriâ crudelitate , instigatus. 2276. Ejus Epistola, sicut acerrima, ita pariter & verissima, adversùs Avaritiam ac Perfidiam Veteris Romæ. 2467. 2468. & 2469.

Moabiticum bellum, inter reges, Mesam, & Joramum &c. à pag. 176. &c. usque 184.

Monarchia , seu Imperii, *Romanorum*, annus pri-

mus, quis. 2835. Rebus Christianis tandê, quàm Resp. Romana Vetus, utilior: & cur? 2937.

Mons - Mória. V. *Mons Sion*.

Mons-Sacer , in quem à Romanis secessum non semel fuit: ubinam fuerit? 2941.

Mons-Sion. V. *Sion*, infra.

Moria-Mons. V. *Mons-Moria*, supra.

Mulier pulcra, sed *fatua*, & nequam; quidnam, Diogenis Cynici judicio, sit. 1239. Mulieris sceleratæ epitheta, ac tituli, per congeriem. 1637. Mulierum Romę diversarum, amictus diversus. 2341. & 2342. Mulierum, Romæ infamium, multitudo quondam, loca, tempora, discrimina, &c. 2505. & 2506. Cætera vide V. Impudicitia Veteris Romæ. supra.

Mulkeoli , quòdnam Calce-

I N D E X.

- eorum genus: &, quorum hominum. 2339. & 2340.
- Mumia* cadaverum Ægyptiorum. 1438.
- Mundus* (Decius). Vide. Decius. *suprà*.
- Mures* agrestes, fugâsse Sennacheribum, Assyriorum regem, perhibentur; &, cum eo simul, exercitum illius, ex Ægypto. 379. usque 382. *Paginâ* item. 454. & 455.
- Mutia*, Pompeji uxor: utrum eadem cum Metella? an verò diversa, 2984. Reliqua, de *Mutia*, vide, V. *Pompejus*, sub initium, &c.
- Mystagógus*, apud Græcos Sicilienses, quonam munere fungeretur. 2174.

N.

Nabuchodonósores tres, distincti. 714. & 715. Quinam ex illis propriè Magnus sit dictus. 715. Eorum stirps, ac genus.

714. & 715. & 716. *Nabuchodonósores* Magni Ruina, è culmine Sapientiae in Dementiam, 727. non tamen fortassis & in Gehennâ. 738. *Nabuchodonósores* Magni uxor, Nitócris. 874.

Nadábus, Jeroboami filius, patris & impietati succedit, & regno. 143. Interficiiturque à Baasa successore. 144.

Nanaa, Dea; Persarum Venus, 2095, ambitiosè, stultè, & avarè, ab Antiocho Sidete, Syrorum rege, in conjugium expetita, 2096. & 2097. sed expetitoris festinatò interitu. 2097.

NARRATIONES.

De interitu Jezabelis, reginæ Samariticæ, à pag. 193. usque 197. inclus. De interitu quoque totius Achabæ Domus. ab 198. usq; 201. *Spartanorum*, de Messeniis, narratio. 503. & 504. in.

inclusivè. *Messeniorum*,
 contrà, de Spartanis, e-
 narratio. 506. usq; 509.
 inclus. De *Evaphno*,
 Spartano, nefario ho-
 mine, armentum alie-
 num vendente, per ab-
 actorem: & indè belli
 maximi flammam sus-
 citante. à pag. 513. us-
 que ad 527. & ultrà.
 De *Aristodémo* Messe-
 nio, filiam suam Diis
 falsis immolaturus, 533,
 eamque tandem crude-
 liter interficiente, 535.
 De *Aristómene*, duce
 Messenio, virgines
 Spartanæ capiente; eas
 intactas servante; pa-
 rentibúsq; demum re-
 stituente. à pag. 594. us-
 que 597. De *Salisso*,
 nobili tribuno militum;
 scelera militiæ castigá-
 te. à pag. 599. usque ad
 604. inclus. De *Aristo-
 mene*, rursus, duce Mes-
 senio, in carcerem Spar-
 tanum præcipitato: mi-
 róque indè fortunæ in-

dustriciæque beneficio, se
 expediente. à pag. 613.
 usque 619. De *Ejra*,
 monte, & arce. Messeni-
 orum, occasione fœdi
 adulterii captis; ac pe-
 nitùs amissis. à pagina
 624. usque ad 638. in-
 clus. De *duobus Messe-
 nis* adolescētibus, Spar-
 tanorum Sacra sacrilegâ
 fraudulentâque crude-
 litate turbantibus. à pa-
 gina 667. usque 670.
 De *Holofernis*, ac *Judi-
 tha*, actis, compendiosa
 relatio. à pag. 718. us-
 que 725. De *Ægypti-
 is*, Nilo obrutis. 726. &
 727. De *Ægyptiorum*
 regis, *Apriis*, interitu. à
 pag. 727. usque 731. &c.
 De *Alexandri Pherai*,
 tyranni simul, ac So-
 domitz, crudeli interi-
 tu. 860. usque 863.
 Denso quoque número
*Narrationes De Regi-
 bus Persicis* congerun-
 tur, à pag. 1046. usque
 1064. inc usivè. De *A-*

Isno, qui ruditu suo de-
dit occasionem Victo-
rie in manus Ambra-
ciotarū, adversus Mo-
lossos. 1151. usq; 1153.
inclus. De *lupo*, qui sa-
cilegum templi expi-
latorē devoravit. 1153.
usque 1155. inclus. De
Lapide Saturni, è gen-
tilium fabulosā mytho-
logia. 1156. usq; 1161.
De *S. Hugone Lincol-
niensi*; concubinæ cu-
jusdam regis cadaver
simul, ac sepulcrum, cō-
temptim tractāte. 1641,
usque 1644. De *Gom-
phis*, urbe Thesalicā, à
Cæsare expugnata. à
pag. 2773. usque 2775.
inclus. De cætero, Rui-
narum ipsum opus u-
niversum, est *diegeni-
um*.

Necæones, Egypti reges,
duo, ac diversorum
temporum. 823.

Nectanēbus, magus Egy-
ptius. Jovis Ammonis
auctinam indutus for-

mam. 1336. Vide etiam
*V. Olympias, reg. Ma-
ced.* Utrum Egypti rex
fuerit. Olympiadis cor-
ruptor ille; non imme-
rito dubitatur. 1425.

Neda, fluvius Messeniz,
624 ejus in ripa capri-
ficus arbor stetit, super-
stitiosæ cujusdam per-
suasionis materies. 634.
& 635.

Nepruni Tanaria ara; re-
orum asylum. 1644. &
645. *Neptunus Trophe-
us*, quis fuerit, 2101. &
2102. Ei Sacrificium
fit Piscium. 2102. &
cur ibid. &c. De ra-
tione nominis Tropæi
plura habes, pag. 2184.

Nero Cæsar, templum Del-
phicum grandi rapina
vexat. 1148.

Nestoch, Sennacheribi, re-
gis Assyriorum, Deus.
341.

Nicanor, Dux Antiochi
Epiphanis, adversus
Judam Machabæum.
1777. arroganter sibi
pro-

promittit victoriâ. *ibid.*
 idque, mercatoribus e-
 tiam accersitis: qui Ju-
 dæos, bellô superatos &
 prælio, emerent. 1778.
 sed expectatione suâ
 multum deiecitur. 1778.
 Iterum missus in Iudæ-
 am, à Demetrio Soté-
 re, valde terret Ieroso-
 lymam. 1838. Insidias
 tendit Machabæis fra-
 tribus. 1839. ac Iudæ
 quidem, frustrâ. 1840.
 Simoni verò, non sine
 aliquo utrimq; tumultu.
 1840. & 1841. Tan-
 dem tamen aliquando
 seriò cum Iuda pacem,
 ac fœdus, init. 1841. &
 1842. quem & ad nu-
 ptias amplectendas im-
 pellit. 1843. Ob nimiam
 interim cum Iuda fami-
 liaritatem, accusatur a-
 pud regem suum Prodi-
 tionis meditatæ. 1843.
 & 1844. qui mandat
 Nicanori, novum à Iu-
 da Machabæo diffidiũ.
 1844. idque Nicanor

exercet, usque ad inter-
 necinum, in Iudam, o-
 dium. 1845. eumque, se
 subtrahentem insidiis il-
 lius, solerter, ac minaci-
 ter, omnibus locis in-
 quirat. 1845. templôq;
 Dei, propter eum, ex-
 tremum intentat exti-
 dium, *ibid.* & 1846. Iu-
 dam denuò, subdolè rē-
 sis insidiis, à se vehe-
 mentiùs alienat. 1846.
 & eum eo, notabili cum
 clade sua, certamen mi-
 scet. 1847. sed, in fugam
 actus, furorem suũ ror-
 sus effundit adversus
 Templum, factis, ac ver-
 bis. *ibid.* & 1848. Ra-
 ziam, virũ e Iudæis pri-
 marium, violentiâ illa
 suâ, impellit, ad mortem
 spontè sibi inferendam.
 1848. Post hæc, diem
 Sabbatinum deligit, ad
 pugnam, contra Iudæ-
 os, ineũdam. 1849. fru-
 strâque dehortantibus
 ipsum Iudæis, *ibid.* cum
 contemptu Dei, Sabba-

tum præcipientis, ob-
 firmat pugnae mentem,
 & ardorē. 1850. ac de-
 nique prælium init, cū
 incredibili exercitūs sui
 elade, 1853, & ipse quo-
 que cadit, 1853. cujus
 cadaver membratim,
 magnis, ac meritissimis,
 ludibriis afficitur. 1854.
Nicias (Curtius) domo
 Cn. Pompeji Magni, e-
 jusdēque familiari u-
 su, cur exclusus 251 E.
Nitocris, uxor Nabucho-
 donosoris Magni : re-
 gnique vicaria guber-
 natrix. 874.
Norbanus Consularis, de-
 speratis Marianæ facti-
 onis rebus, ex Italia
 Rhodū profugit. 2300.
 ibique seipsum interfici-
 cit. 2300,
Novercarum, ac Privigno-
 rum, nuptiæ, à S. Paulo
 graviter increpitæ. 2121.
 & 2122.
Nuptialis Pompa, conver-
 titur in cruorem, cædē,
 luctum. 1863, & 1864.

& quā de causā. 2862.
 & 2863.

Q.

Ochozias, rex Samariti-
 cus, filius Achabi regis
 impius impius, 171. De-
 ficientem ab obsequio
 sui regem Moabitarum
 experitur, 171. & inter-
 itum suæ Classis auri-
 feræ. ibid. ac 172. De-
 labitur in cœnaculū &c.
 è solario. 172. indeque
 gravissimō afflētus
 morbo, non ad Deum,
 sed ad Cacodæmonem,
 remedii causā, se con-
 fert. 173. cujus legati
 tamen à propheta Elia
 præpediuntur, ab ulke-
 riore progressu. 174.
 ipsēque rex, coram re-
 prehensus ab Elia, in
 doloribus expirat, in-
 feliciter. 174.
Ochus, Persarum rex. 898,
 Darius postea dici
 vult. 898. & tandem
 Darius simpliciter (co-
 gnomentō tamen, No-
 thus)

thus) appellatur. 898.
 & ob quam causam di-
 ctus fuerit Nothus.
 898. Uxorem habet Pa-
 rysatidem, suam ex uno
 eodémque patre Soro-
 rem. ibid. Fuit pater
 Cyri Minoris, ibid. In-
 terficit fratrem suum.
 Arsitem, 898. & 899.
 Regni successionē, mo-
 riens, relinquit filio
 suo, Arfacæ: qui idem,
 & Artaxerxes Mnémon
 dicebatur. 899.

Ochus, cognomentō Cru-
 delis, & prænominē
 Artaxerxes, Persarum
 Rex, succedit patri, Ar-
 taxerxi Mnémoni. 907.
 & 908. Stirpi regis a-
 gnatos, plerosque inter-
 ficit. 908. & unō quo-
 dam die, quendam, o-
 ctoginta filiorum patrē,
 unā cum filiis univer-
 sis. 908. Ob eam caus-
 sam, ab illo plurimi pas-
 sim deficiunt. 909. in
 quibus & rex Ægypti,
 prius ei stipendiarius,

909. & Phœnices. 910.
 (vide infra, V. *Sidonii*.)
 Sidoniorum urbē cru-
 culentē devastat. 912.
 & 913. Eorum regem
 Tennem, contra exspe-
 ctationem illius, è me-
 dio tollit. 912. Post
 mortem, facinorum su-
 orum Epitaphia refert,
 parū gloriosa. 913. In
 vivis, per Méntorem
 Rhodium, & alios, sub-
 dolē Dynastarum non-
 nullos, & urbes, evertit.
 913. & 914. Idem, Ægy-
 ptum quoque, ejusque
 Numina, devastat. 914.
 & 915. sed, cum offen-
 sione maximā Bagæ,
 eynuchorum principis
 aulæ suæ, 915. à quo
 proinde vicissim & ipse
 interficitur. 915, &
 916. dirēq; , post mor-
 tem etiam, tractatur.
 916. qui, adhuc vivens,
 Ocham, sororem suam,
 paritēque Socrum, vi-
 vam defoderat. 1069.
 similiter, & patrum
 suum,

suum, cum Centum filiis, ac nepotibus, crudelissimè sustulerat. 1069. & 1070.

Octavius (Cnejus), ab Romanis, cum aliis duobus; Legationis Sociis, mittitur in Syriam: & quâsnam ob causas. 2051. Recusat Cappadocum regis comitatû, ac præsidium, contra vim Syrorum. *ibid.* & 2054. Invenit Laodicæ, quod Romanis displiceret; tanquam contra fœdus, & pacta, 2054. (cujus fœderis verba quædam recitantur. *ibidem.* & 2055.) Elephantos igitur, & naves, contra verba fœderis ab Antiocho Eupátore habitas; Octavius abolet. 2057. Ortâ verò, propter hoc, seditione Laodicæ; in Gymnasio urbis interficitur. 2057. & 2058. cujus cædis auctor, approbator, instigator, nominantur.

2058. Octavio, post hæc; Laodicæ tumulus Romæ, statua in publico, ponuntur. 2059. *Octavius* (Cnejus, tempore posterior; ac postea dictus Cajus Cæsar *Octavianus*) Cajo Julio Cæsari, avunculo suo majori, succedit. 2840. diutissimèq; successionem obtrinet. *ibid.* Octavianum postea se nominat. 2841. fitque Cōsul, multò ante tempus ætatis Legitimum, capessendique Consulatus limitibus præfinitum. 2840. fit idem & Triumvir. *ibid.* & cum quibus? *ibid.* & quânam violentiâ cum illis Triumviratum exercuerit? 2841. quantâ, adversus Ciceronem, ingratitude. 2841. Julii Cæsaris percussores quemadmodû tractarit. 2840 & 2841. quomodo item Triumviratus sui collegas, 2842. Quos, & quan-

I N D E X.

quantos , à Romanis honores acceperit , ac gesserit 2842. & 2843. Num idem hic , & quatenus , Dictaturam Perpetuam acceptârit , ac gesserit. 2978.

Octavianus (Augustus.) V. paullò antè , *Octavius Cnejus*.

Oculus malus , à Plutarcho quoque , licèt Idololatrâ , reprehensus. 2956. Quid de eodem Oculo senserit & *Phorius* , pseudopatriarcha ? 1098.

Olearius , V. *Adamus* , supra ,

Olivarum frondes , pacis symbola. 2146.

Olla Vulcani. 877.

OLYMPIADIS , matris Alexandri Magni , genus , ac Genealogia. 1329. & 1330. Ejus soror , & frater. 1330. ejusdémque nomen primogenium ; in Olympiadis postea nomen mutatû , *ibid.* Quânam occasione , Philippo ,

Macedonum regi , in manum ea convenerit.

1334. Quibûsnam moribus , à teneris jam annis , imbuta fuerit. 1331.

& 1332. & 1333. Familiariter utitur Orgiis , eorûmque vesanis saltationibus. 1331. &

1332. necnon Draconum commerciis. *ibid.*

fin. & 1333. non sinè spectantium horrore.

1332. Olympiadis somnium , de Fulmine , ante

matrimonium , cum Philippo consummatû.

1334. Creditur à compluribus ex adulterio ,

cum Nectanébo admisso , concepisse Alexandrum M. 1336. &c. nec

ob id admodû indignâte tunc Philippô mari-

tô. 1337. A pluribus autè Scriptoribus ex-

istimatur , è Dracone peperisse Alexandrum.

1337. Vnde , ex alterutrâ causâ istarû ,

Philippus eam paullatim

I N D E X.

rim cœpit negligere.
 1338. A quo tandem
 & per Divortium est se-
 gregata. 1344. in cujus
 Divortii causas inqui-
 ritur. *ibid.* & 1345. Mo-
 rum suorum Olympias,
 ex parte nonnullâ, vi-
 detur imitatore[m] ha-
 buisse filium Alexan-
 drum. 1345. &c.

Olympias, allatô ad se tæ-
 dis Philippæ nuntiô,
 quemadmodum se ges-
 serit. 1321. usque 1323.
 &c. Interfectorem Phi-
 lippi, mariti sui, miris
 exquisitisq; modis, post
 ejus mortem ac suppli-
 cium, honorat, 1323.
 Creditur igitur, & Ale-
 xandrum filium (qui
 hæc talia tolerabat in
 matre) conscientia a-
 sperfisse instigâdi Pau-
 sania, ad Philippum
 interficiendum. 1324.
 ipsa verò, saltem fratrē
 suum, Epiri regem, sti-
 mulârat, ad bellô perse-
 quendum Philippum,

1325. tametsi frustra
 1326. Pausaniam autem
 à se ex professo immis-
 sum fuisse Philippo in-
 terficiendo, satis, ac pa-
 lām, factis ipsīs Olym-
 pias declaravit. 1326.
 & 1327. quippe, quæ,
 Regicidæ hujus gladi-
 um quoq; Dedicatione
 honorare, non erubue-
 rit. 1337.

Olympias, Cleopatram,
 Philippi secundam uxo-
 rem, unā cum ejus filio,
 crudelissimè interficit.
 1350. & 1351. Parī ve-
 rò immanitate, filiulam
 etiam ejusdem, è Phi-
 lippo genitam, è medio
 tollit, 1328. ubi & de
 matre habes, ad mor-
 tem adaptâ, *ibid.* Filium
 suum, Alexandrum, ad-
 versus Persas bellatu-
 rum, verbis magnificis,
 ad gloriam supra homi-
 nes consecrandam, ex-
 stimulat, 1351. & 1352.
 Ultrò videri vult, aliun-
 de, quàm è Philippo,
 (&

I N D E X.

{& quidem, ipso è Jove) concepiſſe, 1352. & eadem ipſa tamen, aliò deinde tempore, ſimulat, noſſe videri, è Jove facta mater. 1353. & 1354. Ei viventi etiamnum, filius Alexander deſtinat honores divinos, & Apotheòſin. 1354. & 1355.

Olympias, in partem adminiſtrationis Macedoniæ, infeliciter, ſeu adſumitur, ſeu admittitur. 1356. & 1357. eà maximè cauſâ; quòd cum Antipatro, filii Prorege, perpetuas apud Alexandrum ſuum, abſentem, contètiões exerceret. 1357. & 1358. quibus ipſa tandem Antipatrũ ſubvertere conata, 1356 & 1359, ſuũmet potiùs filium ſubvertit, per Antipatri ſcelus, & machinationem prorizatam. 1360. ubi & diſſeritur, quatenus *Olympias* Alexandro cauſa

mortis extiterit. 1361. & 1362.

Olympias, poſt Alexandri mortem, ac regnorum ejus, provinciarũque partitionem, fugit in Epirum. à pag. 1361. uſque 1363. *per totum*, Ab *Æacida*, Epirotarũ rege, *Olympias*, unà cum filia ſua *Cleopatra*, benevolentiffimè recipitur. 1364. in qua benevolètiâ, etiam maximo ſuo periculo, perſeverat *Æacides*. 1364. & 1365, adjuvando *Olympiadem*, etiam copiis militaribus. 1365. Non diſpari verò conſtantiâ, *Olympias*, ab *Eúmene*, Duce Alexandri Magni, defenditur. 1369. & 1370. Cũ enim deliberaret, num ex Epiro rediret in Macedoniam, 1372, & in eo requireret conſiliũ *Eúmenis*, 1373. peteretque ab eo, ſubſidia ſibi reditũs, ac Salutis, ex
Aſia

I N D E X.

Asia submitti, 7. &
 2374. rescribit Olympiadi Dux Eumenes, Macedoniam ei, propter imminencia pericula, dissuadens. 1375. fructu tamē nullō. 1376. Unde, progressa, demanibus in consiliis, hæc mulier, præliō configit cum Philippo Aridæo. 1377. victrixque, re-vertitur in Macedoniā, 1378. Sed in ea mox Crudelitatis edit exēpla memoranda; adversus Philippum Aridæum, ejusque uxorem Eurydicem, à se victos. & captos. 1379. quos ipsos tandem, vel interfecit, 1380, vel (quod non minus est) ad mortem spontaneam impellit. *ibid.* &c. Occidit autem, etiam Consanguineos, ac studiosos rerū Cassandri, eosque, maximo numero. 1381: & 1382. tractatque contumeliosè universam

Cassandri posteritatem, 1381. *Olympias*, ob hanc sævitiam, aliāque præterita austeritatis imperiosè exempla, graviter offendit Macedonas; etiam, suū prius, studiosos. 1382, tantōque magis irritat adversus se Cassandrū. 1383. Cui frustra *Olympias* in occursum mittit copias suas, pag. 1384. Ipsa verò *Pidnam*, cum nepotibus aliquot suis, & gynæceo suo, profugit, 1384. & 1385. cujus comitatus tñ, ad miseriarum tantummodo augmentum, ei proficit, 1385. Sperat tamen *Olympias*, ex Oriente, & ab Eumenerum suarum subsidia. 1386, sed, qualia non merebatur, ob antecedentem in Macedonia sævitiam: &, quibus ne juvaretur, Cassander, obsidione suā, viribus summis resistit. 1386. Un-

Unde Olympias, ab omnibus omnino subsidiis humanis destituta, 1391. & 1392, ingenti-que suorum fame conflictata, 1392. & 1393, dimittere præsidarios suos cogitur, 1394. & 1395; qui se continuo Cassandri partibus adjungunt: & Olympiada diffamant, 1395, cum tamen, inter hæc, in officio duo tantummodo Urbium præfecti persisterent: sed, fide, ad durationem, inæquali, 1395. & 1396.

Olympias igitur, propter solitudinem suam, adornat fugam, 1396. & 1397. sed deprehensa, dedere se denique Cassandro cogitur, 1397. Isque populi Macedonici, adversus eam, Judicium instruit. 1399. Eam verò, à populo capitis condemnatam, videri vult, eximere velle periculo, 1400. & 1401.

sed, astu, malitiæ pleno, 1401. & 1402, nec successum sortito. 1402. Cassandri namq; Amicis, fugam sibi suadentibus, verborum magnificà gravitate respondet Olympias. 1402. usque 1407. inclusi. Capitis damnata, parat, se committere populo Macedonum; à quo condemnata fuerat, 1407. Ei verò Cassander milites sicarios complures immittit, 1408. Sed his ipsa ultrò occurrit. 1409. eosque solà suà præsentia, suique aspectu, deterret à cæde. 1410. Post quæ, à parte populi Macedonici, ei infestâ, obruitur; & interficitur. 1411. Cadit tamen, innatæ generositatis, ac verecundiæ matronalis, nequaquâ oblita. 1412. sed à Cassandro nihilo-secius, à morte, vilis mulierculæ more tractatur. 1413. Ejus mor-

K

tue

tuz̄ elogium, seu Epitaphium, 1419.

Olyssipponensium, repentinus impetus in Iudeos; Concionatore concitate. 280, sed concitatori non impunè, ibid,

Onias Tertius, supremus Jerosolymorum Pontifex, 1741, à Simone, præposito templi, falsò defertur, tanquam detentor thesauri supervacui. 1742. & 1743. Idque Simon facit, ministeriò Apollonii, Syrorum regis Satrapæ. 1742. & 1743. Heliodoro, ad se à rege Syriæ misso, se purgat. 1744. & 1745. sed ab eo nihil æqui obtinet. 1745. & 1746. Heliodorum nihilominus, cum hic divinitus graviter flagellatus esset, oratione Sacrificiòque suò, sanitati restituit. 1748. Rursus tamen à Simone impio calumniis novis appetitur: propter Helio-

dori ejusdem flagellationem. 1750. & 1751. Coactus ergo, Simonè Onias apud Regem accusat; idque, tam præses, quàm absens. 1752. sed nihil obtinet. 1753. Frater Oniæ, Jason, à vera religione deficit. 1756. & hic fratri Pontificatum eripit. 1757, qui, dolò Andronici, procurationeque Menelai, interficitur. 1761. & 1762. Is tamen Andronicus vicissim, ob hoc ipsum, Antiochi Epiph. imperiò, interficitur. 1762.

Onomarchus, bellò-sacrò Dux Phocensium, successórque Philoméli, peior antecessore, 1170. & 1171. adversus què Thebani, Græciq̄ ceteri, Philippum, Macedonum regem, evocat, 1171. Huic, adversum se venienti, Onomarchus opponit se; cum exercitu, è spoliis sacre-

I N D E X.

erilegis armato. 1172. qui pariter, iisdem è spoliis, per munera nummaria, corrumpit complures: & ad suas trahit partes. 1173. suos verò apud se per violentiam attinet. ibid. Quanquam autem audax, & victor, adversus complures urbes ac populos gesto bello; consternatur tamen aspectu exercitus Philippæi, laurò coronati. 1174. & profligatur. ibid. Et tamen, aliò nihilominus tempore, Philippum, ejusque copias, profligat. 1180. Sed, ab eodem rege denudè superatus, & copias suas omnes, & vitam amittit; in crucem sublatus. 1182. & 1183. successorem autem accipit, Phayllum, fratrem suum. 1183.

Opem alienam, adversus vim inimicam, omnia quærunr, à p. 1.

Opimius (Lucius), vir Cōsularis, captorum munerum condemnatus. 2259. & ut auctor cædis Caji Gracchi, in æterno populi odio versatur ibid. & 2258. Opimius hic idem, à Crispo Sallustio partim laudatus. 2947. & 2948. A Cicerone verò defens. 2948. Opimianum vinum. 2947. Opimiani vini pittacia, ad amphoras gypsatas affixa. 2947.

Oratio, (id est, Preces) concorditer effusa, efficacior. 443.

ORATIONES.

Apologetica, seu, Suè defensoria, reginæ Olympiadis; de rebus, à se gestis. à pag. 1402. usque ad 1407.

Consolatoria, ex ore Dei, per Isaiam Prophetam, Ezechie facta. 365. &c. usque 369. inclusive. Consolatoria simul, ac

K 2   Par-

Parænetica, regis Euphais, ad Messenios: post acceptam ingentē à Spartanis cladē. 530. & 531. & 532.

Deliberativa Jeroboami regis, cum animo suo, de Cultu Dei pervertēdo. pag. 110. usq; 112.

Exprobrativa, adversus Sennacheribum, Assyriorum regem, ex ore Dei, per Isaiam prophetam, à pag. 356. usque 364.

Invectiva, contra nimis imperiosè abutētes suā in subditos potestate. 76. & 77. In *Impietatē* Jeroboami, aliorūque quorumvis atheorum, ac Machiavellistarum, à pag. 121. & seqq. *Alia*, in eundem *Jeroboanum*, oratio *Invectiva*. pag. 134. & 135. In *pseudopoliticos*, & *atheos*; potissimū verò, in *Ignobiles* pariter, & *superbos*, imperiososque. 135. & 136. In *pravos*

morum correctores; qui faciunt ipsi, quæ in aliis castigant. 204. & 205. In *reges Samaritanos* universos; nec non, in *Principes quosdam* novissimorum temporū: qui quæstui suo, libidiniq; posthabuerunt sanum Dei cultum, ac Salutem æternam. 239. usq; 243. In *Populum*, novationis cupidum, circa Religiones, ac Sacra majorum. 243. In *Sennacheribum blasphemum*; multosque sectarios, ejus imitatores, à pag. 424. usque 430. In *libidinem militarem*, multis à Ducibus dissimulari suetam. à pag. 597. usque 599. *Invectiva* simul, & *Parænetica*, adversus *iracundos* communitatum *rectores*. à pag. 813. usque 817. In *omnes Tyrannorum imitatores*. à pagina 864. usque 871. præsertim autem in 10-

ra (sed mente sententi-
 ſſque corrupta) *Syne-*
dria, concilia, prætoria,
 ac parlamenta (ut vo-
 cant) pseudopolitica, à
 pag. 866 usque 871. In
maritos quoslibet cun-
 que, qui regi se patiun-
 tur ab *uxoribus* despo-
 ticiis à pag. 1237. usque
 1239. inclus. In *matres*,
 plus nimio filijs suis
indulgentes. 1519. In
 eos, qui *Templis* dant
 aliquid; & iisdem in-
 terea multò plura eri-
 piunt. 1740. In *Ingra-*
tos. 1902. & 1903, *In-*
vectiva pariter, & *Apo-*
logetica, in causa 7.
martyrum Machabeo-
rum; adversus Antio-
 chum Epiphané. 2029.
 & seqq. In *Potentes*, tem-
 plorum, ac Deo dicata-
 rum opum, *expilatores*,
 2045. In eos posteros,
 qui majorum suorum,
Ecclesiæ persecutorum,
tyrannidem approbà-
 runt. 2113. usque 2115.

inclusivè. In *Arrogan-*
tes, & honorum ac glo-
 riæ mortalis insatiabi-
 les: quam è quibusvis
 factis suis captant, &
 venatur. 2895. & 2896.
 Sicut &, In eorum, *of-*
tentationis plena, *verba*.
 2896. & 2897.

Paranetica, seu Exhorta-
 toria, Jeroboami regis
 declamatio, ad Vitulo-
 rum aureorum adora-
 tionem inducens, & in-
 citans. 114. Ahizæ Silo-
 nitæ *Paranetica*, ad
 hunc eundem Jeroboa-
 mum, in designatione
 illius ad regnum Israël-
 lis. à pag. 68. usque 71.
 Ezechizæ regis ad Jero-
 solymitas, ne formident
 hostem Assyrium, à pa-
 gina 306. usque 308.
 inclusivè. Rablaciis Af-
 syrii, ad cives Jerosoly-
 mitas, & legatos regios:
 plena superbæ petiti-
 nis, & jactantiæ. à pag.
 321. usque 329. & rur-
 sus, à pag. 331. usque

I N D E X.

336.&c.*Regis Eúphais*,
ad Messenios suos, *ante*
pugnam, contra Sparta-
nos mox ineundâ. 542.
&c. *Phalaridis* ad *Pe-*
rillum fabrum: quâ ora-
tione tyrannus ei per-
suadere conatur: ut pri-
mus *taurum ancum* cã-
dentē ingrediatur. 765.
usque 767. inclus. *Heli-*
mâis, herois Epirotici;
incitantis cives ad *Ty-*
rannum Aristotimum
interficiendum. à pag.
855. usque 859. *Para-*
netica Auctoris, ad eos,
quorum officium est,
Judicare, consulere, mo-
nere liberè, & ex vero
atque conscientia, à pa-
gina 2653. usque 2658.
Caji Julii *Cesaris*, ad
milites suos; *ante præ-*
lium Pharsalicum. à pa-
gina 2804. usq; 2809.
Suasoria Perilli fabri, *Pha-*
laridis tyranno facta; ad
torquendos *eneò taurò*
ignito reos. à pag. 759.
usque 762. inclus.

Orithósius, Tryphonis su-
gitivi latibulum: quâ-
nam locus, & ubi terra-
rum, fuerit; 2108. De
hac, etiam aliquid repe-
ries pag. 2153.

Oseas, rex Israëuitarum,
sive Samariæ, regnum
sibi asserit, ac rapit; in-
terfectione Phacæ, an-
ecessoris sui. 225. ne-
que tamen ideò statim
regno, cum pleno im-
perio, potitur. ibid. Con-
firmatur ei tamen deni-
que regnum, post an-
nos novem. 226. nō ni-
si conditione stipendia-
riâ. ibidem. Est Oseas
Idololatra. 226. minùs
tamen religioni verè
contrarius, quàm Ante-
cessores ejus universi,
ibid, permittitq; trans-
itum inoffensum, per
regni sui terras, Deum
adoraturis Jerosolymæ.
227. ideòque melior e-
rat Achaze, Iudææ re-
ge, temporum suorum
equali. ibid. Recedit ab

obsequio Salmanáſaris, Affyriorum regis. 228. ideóque, ab eodem, bel-
lô impetitur. 229. tan-
démque regnum, liber-
tatem, ac vitam, amittit
in vinctis. 230. & 231.
Utrum Oséas, princi-
piô statim regni sui,
Salmanáſari se dedide-
rit: ceu captivum? pars
negans tenetur. 275. &
276.

Otacilius Crassus, in tiro-
nes Cæsarianos, dedi-
titios, crudelis, & per-
jurus. 2720.

Oxyntas, Iugurthæ, Nu-
midarum tyranni, fili-
us. 2476. & 2477.

P.

Palatia militum Roma-
norum, quænam, & qua-
lia? 2362. & 2363.

Paludamentum imperato-
rium, in bello. 2399. &
2400.

Paludanus. Vide, *Mi-
chaël* Paludanus, suprâ.

Pampacius, Parthorû rex,

2075, regem Syriæ, *De-
metrium* Sotérem, in
vincula arcta cōpingit.
2076. & nihilosecius
eum tandem filiæ suæ
conjugio honorat: sed,
post spem libertatis ei
factam, vitâ cedit. 2079.

Paradisus Persicus, ubi, &
quis, dictus: & quomo-
do habitus? 910.

Parnassus, Græciæ mons,
Templiq; Delphici se-
des. 1136. & 1137. E
voragine terræ profun-
dissimâ, vehementissi-
mum expirans halitû;
præbet Idololatriæ oc-
casionem Delphicæ su-
perstitionis inchoandę.
1138, & 1139. idque,
diaboli sollempni versu-
tiâ; quâ utitur, ad ho-
mines in fraudem in-
ducendos. 1140. In illo
monte, fingunt Idolo-
latræ, medium, & Um-
bilicum, esse Terrarum
orbis. 1144.

Parthorum Imperium, in
K 4 Pers

I N D E X.

Persia. Vide infra, *Persicum imperium.*

Parysæus; Soror, ac simul Uxor, Darii Nothi, Persarum regis. 898. crudelis est in mariti sui germanum, Arsitén. 898. & 899. Crudelis item, in Masabaten eunu- chum, & in militem Carem; tanquam filii sui Cyri interfectores. 901. Nurum suam, Sta- tiram, venenô interci- pit 902. Ejus filii, bino- mines. 1068. Hanc mu- lierem, barbari quidam, pro Parysátide, vocant Phárzirin. 1068.

Patarbémis, Ægyptius, ty- rannicè tractatur ab re- ge suo: Aprià. 731. & 732.

Paullina, matronæ Roma- næ, in Ildis æde, cor- ruptio. pag. 2458.

Pausania duo, adolescen- tes, in aula Philippi Macedonis inter se jur- gantes, 1231. & 1232. incendium turbarum

ingentium excitant; in eadem aula. 1232. & 1233. Pausaniarum ho- rum alter, gente Ore- stiades, exprobratione suâ, vindictam alienam in se concitat. 1232. & hinc, in scelus, quod al- teri exprobrârat, temu- lentus ipse effectus, in- currit; alienâ malitiâ. 1233. Sceleris porro i- stius, in quod inciderat, auctorem, apud Philip- pum Regem injuriarû postulat. *ibid.* sed irritô successu. 1234. & seqq. A rege quoque frustra delenitur. *ibid.* & 1235. Regem igitur ipsum, è medio tollere, constitu- tum habet. 1235, quam ejus voluntatem magis confirmavit, præcepto- ris ipsius, in auditorio Sophistico, sententia. De Claro aliquo viro interficiendô, 1275. & 1276. Gladium ergo suum, in Philippum, exacuit. 1276, ubi & indi-

I N D E X.

indicatur, Qualisnam fuerit ille Gladi⁹. 1279 quænam item, ejus cæ-
latura. 1283. Cædem
autem Philippi, perficit
in ipsis nuptiarum sol-
lemnibus, 1281. &
1282. Ipse verò vicif-
sim, ac statim, interfici-
tur; à vitis prominen-
te palmitè irretitus.
1282. Cur Pausanias
non tortus priùs fuerit,
ad consilii sui, factique,
participes detegendos;
1283. Idem Pausanias
jam olim ab Attalo, an-
te supremam illam tur-
pitudinem, inquinatus
fœdè fuerat. 1304.
Paxamædes militum, quid-
nam fuerit, 2373. fin.
Pedanius Secundus, præ-
fectus urbi Romanæ, à
seruo suo interfectus.
2479. quâ cæde, homi-
cida conservis suis o-
mnibus causâ sit exi-
tii. *ibid*.
Peloponnésus: & Regio-
nes, in ea contentæ, bre-

viter pereurratur. 488.
usque 492.
Polusum, urbs Egypti, fir-
ma valde; & quibûsnam
cognominibus appella-
ri solita, 312. & 432.
Perea regio 94. describi-
tur, à pag 94. usque 97.
Confusio Scriptorum
nonnulla, circa fertilita-
tem Perææ, & fertilita-
tem Galilææ 254.
Perdiccas, dux quondam
militum Alexâdri Ma-
gni; nuptias affectat
Cleopatræ, viduæ. 1367.
&, quânam causâ eas
expeteret. *ibid*. sed, in
castris ad Nilum, inter-
ficitur. 1368. partium
tamen interim suarum
defensore, post se, reli-
ctò Eumene Duce. pag.
1369.
Peregrinationes, multis pe-
riculosæ, noxiæq;, fuc-
runt. 99. & 100. in re-
giones præsertim reli-
gionum pravarum sus-
ceptæ, 100.
Perilæus (qui idem & **Pe-
villus**)

I N D E X.

villu) tauri Phalaridæi
faber. 758. & 759. ac
seqq. Ejus sævum con-
siliu, tyranno sugge-
stum, à pag. 759. usque
762. inclus. Eiusdem
Perilai oratio ad tyran-
num, de lenta in tauro
torturâ. 764. & 765.
In taurum candētem i-
pse primus cōcluditur,
lamentabili cum gestu,
& impatientiâ, 767. &
768.

PERSIA, Medorum olim
monarchiæ subjecta re-
gio; fit proprium tan-
dem *Regnum*: immò &
monarchia. 823. &c. Il-
lius Reges, ante Chri-
stum, fuere *Quatuor-*
decim. ibid. qui nume-
rantur, nominanturque,
à pag. 894. usque ad Ca-
put illius Ruinæ *secun-*
dum: & superius quo-
que, pag. 716. & 717.
Ex iis complures vi-
xere libidinosè. 924.
Superbè quoque, tam
locuti, quàm versati,

sunt inter mortales.
925. & 926. & 927. &
928. Regum Persiæ di-
vitæ maximæ. 928. &
929. Persiæ Regū Cer-
vical, & Scabellum, in
thalamo: quidnâ? 929.
In alterâ vita malè per-
ierunt. 930. In præsentī
quoque vita non admo-
dum profecerunt. 931.
Persiæ regum libidines,
undēnam, & ex anti-
quo, & hodie quoque,
suam traxerint, ac tra-
hant, originem, 1097.

PERSICVM IMPERIUM, à
Cyro, usque ad Darium
ultimu, quōtnam an-
norum fuerit. 717. &
1072. Quōtnam in eo
Reges. *ibid.* Li se ado-
rari volebant, 1073. Eo-
rum, ut divitiæ grandes,
1074. sic & insolentia.
ibid. Imperii Persici, la-
tissimi fuere fines, ac
quāplurimæ provinciæ.
1023. & 1024. Ejus
provinciæ, quæ plerum-
que ad illud spectabant,
enu-

enumerantur. 1024. sicut & illæ, quæ, hac quoque tempestate, ipsi adnumerantur. 1025. De *Gradibus Cæli*, quot videlicet, & quousque, terræ illæ subjaceant; contentio Geographorum ventilatur. 1025. usque 1027.

Persicum Imperium, etiam post Cyri, ac successorum ejus, interitum, sub diversis tamen Regibus atque populis (etiam externis) permanfit. 1027. & 1028. & per aliquot *seqq. pag.* Inter populos autem illos, & *Parthi* fuerunt: quorum reges *Arsácide* dicti sunt. 1027. & 1028. Horum series textitur, ex ordine successione. 1028. usque 1030. *in-clus.* Idem Imperium, post Parthos depressos, recuperârunt secundo Persæ. 1030. Cujus recuperati Imperii Persici reges, & successio, di-

geruntur, à pag. 1030. usque 1032. Sed successit his quoque Imperiū *Saracenicum*, 1032. & 1033. & 1034. Eorum Regum nomina, successionumque series, recensentur. 1033. Imperium *Saracenicum*, in *Perside*, dominatus interscindit *Turcarum*: quorum Principes, ordinè enumerâtur. 1034. & 1035. Eorum excursionibus & terra Persica vexatur, 1035. & nomina locorum regnorumque vetera, plurimum ibi immutâtur. 1036. Quænam autem Regionum, urbiumque primariarum, nomina, & quomodo, mutata sint, enumeratur pag. 1036 & 1037. & 1038. *Persarum* hodiernorum mores, aliquantò mansuetiores. 1038. sed *Reges* ipsi, feritate plerumque priscis Persiæ regibus pares. 1039. *Persarum*,
no.

novissimæ tempestatis,
pileorum rubicundorū
cærimoniarū, universaq;
Sophorum superstitione,
undenam suam traxerit
originem. 1039. 1040.
& 1041. quo tempore,
à Turcarum cœtu se
Persæ segregare cœpe-
runt. 1039. & 1040.
eamque segregationem
innovant, & continu-
ant. 1041. Hi à pileis
Rubris propriam ap-
pellationem sortiuntur.
1040. illique, se *Kisil-
baschos*, & *Sophianos*,
appellari, gaudent. *ibid.*
Persarum reges *Sophiani*,
per seriem, ac successio-
nem suam, nominan-
tur. 1044. & 1045. Eo-
rum plerique crudeles
extiterunt. 1046. & ii
tales, eorūque Acta
memorabiliora, nomi-
natim protrahuntur, à
pag. 1046. usque ad fi-
nem totius Ruinæ re-
gum Persidis.

Perses, seu *Perseus*, Philip-

pi, Macedoniæ regum
ejus nominis ultimi, fi-
lius spurius, 1647. *fin.*
Demetrio fratre nati
major, 1648, crimina-
tionibus suis mendacis-
simis, ei mortem pro-
curat. 1648. & 1649.

Pestilentia multæ, & gra-
ves, Romanis immittæ
à pag. 2535. & 2536.

Phacæas, Rex Samariticus
succedit Phacejæ (de
quo mox): quem is, o-
perâ conjurationis, in-
terfecit. 218. fuit hic fi-
lius Romeliæ. 218. Im-
piè vivit, impiè que re-
gnat. 218. &c. Stultè
quoque rebellat Assy-
riorum regi. 219. idque
tum suò, tum regni to-
tius, maximò cum de-
trimento. 219. & 220.
Gravissimis enim cla-
dibus, ab Assyriorum
rege, Teglat-Phalassare,
afficitur. 219. & 220.
Contra Achazen verò,
Judææ regem impium,
impius & ipse, pugnat

ta.

tamen feliciter. 221. Phacææ, post crudelem ex Achaze reportatam, Victoriâ, 221, humanitas liberalis, erga captivos Judæos, Dei jussu in patriam remissos, prædicatur. 222. Cum Rasîno, rege Syriæ, fœdus, & copias, adversus Achazen, denuò sociat. 222. Ab Oseâ demum, successore suo, interficitur. 225.

Phacæus, rex Samariticus, filius Manahemi, Idololatra, à conjuratis interficitur. 218. Ei succedit interfectorum ejus princeps, & caput, *Phacæas*, ibid.

Phalacus, Onomarchi filius, Dux Phocensium, bellô sacrô, deligitur. 1190. Vincitur à Thebanis, 1190 & 1191. Ob peculatum postea magistratu eò dejicitur. 1193. & incendiô denique, fulminisque jactu, perit. 1210.

Phalaris, Siciliæ tyrannus; qua mundi tempestate vixerit, ac sævierit. 741. & 742. & quâdiu dominatus. à pag. 743. usque 745. Vita Phalaridis, atque Mores, ab ipsomet scriptis commendati. 745. & 746. Ejus porro Epistolas, esse genuinas, & nō supposititias, à pag. 746. docetur. Phalaridis futura Crudelitas, matri ejus secundum quietem præmonstrata. 749. & 750. Ejus Parentes. 749. Educatio dura. 750. Adolescētia, juvenus, vita, adversis exagitata, 751. Uxor, constanter pudica, ibid. & 752. quæ ideo, venenō fuit intercepta. 753. mariti cum offensione summa; irâque in veneficum implacabilî. 753. Ex ea uxore, susceptus Phalaridi filius, 751, etiam absens à patre, bonis tamen alibi moribus

I N D E X.

bus instituitur. 751. & 752. Patriâ Phalaris per nefas expulsus, 754, in Siciliam exulatum abit, *ibid.* & Agrigenti, primò quidem Caussidicum, 755, postmodò verò, Tyrannum agit. 755: Divinâ Justitiâ, per eum, improbitatem Siculorum puniente. 756. Sævitiæ porrò Phalaridis, turbæ delatorum velificantur. 757. opum verò illius accumulationi, quæstor ejus, Teucer. *ibid.* Phalaris interim Siciliæ passim urbes oppidâq; vi capit. 757. & 758. Refragantes autem sibi Siculos, locò quodam ditioris suæ certò torquet. 758. præsertim verò tauro æneo ignito. *ibid.* cujus supplicii primus suator, & artifex, Perilaus. 759. De hoc porrò, à se exusto, expostulantibus secum Atheniensibus, amarè Phalaris,

&, ut merebantur, respondet. 768. & 769. Taurum æneum vehementer, ac meritò, reprehendens; eundem nihilosecius retinet, & usurpat. 769. & 770. ad eòque, ei quàm plurimos includit. 770. & 771. & 772. Præter Tauri tamen suppliciû, etiam alia quædam diversi generis adhibet, in reis torquendis. 772. *Phalaris*, etiam in Verbis atque Sententiis suis, admodum fuit acerbus, & aculeatus. 773. nec minùs in Epistolis. 774 & 775. Eò proinde nomine, fit omnibus invisus, 776, etiam antea hac amicissimis, ipsiq; addictissimis. 776. qui idcirco munera Phalaridis, ac dona, respuunt. 776. Unde fit miserrimus, ob solitudinem ab Amicis. 777. Benefacit tamen interim diversis; & in eos perliberalis est.

I N D E X.

est. 777. præcipuè verò,
Doctos in viros, ut, Ste-
sichorū. 778. cujus Ste-
sichori universam, inter
eum, ac Phalarim ge-
stam, historiam, auctor
per compendium exse-
quitur. à pag. 778. us-
que ad 789. Amicitia,
& hospitio, sibi Phala-
ris connectit, etiam A-
barin Scytham, & Py-
thagoram Samiū, Phi-
losophos. 789. eorū-
que familiaritatis vesti-
gia non pauca, Philo-
sophicis suis sententiis
consignata, relinquit.
790. & 791.

Phalaris, gravissimò im-
plicitus morbo; à me-
dico tamen Polycléto
(quamvis, ad necem ei
inferendam, sollicita-
to,) magnā medicatio-
nis sedulitate, restitui-
tur. 792. & 793. quem
idcirco postea litteris,
ac donis, liberaliter
Phalaris prosequitur.
794. Materteræ suæ fi-

lium, exultantem, licet
inobsequentem sibi; ta-
men adjuvat. 795. &
796. Perquam liberali-
ter quoque Theánus
Virginis, patre destitu-
tæ, nuptias promovet;
fussmet sumptibus do-
tatas, & apparatus. 798.
& 799. Charitónem,
ac Menalippum, juve-
nes, in necem suam cō-
juratos, supplicio libe-
rat. 800. usque 802. nec
finè præmiō; à malis
Geniis ei propterea
promissō, ac præstitō.
802. & 803: sed præmio,
quod Idololatrā, Sodo-
mitarūmq; fautore, di-
gnum esset. *Ibid.* Idem
tyrānus, fœminas duas,
rebellium & conjura-
torum uxores, propter
earum magnanimitatē,
veniā donat: & benefi-
ciis insuper prosequi-
tur. à pag. 803. usque
ad p. 805. *inclusivè.*

Phalaridis nihilominus
benevolentia, simulata
tota

tota fuit, 806. tamenſi
graviter interea tor-
queretur animô, à ſæ-
vitæ conſcientiâ. 807.
Tyrannidis interim,
tamenſi ſibi diſplicētis,
neceſſitatē in ſe defen-
dere conatur, variis ar-
gumentis. 807. uſque
809. *incluſ.* Et tamen
evidenter prævidet, ac
præſagit, mortem &
cruciatus ſuos, ob exer-
citam à ſe crudelitatem,
ſibi inferendos. 809. Ad
eam porrò mortem, ac
tormenta, viam ipſe ſibi
præparat; ſuâ, ad verſus
omnes, tam intolerabili
morofitate. 809. & 810.
Quapropter, per ſedi-
tionem tandem com-
prehenſus, 811. in æne-
um Perilli taurum in-
cluditur. 812. mortēq;
diuturnâ toſtus, & va-
riis excruciatuſ cogita-
tionibus, exſpirat. 812.
& 813. documentum
factuſ ingens, omnibus,
ejuſdem violenti cru-

deliſque dominatūſ i-
mitatoribus. 813. uſque
817.

Pharaonis Neccaónis, Se-
cundi, geſta, circa Ni-
lum, & mare Rubrum,
ſive, Sinum Arabicum,
conjungendos. 726. &
727.

Pharſálus, & *Pharſalia*.
2779. & 2976. In Phar-
ſalicis cápſ caſtra po-
nit Cæſar. 2778. ac,
paullò poſt, etiam Pom-
pejuſ. 2779. *Pharſalici*
prælii, annuſ, menſiſ,
dieſ. 2828, & 2976. &
2977. In *Pharſalica* pu-
gnâ, quot utrimque, &
quânam inſigniores, ce-
ciderint. *ibid.* & 2829.
& 2830. Quotnam de-
ditione ſub poteſtatem
Cæſariſ venerint 2830.
Quot Signa tunc, & A-
quilæ, à Pompejanis a-
miſſæ. 2831. quôtnam
Cæſarianorū tunc cæſi.
2977. *Pala-pharſálus*.
2976.

Phaylluſ, Onomarcho fra-
tri.

I N D E X.

tri, in imperatorio munere belli Phocaici, succedit. 1183. templumq; Delphicum violentius, & gravius, quam Daces priores, vexat, ac diripit. 1183, & 1184. Superatur tamē ab adversa belli sacri parte; nec semel tantum. 1185. & 1186. Interdum autem bellō felix est; sed instabilis fortunæ rotā. 1186. Tabēque tandem perit. 1187. Sacrilegiorum Phaylli syllabus; & Epitaphium prolixum. 1187. usque 1190. *inclus* Inter quæ Sacrilegia sunt; quod ingentem auri vim, ablati etiam Cræsi regis lateribus aureis, Delphis abripuerit. 1188, Aliquando tamen, ingentem in templo Delphico thesaurum quærens, monstrosō terræ motu absterretur. 1189. & 1190. Is successorem accipit Phalæcum, Onomarchi

filium; copiarum Phocensium posthac ductorem. 1190.

PHILIPPVS, Amyntę filius, Rex Macedonum, & Alexandri Magni pater, describitur, à pag. 1118. usque ad finem Ruinæ illius. Primò tutor fit, nepotis sui fraternali. 1118. deinde vero, è Tutore Rex. 1119. Prius autem, hoc est, adhuc in privata fortuna, obses fuit, apud Illyrios, ac Thebanos, 1119. & 1120. Apud Thebanos is eruditur bonis artibus, unā cum Epaminondā. 1120. E Thebanā verò custodia elapsus; Obsidis conditionem mutat in Præturam Macedonię. 1121. A quo tempore tamen à multis regni hostibus infestatur. 1121. & 1122. pag. item 1125. &c. sicut &, Rex postea factus, æmulos experitur Regni, 1122. Regnum

L

an-

autem Macedoniae suscipit, ad id ab Optimatibus potissimum impulsus. 1123. In quo toto tamē negotio, nequaquam laudem assecutus est Lycurgi Spartani: qui, in casu similimo, regnum fraternū deposuit. 1123. cū Philippus, ē contrario, pupillum regium, fratris filium, Regiā extruderet. 1123. &c.

Philippus, bellandi disciplinam, & arma, novat. 1124. Cum hostibus diversis, diversē agit. 1124. usque 1126. *in-clusus*. Illyrios, magnā ipsorum clade, superat. 1126. & 1127. Diversas urbes, in Thraciæ præsertim viciniā, sui juris facit. 1128. easq; , aliā aliō modō, tractat, *ibid.* Urbem, ab eo *Philippus*. postea dictam, Thasiis eripit. 1129: & ex aurifodinis illius plurimum crescit opi-

bus. *ibid.* Et filius nascitur, Alexander. 1130. Thessaliam, à Tyrannis vexatam, pacat. 1130. & 1131. Tres simul Reges, ipsi rebelles, & improvidos, præliō memorandō sibi subdit. 1132. Insidiatur omniproferendæ dominationis occasionī. *ibid.* id quæ sæpe, simulatione vel pacis conciliandæ vel Religionis tuendæ. 1132. & 1133. Quare Sacro quoq; Bello navat operam, 1133. & seqq. evocatus ad illud præcipuē à Thebanis, & aliis quibusdam Græciæ populis, adversū Phocenses. 1171. Pagas & Methonem, urbe Thessalicas, in potestatem redigit, 1171. At Bellum porrò Sacrum ducit copias suas, Laureatas; astu singulari 1172. cui obviam procedit, cum Phocaici suis copiis, Onomarchus.

chus, dux hostiū. 1172.
Philippus, præclarè gestis
 adversus Onomarchū
 rebus, 1174, apud Græ-
 cos in summam bellicæ
 Virtutis æstimationem
 evadit. 1175. solis in-
 terim pæne Athenien-
 sibus suā Philippo glo-
 riam invidentibus. 1175,
 eūque propterea va-
 riè, tum criminantibus,
 tum impedire conanti-
 bus. 1176, & 1177. quē
 tamen, inter hæc ipsa,
 Sophistes & Orator A-
 theniensis, Isocrates, im-
 pensè laudat. 1177. In
 oppugnatione Methō-
 nēs, urbis Thracicæ,
 dextrū oculum amittit.
 1177. idque, A telo
 seu spiculo hostili; cui
 nomina, tam vulneran-
 tis, quàm vulnerati, in-
 scripta ferebātur. 1178.
 Philippus tamē vulnus
 illud humanitate singu-
 larī (saltēque simula-
 tā) excipit; captatione
 gloriæ humanæ, 1178.

Ab Onomarcho, Pho-
 censium Duce, supera-
 tur: & in Macedoniam
 suam rejicitur, 1180.
 quem tamen, versā ro-
 rum vice, denuò Philip-
 pus feliciter aggressus,
 acie cruētā vincit, 1182.
 copiasque Onomarchi
 in undas maritimas
 præcipitans, 1183, i-
 psum Onomarchum a-
 git in crucem, 1183.

Philippus, Thermopylas,
 adversum Athenienses,
 occupare nititur: sed
 irritō conatu. 1196. &
 1197. Duos interea
 Persarum regis Satra-
 pas, rebelles, hospitio
 excipit. 1197. Idem ur-
 bes Thracum, Chalcidi-
 cas dictas, occupat. *ibi-*
dem. Olynthum quoque
 urbem, proditione alio-
 rum emptā, sub se redi-
 git, 1198. & 1199, eam-
 que mox funditus e-
 vertit; ob causam tamē
 minimè probandam, *i-*
bid. Ipse verò, post hæc,

I N D E X.

arbitrium ejusmodi nundinationibus, in posterum etiam tempus, insistit. 1200. & 1201. alliciendo ad se modis variis donipetas, civitatum proditores. 1201. & 1202. etiam largitione paterarum, supermenfas, ex auro factarum. 1202. & virginum nobilium. 1202. & 1203. Nonnunquam autem crudelis etiam est, ac rapax: commodi sui causa. quin immò, & perfidus, in Judiciis, inter partes litigantes ferendis. 1203. & 1204.

Philippus bello Phocaico finem demum imponit solertiâ suâ. 1215. magnûmque inde virtutis militaris præjudicium asportat à Græcis, *ibid.* quod ipsum etiam auget, domitis, sub idem tempus, iterum Illyribus; pacatâ Thessaliâ; Thracum rege, Cerseoblepte, ad modestiam

revocato; & Euboeæ tyranno ejecto. 1216. & 1217. Post quæ, Perinthum, Thraciæ urbem, adöritur. 1217. ejus urbis forma brevissimè describitur. 1218. Sed in hujus urbis oppugnatione permultum impeditur Philippus, variis ab urbibus, atque populis. 1218. & 1219. Secedit ergo tandem in Chersonesum Thracicâ, cum exercitu. 1218. & 1219. Perinthiâ verò, Byzantinâque, oblidionibus solutis, 1219. vindicaturus Philippus injuriam, ab Atheniensibus, ac cæteris Græcis, circa urbes illas, sibi illatam, in eos denuò movet arma. 1220. primumque Thebanos, & Athenienses, pugnam commissâ, adöritur. 1221. usque 1223. *inclus.* In eoque prælio fortissimè, tum ipse, tum filius ejus Alexander, rem gerunt.

sunt. 1222. & 1223.
 Victis quoque Philippus libertatem, diverso modo, adimit, 1223. usque 1225 *inclus.* captivisque, aliquādiu scurriliter insultat. 1224. sed ab immodestia hac avocatur rex tēpestivā Démadis, Oratoris Attici, increpatione. 1224. post hanc enim modestiùs se Philippus erga victos gerit, 1225. ac Démadem hortatorem in pretio habet, 1226. cūmque Atheniensibus pacificè, 1226, cum Thebanis autem, ceu Ingratis, durè agit. ibid. & 1227. Post hæc, multis, ac præsertim bello Sacro, præclare gestis, insinuat sese toti Græciæ: ut belli Persici imperator ipse, præ cæteris omnibus, eligatur. 1228. Deligitur ergo, ab omnibus; præterquam (semper vulgò dissonare solitis) Lace-

dæmonis, 1229. Quibus spretis, Philippus, mox à Comitibus, ad bellum Persicum, omni genere apparatus, sese instruit. 1229. & 1230. *Philippus*, præmissis ad bellum Persicum suorum Ducum nonnullis, ipse tantisper manens. filiarum suarum nuptias apparat. 1230. Pausaniam interim, adolescentem, ab Attalo contumeliosissimè habitum, ulcisci prætermittens; ipse necis suæ sibi struit causam. 1233. usque 1235. *inclus.* Nam, uxori suæ, Cleopatrarum, post amotam Olympiadem duxit, 1236, nimio plus additus, 1237, Attalum, illius propinquum, cum Justitiæ neglectu, impunè quidvis agere, sinit. 1237. & 1240. Eundem quoque, adversus filium suum, Alexandrum, palam defendit. 1241. ejusque

I N D E X.

causa, filium interficere conatur. *ibid.* Sed, sub hac, à Demarato Corinthio, propter filium Alexandrum, & Olympiada, fugatos, utiliter increpitus, 1242. & 1243, utrumque reducere conatur; sed id ægrè impetrat, 1243. & 1244.

Philippus in multis philosophatur, haud inconcinnè: laudanturq; generatim ejus Epistolæ. 1246. Laudatur & amplificatio Regni, per eum facta. *ibid.* & 1247. sicut & industria ejus agendarum rerum singularis; ac Virtutes illius ethicæ. 1247. Particulatim verò producit, Philippi suavitas, erga hostes, ab eo devictos. 1248. Patientia grandium, adversus se. Contumeliarum, 1249. & 1250. quantumvis ea, proprii tantummodo commodi, & non

Virtutis, amore, excercetur. 1251. Singulare præterea ejus in gubernando artificium commendatur, *ibid.* & Prudentia, hostem ab hoste discernendi. 1251. & 1252. In quo genere, præsertim Atheniensium præcipuam habuit, & rationem, & reverentiam. 1252. Justitiæ quoque observantem se præbuit, erga querulam aniculam: cum modesta patientiâ: 1253. Modestia ejusdem, ac patientia non dissimilis, erga alium; sub cujus defensione Juridica ipse dormierat. 1254. Comitas quoque erga eum, qui se, indecorè sedentem, admonuerat. 1255. & 1256. erga citharæadum item, quem ipse corripuerat; sese defendentē. 1256. Liberalitas quoque, erga Amicum, de se querulum. 1257. Argutiæ præterea scriptorum

I N D E X.

rum, & dictorum, Philippi, 1257. 1258, & seqq. nominatim etiam, erga Menecratem medicum, sui nimium jactatorem. 1258. erga Athenienses, in ipsa media clade rerum suarum, adhuc arrogantes, ac petaces. *ibid.* & erga eosdem illos, nimis multos belli prætores sibi statuentes. *ibid.* Philippi animus imperterritus, ad loca, quantumvis inexpugnabilia, expugnanda; virium nummularum fiducia. 1295. Jocus illius, in fratrum duorum nomina; cum ipsi discolores essent ab iis, vitæ consuetudine. 1259. & 1260. In Chirurgum item suum, aliquid nullò non die petentem, liberalitas ejus dicax. 1260.

Philippus tamē hic idem, à Scriptoribus vetustis in diversis infamatur. 1261. nominatim au-

tem, ab ingenio, ferme neque versatili. *ibid.* & seqq. Ab urbibus præterea, nō armorum potentia, sed proditionum emptione, captis. 1262. etiam ipse tamen proditores, ut qui maximè, odisset, 1263. qui intempestim ab ipsomet Apollinis oraculo, ad emergendos proditores, impulsus erat. 1262. & 1263. Idem, prodigè sumptuosus erat. 1264. & cum eo, omnis amicorum ejus turba. 1265. quæ turba, constata, ut plurimum, erat, ex hominibus vitæ dissolutæ. 1266. & 1267. His exemplum prodigalitatæ præbebat ipse rex, bibacitate suâ. 1267. nec non libidinum exercitamento crebrò. 1268. & 1269. & harum quidem, etiam adversus Naturæ leges. *ibid.* & 1270. quâ occasione, narratur facinus illius,

in Alexandrum, uxoris
suz fratrem. à pag. 1270.
usque 1272. *inclus.* cu-
jus causâ Philippus,
regem Molossorum &
Epirotarum regno de-
trudit, immerentem.
1272. sed, & suo, & A-
lexandri, affinis sui, ma-
lô. 1273. Propter hoc
namque scelus, & pro-
pter alia complura, Phi-
lippus periit. *ibid.*

Philippi interitum, diver-
sa feruntur signa vati-
cina præcessisse, à pag.
1273. usque 1275. Cu-
jusmodi præsagium e-
rat, Oraculum Delphi-
cum, de vitandis Qua-
drigis. 1273. necnon,
de Tauro coronato, im-
molando. *ibid.* Præco
quoque Atheniensium,
cædis ipsius mentione,
in futurum, inspergens.
1274. & Neoptolemus
tragædus, sola func-
bria, pro Acroamiae,
recitans, 1275. Philip-
pæ porro cædis tota

series exactè describi-
tur, à pag. 1277. usque
ad finem Ruinæ Phi-
lippi Macedonis. Sub
ipsum cædis futuræ té-
pus, inter Deorum si-
mulacra, suum quoque
circumgestari permit-
tit; & gaudet: idque in
ludis illis Nuptialibus.
1279. & 1280. Nimi-
ùm autem confidebat
suorum erga se bene-
volentiæ. 1280. & 1281.
quippe, quorum assen-
tatione, titulis immodi-
cè extollebatur. 1281.
Lessus; morti ipsius
cantatus. 1284. & 1285.
Magnopere laudatur ab
Isocrate, Or. Atheniensi.
1299. & 1300. A Justi-
no quoque, post victo-
riam Chæronensem e-
gisse modestissimè, per-
hibetur. 2303. In illa
quoque Clementia, qua
Philippus est usus erga
Viduâ, injuriâ oppres-
sam, videri potest, ab
ipso Salvatore nostro,

notatus , in Parabola.
 1309. Philippi Somniū.
 de bulla aurea, post cō-
 summatum cum Olym-
 piade matrimonium.
 1335. Delphos mitten-
 ti , & sciscitanti super
 patre Alexandri Ma-
 gni ; quidnam respon-
 sum fuerit. 1340. &
 1341. Philippo , vivo
 mortuoque, positæ sta-
 tuæ , (ut & Alexandro
 filio) : & Templum u-
 trique simul. 1436.

Philippus Arideus. V. A-
 rideus, supra.

Philippus, regum Macedo-
 nicorum , hujus nomi-
 nis , ultimus , Roma-
 nis sese bellis involvit.
 1455. filium quoque
 Demetrium interficit,
 innocentem. 1456. ac
 propterea miserè , ipse
 quoque, perit. *ibid.* ma-
 lis à moribus infamis.
 1647.

Philippus, Syrus, ab Antio-
 cho Epiphane Prorex,
 & filii Eupátoris Pro-

curator , constituitur.
 1789. Is, cum cadavere
 Antiochi , è Perside
 redit in Syriam. 1790.
 sed mox cum copiis su-
 is, metu Lyfiæ, deflectit
 in Ægyptum. 1790. un-
 de postea cum exercitu
 recurrens, Syriam tur-
 bat. 1822. & 2128. &
 2129. Eaque res, occa-
 sio est liberatæ, ab obsi-
 dione Syrorum , urbis
 Jerosolymæ. 1825. &
 1826. Tandem autem
 Philippus hic interfici-
 tur. 1829.

Philo, Phocensis : sacre pe-
 cuniæ malefidus custos.
 1188. & sacrilegi consi-
 lii auctor. *ibid.* supre-
 mo demum supplicio
 afficitur. 1193.

Philomélus, Dux Belli Sa-
 cri, ex parte Phocensium.
 1163. Delphos oppi-
 dum , cum delubro A-
 pollinis, occupat : oppi-
 dūque , ex parte ma-
 gnâ, depredatur. 1163.
 Locrenses, Phocensium

hostes , præliô superat.
ibid. & pag. 1164. eôf-
 que evastat. 1164 Græ-
 corum Decretum , ad-
 versus Phocenses , re-
 seindit. *ibid.* Ab eo ve-
 rò tempore cōplures ,
 ac diversos, Græciæ po-
 pulos, adversum se cō-
 eitat. 1165, idque , de
 communi Græciæ De-
 cretô. *ibid.* Templum
 Delphicum sacrilegâ
 exspoliatione invadit;
 prætextu necessitatis
 stipendiorū belli. 1165.
 & 1166. Qua in re, im-
 probatur. 1166. nec ta-
 men non, aliquâ parte,
 à necessitatis legibus
 excusatur. 1167. haud
 idèò tamen in solidum
 absolvitur; propter im-
 pudentem, sacra inva-
 dendi , irreverentiam.
 1167. exemplo Bren-
 ni, Gallorum ductoris,
 eodem ipso in loco: qui
 tamen, cum suis, poenas
 audaciæ dedit. 1167. &
 1168. Pergit Philome-

lus in hostili conatu ad-
 versus Locrenses, Thes-
 salos, ac Boeotios : non
 sinè grandi crudelitate
 utriusque factionis ar-
 morum. 1168. & 1169.
 Denique tamen, ab ho-
 stibus oppressus in syl-
 va, Philomelus : cogen-
 te necessitate, dirè se ex
 edito loco præcipitat.
 1169. & 1170. cui suc-
 cedit Onomarchus, e-
 jus, in expeditione Sa-
 cri Belli, legatus. 1170.
 & 1171.

Phocenses, Belli Sacri caus-
 sa prima, contra Græ-
 ciam reliquam, pro sui
 tutela, capiunt arma.
 1163. sibi que Philome-
 lum, Ducem copiarum
 supremum, constituunt.
 1163. & seqq. Eos, qui
 Templum Delphicum
 expilant, magistratu
 dejiciunt & supplicio
 extremô afficiunt. 1163.
 Quanta fœderis Summa
 furtorū è templo Del-
 phico, à Ducibus Pho-
 cæis

ois commissorū. 1193.
 Phocenses Quingenti,
 in facello quodam Apollinis, incendiō fortu-
 uō conflagrant. 1205.
 & 1206. qui meritō In-
 felices pronuntiantur.
 1207. Phalæcum Pho-
 censes denuō summum
 ad magistratum eve-
 hunt. 1207. qui se post-
 ea, summā perfidiā, tra-
 dit Philippo, regi Ma-
 cedonum, Phocæorum
 hosti. 1208. & 1209.
 sed miserē perit. 1209.
 & 1210. Phocensium
 Sacrilegorum infelices
 vitæ Exitus; per conge-
 niem producti. 1212.
 Phocenses tandem, ex-
 tremā subacti necessita-
 te, Philippo se dedunt.
 1211. & 1212. in qua
 deditione Justinus Phi-
 lippum infamat: nec ta-
 men id probat. 1212.
 & 1213. Gravissimō ni-
 hilominus, etiam post
 deditionem jam factā,
 Græcis decretō miseri

Phocenses denuō puni-
 untur. 1213. usq; 1215.
inclus. qui tamen (Pho-
 censes) terræ partem,
 haud ita magnam, A-
 pollini, ad agrorum
 cultum, abstraxerant.
 1298.
Photinus (aliiis, Pothinus)
 Ægyptius; Regiam Pio-
 lemzi Dionysii, Junto-
 ris, administrat. 1588.
 Seditioni Alexandrinæ
 præbet incrementa. 1593.
 & 1594. Idem, pro ma-
 lefactis sibi metuens,
 novas, per ducē Achil-
 la, regni turbas excitat.
 1598. Interficitur. 1605.
Photius, Pseudopatriarcha
 Constantinopolitanus.
 quidnam ad Michaële
 Bulgarorum Regem,
 scripserit super Conti-
 nentia Oculorū. 1098.
Phul, seu *Phules*, rex Assy-
 riorum, damnis gravi-
 bus, & egestate, re-
 gnū Samariticū in-
 festat. 216. & 217.
Pictura Romanorum in-
 de-

decentes. 2518. *Pictura*
Samia. ibid.

Pidna, seu *Pydna*, urbs.
1420. & 1431. & 1432.
De varietate scribendi
vocem hanc, quid sta-
tuendum. 1420. & 1421.

Pisistratus, tyrannus Or-
choménius, à suis mer-
itis in ipsa Curia, dilacera-
tur. 818.

Plutarchus, quo tempore
vixerit : & quam pro-
vinciam administrarit.
1292. De Oculorum
Incontinentia quid scri-
pserit. 2956.

Pollinctura mortuorum, e-
tiam unctio nem lotio-
nemque cadaverum cō-
tinebat. 2139.

Pollio (Asinius.) V. *suprà*,
Asinius.

Polycæon, maritus Melsé-
nès, ambitiosè mulieris,
ejus instinctu, regionē
invadit, & capit, alienā.
493. & Rex illius effe-
ctus, nominat regnum
à nomine suæ conjugis.
494.

Polychares, vir Melsenus,
ab Evæphno, Lacōne
circumscriptus, & filiō
privat⁹, Lacones quos-
vis obvios trucidat, in
vindictæ explementū.
à pag. 520, postquam
apud Spartanos, de ab-
actō sibi pecore, & oc-
ciso filio, frustra con-
questus esset. 518. usq;
521. &c. Deposuitur à
Spartanis ad suppliciū.
522. Sed incassum, 523.
& 524. Ob hanc ergo
controversiam, ingens
apud ipsos etiam Mel-
senios, dissidium; nec-
non Regum populique
pugna, utrimque Civi-
lis, enascitur. 525.

POLYCRATES, Samiorum
tyrannus : ejusque vitæ
mortisque historia, cō-
pendiosa, à pag. 818. us-
que 824. *inclusivè*. De
Annulo, ab eo in mare
abjectō, denuōque re-
ceptō. 820. & 821. Ca-
pitur tandem à Satrapa
Persarū regis; & in cru-
cem

I N D E X.

com tollitur. 822. 823.
& 824. quam ille mortem evitare potuisset: si bene monētem se filiam audire voluisset. 823. & 824. Successorem tamē regni, seu tyrannidis suæ, à morte, Sylofontem accipit, fratrem suum. 825. Vide & infrà, V. *Sylofon*. Mortis porro Polycratæ, quēdam alia, præter vulgò receptam, nova adfertur causa. 882.

POMPEIUS MAGNVS (prænomine, *Cneius*) Cn. Pompejo Strabone patre ortus. 2874. Domò suâ pellit litteratorem quendam, codicillos amatorios deferentem, ad uxorem Pompeji. 2511. Magnificentissimè triumphat. 2547. Ejus uxorum una (*Mutia*) malè audit, in C. Jul. Cæsare. 2549. Idcirco cum ea Pompejus divortium facit. 2548:

Metellòq; Celeri propterea invisus, conflatur difficultate Confirmationis Actorū suorum. 2589. & ex hoc, incidit in societate noxiam (Jul. Cæsaris, ac Marci Crassi) 2549. & 2552. & 2553. de qua Societate, quidnā Marcus Ter. Varro, alique prudētes, senserint, habes 2553. Pompeji, erga Ciceronem, perfidia emergit. 2559. 2564. 2565. 2891. & 2893. In perniciofa, cum Cæsare inita, societate, Pompejus parum memor est salubrium Luc. Syllæ monitorum, de Cæsare. 2560. Adversus Ciceronē, sibi supplicem, durus est. 2560. & 2561. A Publ. Clodio petulantissimè vexatus, 2567, in odium ejusdem, & ultionem suā, laborat; ut ab exilio Cicero reducatur. 2568. 2892, & 2893.

Pompe-

I N D E X.

Pompejus felicibus G. Jul.
Cæsar's Actis, Gallica-
nis, invidere incipit,
2571. Hinc, impedire
conatur ea, quæ Glo-
riam Cæsar's publica-
bant. *ibid.* nec tamen ed-
minùs, in illius Socie-
tate permanens, consi-
lia, cum eo, perniciofa
init; ambitioni servien-
tia, 2572, usq; ad 2575.
inclus. Fit iterum Con-
sul, cum Marc. Licinio
Crasso, 2574. & quos-
dam intercipit; ne ma-
gistratu petito, destina-
tioneque ipsis, potiantur.
ibidem. & 2575. Curat,
prorogari sibi imperiũ
militare legionum Hi-
spaniensium, 2575. Ju-
liã uxore (Cæsar's filiã)
extinctã, magis alienari
pergit à Cæsare. 2577.
In locũ verò Julię du-
cit Corneliã, 2580. ter-
tioneque tunc Consulatu
multa movet: præser-
tim verò, Legibus qui-
busdam, ex alto repe-

tendis. *ibid.* è qua re
Cæsar's offensione ve-
ritus, remedium, vul-
nere perniciosius, eme-
ditatur. 2582. & 2583.
de quibus postea tritis,
circa leges & privile-
gia, culpã Pompeji in-
jectis, Cæsar conquie-
tus est, 2584. indeque
Belli Civilis Pompejo-
Cæsariani flamma emi-
cuit. *ibid.* Pompejus in-
terim, Cæsar's studium
vehementer simulans,
2589. & 2604. factis ta-
men ipsis contrariũ de-
monstrat; promotione
præsertim adversariorũ
Cæsar's; & Marcellis
adhærendo. 2589. &
2591. exercitum item
suum, ad Urbem reti-
nendo, 2591. quin &
legiones suas augendo:
Cæsar's autem immi-
nuendo, 2592. dum ab
eo legiones duas abrũ-
pit, per dolum, & ne-
cessitatis publicę simu-
lationem. *ibid.* Quo fa-
ctũ.

etò , Cæsarem graviùs exasperat. *ibid.* Pompejo interea prorogatur, in Quinquennium, imperium legionum Hispaniæse. 2596. ac Pompeji ambitio timet Pacem. & cur. 2627.

Pompejus, Cæsare copias in Italiam promoveri orso, Româ profugit. pag. 2627. & 2628. Et simul, vel comitari, vel sequi se, alios omnes, jubet. 2628. Auferri simul & pecuniâ publicam, imperat. *ibid.* Exemplo porro fugæ suæ, Romam propemodum universam trahit. 2630. Ad eum, à Cæsare, Tit. Labienus deficit. 2622. & quonâ fructus. 2623. Pompejus, cōtrâ quàm initio promississet, adversus vires Cæsaris, aliquamdiu parum paratus, & instructus, 2631. & 2632. & 2633, quâvis viros, à partibus suis, præclaros haberet:

2631. Brundisium abito cum Consulibus, & copiis suis, 2633. Ejus, ad ad bellum, mens, scopus, & præparatio, Ciceroni parum probantur. 2634. Brundisio Pompejus suorum partem magnam præmittit in Macedoniâ. 2635. de quo tamen in Græciam trajetû, falsus emanat rumor. 2636. qui & refutatur, à pagina 2636. usque 2640. *inclusivè*. particulatim verò, falsus fuisse mōstratur, circa Romanorum uxores, ac liberos, 2637 & 2638. & 2639. circa ventos item, 2639. & circa navium Pompejanarum præcisionem, atque incēdium. 2640. Quid de Pompeji uxore Cornelia factum interea fuerit. 2639. Ad Brundisium item, quænam acta sint inter Pompejum, ac Cæsarem. 2641. & 2642. quo locos

I N D E X.

eō, uter utrum de pace
interpellaret, antilogia
est. 2642.

Pompejus in Macedoniam
navigat: ominēq; lævō
naves appellit. 2643.

Quām minaces, Pom-
pejus, ejusque Duces,
initio statim belli Civi-
lis, fuerint. 2648, &

2649, quām item non-
nonnulli Ducum ejus,
exiguę, ad bonum com-
mune promovendum,

spei. 2648. Ipse tamen
Pompejus, in castris

Macedonicis, copias nu-
merō, militaribūsq; ex-
ercitamentis, confirmat.

2679. & 2680. In ca-
stris, & Thessalonicę,

solus omnia poterat, fa-
ciebat, erat. 2680, Claf-

sem apparat; conficitq; ,
maximam, 2680, adju-

tricibus Orientis gen-
tibus, & urbibus: quę

recensentur. 2680. &
2681. Pompejanę illi-

us classis magnitudo.
2681, & 2682. ejus di-

versi prætores. 2682.

prosperi successus. 2683.

& 2684. qui successus

Ca. Curioni metum in-

jiciūt; Pompejum navi-

gantē formidati. 2684.

Quantō Pompejus mi-

lite, quantūque viribus,

primō Cæsarem in Ma-

cedonia sit præstolatus.

2707. Quot, & quo-

rūnam, populorum

habuerit auxilia? 2707.

Quosnam Reges ac Dy-

nastas? 2708.

Pompejo Cæsaris ex Italia

adventus in Macedo-

niam, præproperus ac-

cidit, & inexpectatus.

2709 & ingenti militē

illius trepitatione con-

cussit. 2712. Militem

tamen Tit. Labienus

confirmat, & animat,

ibid. eoque exercitum

incitate, Pompejus ad-

versus Cæsarem castra

ponit. 2713. mox quo-

que, etiam propius Cę-

sarem ea locat. 2714. A

Cæsare tamen aliquo-

usque

I N D E X.

usque res Pompeji maritimæ arctantur. ibid. & 2715. Marci Antonii, Cæsarisque copiarum conjunctione præpedire, Pompejus laborat. 2721. & 2722, sed irritò conatu. 2722. Inde ad Asparagium Dyrrhachinum castra trās-fert, 2722, & 2723 quo locò immotus aliquamdiu sedet. 2723, & 2724. Dyrrhachiū tamen propiūs admovēte se Cæsare; ad Petram castra sua Pompejus transportat, 2725. Cæsarique spem, occupandi per vim Dyrrhachii, eripit, 2725. Castris Cæsarianis inclusus, 2726. & 2727, prudenter admodum se gerit. 2728: & castra sua ducit extenditque; in amplitudinem, quæ declaratur pag. 2728. & 2729. Pompejani obsessi, Cæsarianos obsident. 2731. Pompejus militū

Cæsaris exoticos Panes, cur, suis ostendi, vetuerit? 2733. Cohortem Cæsaris Sextam, in castellis frustra oppugnat. 2735. & 2736. cum jactura suorum, 2737. & cum penuriā pabuli. 2739. E diverso verò post hæc Cæsarianis ad Dyrrhachium obrutis, præclare Pompejus rem gerit, à pag. 2740. usq; ad paginam 2746. in quo multum illi profunt galearū viminea tegumēta. 2742. & 2743. & 2744. Pons, ab eo structus, dirumpitur. 2660. Pompeji, ad præveniendum Cæsarem, ac res gerendas, festinatio. 2759. & 2760. ejusdē sedulitas, in muniēdo. 2761. virtus, ac felicitas, in Cæsarianis, ad Dyrrhachium, reprimendis. 2761. Ejus Victoria tunc, Cæsaris descriptione major fuit. 2762. & 2763. ne-

M

que

que tamē ob eam se palam, aut multūm, Pompejus jactat. 2765. & 2766. noluitque, post pugnam Dyrrhachinā, Italiā, adductō in eam exercitu, consternare. 2766. Interea tamen cum suis nimium confusus præteritæ ad Dyrrhachium fortunæ fuit. *ibid.* id, quod Cæsari profuit. *ibid.*

Pompejus, bellum extrahens, ob rationes certas, ac iustas, 2768. impeditur à præcipitibus aliorum cōsiliis, 2769. & nec Afranii quidem consilio permittitur acquiescere. *ibid.* Cæsare igitur, castris à Dyrrhachio motis, abeunte, persequitur. 2770. sed eundem rursus è manibus amittit. 2771. idque, tam suā, quàm suorum, culpā. 2771. Marcum interea Catonem, Dyrrhachii relinquit: & , quas ob causas.

2773. Cæsare, in Thesaliā avolantem, insequitur. *ibid.* Ab Appiano, Pompeji diligentia, & occasionum usus, desiderantur; censurā, nimis scrupulosā. 2776. In Pharsalicis campis castra ponit. 2779. Ibi de felici prælii futuri successu spes, & spiritus nimis altos, gerit, cum suis. *ibid.* & , quibus è causis. *ibid.* & 2780. iridentibus interim præfidentiam ejus scriptoribus. *ibid.* Concionatur apud suos, gloriose, 2780. Ejus Duces, &c. Cæsarianorum bona, fortunas, dignitates, inter sese, spe litigiōque, præcoce, partiuntur. 2781. & 2782. triumphantes ante victoriam. *ibid.* in quo, posterorū quoque non paucos, sui habent etiamnum, imitatores, 2783. Gaudet Pompejus, Cæsare in arcto constitutū esse.

se. 2783. sed vanè, Deò-
que improbante, *ibid.*
Cur tentatâ rursus pa-
cificationis mentionē,
& conatum, successus
fugerit. 2784. Pompe-
jo, nihilominus, etiam
illic, pacis meditationē
resūmenti, refragantur
sui. 2785. eūmq̃ue, ut
arrogantem, & ambitio-
sum, in bello extrahen-
do, calūniantur, vari-
is diēteris. 2786. &
2787. præcipuè verò,
Equitatus illius. 2788.
Unde denique, labante
constantia vetere, con-
cedit in sentētiā præ-
lium flagitātium. 2788.
Pompeji dictū elatius,
à Marco Favonio irri-
sum, 2787, & 2788,
Pompejo prodigiis & of-
tentis diversis prænun-
ziata videri potest cla-
des Pharsalica. 2789.
Flammâ præsertim trās-
fultoriâ, *ibid.* sed, profe-
ctu nullo, *ibid.* Aggre-
di namque Cæsarem,

prorsus decernit. 2790.
&, ad id cum victoria
præstandum, admonet,
quid fieri velit, equites
suos. 2791. cūmq̃ue La-
bieno, ac cæteris omni-
bus, jurat, quod præsti-
turus non erat. 2791. &
2792. Exercitūs dein-
de sui terrorem Pani-
cum, ante pugnam in-
jectum, discutere cona-
tur, 2795. eundēmq̃ue,
paullò pōst, somnii læ-
ti (sed vani) narratio-
ne animat *ibid.* Unde, in
castris, epiniciales epu-
læ, aliæque sensuum ob-
lectamēta, tanquam ex-
ploratissimâ jam victo-
riâ, adornantur. *ibid.* &
2796, improbante lu-
xum illum Pompejō.
2796. Idem, torpore,
malè ominosō, cœptus
occupari; tristia, de fu-
turis, effatur. 2797.
Quem tamen, pugna
Pharsalicâ victorem fo-
re; humanis conjecturis
exerâ dubiū videbatur.

M a 2797.

I N D E X.

2797. Ejus præjudicii, causæ afferuntur. *ibid.*

Inter eas causas erat, etiam Pompeji copiarum multitudo. *ibid.* Pompejanorum porro militum Summam, multi valde exaggerant. 2798. & 2799.

Pompeji, ante Conflictum supremum, Aciei dispositio. 2799. 2800. & 2801. Is, in equitatu suo, victoriæ spem præcipuam constituit. 2800. & 2801; quantumque tunc apparebat, haud immerito. 2801. Auxiliariis, quænam Pompejus præcepta dederit. *ibid.* Pompeji, de Cæsaris facto, judicium; dum is, in aggressu prælii Pharsalici, castra sua met dirueret. p. 2810. Pompeji, ante conflictum, tessera Gnomica. *ibid.* In ipso Prælii ardore, quidnam ab Auxiliariis Pompeji copiis, factum, aut potius

non factum, fuerit. 2819.

Pompejani, quales se exhibuerint, victi, & morientes. 2818.

Pompejus, juramenti sui religione insuper habitâ, in castra sua, victus, revertitur. 2821. & 2822. datisque mandatis custodiæ castrorum; ipse moriens, se abdit. 2822. & 2823. quo tempore, frustra seipsum, ac sero nimis, curis præteritorum contorquet. 2823. Cæsarique interea spatium concedit oppugnandi castra. 2824. Fugit e castris demum, inglorius: Larissam versus. 2825, neque tamen Larissam ingreditur: & quanam causâ? 2826. Ejus fuge exemplum, alii quoque Pompejani sequuntur. 2826. E Pompejanis, quoniam in acie Pharsalicâ ceciderint. 2829. quot item Cæsari sese dediderint.

2830.

I N D E X.

2830. quínam eminentiores, evaserint? *ibid.*
 & 2832. & 2833. quibúsnam, ex eorum numero, Cæsar vitam, ac salutē, concesserit. 2832. & 2833. quótnam Signa tunc, & Aquilas, Pompejani amiserint. 2831.

Pompejo, pòst in Ægypto cæsò, Resp. pariter, ac Libertas, conciderunt. 2835. Indè occasio arripitur, enarrádæ Pompejanæ fugæ: cujus terminus, Ægyptus fuit, & in Ægypto, mors: quæque fuga describitur à pag. 2850. usque 2859. *exclusivè*. Quibúsnam comitantibus, Pompejus fugerit. 2851. & 2852. Mitylenas veniens, indè Corneliam uxorem evocat. 2853. Ab oppidanis illic convenitur. 2855. & cum Cratippo Philosopho, de Providētia Deorum sermonē miscet, 2856.

Mitylenis Attaléam solvit: ubi comitatu auge-
 tur. 2857. Ad Ciliciæ delatus oras, consilium format ulterioris navigationis: nec parùm anceps. 2858. Cur Parthiam fugeret, 2858. & 2859. Cyprum cur omine funestò adnavigarit. 2859. & 2860. & cur Antiochenos Syriamque fugerit. 2860. Ægyptum verò cæteris regnis, ac terris, quare antetulerit? 2861 & 2862. Scriptores, alii aliud, de accessu illius ad littora Ægypti, tradentes, inter se conciliantur. 2862. 2863. & 2864.

Pompejus, à Ptolemæo, Ægypti rege, hospitium orans, ac receptum, per legatum, 2864, apud Regios venit in cōtroversiam, audiendúne sit in postulato suo? 2865. à duobus verò consultoribus regiis adjudi-

I N D E X.

catur morti. 2866. & cur? *ibid.* & 2867. Per-
eussores igitur ei sub-
mittuntur. 2867. suspe-
cti meritò Pompeji co-
mitibus. *ibid.* & 2868.
uxori verò. filiòque,
præ cæteris. 2869. Ab
Achilla Pompejus, no-
mine regis Ægyptii,
excipitur. 2868. Descē-
dit in scapham Ægy-
ptiacā. 2869. ultimum
prius affatus uxorem,
ac filium, *ibidem*, &
2870. & 2983. In navi-
cula paullo post inter-
ficitur: & à quibuscūq;
2870. & 2871. Quotō-
nam ætatis suæ annō.
2985. Ejus uxor, filius,
& navigationis comi-
tes, diffugiunt. 2871. &
2872. De classe Pom-
peji, & Ægyptiis, cam
invadentib. quidnā pro-
diderit Orosius, 2872.
E comitib⁹ fugæ Pom-
pejanæ, Lucius Lentu-
lus capitur. 2872. Pō-
pejo. nec *Virtutes* defu-

ere suæ; nec *Vitia*. 2873.
& 2874. &c.
POMPEII M. LAUDABILIA.
Populo Romano mul-
tò fuit dilectior; quàm
pater ejus. 2874. (qui
pater, & miserè peritū
& contumeliosius est
elatus. 2874.) Tempe-
rans in juventute, ca-
stusque; si Floræ con-
suetudinem exciperes.
2875. Ej⁹ insignis ab-
stinentia, ab alienarum
familiaritate, in Conju-
giis suis. 2876. eaque
res charum eum efficit
Julia suæ. *ibid.* Liberti
sui uxore morosè tra-
ctat, & cur? *ibid.* Mithri-
datis filias, atque pelli-
ces, uti Pompejus ha-
buerit? *ibid.* & 2877.
Cur plures successivè
duxerit uxores? 2872.
in iis, Corneliam, quā
maximè ex causā? *ibi-
de.* Pompejo, jam mor-
tuo, tributa à Cicerone
laus insignis. 2878. Ei-
dem vivæi delata mul-
tis

etis à Regibus reverentia singularis. 2878. & à Judææ rege donū inclutum. 2879. Pompejanarum laudum apex, Bellum Piraticum, à pagina 2879. usque 2886. *inclus.* ubi *curiosa*. Quæto copiarum, ac cæterarum opum, apparatus, bellum illud Pompejus fuerit ingressus. 2884. & quantum hīs belli adjumentis profecerit. 2885. & 2886.

POMPEII M. VITUPERANDA. Ministeriū tyrannidis, Lucio Syllæ præstitum, 2886. Dimissio uxoris Antistix. 2886 & hinc infecuta mala, non levia. 2887. In Carbonem Consulem insolens inhumanitas, & crudelitas. 2887. & 2888. In Valerium, virum eruditum, versipellis immanitas. 2888, in Cæpionem Brutum cruenta perfidia. *ibid.* Erga Jerusalem, ejusq; Tem-

plum, mista fallaciis, audacia; & sacrilegus ingressus. 2888. Ambitio Pompeji, partim pæne puerilis; partim & execrabilis, ac Reip. perniciosa. 2889. quibusdam quoque privatim (ex ejus destinatione) lethifera, & ignominiosa. 2890 Pompeji Superba humilitas. *ibidem.* Proreptio deditio- nis Cretenesium, in Metellum admissa. *ibid.* & Belli Mithridatici, captata, impetrataque, confectio. *ibid.* Adversus L. Lucullum, ejusq; gesta bellica, lividus animus; & agendi modus obrectator. *ibid.* & 2891. Rursus, uti suprà, querela inspergitur, de Pompeji, adversus Ciceronem, ingritudinis plenā, Perfidiā. 2891. & 2893. deq; ejusdem, erga Marc. Catonē, malevolentia. 2891. & 2892. Catonis, in Pom-
M 4 peji

peji panurgiam, scoma-
ma famosum, ac Ve-
rum. 2894. *Pompejum*
igitur, ob sua *virtus*, ne
Pompejani quidem sui
fuerant ulterius laturi,
ibid. Pompeji Dicta
quædam Arrogantia,
2896. & 2897.

POMPEII RERVM APPEN-
DIX. Quotnam annis,
extra controversiâ, vi-
xerit. 2897. Quàm di-
versè ipse, Luciusque
Sylla, *in vivis*, ac *post*
mortem, à Pop. Rom. fa-
erint habiti. 2898. &
2899.

POMPEII HONORES, &
plausus; inter vivos ei
concessi. 2899. usque ad
pag. 2903. In theatris,
ac Circensibus, quem-
admodum honoraretur.
2899. Acclamationes,
laudes, & Tituli, quàm
honorifici, ei continge-
re solerent. *ibidem*, &
2900. ubi & gestorum
illius bellicorum com-
pendium exprimitur.

quàm brevissimum. *ibi-*
dem. & Pecunia, ærario
illata, cum donativis
militaribus, profertur.
2900. In morbo quodâ
ejus periculosô, quanta,
pro restituendâ ei vale-
tudine, facta sint ab u-
niversâ Italia. 2900. &
2901. Redditâ verò ei
incolumitate, quæ, quâ-
tæq; gratulationes, ei-
dem factæ. 2901. &
2902. eæque res, Pom-
pejum immodicè infla-
runt adversus Cæsarem.
2902. A Cicerone rur-
sus, quàm splendide ce-
lebratus post mortem
sit. 2903.

POMPEII FUNVS, & exse-
quæ, cujusmodi, & à
quibus, factæ, à pagina
2932. usque 2935. ex-
clus. Sepulcrum Pom-
peji, & epitaphium.
2934. ab Lentulo in-
spici desideratur. 2935.
hand impune. *ibid.* Os-
sa Pompeji, quoniam
missa? *ibid.* & 2937.

Se-

I N D E X.

Sepulcrum Pompejanum, aliquousque, quatenus honoratum fuerit? 2936, animâ interit Pompeji desolatâ, ibid., & 2937. De Capite Pompeji, & annulo, quid actum? 2932. & 2933. Quidnam pretii interfectores Pompeji reportârint. pag. 2933. Pompeji Ruinam reb⁹ Christianis, ex Occasione, fuisse non inutili: & quatenus? 2937.

Prælium Pharsalicum, à pag. 2812. usque ad paginam, 2826.

Prænestrini, bellô Civili Syllo-Mariano, summas incidunt in calamitates. 2302. & 2303.

Prexaspes Persa, interfecto Smerdis, filii regis Cyri, 1006. aliô nomine *Cometes* quoque dicitur. 1006. A Cambyse, cui verum dicebat, vicissim, in filio Prexaspis interfectô, plectitur. 1011.

Primi-pili Centuriones, Vide suprâ. *Centurio*.

Principia in Castris, quid? 2404. in veneratione cur fuerint? 2407.

Procestria Castrorû, quid? 2402.

Professores quidam Auctoris. 1433. & 1434.

Psammenitus, fit rex Ægypti. 990. Cum Persis prælio decernens, superatur, & capitur. 992. & 993. Hujus filia, & filius, à Cambyse Persa, victore, misere contumeliosèque tractantur, 993. Iis cur Psammenitus negârit, se illacrymari debuisse. 993. & 994. cum eodem tamè ipso tempore quendam amicorû defleret. 993. & 994. In custodia liberâ detinetur à rege Persarum. 994. & 995. sed illic, rebellare clanculum conatus; bovis epoto sanguine, necatur. 995.

Pseudo-politici (sordidorum

I N D E X.

rum præsertim nataliū,
& pariter tamen arro-
gantium) exagitantur.
135. & 136. *Pseudopo-
litidorum* scelestæ frau-
des, in Pompejo, ac Cæ-
sare, circa Ciceronis
causam, expressæ; tan-
quam in Idea genuinā,
a. pag. 2563. usque ad
pag. 2566.

Pseudo Smerdes magus; u-
nā cum fratre, regnum
Cambyfi, filio Cyri Per-
sarum regis, dolose ab-
rogat. 1013.

Ptolemaus, Abobi filius,
Simonis Machabæi ge-
ner, præparat insidias,
adversus Simonem so-
cerum 1951. & 1952.
eūque cum filiis, affi-
nibus suis, invitat in-
munitionculam Dochā.
1953. In ea verò, & Si-
monem, & filios ejus,
interficir. 1954. &
1955. Simul autem, re-
gem Antiochum Sidé-
ren, ad vastandam Ju-
dæam, incitat, 1955. &

1956, cujus idcirco im-
pietas in aperto ponit-
ur 1956. Eam autem
auget sollicitatione mi-
litiæ Judaicæ; quam
transferre studet ad I-
dololatras. 1957. E me-
dio verò tollere Joan-
nem Machabæum. Si-
monis filium, medi-
tans; voto suo defici-
tur, 1958. & 1959. & a
quæsito sibi Principa-
tūs Judaici fastigiō ex-
cluditur. 1961. &c.

PTOLEMÆVS, cognomen-
to, **LAGI**: dictūque vul-
gò, & habitus, **Lagi** fi-
lius, 1564, re ipsa, filius
fuit Philippi Amyntia-
dæ, Macedonum Regis.
ibid. & 1466. Hic pri-
mò, miles fuit gregari-
us. 1466. sicut frequen-
ter & alii virorum il-
lustrum, incogniti vul-
gò, filii. *ibid.* & 1467.
fit deinde custos cor-
poris Alexandri Ma-
gni, 1467; multisque e-
lucet virtutibus, ethi-
cīs,

I N D E X.

cis. *ibid.* Hic & historiam scripsit gestorum Alexandri M. *ibid.* & 1468. Occasione Somnii, Alexandro M. immis-
 missi; convalescit ab in-
 sanabili vulnere. 1468.
 Post Alexandri Magni
 decessum, obtingit ei, in
 partitione regnorum,
 administratio Egypti.
 1469. Appetitus autem
 æmulatorum armis; nihi-
 locius tamen & victor
 efficitur, & Egypti rex.
ibid. Moritur denique,
 ingentî apud mortales
 gloriâ, tam rerû, quàm
 nominum ac titulorû.
 1470. Cur appellatus
 sit *Soter*, seu *Salvator*.
ibid. *Rhodiis*, Ptolemæo
 Lagi lucû, veluti Deo,
 sacrant, 1471, qui Deus
 tamen, inferis, quàm
 Cœlo, fuisse dignior,
 demonstratur. 1472. us-
 que 1474. *inclus.* potis-
 simûm verò, propter
 inclementiam erga Ju-
 dæos, 1472. & 1473.

necnon, propter absur-
 dum & immodicum, in-
 mulieres, amorē. 1473.
 & 1474.

P T O L E M Œ V S C E R A N N U S.

Ptolemæi Lagi filius,
 Macedoniam occupat.
 1474. in qua tamē per-
 fidē crudelitérq; cun-
 cta gerit. *ibid.* & 1476.
 ideòq; meritò suo per-
 it. 1476. Hic, vitio pa-
 ternò laborans, pellica-
 tibus fuit implicitus.
 1652.

P T O L E M Œ V S, P h i l a d e l-

phus, Egypti rex; filius,
 & successor, Ptolemæi
 Lagi, in regno. 1474. In
 edificando splendidus
 est, atque sumptuosus.
 1477. Bibliothecam
 quoque nominatissimâ
 comportandam curat.
 1477. usque ad 1481.
 Quantus librorum eo-
 rum numerus fuerit.
 1478. & 1479. A Se-
 pruaginta duobus In-
 terpretibus, rex hic, Sa-
 cra Biblia, ex Hebræo
 trans-

I N D E X.

transferenda Græcum
in sermonem , curat.
1479. idque , de consi-
lio Demetrii Phaleræi.
1479. & postulatîs à
Pontifice Jerosolymo-
rû peritissimîs quibus-
que translatorû , 1480.
cui propterea Pontifi-
ci, ingentia mittit dona:
eidemque indulget re-
giè, *ibid.* Ob eam caus-
sam, & qb alia nonnulla
animi decora , laudes
hic Ptolemæus ingen-
tes meretur, 1481. quas
tamen laudes ipse com-
maculat : propriâ , in
matrimonium, ductâ so-
rore, 1482.

PTOLEMÆVS *Evergetes*,
Ptolemæo Philadelpho,
patri suo , succedit in
regno Ægypti capeffen-
dô. 1482. Hic nomen
Evergetæ , seu Benefa-
ctoris, apud suos, adipi-
scitur : propter Idola ,
superstitiosis Ægyptiis
restituta, 1483. & 1484.
Eum porro Regem , à

suomet fuisse filio sub-
latum è medio ; & valida
conjectura est. 1484.

PTOLEMÆVS *Philópatôr*,
succedit Ptolemæo E-
vérgetæ, patri suo, in re-
gnum Ægypti. 1484.
In regni tractatione,
successoribus suis, mo-
rum pravitate, magno-
rum scelerum facē præ-
fert, *ibid.* præcipuè ve-
rò, Sævitiæ, *ibidem.* &
1485. Iudæos quoque,
ob causas , haud aded
legitimas, acerbè gravi-
térq; persequitur, 1485.
inprimis verò , Ieroso-
lymîs, *ibid.* ed, quodd ad-
missus non fuisset , ad
Sancta Sanctorum lu-
stranda. 1486. Iudæo-
rum porro nonnullos
ad Idololatriam pertra-
hit. 1486. reluctantes
autem, ignominiis affi-
cit, proscribit, capit, ele-
phantis conculcandos
objici jubet, 1487. quos
tamē, divinitus aliquo-
ties ab immanitatis e-
jus

I N D E X.

ius executione præpeditus, tandem inviolatos dimittit. 1488. & 1489. duobus præsertim ab Angelis abstergitus. 1489. Unde, Iudæos, supplicio prius ultimo destinatos, & liberat, & epulo liberali tractat magnificè, 1490. eisque permittit, ut Iudæos apostatas universos trucident. *ibid.* Post hæc tamen omnia, nihilo factus melior, præter matrimonium propriæ sororis, 1490. tribus insuper scortis adhæret. 1491. à quibus scortis universa regitur Ægyptus. *ibid.* & 1492. Mortuo verò, suis in peccatis, Philopátore, scorta quoque illius interficiuntur. 1492.

PTOLEMÆVS Epiphanes, Ægypti rex, post patrem suum *Philopátorem*, 1493. exercitus sui rectorem habet, *Scopam*. *ibid.* per quem, Jeroso-

lymam, aliáque loca, sibi subigit. 1493. Sed, inter hæc, hostem habet, & Iudæorum gentem, & Antiochum Magnum, Syriæ regé. 1494. & 1495. qui Antiochus, Scopam, Ptolemæi ducem, gravi præliò vincit. 1495, ac Jerosolymam ipse capit, ejectionis Ægyptiis, *ibid.* Moritur Ptol., animi mœrore mortem ei maturante, 1499. cujus filii duo, in successionem litigiosam, Ægypto relinquuntur. à pag. 1499.

PTOLEMÆVS Philométor, regni Ægyptii (post mortem *Ptolemæi Epiphanis*, patris sui,) candidatus, evocatur è Cypro, ad Ægypti regnum. 1500. In qua res, adversus matrem, adjuvatur ab Antiocho Epiphanes, Syriæ rege. *ibid.* & 1501. sed, insidiosè, ac spe, Regni Ægyptiorum ad Syriæ regnum ad-

jun-

jungendi, *ibid.* & 1502.
 quæ fraus Philométræ
 haud fugit, *ibidem.* id-
 eoque ad pacem ineun-
 dam cum hoste fratre,
 adigitur. *ibidem.* Cum
 fratre igitur, natu mi-
 nore, regna partitur.
 1507. Post hæc, è pa-
 tientie, moderatōq;, in-
 solens efficitur, ac per-
 fidus. 1508. usq; 1513.
 Alexandro, Syriæ regi,
 filiam suam, Cleopatrá,
 elocat. 1508. Indè ve-
 rò, paullatim genero
 suo, ejusque regno, insi-
 dias tendit. 1509. donec
 apertè tandem illud in-
 vadat, 1510, ac filiam
 suam Demetrio, Syro-
 rum novo regi, elocet.
 1511. callidè caussatus,
 sed falsò; Ab Alexan-
 dro, primò suo genero,
 sibi fuisse census insidi-
 as. *ibid.* & 1512. Unò
 deinde, eodémq;, tem-
 pore, se pariter, & Ægy-
 pti regem (quod erat)
 & Asiæ (quod non erat)

renuntiat. 1512. Roma-
 norum tamen interes-
 meru, cupiditates suas
 abstrudit: cum novo
 genero regna illa tan-
 tisper partiens. 1513.
 Sed Philométr, cum
 eodem genero suo no-
 vo, eandem ob causam,
 ab Alexandro, genero
 primo, gravi præliò in-
 cursatur. 1514. in quo
 præliò vulneratus le-
 thiferè. *ibid.* ad conspe-
 ctum capitis hostilis,
 abscissi, inutill pernici-
 osaque vanitate, exul-
 tat; ac moritur. 1515.
 Istius porro præsidia
 militaria, post excessum
 ejus, passim in Syria de-
 lentur. 1516. Hic Pro-
 lemæus, versutus fuit:
 accusationem Azotio-
 rum, adversus Iudæos
 apud se institutam, ne-
 quiter, & insidiosè, dis-
 simulans. 1890. idque,
 ob Ionathæ, erga se, ur-
 banitatem. 1891.

P T O L E M A E U S *Physcon*,
 Pro-

Prolemæi Philométoris
frater; ei succedit in re-
gno Ægypti. 1517. Hu-
jus plura, diversaque,
cognomina fuerunt:
necnon eorum, ei im-
ponendorum, causæ.
1517. & 1518. & 1519.
Cur dictus Physcon, ac
Philologus, fuerit. 1518.
Fuit stature neglectæ.
1518. Indulgentiæ ma-
ternæ sese præbuit in-
gratum. 1519. usq; ad-
ed, ut eam tandem &
interficeret. 1520. Quâ
proinde ob causam, so-
lum vertit. 1520. Ptole-
mæi Physconis, fœda &
atrocia, in cumulum
congesta. 1521. usque
1524. *inclus.* quorum
flagitiorum multitudi-
ne, fugat à se, Alexandri-
nos pariter, & Ægypti-
os alios. 1524. Pro iis
igitur Physcon alios a-
liunde advocat. 1525.
Propter fœditatem cor-
poris, & pinguedinem,
plusquam porcina, e-

tiam legatis Romanis
est contemptui. 1525.
& 1526. Ob intolera-
bilitatem denique mo-
rum ejus inflammata à
subditis Regiâ, rursus
fugit. 1527. Cui in re-
gimen substituta Cleo-
patra, soror ejus; Phy-
sconis armis infestatur.
1527. & 1528. Filium
suum Physcon interfici-
cit; nequâdo is sibi pos-
sit succedere. 1528. De-
jectis autem, ob id, sta-
tuus illius; alium, è filiis
suis, in frustra disiectû,
matri mittit in cista.
1528. & 1529. armisq;,
longè, quàm antea, in-
fensoribus, eam perse-
quitur. 1529. illamque
fugere compellit in Sy-
riam. 1530. Demetriô
verò, Syriæ rege, mu-
lieris hujus partes de-
fendere parante, subor-
nato ei Regni subseffo-
re, nequiter affligit eû.
1531. moriturque tan-
dem, infamè cum Epi-
tar

I N D E X.

raphio. 1532. Uxori porro suæ (Cleopatræ Minori) liberum reliquerat arbitrium, Successoris sui nominandi, 1533. idque, stultè. *ibidem*. Apionem verò, filium illegitimum, Regno Cyrenarum imposuerat, *ibid.* quod regnū tamen semper antehac soli legitimi, verèque stirpis regis, possederant, 2533. & 2534.

PTOLÉMÆVS *Lathûrus*, Ægypti rex; succedit patri suo, Ptolemæo Physconi. 1538. Curnā dictus, *Lathûrus*, fuerit? 1538. Huic sua mater, Cleopatram, sororem pariter & uxorem, eripit. 1539. eaque causā, gravia, inter Ægyptum, ac Syriam, bella coöriuntur, *ibid.* & 1540. A matre *Lathûrus* regnō expellitur, 1543: Quod is tamen, mirandā patientiā, in exilio, concoquit, *ibid.* & 1544. Pro

eo regnat interim in Ægypto frater *Lathûri*, Alexander. 1544. Urbem Ptolemaida, in Phœnicia, defendit adversus Iannæum, Iudææ regem. 1545. & 1546. Sicut non minùs seipsū quoque tueretur, adversus arma matris suæ, Cleopatræ. 1547. A Ptolemaidensibus tamē ei nulla refertur gratia; consilio cujusdam Demeneti. 1548. cujus suasu, *Lathûrus* urbe prohibetur. 1550. Eam proinde *Lathûrus*, mutatis armis & animis, postea impugnat, & obsidet, *ibid.* Ab Alexandro Iannæo, Iudæorum rege, turpiter decipitur; simulque traducitur, astutiā proditoriā. 1551. eaque de causa, apud matrē Cleopatram rursus impedimēta incurrit expeditionis Syriacæ. 1552. & 1553. Alexandro, fratre *Lathûri* na-

natu minore, in exiliū
ejecto, & matre vivis
emotā; revocatur La-
thurus in Ægypti re-
gnū. 1562. ubi demum
& moritur, *ibid.* onera-
tus tamen invidiā sce-
lerēq; Cruditatis in-
fandæ, adversus Iudæ-
os. 1563. qui tamen lu-
dæi, multiplices gravēs-
que caussas offensionis
Lathuro præbuerunt.
ibid. & 1564. Quidnam
propriè significet *La-
thuri* nomen, 1659.

PTOLEMÆVS, *Aulētes* a-
gnomine, Dionysius
Major, cognomentō; fi-
lius Ptolemæi Lathuri:
succedit patri, in regno
Ægypti. 1569. cur *Au-
lētes* sit dictus, *ibid.* &
1570. Propter falsam
suū criminationem, a-
pud Romanos divulga-
tam, ægerrimè Societa-
tem Romanam impe-
trat. 1570. Eam tamen
denique, maximis emit
impensis, *ibid.* quas im-

pensas quoniam resara-
cire studet exactionib⁹;
suos *Aulētes* ad rebel-
lionem concitat: & ē
regno fugit. *ibid.* A
Marco Catone, in illa
ipsa fuga suā, fideliter
admonitus, ad caven-
dam Romam, à pagina
1573. usque 1576. non
audit consilium ejus.
1576, sed fidit suæ, ad-
versus Alexandrinos,
accusationi. 1577. Ei
absēti subrogatur, in re-
gno Æg., *Berenice* filia.
1577. Ab Alexandrinis
suis Romæ accusatur
acerrimè, 1578, & 1579,
& 1580. Quapropter
graviter illic periclita-
tur. 1581. Sublevatur
tamen, à Cn. Pompejo
Magno. *ibid.* Conflit-
tatur autem restituti-
onis morā novā; pro-
pter confictas religio-
nes. 1582: caussæque
suę desperatione adauct⁹,
Romā se confert. Ephe-
sum, 1583, Ab Aulo ta-

N

men

men Gabinio denique restituitur regno suo. 1583. & 1584. Alexandriæ, filiam suam Berenicen, ac generum suū, aliósq̃ complures, interficit. 1585. Moritur demum, *ibidem*. & ante mortem, condit testamentum. 1586. cujus conditiones quæná fuerint, refertur, 1586. & quæ illius esset clausula. 1587.

PTOLEMÆVS *Cyprinus*. Ptolemæi Aulææ frater, Cypri rex: malos ob mores, in censuram incidit Romanorum. 1571. A quibus proinde, mulctæ causâ, immittitur ei Marcus Cato (Uticensis) *ibid.* & 1572. sed, utrum ritè, & ordinè, quæritur, 1571. Seipsum interim, Ptolemæus hic, ad Romanorum in se jus ac manus effugiēdas, venenō intercipit. 1573 & *supr.* 2472. prius tamen, ne

Romanis eæ cederent, opibus suis marî demersis. 2472.

PTOLEMÆVS DIONYSIVS *Junior*, 1587, unâ cum Sorore sua Cleopatrá, succedit, in regno Ægypti, patri suo Ptolemæo Dionysio Majori, *Aulæa*. 1587. eandemque Cleopatram, ducit & uxorem. *ibid.* Regnum autem administrat per Photinum (seu Pothinum) & Achillam, uxoremque Cleopatram. 1588, ægrè tamen id ferentibus Ægyptiis, *ibidem*. cum interim ab uxoribus suis ipsimet vulgò regi solerent Ægyptii. 1589. Sororem suam Cleopatram, regno extrudi, patitur. 1589. Ob id, à Ca. Jul. Cæsare, ad dicendam causam, citatur, 1591. Id, quod Ptolem. hic ægerrimè fert. 1592. id eóq̃, mox tumultuatur, 1593. Photinó maxime,

I N D E X.

me, concionibus suis,
ventilante seditionem,
1593. Sed Ptolemæum
Cæsar vi reducit in Re-
giam. 1594. eumque
postea, patris è testa-
mento, Regem Ægypti,
unà cum sorore sua
Cleopatra, esse, palàm
jabet. 1596. & 1597.
Post hæc, nihilo magis
quietà civitate, ab Ale-
xandrinis Ptolemæus,
è regia, custodiàq; Cæ-
saris, efflagitatur. 1606.
& à Cæsare non ægrè
dimittitur. 1607. Is, se
invitum exire, apud
Cæsarem simulat. 1607.
nec latet Cæsarem; qui
eum, inter monita salu-
berrima, emittit. 1608.
sinè fructu tamen ex-
hortationis fidæ. 1609.
Nam adversùs Cæsare
illico capit arma. 1609.
sed, ab eo victus ac fu-
gatus, Nili gurgitibus
hauritur. 1615. usque
ad 1617. Ejus cadaver:
& Epitaphium. 1616.
& 1617.

Publ. Dolabella, Cæsarianæ
cædis diem (Idus Mar-
tias) honorat insolenti
Titulò. 2839. sed fru-
strà. *ibid.* & 2840.

Publ. Valerius, Publicola
(seu *Poplicola*) ad po-
pulum Romanum, in
discrimine suo, confu-
git. 3.

Pudicitia Romanarum,
Bipartita. 2442. Ejus
interim à plerisq; exi-
gua habita ratio. 2443.
Pudicitia uxoris Cn.
Pompeji Magni, ano-
nymæ. 2511.

Puella cujusdam fraus, in
suspendiario quodam
liberando, deprehensa;
ac punita. 602. usque
604. *inclus.*

Pulcritudo anilis, haud ra-
rissima. 1439.

Pullorum Tripudium so-
listimum. &c. quid fue-
rit. 2138. & 2139.

Pulsi phagi (seu, *Pultifa-
gi*) milites Romani,
quare dicti. 2374.

Pyrum, arbor, sedes Cæsto-
rum

rum fabulosa; in veneratione, 588.

Pyrrhus, rex Macedonum, omnium regum gentis illius postremus; fratrem innocuum patri criminatur. 1486. eoque factum, fit fratri mortis causa, *ibid.* Unde, victus demum ab Romanis; in se, filiisque suis, miserrime pessum it, *ibidem*, & 1487. Hujus Regis filius, Alexander, fit scriba, & sculptor. 1487 & 1488.

Q.
Quintana, in Castris Romanis: quid? 2404.

R.
RABSACHS, cum Collegis sue legationis duobus, mittitur, à rege Assyriorum Sennacheribo, ad regem Judææ Ezechiam, 328. quanto cum comitatu? 438. Regem Ezechiam evocat ad colloquium; sed, ut inur-

banè, sic frustrà. 219. Superbè proponit, ab Ezechia missis; quæ Sennacheribus ab eo postulabat, 321. & seqq. De Ezechia rege, absente, contemptim valde loquitur. 322, & 323. nec admodum dispariter, de Rege Ægypti. 323. & universim, de Regibus terrarum aliis, & de Auxiliis Ægyptiorum. 324. & 325. Explodit etià, blasphemus, opem Dei - Cœli, 325. & 326. & 327. de quo etiam mentitur. 327. Ab Eliacimo, oratio illius interpellatur. 329. & 330. sed incassum. 330. & 331. Longè præfert barbaricarum terrarum fertilitatem fecunditati Terræ Promissionis 333. & 334. Adversus Deum horreda convitia evomit. 337. & 338. & 339. &c. usque 341. *inclus.* De hoc *Rabsace*, com-

MSB-

menta Rabbinorum. p. 435. & 436. Ejus nomen non videtur fuisse Hebraicum, aut Syriacum. p. 436. Judaica tamen linguæ Rabsaces peritus fuit, 437. Ejus oratio resolvitur in suas partes analyticè. 441. Prolixa valde fuit. & quoniam fundamento, talem fuisse, constet. 442. Rabsacis, apud Sennacheribum, officia, 437. & 444.

Rasinius, Syriæ Rex; occisus ab Assyriorum Rege. 223. Vide etiam V. *Teglab-Phalasar*.

Raymundus de Penna Forti (Sanctus). 2657.

Razias, Judæus, seipsum interficit; ob violentiâ, à Nicanoris militibus ipsi illatam, 1848. Utrum id licitè fecerit, 2137.

Reges, ex Exulibus, non semper feliciter facti, 137. *Reges*, generatim, inter se frequenter a-

muli; & hinc, Bellorum auctores. 228. & 229. Reges scelesti, puniuntur quidè à Deo, 1282, sed non minus & Regicidæ sæpe. *ibidem*. Regum, Principumque, flagitiosa vita, subditis vehementer nocet ad exemplum. 1640. Reges, ac Principes, libidinantès, quantam cum Tyrannis viciniam nonnunquam habeant, sibi-que indecores fiant, 1644. & in sobole spuria inglorii. *ibid.* &c. Reges in Exilio, non propterea desinunt, esse Reges. 1660.

Reges qui Magni, seu Reges. Regum, & his similes Tituli; quorumnam Regum præcipuè fuerint. 445. & 446. Titulus hic, ab Agesilaò, Spartæ rege, falsè irritus, 446.

Reipublica-Veteris Romanæ nomine, quidnam intelligatur. 2938. In

I N D E X.

sa, apud Romanos, Tres
potissimum ordines fu-
ere Politici. 2939. Quā-
donam, è *Republica*, fie-
ri cœperit *Ochlocratia*.
2940.

Roboāmi Regis Comitia,
ob tributarias Israëliti-
ci populi oppressiones.
74. *Roboamus* rigidus
est, & asper, in repudi-
andis populi postulatis
æquissimis. 75. & 76. id,
quod in eo vehemen-
ter est improbatum. 76.
Cæterum, is suā duritie
privat seipsum decem
tribubus Israëlitis. 78.

ROMA VETVS.

ROMANÆ RES.

Romana Respublica *Vetus*
collapsa, cur ultimo lo-
co *Ruinarum*, ante *Chri-*
sti tempora, collocetur.
2219. Circa expositio-
nem Ruinæ, Veteris-
Reip. - Romanæ, quæ-
nam prænotanda sint.
2221. & 2222.

ROMANI REGES pri-

mi: eorūmq̃ nomina.
2223. Quamdiu Romę
regnatum ab iis fuerit:
&, quānam occasione
Regnum abolitū. 2223.
Romani *Consules* pri-
mi: & Status reipubli-
cę *Aristocraticus*. 2224.
pro cuius conservatio-
ne, contra Regni tenta-
tam reductionem, Con-
sul primus, filios suos,
aliōsq; propinquos, pa-
lām interfecit. 2224.
suoque Collegæ magi-
stratū abrogavit. 2225.
Nec tamen adeo multo
post, Regnō licet peni-
tūs depulso, Reip. Ro-
manę status *Aristocra-*
ticus, fit *Democraticus*,
hoc est, *Deterior*: occa-
sione, populi secedentis
in mōtem Sacrū. 2225.
usque 2227. Ei seces-
sioni causam præbuit
avara contumacia Se-
natorum, erga militem.
2225. Populus autem,
Agrippæ cuiusdam o-
loquentiā demitigatus.
red-

I N D E X.

redit in urbem : ibique Patribus reconciliatur. 2226. sed conditione, durâ Patribus, ac sub pacto scilicet, Tribunorum Plebis in posterû creandorum. 2226. Eorum porro Tribunorum nomina ponuntur. 2227. Sed profectò, Reipublicæ magno malo, magistratus is introducitur : plurimisque publicæ concordie damnis porta aperitur. 2227. & 2228. usque ad 2233. In summa ! Creatio ea Tribunorû Plebis, manifesta descensio erat, à vera Libertate, verum ad Servitium. 2230. & multa valde detriméta intestina, per Tribunos hos, intrâ se suscepit tunc Respublica. 2228. usque 2231.

Romani, missis in Græciâ Legatis, conquirunt Leges. 2236. iisque allatis, creant Decêviros : quorum nomina recensentur.

2236. At Romana plebs, post hæc, Alterâ jam vice Secessionem facit, in collem Sacrum : occasione libidinis Appii, Decemviri ; Virginiatn puellam sibi vendicare tentantis. 2239. Reducta tamen per legatos ; secum unâ, Tribunatum quoque Plebis, per Decemviros interruptum, plenè reducit : Decemviratum autem exterminat. 2240. Decemviros verò plebs meritis poenâs afficiendos curat. *ibid.* Per Tribunos quoque Plebis suos, æqualitatem extorquet Connubiorum : adeoque, promiscuum eorum, inter nobiles ignobilésque, usum. 2241. At, Consulatum quoque affectâdo ; causam præbet, *Tribunorum-Militarium, Potestate-Consulari*, creandorum. 2241. Sed hunc ipsû magistratû, plebs

N 4   que-

ejusque, in populum,
distributio, prudentis,
& ordinatæ, mensuræ.
2353. Liberalitas eo-
rundem in populum, a-
liis etiam in reb⁹. 2353.
& 2354. Civium, in
quos ea liberalitas ef-
fundebatur, multitudo.
2355. & in eos Corn.
Balbi liberalitas, è lega-
to. *ibid*. Clementiæ Ro-
manæ, saltem ostenta-
tio, in Damnationis fe-
rendâ sententiâ, 2354.
Romanorum gravitas,
in exsecutione Justitiæ,
erga quosvis; etiam al-
tissimi ordinis. 2355.
usque 2358. In Censura
verò potissimum. 2357.
& 2358. & 2543. erga
Vestales quoque, stu-
pri, delictique Venerii,
manifestas, à pag. 2358.
usque 2362. *exclus*.

*Romanorum Veterû Mi-
litia*, à pag. 2362. &
seqq. De Tironum, cæ-
terique generis militû,
exercitamentis, à pag.

2362. usque ad 2366.
inclus. Itinera militum
Iusta, quænam dici so-
lerent? 2365. Romano-
rum militum tolerantiæ;
Christianis etiam me-
ritò admiranda. 2376.
& 2377. Stipendiorum
multitudo, quæ illis ex-
plenda erant. 2377. &
2378. Patientiâ, consi-
lio, disciplinâ, & ordine,
valde compositò, omnia
subigebant, 2378. *Ca-
stra Veterum Romano-
rum*, à pag. 2401. usque
ad 2408. *inclus*. Roma-
norum *Acies*, à p. 2409.
& seqq. De egressu Ro-
manorum in Acié, ad-
versus hosté. 2409, &
2410. & 2412. *inclus*. De
Armis, in acié egredié-
tium, 2412. & 2413. usq;
2416. *inclus*. De mili-
taribus *Signis*; maximè
verò, de Canóris, 2411.
& 2412. De *Scutis*, &c.
2413. De galearû Cri-
stis. *ibid*. & 2414. De ar-
matura Equitû. 2416.

Do

I N D E X.

De Acie: ejusq; diversis
inter se formis. 2417 &
2418. De Aciei dispo-
sitione, &c. à pag 2418.
De militiæ Romanæ
Præmiis: deq; Coronis
Militarib⁹. 2424. usque
2426. Cætera, quæ huc
de Præmiis, Immunita-
tibus, & Pœnis milita-
ribus, spectant, v. suprâ,
V. *Militia Romana.*

ROMANORUM VETERVM, ILLAUDATA.

Romanor. Vet. degeneres
mores, generatim pri-
mum, è Crispi Sallustii
sensu, 2437. eâque, præ
cæteris plerisque urbi-
bus, atque populis. *ibid.*
& in seqq. Deorum De-
arumque absurda No-
mina, & functiones.
2439. & 2440. Saxum
Romani prisce venera-
bantur. 2441. Cur saxū
istud Manale appellâ-
rint. *Ibid.* Multitudo
Templorum Idololatri-
corum, Edium, Edicu-

larum, Statuarum, &c.
2441 & 2442. &c. Æ-
des Pudicitie, Duplicis
generis, 2442. Roma-
norum Deorum, ac De-
arum, multitudo. 2446.
& 2459. Nominum,
quibusdam Diis impo-
sitorum, scda rustici-
tas. *ibid.* Ad Deos hos,
& eorum in templis
nuncupari solita, Vota,
derisa, 2447. Votum hi-
bendi multi, *ibid.* & quæ-
sû prosperum. *ibidem.*
2448. Romanorum Su-
perstitutiones, valde cru-
deles, in Sacrificiis, qui-
busdam. 2448. & 2449.
& 2450. circa Infantes
maximè, densa, ac diu-
turna. 2449. & 2450.
Et quomodo demum c-
mendata. 2450. Sinè
Superstitionum, aliquo
usu, nihil Romæ tunc
actum. 2451. & inde,
magnarum sæpe rerum
intercepta momēta fue-
runt. 2452. De Luper-
calium superstitione ce-
le-

febratione. 2452. &
2453. Superstitio, pan-
gendi Clavi, per Dicta-
torem. 2453. & cur ea
exerceretur? *ibid.* Su-
perstitio Romanorum,
circa fontes. 2454. Cir-
ca Canes, & Anseres.
2455. Superstitutiones
variae, circa Dies Vari-
os. 2455. & 2456. nec
minus circa Menses,
mensiumque signatos
quosdam Dies. 2456.
Circa Sacra item Bonae
Deae, Florae, Bacchi, &
alia: quae trahebant se-
cum ingentia simul alia
scelera. à 2456. usque
2458. *inclusivè.* Sacra
Romanorum execra-
bilis, à pag. 2456. usq;
2458. &c. De Iſidis Æ-
de, pudicis matronis
insidiosâ. 2458. de
Paullinâ, illic viciatâ,
per dolum. *ibidem.* Ur-
bis Romanae superbia,
Templum sibiipſi po-
nit. 2445.

Romanorum veterum A-

varitia, in trahendis ad
se Regnis terrarum or-
bis, 1987. & 2467. &
2468. item, 2471. &
2472. Dolus eorûdem,
& immanitas, in concii-
tandis ad arma populis.
2473. & 2474. ex qui-
bus eorum crescebant
opes; etiâ privatorum,
2474. Avaritia, in con-
gerendo Auro Coronario.
2461. & 2462. Ori-
gine Auri coronarii, è
Coronis aureis, prin-
cipiò spontè oblati.
2460. & 2461. Impera-
torum castrensium ac
Prætorum rapacitas; ex
occasione bellorum, &
Provinciarum. 2462. &
2463. Inde eorû post-
ea, etiam in fortuna pri-
vata, divitiar. 2463. us-
que 2465. *inclus.* (vide
etiam, V. *Divitia*, su-
prâ). Romanorum in-
utilis, & mala, *Prodiga-*
lia, in res vanas, ac lu-
dicras, 2465. & 2466.
per totum. Romanorum

Ava-

I N D E X.

Avaritiæ, aliorumque dedecorum, acerrima, nec tamen mendax, Accusatio, à Rege Mithridate, per epistolam, ad regem Parthorum. 2467. usque 2469. *inclus.* Romanos, à principio, usque ad finem, omnia sua, ex aliunde raptis, habuisse. 2468.

Romani Veteres, etiam Sociis esse graves incipiunt; novis sumptibus in itinera sua imperandis, 2469. & 2470. Legem autem Repetundarum, & alias ejus generis, negligenter tractant: idque, culpâ, & Iniquitate, judicium nocetum, 2470. & 2471. Romani, regibus exteris præscribentes, sibi contra præscribi à nemine volebant, quid agendum. 2471. Ad se verò Regna corripientes, speciosis utebantur titulis. *ibidem.* & 2472. & 1567. ubi de regno &

rege Cypriorum, & de quo vana libenter, vel credebant, vel finge-
bant. *ibid.* Regna autem, vi debellata, crudeliter diripiebant. 2474. eaque causâ, à Sallustio gravi Sententiâ notantur. *ibid.* Romanorum perfidia, in regem Arvernorum. 2475. & voluptas quædam, in Regibus victis durè habendis, 2476. qui tamē iidem, in Jugurtha, minus, ac tardius, se, quam convenisset, asperos ostendunt. *ibid.* idèoque lenitudinis suæ poenas postea Oxynæ, Jugurthæ filio, dederunt. *ibid.* & 2477.

Romani veteres, paulatim omnes pæne, ab immo ad supremum, conscelerati. 2478. & undè natus scelerum, & quando maximè, nasci coeperit Audacia. 2478. Dominorum in Servos crudelitas, 2478. & 2479. Do-

- nis, instituuntur hæredes regni Cyrenarum in Africa. 2537.
- Romani* populi bella. Vide V. *Bella*, supra.
- Romulus* Amasæus, interpretres Pausaniæ doctus: sed notatus, 680. & 681. &c. Rursus 687, cum Sylburgio, 688.
- Rasamunda*, Angla. Vide V. *Hugo* Lincolnienfis, supra.
- Rutilius Rufus*, vir innocentissimus, à publicanorum fautoribus in exilium ejicitur: propter legum, ac Justitiæ, tutelam. 2270. & 2271.
-
- S.
- Saburnus*, dux Jubbæ regis. Vide *Juba*. & C. *Curio*, supra.
- Sæva* Veterum Romano-
rum, execrabilia. 2456.
& 2457. & 2458. Ifidis præfertim, insidiosa pudicitie matronarum: sicut et *Ides* Ifidis, 2458.
- Sadducæi* Athei, consortes erroris habent Samaritanæ. 236.
- Salisti*, nobilis Tribuni, disciplina militaris, in castigandis impuris, ac furibus, &c. à pag. 599. usque 604.
- Salitiones*, militibus Romanis usitate, quid? 2363. & 2364. Eorundem Saltus, quid? 2363.
- Sallustius*. Vide, *Crispus*, supra.
- Salmanasar*, succedit, in regno Assyriorum, patri suo *Teglarh-Phalafari*. 228. Adversus Oseam, Regem Israël, bellum suscipit; ob ejus rebellionem. 229. In eo, deprædatur illius regnum. *ibid.* & 230. Samariam, triennio obsessam, una cum Osea rege, capit. 230. & 231. Israëlitas, tam è Samaritæ terris, quam aliunde, abductos, per universum Septentrionem dispergit: necnon & per

I N D E X.

regna Euro - Aquilonis, 231.

Salomon, rex Jerosolymorum, libidine suâ bipertitum facit Regnum. 247. Cogitat, interficere Quæstorem suum, & quânam ex causa. 248. Salomonis, è bono, mutatio in deteriores, 65, pœnam meretur, & accipit, in hærede: grandem regni, ditionumq; ejus, imminutionem. à pag. 65. usque 78. Salomoni, & Successoribus, cur Deus non omnes pariter Duodecim Tribus abstulerit? 69. & 70.

Samaria-Regionis descriptio, à pag. 80. usq; 82. *inclus.*

Samaria-Urbis descriptio. à pag. 83. usque 85. *inclus.* Urbis Samariæ, inter cæteras terræ Israëlitiæ urbes, præstantia. 152. Samariæ urbis nomen extenditur in ipsam Regionem: cujus

ipsa fit Regia. 152. De urbe hac rursus, pagina 2157. & 2158.

Samaritani, tempore Servatoris nostri, utrum unô tantum errore, circa Religionem, laborarint. 279. & 280. *Samarita*, Alexandri Magni præfectum comburunt vivum. 236. Idem valde flagitiosi sunt; postquam barbarorum Orientalium, & Aquilonis incolarum, mixturâ cœperunt inquiri. 237. & 238.

Sandrocottus, seu *Sandrocottus* &c. Indiæ, sive satrapa, sive rex. 2161. aliter pronuntiatur, ac scribitur, ab Appiano Alexandrino. 2161.

Saporis, Persarum regis, titulus arrogans; ab ipsomet sibi tributus. 445. & ob id ab aliis irrisus, *ibid.*

Sarpédon, dux regis Demetrii copiarum, in Syria, superatur prælio, à

O

Try-

I N D E X.

- Tryphone.** 2142. & 2143.
- Scæva** (Cassius) centurio C. Jul. Cæsaris, bello civili. 2735. & de scuto Scævæ. 2737. de quo tamen scuto, dissensio quædam est auctorum. *ibid.*
- Scala Tyrriorum,** quid fuerit. 2143.
- Scandalum,** quod Jeroboamus præbuit, à S. Scriptura crebrò exagitur. 235.
- Scapha** supplicium, apud Persas, crudele. 1068.
- Scaurus** (Marcus Æmilius) vili progenitus origine, capto tamen Consulatu, superbissimè se gerit. 2260. & 2261.
- SCHAC-ABAS,** Rex Persarum, crudelis; quântumvis alioquin à virtutibus quibusdam ethicis celebris habitus. 1057. conscius est cædis, & particeps, occisi fratris. *ibidem.* idemque auctor atrocissimæ cædis prædagogi sui. 1057. & 1058. sicut & universæ cognationis ejus, occisæ. 1058. Pistores quendam vivum comburit, ob tenacitatem vendendi panes. 1058. Cum iis, qui Tabacum sibi familiariter, & licet crosè, in consuetudinem adduxerant, crudeliter agit. 1059. Filium suum innocentem, interficendum curat: ac cædæ ejus injustitiam, à tandem agnitam, in ministro cædis castigat. 1059. & 1060. & 1061. Christianis rebus, à Sacris, aliquamdiu fervere videtur, 1061. sed idem iisdem postea plurimum obsistit, ac necesse; tam moribus suis quàm factis atrocibus. 1061. usque 1064. *conclus.* Georgianos, gentem Christianam, quam maximè affligit. 1061. eorumque multitudinem plurimam abducit è terra sua.

I N D E X.

suâ captivam, 1063. Reginam denique Gurzianorum, ob Religionis Christianæ constantem cultum, interficit, 1063. & 1064. Ipse moritur: & ad locum suum vadit. 1064.

SCHACH-SEFFVS, Rex Persarum, nostræ memoriæ, cum futuræ Crudelitatis notâ nascitur: & cum ejusdem infamia vivit, ac moritur, à pag. 1047. *per aliquot seqq. pag.* Ubi cruenta quædam, ac spectatu luctuosa, *ibid.* Regnat duodecenniô, 1050. Magnatum suorum supremum interficit; ob adulteriî confessionem. 1051. Gravissimis quoque tormentis animadvertit in quendam; qui se regni sui Subsessorem creari permiserat, pag. 1051. & 1052. & 1053. Helvetium quendam Tigurinum, tantò promptius

interficit, quantò obfirmatiorem in repudiando Mahometismo se is præbebat, pag. 1053. & 1054. Præfectum aulæ regiz, in conspectu matris reginæ, interimitt. 1055. Quadraginta quoq; è gynécéo, mulieres, vivas infodit: & post has omnes, deniq; matrem quoque suam. 1056.

Scelesti qui sunt, & quidem admodum enormiter; puniendi, non leniter. 2476. *Scelesti* regnorum, vel urbium, capita, sæpe caussa sunt; Cur & civitas, & gens, Deo dent pœnas. 2477.

Scipionis Africani Majoris conceptus: ejusdemque astus ambitiosus. 692. *Scipio Africanus*, Junior, ab uxore suâ met creditur interfectus. 2962.

Σεβασος (Augustus, latine) unde dicatur? & quan-

I N D E X.

tum ea vox importet.
2979.

Sectariorum quorundam impietas, & blasphemia, contra Sanctos, in Cælo regnantes. 428. necnon in Cineres eorum, cæterasque sacras reliquias. 429.

Seditiones populi Rom. à pag. 2250. inter quas Gracchana, Tiberii, & Caji. *ibid.* & *seqq.* Tumultus quoque Herdonianus. 2250.

SELEUCIDARVM, in Syria, Regum Successionis series, à pagina 1699. usque 1704. Eorum verò catalogum exterius quoque rex, Tigranes, sub Imperii Syriaci ferè finem, intravit, & infecit. 1704. In ea serie plerique, præ nominibus aliis omnibus, Antiochi nomen sortiti sunt. 1704. & 1705. Ideoque, *Regnū Seleucidarum*, dictum est etiam, *Regnum-An-*

tiachorum. 1705. & 2119. Seleucidarum Regum, propemodum omnium interitus, à morte violentà contigit. 2111. & 2112: ubi pariter, & de clade mortèque Antiochi Dionysii, in bello Arabico, 2112. ut & exercitus ejus. *ibid.* Causa, malè moriendi, generum, refertur in posteros Principes, qui Principum anteriorum prava, adversus Religionē Acta approbârunt, imitative sunt. 2113. & 2114. ubi minæ quoque divinæ, adversus tales olim strictæ, proferuntur, 2114, & 2115.

SELEUCVS I., *Nicator*, seu *Nicator*, caput generis regum Seleucidarum, 1706. & 1707. Sub eo vixit Summus Iudeorum Pontifex, Simon ille Justus. 1707. Sub eodem etiam Judæi familiariter, & indulgenter, tractabantur.

1707.

1707. & 1708. Ejus Vitæ mortisque breviarium. à pag. 1991. usque 1997. Hic Seleucus plurimas ædificavit urbes. 1992. & 1993. & 1994. Regem Lysimachum, suorummet filiorum homicidam, in prælio interfecit. 1995. & 1996. sed, ob idipsū, ab alio, paullo post, ipse. magno jam natu, interficitur. 1996. & 1997 Somnium matris ejus, de Annulo, ab Apiano Græco secus narratur; quàm ab Justino Latino. 2160. & 2161. Utrum à Ptolemæo Cerauno, & quatenus, occisus per insidias fuerit. 2162.

SELEVCVS II. Callinicus, matri suæ Laódicæ cōscientiam operamque præbet, in cæde materteræ suæ. Berenicës, 1718. & 1720: quâ cæde seditiones ingentes, ultriciâque bella, semi-

nantur; & consurgunt. 1719. & 1720 cum interitu matris Seleuci. 1721. nec minùs, cum diversis cladibus ipsiusmet Callinici. 1722. & 1723. inter quas clades, & naufragium est integræ classis. 1722. Ipse tamen Callinicus, ex ipsamet hac calamitate suâ, deficientium à se populorum miserationem invenit. 1723. Sed is, felicitatis istius insolentiâ, turbulente molitur, adversus Ægyptum, consilia, 1723: & successu, meritò malo. 1724. Cogitur itaq; sui fratris implorare opem, 1724. à quo tamē, hostilia potius expertus, vincitur: ac fugatur, 1726. Iterum verò Callin. restitutus, iterumque bella movens, in fuga demum miserè perit. 1731. & 1733.

SELEVCVS Ceraunus, Seleuci Callinici successor,

for, 1733, in expeditione mediâ belli Asiatici, 1734. à suis met è medio tollitur, 1735. cujus tamen interfectores ab Achæzo, regis Cerauni Duce, vicissim interficiuntur. 1735.

SELEVCVS Grypides, Syriæ regulus; ab Antiocho Eûsebe profigatur: paulloque post, male perit. 1981. & 2116. nam vivus concrematur, 2117. &, quam ob causam? 2116.

SELEVCVS Philopator; Antiochi Magni, Syriæ regis, filius; & in regno successor. 1739. liberalis est erga templum Ierosolymitanum, *ibid.* sed interim, antecessor, & exemplum, Magnatum; qui subinde Deo dant, quod aliunde Deo rapiunt, p. 1740. Mittit enim Heliodorum, ad expilandum templum Ierosolymorum, 1744. eundemque recipit, fla-

gellatum: & infecta redeuntem. 1749. Ipse verò, ab eodem illo, deum interficitur, 1754.

SELEVCVS Demetriades, Syriæ rex; vixdum regnum inchoans, à matre interficitur. 1966.

Sellimus, Rex, seu tyrannus, Samariæ; antecessorem suum, Zachariam regem, interficit. 213. & ipse, à Manahémomox interficitur. 213, & 214.

SENNACHERIBVS, filius Salmanáfaris, Assyriorum regis; paternam successionem, ac regnû, orditur, 295. Ejus cognomen, *ibid.* Eiusdem crudelitas, & odium, adversus Iudæos, & omnes Israëlitas, generatim, 296. Non fuit antiquæ valde nobilitatis, 297. Ingenti apparatu, multitudinèq; militû, ex Assyria movet in Iudæam. 301. & 302. Ejus, adversus Deos omnes,

mnēs,superbia,contem-
ptórque spiritus. 302.
Hinc,gentium omnium
Deos abolet,303: idém-
que facere meditatur,in
Deo vero, *ibidem*. Phi-
listæas urbes, ad mare
Magnum, regi Ezechie
eripit. 304. idque, mini-
stro, ac Duce, Tartháne,
ibidem. Oppida quoq;
Iudææ, sub potestatem
redigit. 305. Sub pacti-
one multæ grandis, E-
zechie imponendę, do-
losè Pacem spondet.
309. usque 311. *inclus.*
Ad Ezechiam Legatos
tres mittit: & quósnam?
318. Urbem Lachis in-
terea oppugnat. 319. A
conatu liminéque obsi-
dendæ Ierosolymæ, de-
repente retrahitur, lit-
teris Tartháni, ducis,
ac Legati sui. 349. &
350. Ante profectiónē
tamen in Ægyptum, &
in Æthiopiam, iterum
mandata mittit ad E-
zechiá; & litteras. 351.

& 352. Illius epistolæ
superbę exemplar. 351.
& 352. usque 354 *in-
clus.*

Sennacheribus in Ægypto,
& Æthiopia, acerrimè
bellat: ac feliciter. 370.
ubi expéditur mira Dei
Providentia; pessimis
hominibus in hac vita
sæpe diu, multúmque,
indulgentis. 371. usque
373. *inclus.* Ex Æthio-
pia, & Ægypto, reverti-
tur. 379. Circa Exerci-
tús Sennacheribæi cla-
dem, & regressionis ex
Ægypto causam; quíd-
nam Herodotus Græ-
cus tradiderit: maxi-
méque, De Muribus.
379. usq; ad 381. Red-
it in Iudæam Senna-
cheribus. 384. Cujus
hostilis apparatus, &
impetus, eminus comi-
núsque conspectus à Ie-
rosolymitis, vehemen-
ter eos cōsternat. 387. &
388: varięq; cives, pro
cujusque varietate mo-
rum,

I N D E X.

rum, ac mentium, afficit. 388. usque 391.

Sennacheribi castra delentur ab Angelo, 392. usque 394. *inclus.* Quoniam tempore id acciderit, 392, & 393. Modus, quo interfecti sunt ab Angelo Assyrii, secundum diversas opiniones ventilatur. 394. usque 399. & rursus infra, 464. &c. Magnitudo cladis illius, quanta fuerit. 393. & 394. Admiratio *Sennacheribi*, manè evigilantis: ac suorum neminem ad officia solita præstò habetis. 401. Stupor ejusdè, & luctus, ex deprehensâ exercitus sui occisione. 401. usque 403. *inclus.* Fugit è Iudæa *Sennacheribus*, itinere quinque dierum. 466. &c. & quidem, cum suorum paucissimis. 403. 404. 405. 465. *Niniven* redit, ingenti cum ignominia. 412. quam

ignominiam obumbrare conatur, & abolere quoque, si posset, cædibus Hebraicæ gentis, in Assyria Ninivæque habitantis. 412. & 413. necnon iracundiâ suâ in Deum. 413.

Sennacheribus, suâ in Hebræos crudelitate, *Ninivitas* ipsos exasperat graviter. 414. & 415. Tumultuantium igitur seditione exterritus, ad Templum cōfugit I-doli sui. 415. suòq; Deo supplicat; promissâ interim ei filiorum suorum cæde. 416. Ii, voto patris sui cognitò; præveniunt, eumque, in templo illo eodem, interficiunt. 417. & 418. & 468. &c. Duobus filiis intersectoribus fugâ dilapsis, occisus *Sennacheribus* successorem accipit, filium tertium, natu minimum. 418. & 419.

Sennacheribi Interitus, ex
omni

omni prorsus parte ipsi
 terribilis; Israëlitis fuit
 utilis. 419. & 420. &c.
 Eò verò interitu digni
 fuerunt, non ipse mo-
 dò, sed & universus il-
 lius Exercitus. 421. U-
 triusque porrò Interi-
 tûs magnitudo descri-
 bitur, ex Ezechiele pro-
 pheta. 422. & 423.
 Quorum tñ Assyriorû
 imitatores hodie quoq;
 sunt, omnes Blasphemi:
 præsertim, multi nova-
 tores. 423. & 424. ad-
 versus quos subjungi-
 tur Invektiva, à pagina
 424. usq; ad finem Rui-
 na Sennacheribi. Sen-
 nacheribum verè castra
 posuisse ad Jerosolymâ;
 contra recetem quem-
 piam auctorem, osten-
 ditur. 458. & 459. Ejus
 porrò castra deleta fu-
 isse ab Angelo, primâ
 confestim, post castra-
 metationem, nocte, con-
 tra eundem scriptorem
 adducitur. 460. & 461.

Angelum item, Castro-
 rum percussorem, fuisse
 Bonum ac Cœlestem,
 adversus eundem au-
 ctorem ibi cōfirmatur.
 461. & 462. Tabula vi-
 ctoriæ, ab Angelo de
 Sennacheribo. reporta-
 tæ, picta. 468.

Sephârvaïm, quis locus?
 441. Ejus idolum, seu
 Deus, quis fuerit. 442.
Sepulcrum Cyri, Perfarum
 regis. 973.

Sepulcrum Sultanz. Vide
 infra, V, *Sultana*.

Serâpis, (aliter, & *Apis*)
 Ægyptiorum Deus. 101.
 Bos fuit. *ibid.* usque ad
 105. Ejus nomen, variè
 pronuntiarî solitû, 101,
 etiam fortassis ad Jose-
 phi Patriarchæ nomen
 pertinuit. 101. Quo pa-
 cto solita essent à Serâ-
 pi, vel Api, bove, Ora-
 cula futurorum, aut a-
 lioquin aliter occulto-
 rum, elici, & reportari,
 102. & 103. Non sine-
 bantur hi Boves Divi-

I N D E X.

ni mori quovis mori-
endi genere. 103. &
104. Luctus Ægyptio-
rum in Apis morte: &
gaudium, de illius Suc-
cessore novo. 104.

Serapis (seu Apis) Ægy-
ptiorum Deus alius, nō
vividus, 105 & 106. fuit
Simulacrum grandissi-
mum, 106. Ex eo, ho-
minibus immittebantur
Cacodæmones. 107. Id
Simulacrum exultum
denique fuit: & quādo?
106. De nominis illius
origine, & explicatio-
ne, quædam; cognitu nō
absurda. 256. & 257.
De Statuæ Serapidis
materia. 257. De thora-
ce illius: ac de Statuæ
demolitione. 258.

Serviliter dedititios tra-
ctandi modus. 576.

Servilius Lacus, proscri-
ptorum Capitum sepul-
tura. 2305.

Servorum, sub Romanis o-
lim, misera durissimāq;
cōditio. 2478. & 2479.

Servus, heri sui interfe-
ctor, plurimis aliis in-
teritūs causa fuit. *ibid.*

Sethon, Ægypti rex, 313.
& 314. sacerdotiū jun-
git regno. 314. malè in-
felicitérque rem gerit,
adversus Assyrios; 313.
Et cur? *ibid.* ac fusiùs
315 Avarus & incivilis
est erga milites. 315. &
434. ex Herodoto, scri-
ptore Græco, *ibid.* ideò-
que à militibus desti-
tutus, in rebus suis ex-
tremis. 316. Eum Vul-
canus, Deus ipsius, in
Somnis cōsolatur. 317.
&c. Pro eo sublevādo,
Tharaca, rex Æthiopū,
bellum in Assyrios mo-
vet. 317. & beneficiō
denique muriū, credi-
tus est, victoriā repor-
tasse de Assyriis. 454.
& 455.

Sicli Hebraici valor. 272.
& 273.

Sidonis, in Phœnicia, defi-
ciunt à Persis: ac dese-
ctionis suæ notas me-
mo-

morabiles exhibēt. 910.
 quam tamen ipsi ob-
 causam atrociter puni-
 untur, multisque mo-
 dis; ab Artaxerxe Ocho,
 cognomento Crudeli,
 Persarum rege. 910. &
 911. & 912. & 913. Ro-
 mū multitudo maxima,
 seipsam cremat vivam.
 912.

*Signa Romanorum mili-
 taria*, à pag. 2389. ubi
 de Vexillis, 2389. &
 2390. De Signis ma-
 nipulorū, p. 2390. & p.
 2391. De Aquilis, 2391.
 & De Signis, cum effi-
 gie animalium aliorū.
 2391. de Imaginariis,
 & Draconariis. 2392.
 De lábaro, 2392. Si-
 gna, gravis ponderis, &
 pretii. 2393. Aquilarum
 metallum, quod? 2393.
 Signa militaria, Roma-
 nis magnò in honore.
 2393. In Saturni, custo-
 diri solita, *ibid.* subinde
 tamē, de composito ab-
 jecta, in medium hosti-

um : & cur? 2394. Si-
 gna Romanorum, ante
 egressum in aciem, non
 erant uniusmodi : sed,
 generatim, alia Muta, a-
 lia verò Vocalia, 2409.
 & 2410. Inter Vocalia,
 discrimen Tubarū, buc-
 cinarum, seu Cornuum,
 atque lituorum. 2411.
Classicum, quid esset.
 2412. De Signis, ante
 prælium, locus quidam
 Jul. Cæsaris, illustratus.
 2421.

Signiferorum Romanorū,
 quis, in pugnis, habitus,
 & incessus? 2395.

Simon Machabæus, fratri
 suo Jonathæ subroga-
 tur, in Principatu Ju-
 dææ. 1919. Is in Judæa
 quod collapsum erat,
 restaurat. *ibid.* Joppæ,
 urbi maritimæ, præsi-
 dium imponit, *ibidem*.
 Tryphoni, adversum se
 cum Exercitu veniēti,
 se, suūque exercitum,
 opponit. 1920. eidem-
 que, mendacibus verbis

ex-

expeditionem suam yelanti, non credit. 1921. petitam tamen ab eo pecuniam, & obsides, prudenter ei mittit. *ibidem*. & 1922. Parentibus, ac fratribus suis, sepulchrale monumentum exstruit. 1924. Deliberat quoque, num Demetrio Nicānori, Syrię regi, denuò societate jungatur. 1925. ac, post deliberationem, Donis, & litteris, ei misit. 1926. eidem reconciliatur. 1927. acceptā ab eo plenā libertate, & à jugo regni Græcorum exsolutione. 1927. Ob quę talia supra modum celebrari à suis incipit. 1927. deincepsq; Gazam, Philistinorum urbem, plenē sibi suisque subjugat. 1928. & 1929. in qua urbe, & filio suo, Joanni Machabæo, sedem stabilem constituit. 1929. sibi verò ipsi, Jerosolymis, in monte

Mória. 1929. quo eodem tempore, Montem Sionem, cum arce præsidioque, totum in potestatem suam redigit. 1930. eumque ab Idolatrię sordibus repurgat. 1930.

Simon idem *Machabæus*, in Palæstina, quā plurima, bono suę gentis, instituit, & instaurat. 1932. Quam proinde ob causam, publico, & in æs inciso, Gentis suę testimonio collaudatur. 1933. Hic idem, Antiochum Sidæren, per litteras foedus postulātem, admittit. 1935. & 1936. Eundem, obsidentem urbem Doram, & in ea Tryphonem, principio nullis juvat subsidiis: & cur? 1938. Romanorum, apud gentes alias, commendatione, multum se juvari confusus, *ibid.* & 1939. in Sidete, se falsum animi, deprehēdit.

I N D E X.

dit, 1939. Ab hoc enim rege, Subsidium Simonis, tā militū, quā pecuniæ, seriū ei submissum, contumeliosissimè rejicitur. 1940. usque 1942. *inclus.* legato insuper ad Simonē missō, qui cum eo, variis de rebus, per calumniā expostularet. 1942. & 1943. cui tamen expeditè Simon respondet. 1944. & 1945. Ejus filii generosè pugnant, adversus Cendebæum, Antiochi Sideræ ducē. à pag. 1947. & victores ab eo discedunt, 1950. A Ptolemæo genero demum interficitur; unā cum filiis quibusdam suis. 1954. & 1955. Cetera vide, V. *Ptolemæum Abobi.* & V. *Joannes Machabæus*, suprā.

Simon, Præpositus templi Jerosolymitani, homo nefarius, ac Pseudopoliticus, S. Oniam Pontificem, apud regem Se-

leucum improbè, falsòque, accusat. 1741. usq; 1743. *inclusivè* Invidiam flagellati ab Angelo Heliodori, in Oniam, per summam calumniā detorquet. 1750. & 1751. & hinc cædium est auctor, 1751. relegatūque ab Rege, Apollonii cujusdam patrociniō restituitur. p. 1752.

Sion Mons, monti *Moria*, seu Templi Jerosolymitani, quondam continuatus, & connexus, fuerat. 2147. & 2148.

Sogdianus, Persarum illegitimus, & intrusus. Rex. 897. aliter nonnemi, *Secundianus* dicitur. 896. Hic fratrem suū, regem legitimum, cum interfecisset; ab alio fratre vicissim interficitur. 897.

Somniorum noxia, detestabilisque, observatio. 570. & 571. sæpenumero malam consciētiam habet

Habet suā caussam. 572.
Sophorum, hodiernorum
 in Perside Regum, co-
 gnomen, unde ortum?
 1039. & 1040. Idem
 cognomen innovatur,
 in *Schich-Sopho*. 1041.
 qui gener fit Usum-
 Cassani regis. 1041.
Schich-Sophus tamen,
 de novatione religionū
 suspectus, occiditur à
 Jacupe, uxoris suæ fra-
 tre. 1042. cujus succes-
 sionem nihilosecius il-
 lius posterī, circa reli-
 giones, continuant. *ibid.*
 De primis hujus nomi-
 nis Principibus. 1095.
 Idem, & *Soffi* quoque,
 & *Sephi*, nominantur,
 ac scribuntur: non sinē
 ambitione successorum,
 1096.

Spargapises, reginæ Scy-
 tharum filius; à Cyro
 per insidias subversus,
 968. & 970, pudore
 vinculorum, sibi inje-
 ctorum, seipsum interi-
 mit. 971. Quem mater

ulciscitur; vicissim infi-
 diosē in prælum pro-
 lecto Cyro 971. & 972.
 quo prælio superatus
 Cyrus, ingenti clade,
 tandem occiditur. 972.
 & 973. corpori, capiti-
 que, cōtumeliis, à mor-
 te, illatis. *ibid.*

Spártacus, quīnam fuerit.
 2539. Belli Spartacii,
 seu Gladiatoris, univer-
 sa in compendio series,
 ac narratio. à pagina
 2539. usq; 2543. Spar-
 taci socii, Crixus, &
 Oenómaus. 2539 & de
 Crixo rursus, 2540.

Spartani. V. *Lacedamo-
 nii*, supra.

Spēctaculorum, apud Ro-
 manos, confessus, inter
 viros equestres. 2321.
 usque 2323. *inclus.* De
Quatuordecim gradi-
 bus, 2322. In theatriali-
 bus & amphitheatrali-
 bus Spēctaculis, quonā
 ordine sederetur. 2322.
 & 2324. Quantus in
 uno amphitheatro spe-
 ctan-

stantium numerus facile reciperetur. 2323. Loca Sessionum in Spectaculis amphitheatralibus. 2324. Plebs ibi quomodo collocaretur. *ibid.*

Spurius Melius, vetus eques Romanus: ob regnum affectatum, interfectus. 2244.

Statira, regina Persidis, à socru sua Parysatide, venenò sublata. 902.

Stercus-columbarum, in cibos versum humanos. 270.

Stesichorus, musicus, & Poëta præstantissimus. 778, coactus ab aliis, bello se immiscet, adversus Phalaridem, tyrannum, 778: & ab hoc frustra deterretur aliquoties. *ibid.* A Phalaride ergo tandè capitur. 779. & à tyranno repertus imperterritus, libertati suæ restituitur. 780. tardè tamen, atque lentè, recipitur in ejus-

dem familiaritatè. 781. Post hæc autè in summa, apud ipsum, estimatione constituitur. *ibid.* à quo tyrannus etiam elegiam, aliâque præclara scripta, flagitat. 782. & 783. eumque poëtis coævis omnibus anteponit. 784. *Stesichorus* moritur. 785.

Stesichori filias superstites Phalaris in tutelam suâ recipit: ac litteris eas cõsolatur. 785. Ad templum præterea, erigendum illi, pecuniâ pollicetur. 786: ejusq; Scripta omnia undiq; colligi, ad famæ illius immortalitatem, mandat. 786. & 787. Urbi Taurominitanorum, *Stesichori* memoria, etiam post ejus mortem, filiarum ejus interveniente operâ, prodest. 787. & 788 & 789. Quoniam sensu, *Stesichori Camæna* dicantur, ab Horatio poëta, *Graves?* 879.

Stra-

I N D E X.

Stratonica, Syriæ Regina, privigno suo (vivente adhuc ejus patre, viro suo legitimo,) collocatur, à [pag. 1710.](#) & [2121.](#) & [2122.](#) Utrum ea, ante nuptias illas, Antiochum Theon pepererit? [2122.](#) & [2123.](#)

Suâ, rex Ægypti, fallit spem Osee, regis Samaritici, sibi adherentis, ac fœderati. [228.](#) usque [230.](#) *inclus.*

Suetonius, historicus; quodam loco, ab impietate descriptionis notat? [2170](#)

Sulpitius, (Publ.) tribunus *plebis*, seditiosus, adversus Corn. Syllam, & optimates, insurgit. [2277](#) & [2278.](#) Sexcentos circum se Equites habet; Senatui Romano oppositos, [2278.](#) tandemque à Syllanis interficitur. [2279.](#)

Sulsâna, Iconiensis Reginæ, sepulcrum, ab Angelo honoratur, Cruce illuc defixâ: & adversus

barbaros defensâ. [29.](#)

Superadulterum Virginum nuptias, quis urserit? [880.](#)

Superstitionum vocabulû, unde deductum. [2451.](#) Superstitiones idololatrarum, & Christianorum, exhibitantur, ac refutantur. à [pag. 566.](#) usque [570.](#) *inclus.* Cætera generis hujus, vide supra, V. *Romanorum Illaudata.*

Supplicii Vestalium funebri, ac luctuosa, pompa. [2360.](#) & [2361.](#)

Susanna sanctæ Judices, ac sollicitatores. [735.](#) & [736](#)

SYLLA (*Lucius Cornelius*) in Romana Dictatura, quasi quidam, inter homines, Omnipotens, [1564.](#) Jugurtham, Numidæ regem, auspiciis Ca. Marii, in potestatem suam redigit: inde quo meritò gloriatur. [2262.](#) & hinc prima sunt enata semina odiorum inter

ter utrumque. p. 2263.

Alexandrinis, & Ægypto. Regem puerum, Alexandrum nomine, imponit. 1565. & 1566.

causis tamen ementitis. 1566. & revera, solum ob questum, 1566.

Exemplo sui rigoris, obest, à se proVectis ad honores. 1568. & 1569.

Hujus nomen promiscuè, *Sylla* scribitur, & *Sulla*. 1662. *Syllaturire*, quid sit. *ibid.* *Sylla*, fit

Consul Romanus; non sine prodigiis futurorū eventuum memorādorū. 2276.

Sorte accipit Provinciam Asiā: & belli Mithridatici administrationem. 2277.

in quo tamen obicem ei ponere conatur, Ca. Marius Senior, & Publ. Sulpitius, trib. pleb., cū aliis. 2277.

Sylla, bella Civilia orditur; adversus C. Marium, Sulpitium, eorūque factionis

participes alios. 2278.

Cum iis manum conferit: ac superior discedit. 2278. In Urbe, Proscriptionum, cædiumque,

facit initium. 2279. *Ca. Marium*, tam Seniore, quam Juniore, fugat;

& ejicit in Africā. 2280. Cum rege Mithridate, Pacem ingenti pretiō

redimentem, conciliatur. 2291. Asiāque provinciam simul ordinat. 2292.

Sylla, regressus ex Asia Romanā, à Cinnanis impediri nequit. 2292. &

idcirco per Italiam universam victor volitat. 2292. & 2293.

Syllæ partium, quinā Duces fuerint, *adversus* Marianos. 2293.

Lucii Corn. *Syllæ*, multiplices, adversum Marii factionē, pugnæ, ac victoriæ. 2

pag. 2295. eeq; partim per eū, partim per Duces illi⁹, confectæ. 2296.

&c. *Syllanorum*, contra Marium Juniore, pugna.

P

I N D E X.

gna, 2296, quem Sylla,
per suos postea Præne-
ste obsidet. 2297 & alibi
diversis pluribusq; pu-
gnis superat Marianos.
2299. & 2300. usque
2303. *inclus.* Inter ea
prælia, non parùm me-
moratu dignum est, quod
Kalendis Novembr. cõ-
missum erat, 2301. &
2302.

Sylla, Romam, Marianorũ
victor, ingressus, trucu-
lenter agit. 2303. & 2304.
Septem millium cædem,
à se imperatam, & per
suos confestim repræ-
sentatam, flocci pendit.
2304. Proscriptionis.
nuper initiatæ, Tabu-
lam proponit. 2304. &
2305. Ejus Tabulæ, &
executionis, immani-
tas. 2305. & 2306. Mul-
titude quoque eorum,
qui bello Civili Syllano
Marianoq; ceciderunt.
2305. & 2306. Syllæ, de
C. Julio Cæsare (quem
is Proscriptis ægerime

passus est eximí) præ-
monitio, ac vaticinium.
2307. A Seneca, Sylla
bellator, victor, proscri-
ptor, idem & reprehен-
ditur, & unà excusatur.
2307. & 2308.

Sylla, Reip. Veteris Roma-
næ statum, universum,
invertit. 2308. Idem,
Romæ potestatem re-
rum omnium supremam
occupat: idque, Sena-
tus. Consulto. 2308.
Eam quoque exercet.
2309, etiã per reliquũ
terrarum orbem. 2309.
& seq. Idem, Cn. Pom-
peji ductu, in Africa,
Domitium, & Hiabam
regem, opprimit. 2309.
Pompejum victorem, ac
reducem, evahit. 2310.
Ipse Felix dici, scribiq;
gestit. 2310. A Laberia
(seu potius, Valeriã) fe-
licitatis nomine palpa-
tur. *ibid.* & in amorem
ejus indè, nuptiasque,
pertrahitur, *ibid.* Sena-
tum interim, cædibus
ex-

I N D E X.

exhaustū, supplet. 2311. **judiciāq;** trāsfert. *ibid.* Veteranorum suorum Coloniis Italiam, & libertis Corneliis urbem, implet. *ibid.* exactō tamen prius ab eis fidei, sibi addictę, juramento. *ibid.* & 2312. Tribunatum Plebis elumbat, 2312. & 2313. in quo, suū postea imitatorems habuit Constātinum Magnum, Imperatorem. 2313. In quibūsnā maximē se Felicē prędicare Sylla cōsuēset. 2314. **Sylla**, se Dictaturā intrepide, confidentissimēque, abdicat, 2314; à quodam interim adolescēte maledictis appetitus, *ibid.* Iis ipse maledictis, nō, nisi verba ad amicos pauca, & vera, reponit. 2315. Sic & Marci Lepidi criminationes acerbas, civiliter Sylla tulit, 2315. & 2316: iram quippe, quoties vellet, in potestate ha-

bere solitus. 2316. de qua temperantia, memorabile dictū est Senecę in Syllam. *ibid.* Quōd autem iracundiā, tam indomitā, exarserit in populum Romanum; refertur id in Divinam Justitiam, scelerū Romanorum castigatricem, 2317. & 2318. Syllę inhumanissima superstitio, in ejicienda uxore Metellā. 2525.

Sylla, quibūsnam voluptatibus suę morti viam pręstraverit. 2904. & 2905. Ejus turpitudinum intemperantia. *ibid.* Uxores Syllę; earūque nomina. 2904. Pediculis tādē scatet. 2905. & 2906. Ulcus Syllę, iracundię vehemētiā, rumpitur. 2905. Paullō ante mortē suam, Sylla Granium quēdā jubet **interfici**, 2905. Ferebatur Sylla, seipsum interemisse: & quantū id probabilitate? pag.

2906. Moritur. *ibidem*.
Sylla decernūtur à Senatu
 Exsequiæ, funerisq; deduc-
 tio. 2906. Exsequi-
 rum illarum descriptio,
 à pag. 2907, usq; 2924.
 Aureâ lecticâ effertur,
 2907, itinere, quod de-
 scribitur, 2909; & mul-
 tudine, funus deducē-
 tium, prudentibus for-
 midatâ. 2911. Ferculorū
 in *Syllæ* funere, quantus
 fuerit numerus, 2911;
 & Coronarum aurearū
 quanta densitas. *ibid.* E-
 quitatus, ac tubicinum,
 pompa. 2912. Tubicinū
 cantus: ejusq; Variatio.
 2912. *Syllæ* gestorū,
 à plerisq; , criminatio. à
 pag. 2914, usq; ad 2917.
inclus. Ab aliis verò, e-
 jusdē Actorum quorun-
 dam qualisqualis lau-
 datio. 2917. & 2918. in
 qua, De Marci quoque
 Luculli, Legati ejus, pro-
 digiosâ pugnâ narratur.
 2917: Dēq; Satyri *Syl-*
vestris captivitate. 2918

Post quæ, laudatur &
 Rostris *Sylla*. 2919. &
 2920. Cadaver deind
 facibus innumeris ho-
 nestatum. 2921, & igne
 resolutum in cineres.
 2922, quippe, ventis su-
 per illapsis flammam a-
 nimantibus, *ibid.* equit
 decursione celebratur
ibid. ac mulierum odo-
 ramentis, *ibid.* & 2923
 geminâ quoq; , ex aro-
 matibus, Statuâ, in ejus
 memoriam incensâ, ho-
 noratur. 2923. rogusq;
Syllanus pluviâ extin-
 guitur. *ibid.*

Sylla, post mortem, Animæ
 status, ac locus, *ibid.* &
 2924. Quibusnam riti-
 bus Exsequiæ *Syllanae*
 clausæ sint, 2924. Epita-
 phium porro ipse sibi
 composuit. 2924. Disse-
 ritur, sub hoc; Undenā
Syllæ provenerint tan-
 ti, post obitum, honores
 à pag. 2925. fusè, usque
 ad pag. 2931. Ubi & in-
 terferitur; Crudelitatem
 ejus,

ejus,quàm Ducum Marianorum,cur multi tolerabiliorem sibi censuerint. 2927. Sylla quibusdam,multis in reb⁹, nec laudatus satis, nec satis culpatus, videtur. 2927. Complures interim, necessitate solâ vocem exprimente, Syllâ, etiam extinctum, honorârunt. 2929. & 2930. alii, communis humanitatis memoriâ, & officio, 2930. & quòd nō nunquam Plebicolam in vivis se Sylla præbuisset, 2929. In reliquum, Syllæ Tyrannis, multò post ejusdem interitū, adhuc à Seneca, & Arbitro, est exagitata. 2953. Quot verò in Dictatura sua, præferri sibi Secures jusserit, atque permiserit, lucidè expeditur: contra cujusdam recentioris, huic veritati circumfusam, caliginem. 2953. & 2954. disquiriturque, num Re-

giò id more, & institutò, Sylla fecerit. *ibid.*

Syloson, frater Polycratis, Samiorum tyranni, pro veste, quam Dario Persæ quondâ donârat, Satrapiâ postea totius Insulæ Sami, ab eodè, donatur. 825. quam ipse tamè malè administrat, tractat, ac vastat. 826.

Syria reges, magnò, & continente, numero, graviter à Deo subversi, propter Religionem veram multis modis violatâ, 1988. Regum eorundè eminentiores interitus, in compèdium redacti, à pag. 1990. usque ad finem Partis tertiæ Decadis Quartæ.

Syria reguli, simul plures, inter se discordes: & alternis elevati depressique fortunæ vicibus. 1980. usque 1982. incl.

T.

Tabacci usus, à Persarum Rege Schâch-Abâ, inu-

P 3

fig.

fitatis coërcitus poenīs.

1059.

Tabula Nova, apud priscos Romanos, quid fuerint. 2974. & 2975. & quando earū maximè vigere soleret usus. 2975.

Tacitus (Cornelius), notatus, à falsa, de Adoratione animalis efficti, in templo Ierosolymorū, traditione. 116. & 117. Perstringitur idem & alibi, ob impietate scribēdi, tam adversus Hebręos veteres, quàm adversus primos Christianos, 2169. & 2170.

Taurus aeneus Perilli, 762. & 763, exemplar fuit Taurorum pluriū; quibus SS. Martyres postea cruciati fuerunt. 763.

Teglath (vel Theglath)-*Phalassar*, rex Assyriorum, filius Phulis, 219, gravissimis cladibus, ac diminutione regni. Regem Israëlīs, Phacēam, affligit. 219. & 220. Innumeros abducit Israē-

litas, in regiones exteras. 220. Achazen, Iudææ regem, liberat armīs infestis, & obsidione duorum regum vicinorum; Rasini sc. ac Phacææ. 223. Rasinum, Syriæ regem, prælio superat: & interficit. *ibid.* Damascum vastat; ac Syros, ejus urbis & regionis incolas, aliò trāsfert. 223. & 224. Regnū Samariticum depopulatur. 224. Moriens, successorem accipit filium, Salmanassarē, 228.

Temperantia Romanorum, in victu quondā. 2344. legumq; sumptuariarū, apud eos, severitas. *ibid.*

Templa Romanorū. 2442 & 2443. usque 2445. *inclus.* Templum Urbi Romæ, ab ipsamet Romā positum. 2445.

Tennes, Sidoniorum Rex; eorundemque Proditor tandem factus. 910. & 911. *sed* suomet malō demum, & exitiō. 912.

Ti.

Terentia, Ciceronis uxor,
cur à Cicerone dimissa
perhiberetur? 2968.

Cujusmodi prędita mor-
ribus. 2967. & **2968.**

Quot, quibŭsque, viris
nupta? 2967. quot an-
nos nata, obierit *ibid.*

Terra hiatus, ac Tremores,
Romę. 2533. & 2534.

Tessera militię Romanę.
2420 & 2421. **Tesserę**
hę, superstitionibus ob-
noxie, & ominosę,
2420.

Testudinis bellicę usus,
Romanę militię longę
antiquior. 1289.

Thapsa, urbs Regni Israę-
litici à Manahęmo ty-
ranno crudelissimę ha-
bita. 215.

Tharaca, rex Æthiopię,
auxiliatum venit Egy-
ptiis, adversus Assyrios,
317.

Thartānus (seu, ut alii
scribūt, Thartānus) dux
exercitŭs Sennacheri-
bi, 305; Multas urbes,
& loca, capit, ad mare

Ægyptiacum. 311. Ur-
bem quoque Pelusium,
sub potestatę Regis As-
syriorum redigit; jun-
gente suas ei copias, e-
tiā Sennacheribo. 312.

Theatra & Amphitheatra.
vide V. *Spectacula*, supr.

Thebani, & universim, *Bo-
otii*, in Bello Sacro pri-
mas ferę partes gerunt.
1164 & 1165. & 1168.
usque **1171. incl.** & rur-
sus 1174. & 1190. ac
1191. A Rege Persarum
pecunias capiunt, con-
tra Phocenses. 1192. Ad
Philippum verò Mace-
donem denique, peten-
dę validioris opis caus-
sā, confugiunt. **1194.**

Theglath-Phalasar. Vide
sup. *Teglath-Phalassar.*

Thesmophōria Gręcarum
mulierŭ: & Magnarum
Dearum Orgia; quę-
nam, & quarum, Sacra;
682. & 683. & 694.

Thessalonica, urbs, aliquo-
usq; , quasi Romę Vet.
vicaria. 2680. & 2708.

I N D E X.

Theſſalonice, Caſſandri uxor: cuiusnam filia fuerit. 1434.

Thoma Mori, & aliorum quorundam, conſtantia, pro Veritate, & Juſtitia. 2654 & 2655. & 2657.

Threſca, quid ſint. 1421.

Tiberii Cæſaris angor animi, è mala conſcientia. 1015.

Tigrânes, rex Armeniæ; fit etiam rex Syriæ, 1983: quanquam revera juſ, ad regnum poſterius, haberet nullum, 1985, & 1986.

Timóphanes, Corinthius; tyrannus: fratris ſui Timoleontis operâ, tollitur è medio. 860.

Timotheus, unus è Ducibus Syris Antiochi regis, cum Iuda Machabæo, pugná congreſſus, 1793. uſque 1796. vincitur. 1796. & poſt fugá latens, ac deprehenſus, interficitur. 1797. Ab hoc Timotheo, diverſus eſt *Timotheus alius*; iti-

dè Syrorum Dux. 1747 & 1803 & 2132. Is cõtra Iudam Machabæum educit exercitum valentiſſimum, à pag. 1807. uſque 1809. Sed, Angelis quoque pro Machabæo dimicantibus, ſuperatur Timotheus. 1809. & à ducib⁹ Machabæanis capitur: ab iisdemque, ſub pacto, dimittitur. *ibid.*

Titus Labienus, Vide, *Labienus*, ſuprà.

Tobias Senior, à Sennacheribo, Ninivès rege, ad cædem quæritur. & cur? 413. & 414.

Tómyris, regina Scytho-Maſſagetarum. 966. & ſeqq. (vide etiá ſuprà, V. *Cyrus*.) Ejus, de Cyro reportata, Victoria. 972. Indignationis, adverſus eum, cauſſa. 971: & corporis, poſt cædem ejus, dira tractatio. 978.

Tribunorum Caſtrenſium, diverſæ appellationes, & gradus. 2397. Eorum In-

Insignia, & ornamenta. *ibid.* De eorum *vestitu*, & Annulô. *ibid.* Eorum, in castris, munia, & functiones, 2397.

Tribuni militares, Consulari potestate; num aliquando Octo simul? 2941. & cur, id negari, inconueniens videatur. 2942. *Tribuni militares, Cōsulari potestate*, quā nā occasione creati fuerint, 2242, li, nūc è plebe, nunc è patriciis, majore minorēque numero, assumebantur. *ibid.* & 2243.

Tribunorum - Plebis creatio, & magistratus, Romę introduci cœpit; per occasionem Secessionis populi. 2225. & 2226. sed maximô plerumq; postea Reip. detrimento. 2227. usque 2231. *inclus.* Primorum *Tribunorum pleb.* nomina, 2227. *Tribuni pleb.* omnia quieta perturbât: 2228, ac magistratus,

tribunatu pl. celsiores, graviter exercēt. 2229. A *Tribunis pl. Marcius Coriolanus* patriâ pellitur: & quam ob causam. 2232, ægrēq; tandem ab excidio patriæ suę, mota jam in vindictā, arma retrahit. 2233. Eminent quoque C. *Curatii tribuni pl. singularis insolentia*; viros urbis clarissimos in carcerem adigentis. 2939. *Tribuni pl. falsis promissis extorquent à Patribus numeri sui Quinarii geminationē*; cuius ipsi vim, ac potentiam, mox in Patres vertunt. 2234. adeoque, è *Democratia, Remp. Romanam* convertunt in *Ochlocratiam*. 2235. *Tribunatus pl. à Sylla debilitatus*, 2313, à Cn. *Pompejo Magno*, Marcōque *Licinio Crasso*, restitutus, 2543. à *Cōstantino Magno* sublatus tandem est. 2313.

I N D E X.

Tribunitium Potestaté, qualémnam, & quantos intrà limites, Romani Principes, ac Cæsares, libenter avidéq; capessierint? 2843. & [2844.](#)

Tricipitiua Marci Terentii Varronis, quid? 2553.

Tributorum exactio, nimis immoderata, acerba, & intempestiva; Rerum-publicarum est everſio. 2116.

TRYPHON, cognomento; nomine proprio, *Diódorus*: Dux militiæ regum Syrorum, 1896; à Demetrio-Nicánore rege dimissus, res ei turbuléntas movere incipit. *ibid.* præcipuè, puerum Antiochum Balæidem protrudendo ad Syriæ regnum. 1903. & 1904. & 1905. Pro cuius regni stabilimento, sibi uterque (Tryphon scilicet ac puer) Jonatham Mashabæum cõciliant adiutorem. 1905. & 1906. sicut & Simonem, fra-

trem Jonathæ. 1906. & horû illi utrumq; suas ad partes pertrahunt. 1907. Sed

Tryphon, perfidissimûs, ac piusquam Punicûs, artibus, Jonatham in perniciem inducit. à pag. 1914. usque 1918. *exclus.* Iisdem etiam artib9 circumscribere Simonè, fratrem ejus, conatus; verborum fidem apud eum non [invenit. 1921.](#) invenit autem, postulatûm ab eo, argentum; & pueros, Jonathæ filios, obsides. 1922. quos Tryphon tamè, paullo post, unà cum eorum patre, trucidat. 1923. trucidatôsq; sepelit. 1923. Post hos verò, regem quoq; suum, Antiochum puerum, è medio tollit. *ibid.* pro quo ipse deinde regnat. *ibid.*

Tryphon, à se ipso factus Syriæ rex, sed præliò superatus ab Antiocho Sidète; Doram profugit.

I N D E X.

git. 1937. ubi oppugnatur. *ibid.* & 1940. Tandem tamen inde se fugâ novâ extricat. p. 1945. quem continuo rex Sidetes insequitur. 1946.

Tryphonis ejusdem vitæ mortisque compendium. 2099. usque ad 2110. Exercitus Tryphónis, admirabilî maris expulsió fluctu, superobruitur. 2100. & 2101. & 2181. *Gracæ.* & pag. seq. cuj⁹ eluvionis prodigium, ut verè factum, defenditur: ceu res, fide digna. 2182. & 2183. Scelerum, ac malorum, à Tryphone perpetratorum, synopsis, 2102. Hujus crudelî astutiâ, rex Antiochus Balæides, puer, à chirurgis interficitur. 2103. & 2104. & 2105. Tryphon autè (ut suprà dictum est) interfecti regnû invadit ita; ut tyrannicè prorsus in eo se gerat. 2105.

Sed, ab Antiocho Sidete ejectus, & in loca varia fugitivus, 2106; sparsisse fertur in itinere pecunias. de qua sparsione nonnihil controvertitur. 2107. & 2108.

Post fugam autem, in Orthosiada deniq; susceptam, volutariâ morte perit. 2108. & 2109. Cujus ponitur epitaphium. 2109. & 2110. Inter ejus probra numeratur; quòd multas Syriæ, Cilicięque, urbes munitionesq; tyrannus infederit, ac vexarit. 2185. & 2186. A Strabone, cognomen ejus Diódotus dicitur; contra morem cæterorum historiæ conditorum, 2186.

Tuba Terminalis, quænam diceretur. 2485.

Tullius (Marcus Cicero). vide supra, V. *Cicero*.

Turca, erga Persas truculenti. 1094. & 1095.

Turpibus rebus, ac Scriptis,

ptis, quānam Principes
absurdi, inter cæteros,
delectati fuerint, 878.
& 879.

Turris urbis Berœæ in Sy-
ria, supplicii Cinerum
locus, ac sedes. 2051.
&c. De eadem quoque
rursus, 2174.

Tyrannorum nomine, titu-
lòq;, continentur & Vi-
olenti &c. 712. & com-
plures præterea alii; qui
recensentur, 870. & 871.

Tyrannisci qui nominen-
tur. 886. & 887.

Tyriorum-Scala, quid fit,
2143.

U.

Valeria, Syllæ Dictatoris
postrema uxor; quomo-
do à Suida dicatur *La-
beria*. 2954. & 2955.
Ejus factum erga Syl-
lam; & Syllæ levitas, in
ea ducendâ; refertur è
Græcis, 2955. & 2956.
quæ levitas à Plutar-
cho, licet ethnico, Chri-
stianè tamen reprehē-

ditur. paginâ 2956,
Ventilatio, in certamine
gladiatorio, quid esset?
2485.

Verres (Cajus). vide V.
Antiochus puer, suprâ.

VESTALES Virgines
Romæ. 2346. Quotnâ
fuerint, sub unum tem-
pus, & jugi semper nu-
merò. 2346. De iisdem
ulterius, usque ad pag.
2351. Et rursus, à pag.
2358, usque ad 2361.
inclus. Vestalium initi-
andarum cærimoniarum:
verbaq; Põtificis, 2347.
Earum occupationes. *i-
bidem.* & 2348. Cultus
ornatusq; Vestiu. 2348.
& 2349. Progressus ea-
rum in publicum. 2349.
Earum auctoritas, ad-
monedi Regem Sacro-
rum. 2350. Earundem,
in alimentu, vitæ subsi-
dia. *ibid.* Vestalium Su-
perstitutiones, in Aqua
petendâ, & Igne reno-
vando. 2454. Vestalis
devirginatæ supplicium
spon-

I N D E X.

spontaneū. 2536. irrogatū legibus. 2358. &c.
Vestium diversitas, tam Virilium, quàm Muliebrium, Romæ. à pag. 2339, usque ad 2342. Vestitū discriminis intra eundem etiam sexū, magna, laudabilisq; ratio: & moris contrarii reprehensio. 2342. & 2343. Vestis Romanorum, diu è rudi simplici que materiâ. 2344. Qualis earū Iana? *ibid.* Quænam Togæ à Toga distinctio? *ibid.* Vestium *Luxu*, ævi posterioris Romanarum. 2514. & 2515. & 2516. & 2964.
Vexilla, vide V. *Signa* militaria Romanorum, supra.
Via Romana, à pag. 2330. usque ad pag. 2333. *inclus.* Viarum Romanarum Ornamenta duo, præsigniora: à Columellis scil. milliariūm indicibus. 2333. & à Sepulcris, ad viarum latera.

2335. ubi & pariter, de utilitate amborū. 2334. usque 2336. *inclus.* Via Appia, vide V. *Appia via*, supra.
Vinea, loco lapidum, & macerizæ, septæ mortuorum ossibus. 2264.
Vinum num bibissent, explorabantur prisce Romanæ. 2957.
Virgines Spartanæ, sacrificaturæ, capiuntur ab Aristomene, duce Melsenio: & intactæ conservatæ, restituntur suis. à pag. 594. usque 597. *inclus.* Virgines *Vestales*. Vide supr. *Vestales*.
Virithicum bellum, quantō tempore duravit. 2943.
Visitoris Ecclesiastici diligentis, egregium exemplar. 93.
Vitulorum cultus Judæus, quānam sui habuerit originem? & à quo tempore. 107. 108. & 109. Quānam occasione idem Vitulorum cul.

I N D E X.

cultus à Jeroboamo re-
ge ceperit initiū? 109.
& 110. Conjecturæ, de
origine adorationis Vi-
tulorum, tempore Je-
roboami: & ad montem
quondam Sinai. 115.
ubi de Cherubinis quo-
que. ibid. & pag. 116.
Uterque Vitulus Aure-
us Israëlitarum, ab Je-
roboamo cōstitutus, &
erectus; demum ab As-
syriis victoribus aspor-
tatur, 224. & 229. &
290. Pro Ieroboamicis
Vitulis, in genere ma-
sculino; legunt alii, Vi-
tulas; alii etiam, Vitu-
larum Capita. 259.
Umbilicus, seu Medium,
terrarum orbis, ubi-
nam; è sensu Idololatra-
rum Græcorum. 1141.
Vorum, bibendi mulsam, I-
dololatræ cuidam even-
tu prosperum. 2447. &
2448. *Vota* quædam,
Romanorum Veterum,
erubescenda. 2959. &
2960.

Usum-Casânus, rex Per-
siæ, seipsum intrudens,
1041. Hic filiam suam,
Martham, collocat u-
xorem Schich-Sopho;
novatori superstitionis
Mahometanę pileorum
rubrorum. 1042.

Uva, seu botri cujusdam,
magnitudo mirifica. p.
336.

Vulcanus, Idololatrarum
Deus; in quonam adju-
visse feratur Sethonem,
Ægypti regem? ubi &
de muribus. 379. us-
que 382. *Vulcani oba*,
877.

Vulpes, occasio, per quam
Aristomenes, dux Mes-
senius, atrocissimum
carcerem, ac mortem,
evadit. 616. 617. &
618.

Uxorum multitudo unius
viri, sub unum idemque
tempus, ut lege per-
mitteretur; Cajo Julio
Cæsari destinatum erat.
2513.

X, Xer-

I N D E X.

X.

Xerxes, Persarum rex; nominis hujus Primus: flagitiosè vivit; & miserè moritur. 894. Ejus stoliditas tangitur, in expeditione Græcâ. p. 926. Nomen ejus, Victoris, linguâ Persicâ, significat. 1069.

Xerxes II. Persarum Rex, occisus à fratre suo spurio. 897.

Z.

Zabdiel, unus è Principibus Arabum, profugum ad se hospitem Regem, perfidè interficit. 1516.

Zacharias, Rex Israël, filius Ieroboami Secundi, succedit patri in Regno. 212. regnatq; tempore brevissimo, interfectus ab Regni competitoribus. 212. & 213.

Zacharias, S. Ioannis Baptistæ Pater, & Simeon Justus, ulnis excipiens puerum IESUM; 4.

quodam Chronologo novitio nimio gravantur senio. 1661.

Zambri, septem dierum rex, Elam interimit; regem suum, & antecessorem. 147: omnemque præterea regis Baasæ, & Elæ, cognationem, *ibid.* idque, è vaticinio prophetæ Iehu. 148. Ipse verò, ab Ambri tyranno oppugnatus; redigitur ad desperationem; suq; voluntariam extinctionem, 148. & 149. Ab S. Scriptura malè audit, 150; tamen, brevissimi tēporis regnator. 148. & 150.

Zaréthi torrentis descriptio. 178. Ejus rubescētis occasione, cruentum exortum est prælium, 178, usque 181. *inclusivè*. De hoc eodem Torrente præterea aliquid, 268.

Zebinas. Vide *suprà*, *Alexander Zebinas*.

Adver.

*Adversus Errores typographicos nume-
rorum Indicis,*

REMEDII IMPATIENTIÆ.

Verbo, Cæsar. Iterum conditiones Pacis Pompejo proponit &c.
2616. Lege, & quare, pag. 2716.

Eodem verbo; Cæsar, A Dyrrachio exinde castra movet alio.
ibid. Lege, & quare, pag. 2767.

Eodem verbo; Cæsar Monarchiæ Romanæ dat initium, ibid.
Lege, 2835.

Verbo, Castra Romanorum, fin. Castra Rom. interdum à sui-
met combusta &c. 2401. Lege, 2410.

Verbo, Cleopatra Ultima, frendente propterea Ptolemao Diony-
se rege &c. contra Casarem, 2592. Lege, 1592.

Verbo, Davidis, Civitas, & Castellum Davidis, quamvis? Ad-
de, 2127.

Verbo, Gomphorum. &c. historia refertur, à pag. 2275. inclul-
Lege, A pag. 2773. usque 2775.

Verbo, Labienus, &c. Casare interim offensionem sui dissimu-
lante, 2662. Lege, 2622.

Verbo, Nuptialis pompa, convertitur in cruorem &c. & quare
de causa. 2862. & 2863. Lege, 1862. & 1863.

Verbo, Pompejus Magnus, ut ab Exilio Cicero reducat, 2568
2892. Lege, 2893.

Eodem Verbo, Pompejus felicibus &c. Curat, prerogari sibi
imperium mil. legion. Hisp. 2575. Lege, 2581.

Eodem Verbo, Pompejo funus &c. Ossa Pompeji, quoniam missa
ibid. Lege, 2936.

Verbo, Romanorum Magistratum. De Flaminio item Via
2331. Lege, 2333.

Eodem Verbo, Romanorum Veterum humanitas. Corn. Balb.
liberalitas, è legato. ibid. Lege, 2354.

In ipso vero Corpore Ruinarum De-
cadis IV. corrige.

Pag. 351. v. penult. erat, legendo, erat. Pag. 530. v. 15. Sten-
clérum. lege, Stenyclérum.

F I N I S.

